Číslo jednací: 4T 5/2017 - 4932

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Heleny Kutzlerové a přísedících Věry Sekavové a Miloslavy Vrabcové v hlavním líčení konaném dne 17.dubna 2018

takto:

Obžalovaní

1) Ing. Jaroslav D.,

nar. xxxxx, trvale bytem xxxxx, xxxxx,

2) Ing. Jan R.,

nar. xxxxx, trvale bytem xxxxx, xxxxx,

j s o u v i n n i , ž e

1.

poté, co Ing. Jaroslav D., jako fyzická osoba - podnikatel, uzavřel dne 5.1.2010 s obchodní společností ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o., IČ 45023930, se sídlem Bělohorská 688/165, Břevnov, 169 00 Praha 6, smlouvu o dílo č. 03/PD/10, kterou se zavázal zpracovat projektovou dokumentaci na akci „**Obnova rybníku Sobík“**, v rozsahu potřebném pro realizaci stavby, kdy věděl, že:

- společnost ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o. bude na financování rekonstrukce rybníka Sobík, spočívající zejména v opravě hráze, rekonstrukci a zkapacitnění bezpečnostního přelivu a výpustného zařízení a vytěžení sedimentu (odbahnění), žádat o poskytnutí podpory ze státního rozpočtu v rámci programu č. 129 130 „Podpora obnovy, odbahnění a rekonstrukce rybníků a výstavby vodních nádrží“ u Ministerstva zemědělství ČR,

- projektová dokumentace, k jejímuž vypracování se na základě smlouvy o dílo č. 03/PD/10 zavázal, bude jedním z podkladů předkládaných se žádostí o poskytnutí podpory z výše uvedeného programu,

- státní podpora bude poskytnuta pouze v případě, pokud vrstva sedimentu u rybníka Sobík převýší průměrnou výšku 40 cm, ve smyslu přílohy č. 10 k zákonu č. 487/2009 Sb. o státním rozpočtu České republiky na rok 2010 „Závazná pravidla poskytování finančních prostředků v oblasti vod v roce 2010 a způsobu kontroly a jejich užití“ část 2 C odst. V. Kriteria podpory (dále jen „Pravidla“),

tento následně na počátku roku 2010 požádal Bc. Jana K., geodeta, IČ xxxxx, se sídlem geodetické kanceláře na adrese xxxxx, pro účely žádosti o poskytnutí dotace a vypracování projektové dokumentace, o vyhotovení polohopisného a výškopisného plánu rybníka Sobík, spočívajícího v polohopisném a výškopisném zaměření skutečného stavu rybníka, a to obvodu rybníka, hráze, odtokových koryt a dna, avšak bez zaměření mocnosti sedimentu, ačkoliv mu bylo známo, že stanovení průměrné výšky sedimentu a odhadu kubatury sedimentu před započetím těžby, je dle Pravidel část 2 C odst. VII., eventuálně odst.VIII., nezbytnou náležitostí žádosti o podporu,

poté objednal u Ing. Jana R.a vypracování projektové dokumentace na rybník Sobík, včetně stanovení předpokládaného množství odkopávek ve zdrži, a to na základě polohopisného a výškopisného zaměření skutečného stavu rybníka Sobík provedeného Bc. Janem K.em, ačkoli věděl, že toto zaměření je nedostatečné a nelze jej pro účely vypracování projektové dokumentace a stanovení předpokládaného množství sedimentu použít, neboť Bc. Janu K.ovi nezadal zaměření vrstvy sedimentu a tento navíc nemohl, s ohledem na ztížené klimatické podmínky v době měření, kdy rybník nebyl zcela vypuštěn, byl pokryt ledem a vrstvou sněhu o výšce 0,30 – 0,40 m, provést zaměření celé plochy dna, ale pouze části o velikosti 141 000 m^2 z celkové plochy 291 400 m^2, a když byl Ing. Jaroslav D. na nedostatečnost zaměření Ing. Janem R.em upozorněn, dal mu pokyn, aby přesto vypracoval projektovou dokumentaci na rybník Sobík takovým způsobem, aby hmota k odtěžení ve zdrži převyšovala průměrnou výšku 40 cm, tedy aby byla v souladu s Pravidly část 2 C odst. V. Kriteria podpory,

což následně Ing. Jan R. na základě objednávky a pokynu Ing. Jaroslava D. učinil a v průběhu března 2010 vypracoval projektovou dokumentaci tak, že:

- beze změny použil 777 bodů zaměřených Bc. Janem K.,

- u celkem 23 bodů dna rybníka, zaměřených Bc. Janem K., zvýšil výškové kóty v rozsahu od +0,08 m až +0,84 m, čímž vznikl výškový rozdíl oproti stavu zaměřenému Bc. Janem K.

- dále bez provedení jakéhokoliv zaměření vytvořil pro účely vypracování projektové dokumentace a stanovení předpokládaného množství odkopávek ve zdrži cca 200 zcela nových bodů představujících dno rybníka,

čímž jednak navýšil předpokládané množství odkopávek ve zdrži a jednak posunul dno rybníka výše, než odpovídalo skutečnému stavu,

a na základě takto upravených podkladů vypracoval projektovou dokumentaci 3/2010, číslo zak. 02/PD/10 a vypočítal předpokládané množství odkopávek ve zdrži, tedy hmoty k odtěžení, v

objemu 122.805 m^3, čímž při katastrální výměře rybníka Sobík o rozloze 30,5267 ha dosáhl vrstvy hmoty k odtěžení převyšující průměrnou výšku 40 cm (40,2 cm),

takto vypracovanou projektovou dokumentaci Ing. Jan R. následně předal Ing. Jaroslavu D.,

ačkoli věděl, že parametry v ní uvedené neodpovídají skutečnosti a že údaje, které obsahuje, budou sloužit jako podklad pro posouzení splnění zákonných kritérií podpory v rámci dotačního programu,

Ing. Jaroslav D. pak jako autorizovaný inženýr potvrdil správnost projektové dokumentace 3/2010 číslo zak. 02/PD/10 vypracovanou Ing. Janem R.em a údajů v ní uváděných otiskem svého autorizačního razítka a svým podpisem (tzv. autorizace), ačkoli věděl, že údaje uváděné v projektové dokumentaci neodpovídají skutečnosti,

a následně zpracoval na základě mandátní smlouvy č. 04/TP/10, kterou uzavřel dne 20.1.2010 jako fyzická osoba podnikatel se společností ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o., žádost o poskytnutí podpory na akci „Obnova rybníku Sobík“ číslo programu 129 130 „Podpora obnovy, odbahnění a rekonstrukce rybníků a výstavby vodních nádrží“, kterou dne 30.3.2010 za žadatele ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o. podepsal Ing. Ivan B., ředitel společnosti, a která byla podána samotným Ing. Jaroslavem D. dne 31.3.2010 Ministerstvu zemědělství ČR, Agentuře pro zemědělství a venkov Praha, se sídlem Slezská 7, 120 56 Praha 2 pod č.j. 294/2010,

přičemž v žádosti o poskytnutí podpory a v jejích přílohách a dalších podkladech pro tuto žádost, které většinou postupně dodával až na výzvu Ministerstva zemědělství ČR, ačkoliv si byl vědom toho, že údaje, které uvádí, nevychází z provedeného zaměření rybníka a tudíž nemohou být pravdivé:

a) uvedl v projektové dokumentaci 3/2010, číslo zak. 02/PD/10, v části „Stavební objekt SO4 04 – Úprava ve zdrži a sedimentační prostor“ odkopávky ve zdrži v objemu 122.805 $m^{3,}$

b) uvedl ve formuláři I „Obsah technické zprávy“, strana 2, ze dne 30.3.2010, v kolonce Odbahňování- objem vytěženého sedimentu celkem - množství po akci hodnotu :122.805 m^3,

c) uvedl ve formuláři S 05 143 „Parametry akce – budovy a stavby“ v kolonce vytěžený sediment- cílový rok 2012-měrná jednotka tis. m^3 hodnotu 122,805 ,

d) dne 27.5.2011 podepsal „Tabulku parametrů akce: Obnova rybníka Sobík“, kde v kolonce Odbahňování- objem vytěženého sedimentu celkem – množství po akci -měrná jednotka tis. m^3 uvedl hodnotu: 122,805,

e) uvedl ve formuláři „Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu v souvislosti s vypuštěním rybníka“ ze dne 11.1.2011, že vypuštění rybníka před podáním žádosti bylo provedeno dne 21.10.2009 a zaměření sedimentu pro podání žádosti bylo provedeno dne 26.2.2010, ačkoli mu bylo známo, že zaměření sedimentu nebylo provedeno,

a dále úmyslně neposkytl výškopisné a polohopisné zaměření dna rybníka zpracované Bc. Janem K.em a v žádosti o poskytnutí podpory a přílohách, které jsou její součástí, zamlčel, že k zaměření mocnosti sedimentu před podáním žádosti či před započetím těžby vůbec nedošlo, což je předpokladem pro posouzení, zda žadatel splňuje zákonná kritéria pro poskytnutí podpory, čímž také zamlčel, že při výpočtu kubatury odtěženého sedimentu vycházel toliko z nepravdivých údajů uvedených v jeho projektové dokumentaci,

což činil s cílem získat státní podporu pro žadatele společnost ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o., přičemž na základě těchto nepravdivých údajů bylo ku prospěchu společnosti ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o. Ministerstvem zemědělství ČR rozhodnuto o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu České republiky v rámci programu 129 130 „Podpora obnovy, odbahnění a rekonstrukce rybníků a výstavby vodních nádrží“ s maximálním limitem čerpání do výše 27.182.000 Kč, později do výše 28.217.000 Kč, a to na základě rozhodnutí ze dne 13.10.2011 pod č.j. 106277/2011-MZE-15152, rozhodnutí ze dne 9.11.2011 č.j. 203716/2011-MZE-15152 a ze dne 17.5.2012 č.j. 62026/2012-MZE-15152 a následně byla na základě shora uvedených rozhodnutí ze státního rozpočtu postupně v období od 1.12.2011 do 28.8.2012 společnosti Z. a.s., IČ 26026279, se sídlem Rudolfovská tř. 597, České Budějovice, která byla zhotovitelem stavby na základě smlouvy o dílo č. 210777 uzavřené se společností ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o. dne 16.3.2011, vyplacena částka v celkové výši **28.217.000,48 Kč,**

2.

poté, co Ing. Jaroslav D., jako fyzická osoba podnikatel, uzavřel dne 5.1.2010 s obchodní společností ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o., IČ 45023930, se sídlem Bělohorská 688/165, Břevnov, 169 00 Praha 6, smlouvu o dílo č. 05/PD/10, kterou se zavázal zpracovat projektovou dokumentaci na akci **„Obnova rybníku Silvestr“**, v rozsahu potřebném pro realizaci stavby, kdy věděl, že:

- obch. spol. ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o. bude na financování rekonstrukce rybníka Silvestr, spočívající zejména v opravě hráze, rekonstrukci a zkapacitnění bezpečnostního přelivu a výpustného zařízení a vytěžení sedimentu (odbahnění), žádat o poskytnutí podpory ze státního rozpočtu v rámci programu č. 129 130 „Podpora obnovy, odbahnění a rekonstrukce rybníků a výstavby vodních nádrží“ u Ministerstva zemědělství ČR,

- projektová dokumentace, k jejímuž vypracování se na základě smlouvy o dílo č. 05/PD/10 zavázal, bude jedním z podkladů předkládaných se žádostí o poskytnutí podpory,

- státní podpora bude poskytnuta pouze v případě, pokud vrstva sedimentu u rybníka Silvestr převýší průměrnou výšku 40 cm, dle přílohy č. 10 k zákonu č. 487/2009 Sb. o státním rozpočtu České republiky na rok 2010 „Závazná pravidla poskytování finančních prostředků v oblasti vod v roce 2010 a způsobu kontroly a jejich užití“ část 2 C odst. V. Kriteria podpory (dále jen „Pravidla“),

tento následně na počátku roku 2010 požádal Bc. Jana K., geodeta, IČ xxxxx, se sídlem geodetické kanceláře na adrese xxxxx, pro účely žádosti o poskytnutí dotace a vypracování projektové dokumentace, o vyhotovení polohopisného a výškopisného plánu rybníka Silvestr spočívající v polohopisném a výškopisném zaměření skutečného stavu rybníka, a to obvodu rybníka, hráze, odtokových koryt a dna, avšak bez zaměření mocnosti sedimentu, ačkoliv mu bylo známo, že stanovení průměrné výšky sedimentu a odhadu kubatury sedimentu před započetím těžby, je dle Pravidel část 2 C odst. VII., eventuálně odst.VIII., nezbytnou náležitostí žádosti o podporu,

poté objednal u Ing. Jana R.a vypracování projektové dokumentace na rybník Silvestr, včetně stanovení předpokládaného množství odkopávek ve zdrži, a to na základě polohopisného a výškopisného zaměření skutečného stavu rybníka Silvestr provedeného Bc. Janem K.em v období od 21.2.2010 do 10.3.2010, ačkoliv věděl, že zaměření rybníku Bc.Janem K.em je

minimálně z důvodu, že mu nezadal zaměření vrstvy sedimentu, nedostatečné a nelze jej pro účely řádného vypracování projektové dokumentace a stanovení předpokládaného množství sedimentu použít a když byl Ing. Janem R.em informován, že kubatura výkopů ve zdrži vychází dle jeho přípravy projektové dokumentace na 25-30 cm, sdělil mu, že má projekt přizpůsobit tak, aby vrstva sedimentu převyšovala průměrnou výšku 40 cm, tedy aby byla v souladu s Pravidly část 2 C odst. V. Kriteria podpory,

což následně Ing. Jan R. na základě objednávky a pokynu Ing. Jaroslava D. učinil a v průběhu března 2010 vypracoval projektovou dokumentaci tak, že:

- beze změny použil cca 1445 bodů získaných zaměřením Bc. Jana K.a,

- u celkem 55 bodů dna rybníka, zaměřených Bc. Janem K.em, změnil výškovou kótu v rozsahu od +1,49 m až -1,10 m, čímž vznikl výškový rozdíl oproti stavu zaměřenému Bc. Janem K.em,

- a dále bez provedení jakéhokoliv zaměření vytvořil pro účely vypracování projektové dokumentace a stanovení předpokládaného množství odkopávek ve zdrži 50 zcela nových bodů představujících dno rybníka,

čímž jednak navýšil předpokládané množství odkopávek ve zdrži a jednak posunul dno rybníka níže, než odpovídalo skutečnému stavu,

a na základě takto upravených podkladů vypracoval projektovou dokumentaci 03/2010, číslo zak. 01/PD/10 a vypočítal předpokládané množství odkopávek ve zdrži, tedy hmoty k odtěžení v objemu 119.521,02 m^3, čímž při katastrální výměře rybníka Silvestr o rozloze 25,371 ha dosáhl vrstvy hmoty k odtěžení převyšující průměrnou výšku 40 cm (47,1 cm) ,

takto vypracovanou projektovou dokumentaci Ing. Jan R. následně předal Ing. Jaroslavu D.,

ačkoli věděl, že parametry v ní uvedené neodpovídají skutečnosti a že údaje, které obsahuje, budou sloužit jako podklad pro posouzení splnění zákonných kritérií podpory v rámci dotačního programu,

Ing. Jaroslav D. pak jako autorizovaný inženýr potvrdil správnost projektové dokumentace 3/2010 číslo zak. 01/PD/10, vypracovanou Ing. Janem R.em, a údajů v ní uváděných otiskem svého autorizačního razítka a svým podpisem (tzv. autorizace), ačkoli věděl, že údaje uváděné v projektové dokumentaci neodpovídají skutečnosti,

a následně zpracoval na základě mandátní smlouvy č. 06/TP/10, kterou uzavřel jako fyzická osoba - podnikatel dne 20.1.2010 s obchodní společností ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o., ve znění dodatku č. 1 ze dne 31.5.2011, žádost o poskytnutí podpory na akci „Obnova rybníku Silvestr“ číslo programu 129 130 „Podpora obnovy, odbahnění a rekonstrukce rybníků a výstavby vodních nádrží“, kterou dne 30.3.2010 za žadatele ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o. podepsal ředitel společnosti Ing. Ivan B. a která byla podána samotným Ing. Jaroslavem D. dne 31.3.2010 Ministerstvu zemědělství ČR, Agentuře pro zemědělství a venkov Praha, se sídlem Slezská 7, 120 56 Praha 2 pod č.j. 293/2010,

přičemž v žádosti o poskytnutí podpory, v jejích přílohách a dalších podkladech pro tuto žádost, které většinou postupně dodával až na výzvu Ministerstva zemědělství ČR, ačkoliv si byl vědom toho, že údaje, které uvádí, nevychází z provedeného zaměření rybníka a tudíž nemohou být pravdivé:

a) uvedl v projektové dokumentaci 3/2010, číslo zak. 01/PD/10, v části „Stavební objekt SO4 04 – Úprava ve zdrži a sedimentační prostor“ odkopávky ve zdrži v objemu 119.521,02 m^3 ,

b) uvedl ve formuláři I „Obsah technické zprávy“, strana 2, ze dne 30.3.2010, v kolonce Odbahňování- objem vytěženého sedimentu celkem –množství po akci hodnotu: 119.521 m^3,

c) uvedl ve formuláři S 05 143 „Parametry akce – budovy a stavby“ v kolonce vytěžený sediment-cílový rok 2013-měrná jednotka tis. m^3 hodnotu 119,521 ,

d) uvedl ve formuláři „Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu v souvislosti s vypuštěním rybníka“, ze dne 11.11.2010, že vypuštění rybníka před podáním žádosti bylo provedeno dne 11.10.2009 a zaměření sedimentu pro podání žádosti bylo provedeno dne 15.3.2010, ačkoli mu bylo známo, že zaměření sedimentu nebylo provedeno,

e) v nedatovaném a jím podepsaném formuláři „Parametry technického řešení akce: Obnova rybníka Silvestr“ v kolonce Odbahňování- objem vytěženého sedimentu celkem – množství po akci -měrná jednotka tis. m^3 uvedl hodnotu: 119,521,

a dále úmyslně neposkytl výškopisné a polohopisné zaměření dna rybníka zpracované Bc. Janem K.em a v žádosti o poskytnutí podpory a přílohách, které jsou její součástí, zamlčel, že k zaměření mocnosti sedimentu před podáním žádosti či před započetím těžby vůbec nedošlo, což je předpokladem pro posouzení, zda žadatel splňuje zákonná kritéria pro poskytnutí podpory, čímž také zamlčel, že při výpočtu kubatury odtěženého sedimentu vycházel toliko z nepravdivých údajů uvedených v jeho projektové dokumentaci,

což činil s cílem získat státní podporu pro žadatele obch. spol. ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o., přičemž na základě těchto nepravdivých údajů bylo ku prospěchu obch. spol. ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o. Ministerstvem zemědělství ČR rozhodnuto o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu České republiky v rámci programu 129 130 „Podpora obnovy, odbahnění a rekonstrukce rybníků a výstavby vodních nádrží “ s maximálním limitem čerpání nejprve do výše 24.992.000 Kč, později do výše 28.477.000 Kč a nakonec do výše 28.105.000 Kč, a to na základě rozhodnutí ze dne 11.10.2011 pod č.j. 181037/2011-MZE-15152, ze dne 17.5.2012 pod č.j. 33015/2012-MZE-15152, ze dne 12.2.2013 pod č.j. 227439/2012-MZE a ze dne 26.6.2013 pod č.j. 36794/2013-MZE-15152 a následně byla na základě shora uvedených rozhodnutí ze státního rozpočtu postupně v období od 15.8.2012 do 17.10.2013 společnosti Z. a.s., IČ 26026279, se sídlem Rudolfovská tř. 597, České Budějovice, která byla zhotovitelem stavby na základě smlouvy o dílo č. 210772 uzavřené s obch. spol. ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o. dne 5.11.2010, ve znění dodatku č. 1 ze dne 8.6.2012, dodatku č. 2 ze dne 2.5.2013 a nedatovaného dodatku č. 3, vyplacena částka v celkové výši **28.105.000 Kč,**

t e d y :

obžalovaný Ing. Jaroslav D. jednáním pod bodem 1. a 2.
v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje a podstatné údaje zamlčel a takovým činem způsobil škodu velkého rozsahu,

obžalovaný Ing. Jan R. jednáním pod bodem 1. a 2.
úmyslně umožnil jinému spáchání trestného činu spočívajícího v tom, že jiný v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje a takovým činem způsobil škodu velkého rozsahu,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný Ing. Jaroslav D.
zločin dotačního podvodu podle § 212 odst.1, odst.6 písm.a) tr. zákoníku

obžalovaný Ing. Jan R.

zločin dotačního podvodu podle § 212 odst.1, odst.6 písm.a) tr. zákoníku ve formě pomoci dle § 24 odst.1 písm.c) tr. zákoníku

a o d s u z u j í s e

obžalovaný Ing. Jaroslav D.

podle § 212 odst.6 tr. zákoníku za použití § 58 odst.1,3 tr.zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 3 (t ř í) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon takto uloženého trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba v trvání 5 (p ě t i) let.**

Podle § 67 odst.1 tr.zákoníku za použití § 68 odst.1,2 tr.zákoníku se obžalovanému dále ukládá **peněžitý trest** v počtu 730 celých denních sazeb o výši 685,-Kč, tj. **v celkové výši 500.050 (p ě t i s e t t i s í c p a d e s á t i) Kč.**

Podle § 69 odst.1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 (š e s t i) měsíců.**

Podle § 73 odst.1,3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu povolání autorizovaného inženýra ve výstavbě, a to na dobu **5 (p ě t i) let.**

obžalovaný Ing. Jan R.

podle § 212 odst.6 tr. zákoníku za použití § 58 odst.1 a odst. 5 tr.zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 2 (d v o u) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon takto uloženého trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba v trvání 3 (t ř í) let.**

Podle § 229 odst.1 tr. řádu se poškozené Česká republika, zastoupená Ministerstvem zemědělství ČR a společnost Orlík nad Vltavou s.r.o. **odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Naproti tomu se obžalovaný

Jaroslav B.,

nar. xxxxx, trvale bytem xxxxx, xxxxx, xxxxx,

podle § 226 písm. a) trestního řádu

z p r o š ť u j e o b ž a l o b y

státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 12.6.2017 č.j. 1 KZV 141/2015-249, která mu pod bodem II. kladla za vinu, že:

jako zástupce zhotovitele stavby obchodní společnosti Z. a.s., v průběhu provádění stavby „Obnova rybníku Silvestr“, vypracoval v období červenec 2013 – srpen 2013, jako podklad pro vystavení faktur, zjišťovací protokoly se soupisem provedených stavebních prací, přičemž ve:

- zjišťovacím protokole č. 10 za období 1.7.2013 – 31.7.2013, neoprávněně vykázal jako vytěžený sediment v objemu 15.083 m^3, z celkem vykázaného objemu 15.681 m^3 („Odstranění nánosu při únosnosti dna nad 60kPa“), jeho odvoz („Vodorovné přemístění výkopku“) a rozprostření,

- zjišťovacím protokole č. 11 za období 1.8.2013 – 30.8.2013, neoprávněně vykázal jako vytěžený sediment v objemu 1.698 m^3 („Odstranění nánosu při únosnosti dna nad 60 kPa“), jeho odvoz („Vodorovné přemístění výkopku“) a rozprostření,

ačkoli věděl, že množství sedimentu v celkovém objemu 16.782 m^3 deklarované ve zjišťovacích protokolech č. 10, 11 jako vytěžené, odvezené a rozprostřené, nebylo vytěženo, odvezeno ani rozprostřeno, a to s cílem získat neoprávněný prospěch pro obch. spol. Z. a.s., IČ 26026279, se sídlem Rudolfovská tř. 597, České Budějovice, neboť na základě těchto zjišťovacích protokolů, byly následně vystaveny obchodní společností Z. a.s., jako zhotovitelem stavby, pro objednatele obch. spol. ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o., IČ 45023930, se sídlem Bělohorská 165, Praha 6, faktury:

- č. 0013/10 (na základě zjišťovacího protokolu č. 10), datum vystavení 31.7.2013, datum splatnosti 29.9.2013, na celkovou částku 6.558.498,86 Kč bez DPH, přičemž z této částky bylo 2.939.539,26 Kč za nevytěžený sediment v objemu 15.083 m^3 fakturováno neoprávněně,

- č. 0013/66 (na základě zjišťovacího protokolu č. 11), datum vystavení 4.9.2013, datum splatnosti 03.11.2013, na celkovou částku 1.829.189,74 Kč bez DPH,

na základě takto vystavených faktur byla obchodní společnosti Z. a.s. neoprávněně vyplacena částka za vytěžení, odvoz a rozprostření sedimentu v celkové výši 4.768.729 Kč, přičemž investiční část faktur č. 0013/10, 0013/66 (vytěžení sedimentu, jeho odvoz a rozprostření) byla uhrazena Ministerstvem financí ČR z finančních prostředků ze státního rozpočtu České republiky, poskytnutých obch. spol. ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o. ze státní podpory v rámci programu 129 130 „Podpora obnovy, odbahnění a rekonstrukce rybníků a výstavby vodních nádrží“ na základě rozhodnutí Ministerstva zemědělství ČR ze dne 11.10.2011 č.j. 181037/2011-MZE-15152, ve znění změnových rozhodnutí ze dne 17.5.2012 č.j. 33015/2012-MZE-15152, ze dne 12.2.2013 č.j. 227439/2012-MZE a č.j. 36794/2013-MZE-15152 bez uvedení data, v čemž byl obžalobou spatřován zločin podvodu podle § 209 odst.1, odst.4 písm.d) tr. zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst.3 tr. řádu se poškozené Česká republika, zastoupená Ministerstvem zemědělství ČR a společnost Orlík nad Vltavou s.r.o. **odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.**

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze podal dne 15.6.2017 u zdejšího soudu obžalobu na Ing. Jaroslava D. pro zločin dotačního podvodu podle § 212 odst.1,6 písm.a) tr. zákoníku a Ing. Jana R.a pro pomoc ke zločinu dotačního podvodu podle 24 odst.1 písm.c) k § 212 odst.1,6 písm.a) tr. zákoníku, jichž se měli dopustit dvěma útoky spáchanými zejména v roce 2010 v rámci zpracování žádostí a jejích příloh o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu ČR na realizaci obnovy a odbahnění rybníků Sobík a Silvestr pro žadatele Orlík nad Vtavou,s.r.o. a dále na Jaroslava B.a pro zločin podvodu podle § 209 odst.1,4 písm.d) tr. zákoníku, jehož se měl jako zástupce zhotovitele stavby dopustit tím, že v období července až srpna 2013 vypracoval v rámci provádění stavby podklady pro vystavení faktur i na práce, které provedeny nebyly a na jejichž základě byla objednateli stavby vyúčtována částka o 4.768.729 Kč vyšší, která pak byla v rámci dotačního programu uhrazena ze státního rozpočtu.

Dokazováním provedeným u hlavního líčení soud zjistil, že v případě obžalovaných Ing.Jaroslava D. a Ing. Jana R.a k trestné činnosti skutečně došlo a jmenovaní se úmyslně dopustili jednání, které je podrobně popsáno ve skutkové větě odsuzující části rozsudku pod body 1.a 2. Naproti tomu v případě obžalovaného Jaroslava B.a soud neměl dostatečný důkazní podklad pro to, aby mohl s jistotou naznat, že práce, které byly obžalovaným deklarovány jako odvedené a následně i vyúčtovány společnosti Orlík nad Vltavou, s.r.o., nebyly skutečně provedeny, tedy že se stal skutek, pro který byl Jaroslav B. obžalován.

Obžalovaný **Ing. Jaroslav D.** u hlavního líčení k věci uvedl, že cca již v roce 2003 byl vyzván tehdejším vedoucím rybářství Karla Schwanzenberga, panem Ing. Č., k tomu, aby společně řešili obnovu a rekonstrukce rybníků Sobík a Silvestr v rámci dotace ministerstva zemědělství, přičemž rozsah a způsob byl jednoznačně specifikován ze strany objednatele, tzn. pana Ing. Č.. Následně cca v roce 2010, po vzniku právnické osoby Orlík nad Vltavou s.r.o., byly tyto akce realizovány v rámci této společnosti. Od roku 2003 ve spolupráci s fyzickou osobou Karel Schwarzenberg a právnickou osobou Orlík nad Vltavou s.r.o. realizoval deset projektů s tím, že tyto projekty byly vybrány, vytipovávány rybářským provozem, kdy rybářský provoz se znalostí věcí a podmínek stanovených ministerstvem zemědělství stanovoval, které akce bude chtít realizovat. Po odchodu pana Ing. Č. tuto činnost, možná ještě v rámci fyzické osoby Karel Schwarzenberg a následně právnické osoby Orlík nad Vltavou s.r.o., převzal na sebe jeho pracovní náplň pan Ing. B. s tím, že konkrétní rybářské věci, které souvisely s provozem, výlovem a s věcmi, které mají vazbu na manipulaci na rybnících, zajišťovali baštýři pan Š. a P., kteří měli bašty rozdělené. Rybník Sobík byl podle obžalovaného vybrán rybářským provozem, bylo řečeno, že u rybníka Sobík se s ohledem na jeho technický stav a zabahnění předpokládá, že splní podmínky ministerstva zemědělství, které byly každý rok na webu ministerstva sděleny. To, že Sobík podmínky pro dotaci splňuje, mu řekl pan Ing. B. na základě projednání v pracovní poradě a proto byl osloven, aby připravil podklady pro podání žádosti na Ministerstvo zemědělství ČR. Rozsah této akce byl směřován k tomu, aby byl rybník ve vyhovujícím technickém stavu pro manipulaci s vodou a pro to, aby byly zvýšeny rybářské výnosy. Toto rozhodnutí, že žadatel o dotaci chce tuto akci realizovat v rámci dotací, mu bylo sděleno někdy na přelomu let 2009 a 2010. Dne 05.01.2010 byly na základě nabídky sepsány smlouvy o dílo na zpracování projektové dokumentace. To už se vědělo, že se bude žádat o dotace, protože bez tohoto předpokladu by žadatel asi tuto akci nerealizoval, protože by ta celková náročnost té

obnovy, odbahnění a rekonstrukce hráze a objektů pro manipulaci s vodou byla tak finančně náročná, že by k tomu zřejmě podle jeho názoru asi nepřistoupil. Vycházelo se ze znalosti toho příslušného baštýře a provozního pracovníka, který jako jeden z mála je schopen objektivně posoudit to, jestli ty objekty, které slouží k manipulaci s vodou, stav technický hráze a rozsah odbahnění je takový, že je třeba s těmito objekty a s tou úpravou -odstraněním sedimentu nutno něco provést. On jediný to vidí, je u těch výlovů, je u toho, když se s rybníky manipuluje, když se rybníky vypouští nebo napouští a ten je schopen posoudit i to, jaký rozsah té výšky sedimentu je reálně v terénu, protože rybáři v tom chodí a vědí, že ta výška toho sedimentu je buď 50 cm nebo je 1,50 m nebo tam vůbec nestačí, protože v případě té části u hráze, lovišti a kádišti, je to většinou tak zanesené, že se do toho nedá ani dostat, aniž by se ten provozní pracovník neutopil. Obžalovaný předpokládá, že na základě těchto zkušeností se rozhodl vlastník uvedených rybníků, že je vhodné a nutné realizovat rekonstrukci, odstranění sedimentů ze zdrže rybníka a protože finanční prostředky mu asi neumožňovaly realizovat to z vlastních prostředků, tak se rozhodl pokusit se financovat to z prostředků ministerstva zemědělství z dotačního programu. Zvýšení zisku z pR.eje ryb byl jen jeden z důvodů, druhý důvod byl ten, že ty rybníky technicky nevyhovovaly příslušným předpisům. Proto se dělala rekonstrukce hráze, proto se dělala rekonstrukce bezpečnostního přepadu, proto se dělala rekonstrukce výpustního zařízení a spolu s tím se realizovalo i ustavení sedimentů ve zdrži rybníka.

Pokud se jedná o rybník **Sobík,** po podepsání smlouvy o dílo dne 05.01.2010 dostal na svou žádost v průběhu února 2010 od rybářského provozu informaci, že rybník je vypuštěný a že mohou jít měřit. Nebylo mu řečeno, jak dlouho je rybník vypuštěný, po tom nepátral, výlovu účasten nebyl. Předpokládal, že jsou si vědomi toho, že když chtějí žádat ministerstvo zemědělství o dotaci i na odbahnění rybníku (tak jako v předešlých případech), tak žadatel, který ta pravidla zná, protože se neměnila a každý rok jsou stejná, minimálně měl vědět, že ten rybník měl být vypuštěný tak, tři měsíce před zaměřením. Neměl důvod to zjišťovat, dostal informaci, že rybník je vypuštěný a na základě této informace objednal pana K.a k zaměření sedimentu, zátoky a hráze rybníků, objektů na rybníce, tzn. bezpečnostní přeliv, odtokové stopy, prostě podklad k tomu, aby se dala zpracovat projektová dokumentace pro podání žádosti. Domnívá se dokonce, že rybník Sobík byl vypuštěn kvůli dotaci. Tudíž, když byl rybník vypuštěný, tak objednal zaměření. Rybník tehdy neviděl a nikdo mu nesdělil, zda je rybník vypuštěn zcela nebo zčásti. Pokud v přípravném řízení uváděl, že zaměření bylo prováděno po částečném vypuštění rybníka, je to proto, že následně dostal informace od pana K.a, že to nebylo zaměřené kompletně celé, protože rybník byl vypuštěný jen částečně. Pan K. mu řekl, že v době měření byl rybník pod ledem, že tam byl led a sníh a že nebylo možno z důvodu propadu celý ten rybník zaměřit. S panem K.em spolupracoval i následně na dalších asi dvou akcích. I předtím mu pan K. zaměřoval několik dalších rybníků u jiných zákazníků. Pan K. mu zaslal výsledek zaměření poštou na CD s papírovou verzí s tím, že panu R.ovi ji zřejmě poslal zas přes CD napřímo. Dostali tedy elektronickou i tištěnou verzi. Obžalovaný poukázal na to, že nevlastní program, který mu umožní otevřít tu verzi softwarem, použil papírovou verzi a z té zjistil, že je zaměřena jenom část té zátopy, že je zaměřena 1/4 až 1/5 zátopy a je zaměřena obvodová hráz a objekty, které on zaměřil. To věděl a tyto podklady potom předal panu R.ovi, resp. pan K. mu je asi poslal mailem. Ten polohopisný a výškopisný plán má založený v agendě, detailně ale jednotlivé body nestudoval, protože v zásadě neměl důvod, ani by to nebyl schopen posoudit, viděl jen situaci – spleť nějakých bodů. Jakým způsobem by se bod měl upravovat, netuší. Razítko autorizace dostal na základě zkušenosti a kvalifikace. Potřebné vzdělání, aby se v polohopisném a výškopisném plánu vyznal, má. Je schopen posoudit, jestli těch bodů je hodně nebo málo, ale není schopen v rámci situace posoudit, jestli ten bod je správně výškově. Pro návrh té zaměřené části byl podle něho bodů dostatek pro to, aby se mohla zpracovat dokumentace pro podání žádosti, jehož součástí je stanovení odhadu kubatury sedimentu. Pan K. nemohl počkat na příznivější podmínky

pro zaměření, protože rybník se napouštěl kvůli rybám. Pokud na policii uvedl, že to bylo pro to, že se spěchalo s tou žádostí, neuvědomil si, že ten důvod byl jiný.

Pokud čerpal z informací, které později podal baštýř pan Š., rybník byl vypuštěn 05. a 06.11.2009 a byl podle něho ponechán vypuštěný kvůli zaměření. Rybník Sobík se vypouští jednou za dva roky a vypouští se většinou někdy v listopadu toho příslušného roku při běžné situaci. Kdyby investor nepočítal s tím, že se bude řešit rekonstrukce rybníka a odbahnění, tak by se rybník napouštěl znovu vodou po tom provedení výlovu, ale protože investor předpokládal, že bude žádat o dotaci, tak rybník nechal vypuštěný. Pan K. v únoru na konci zaměřil zátopu rybníka, protože do té doby by nebylo možné ten rybník zaměřit, protože rybník byl tak zanesený, že by se geodet v tom bahnu utopil, on to nebyl schopen udělat. Tak se čekalo na zámraz. Rybník byl vypuštěn úplně po výlovu, ale v průběhu toho období, kdy on měl vyschnout, promrznout, tak ta voda tam v důsledku příR.ních podmínek odtékala a přitékala. Když té vody přiteklo více, tak se v tom rybníku držela voda. Když té vody bylo méně, tak ta voda odtékala, což je však jen jeho spekulace, jak sám obžalovaný uvedl. Čekalo se tedy na zámrazu, neboť když geodet měří přes led, je to samozřejmě lepší, neproboří se a tam, kde ten led je ve větší vrstvě, tak on si to musí prořízнout pilou a musí si tu hloubku sedimentu zjistit tím, že si tam udělá k tomu díru. Od pana K.a dostal informaci, že zaměřil obvod rybníka, hráz, odtoková koryta, objekty na hrázi rybníka a zhruba jednu čtvrtinu až jednu pětinu té zátopy, mimo to nebylo zamrzlé. Měřil tedy nezamrzlý rybník, protože to bylo období vhodné k tomu, aby se dalo změřit. Už se nedalo čekat na větší zámrazu. Pak už zase byl zájem toho provozovatele, aby se rybník napustil, aby byl nasazen rybou, protože by přicházel o výnosy z chovu ryb. Rybník byl podle informace pana Š. 17.03. napuštěn. Pan K. byl k zaměření tedy tlačen tím, že se rybník napouštěl. Dále obžalovaný poupravil svou výpověď s tím, že panu K.ovi nezadal zaměření sedimentu, to popletl. Objednal pouze zaměření terénu v zátopě rybníku, obvodový stoh, hráze a objekty pro manipulaci s vodou. Zaměření sedimentu panu K.ovi nezadal proto, že zaměření sedimentu si dělají sami, protože to zaměření sedimentu má vazbu na jednotlivou vrstvu toho sedimentu a na stanovení odtoků a sklony rybničních stok a zátopy s vazbou na to, aby rybník bylo možno vypustit a chovat v tom ryby, tedy aby při vypouštění rybník rychle vytekl a ta ryba se dala dobře slovit. V případě Sobíku zaměření sedimentu vycházelo z návrhu projektové dokumentace pana Ing. R.a, kterou si u něho objednal. Pokud se jedná o rozsah, velikost a profilaci dna zátopy rybníka, tam, kde nebyly zaměřeny výškové body panem K.em, bylo provedeno planimetrování bodů, které jsou na hrázi rybníka tak, aby rybník byl vypustitelný mezi zaměřenými body v zátopě rybníka a body, které jsou na hráz tak, aby rybník byl vypustitelný, vyhovoval rybářskému provozu a vyhovoval tak, aby bylo možno manipulovat s vodou. Rozsah a výšky sedimentů tedy vyplývají z návrhů na odstranění sedimentů uvedených v projektové dokumentaci, kterou zpracovával pan Ing. R.. Čili ten sediment poprvé vylezl v určitém měřítku až z toho projektu. V té době ho nikdo nezaměřoval, jak to ve skutečnosti je. Panu R.ovi žádný pokyn, aby si sediment zaměřil sám, nedával. Nemluvil s panem R.em o tom, kolik sedimentů by tam mělo být, ať už se jedná o kubatury či průměrnou výšku sedimentu před zpracováním projektové dokumentace. Řekl panu R.ovi jen jednu věc, že by bylo asi vhodné, kdyby ty body, které nemají zaměřené, byly pro zpracování projektové dokumentace pro podání žádosti doplněny interpolací tak, aby při odstranění těch sedimentů v rámci realizace té stavby voda plynule odtékala směrem k výpustnímu zařízení, ale nehovořili spolu o žádném množství a výšce sedimentů. Pan R. od něho věděl, že se bude žádat o dotaci na základě jeho projektové dokumentace. Domnívá se, že když pan R. viděl, že to zaměření není úplné, tak se byl na místo podívat, jak sám uváděl. Ten rybník byl v minulosti částečně odbahňován, část sedimentu byla ponechána na okrajích rybníka u toho Sobíku, včetně náletu dřevin, v jeho katastrální výměře a kalkulovalo se s tím, že v případě, kdy by sedimenty na základě odhadu kubatury neodpovídaly, bylo by možno jako případnou rezervu řešit i odstraněním těchto deponií v katastrální výměře rybníka. Tyto sedimenty –deponie ale nezahrnovali do té kubatury 122 kubíků, byla to jako případná rezerva.

Ministerstvo zemědělství nevědělo, že s touto případnou rezervou počítají. Projektovou dokumentaci, kterou zpracovával pan Ing. R., pak autorizoval svým razítkem. Projektová dokumentace podle něho splňovala dotační podmínky s tím, že podle příslušných pravidel pro podání žádosti a součástí všech těch podkladů-dokladů je dána povinnost žadateli o dotaci zahrnout do žádosti odhad kubatury sedimentů a stanovit průměrnou výšku sedimentů k podání žádosti. Dále se obžalovaný hájil tím, že v pravidlech pro podání žádosti se hovoří o „odhadu" kubatury a že je pak také dána povinnost dodavateli, což bylo i ve smlouvě o dílo, provést před provedením těžby sedimentu zaměření té zátopy, což zhotovitel Z. a.s. podle něho provedl, když prvotní zaměření realizoval pan Ing. P. před zahájením stavby. Toto zaměření bylo součástí podkladů, které se potom předkládaly k závěrečnému vyhodnocení akce, tam vyplynulo skutečné množství sedimentů, ze kterých vyplývalo, že před zahájením akce byla zátopa v nějaké úrovni, po realizaci byla v jiné úrovni a rozdíl těchto dvou hodnot bylo skutečné množství sedimentu, které bylo předmětem přiznání dotace. Sedělo to tak, jak odhadli předpokládané množství celkové kubatury. To předkládal dodavatel stavebních prací a vyšlo mu to přesně na metr. Během realizace stavby nebylo ze strany zhotovitele a ani na žádném kontrolním dnu, ani zápisem ve stavebním deníku, nějakým způsobem sděleno, že by tam došlo k nějaké disproporci ve vztahu k tomu, co poskytli jako podklad a k tomu, co oni zaměřili před realizací této akce. Tedy žádné nesrovnalosti ohledně projektové dokumentace ze strany zhotovitele zjištěny nebyly, nevyměřená půlka rybníku byla dobře technicky odhadnuta. Doklady k podání žádosti o přiznání dotace tam dodavatel jednoznačně doložil při realizaci toho díla, před fakturací s dodavatelem a někdy i se zástupcem investora odsouhlasovali rozsah fakturace s tím, že v případě sedimentů není dost technicky možné provádět nějaké zaměření toho sedimentu mimo tu zátopu na poli, protože tam, když se vozí sediment nákladními auty a vyklopí se na pole a vyklopí se třeba 50 nebo 100 Tater, tak z toho vznikne taková kupa, která se následně rozhrnuje. Mělo se to rozhrnovat do výšky 10 cm, což bylo dílem dodavatele Z.. Při kontrole fakturace, jíž se účastnil někdy i zástupce investora, bylo dohodnuto množství sedimentu pro příslušnou fakturaci s tím, že to bude dodavatel deklarovat takovým způsobem, že doloží množství nákladních automobilů a z toho vyplývající množství sedimentu, které on odvezl a to bude jediným podkladem k tomu, že může fakturovat množství, které vyplývá i z množství odvezených kubatur. Za dodavatele to připravoval pan B., za objednatele to podepisoval pan Ing. B., který také věděl, že se to bude počítat podle odvezených aut. On jako technický dozor i Ing.B. s tím souhlasili, protože to je jediná možnost, jak se dopátrat toho, kolik při té měsíční fakturaci bylo odvezeno sedimentu, protože jiným způsobem to není reálně možné. Evidenci aut vedl dodavatel pan B.. Při měsíční fakturaci vždycky z jejich provozních evidencí vyplynulo, že odvezl hypoteticky třeba 50 Tater a že ty Tatry byly odvezeny na místo tam a tam. Evidenci měl napsanou na papíře rukou, počet aut a na auto se vejde obecně nějaká kubatura. On sám ale nevěděl, jaká kubatura je na které auto, ale je dost technicky složité u každého auta kontrolovat, kolik se tam vejde, počítalo se s nějakou průměrnou hodnotou. Byly tam většinou Tatry, na které se obecně vejde sedm kubíků. Jiná kontrola není možná, není technicky možné tam být od rána do večera a kontrolovat, jestli ta Tatra byla naplněna celá. Před fakturací vždycky měli venkovní šetření a tam se v terénu podívali. Neměl důvod nevěřit panu B.ovi a jezdit to tam kontrolovat. Při fakturaci se odsouhlasoval rozsah množství těch Tater, z toho vyplývající množství přímo v terénu na tom zemědělském poli. Při fakturaci se na to místo vždycky byl podívat, většinou to bylo za účasti pana B.a a on mu to sdělil, protože ty sedimenty se ukládaly tak, že se vozily na jedno místo. Zjistil množství sedimentu odhadem: šířka x výška x délka. Na uložení sedimentu byly vytipovány lokality, kam byly navezeny a vyklopeny Tatrami plné korby, vzniklo tam takové uložiště a to uložiště se částečně potom rozhrnovalo a zapracovávalo. Pak zde byl ještě třetí krok, doložení toho výškopisného zaměření rybníka po ukončení těžby, které zajišťoval zhotovitel, za zhotovitele to zajišťoval pan Ing. P. a tento podklad byl předán objednateli, tzn. panu B.ovi, ten převzal v rámci předání a převzetí stavby tyto podklady, součástí toho bylo i zaměření množství sedimentů, před a po a byla tam stanovena kubatura sedimentu, které byly z rybníka odvezeny.

Pokud je mu vytýkáno, že nějakým způsobem zajišťoval podklady k tomu, kdy bylo provedeno vypuštění a kdy bylo provedeno zaměření, upozornil, že neměl detailní informaci o vypuštění, tudíž nemohl ani stanovovat nějaký termín vypuštění, byl to Ing. B., kdo ty podklady dával panu Schwarzenbergovi, takže tyto podklady nezpracovával on, ale zpracoval to zřejmě někdo od žadatele. Neví, jestli to dělal pan B. nebo kdo ty podklady dával, ale předpokládá, že termín toho vypuštění sděloval někdo z rybářského provozu příslušný pro ten rybník. Poku se jedená o čestné prohlášení žadatele o podporu o množství vytěženého sedimentu, tedy formulář K, tyto podklady podepsal zástupce žadatele dne 16.12.2013. Následně to podepsal i on, podpisy si nechali ověřit. Pro doložení skutečného množství sedimentu byl použit žadatelem ten písemný dokument, který vyplýval ze závěrečného vyhodnocení stavby. Je to součástí předávacího protokolu, nazývalo se to Vyhodnocení skutečného provedení stavby, které provedl pro firmu Z. oprávněný geodet pan P.. Z toho zaměření vyplynulo množství a na základě tohoto množství se potom dělalo závěrečné vyhodnocení a zpracovaly údaje, které od investora převzal a vyplnil příslušné hodnoty v závěrečné zprávě.

Pokud se jedná o rybník **Silvestr**, jeho rekonstrukce byla obdobným způsobem asi projednávána v rámci rybářského provozu s tím, že rybářský provoz asi vyvolal nutnost a potřebu provést rekonstrukci tělesa hráze a objektů a provést odstranění sedimentu ze zátopy rybníka. Rybník Silvestr byl v minulosti odbahňován s tím, že v obvodu katastrální výměře rybníka byly po obvodu původní staré deponie, které byly stabilizované, zarostlé náletem a součástí rybníku Silvestr je i vodní nádrž Malý Silvestr, kam byl v minulosti sacím bagrem odstraněn sediment těsně před hrází z loviště a kádiště Silvestra tak, že rybník Malý Silvestr byl nefunkční, byl plný sedimentů a nebyl pro rybářský provoz využitelný. Opět dne 05.01. 2010 byla sepsána smlouva na základě požadavku žadatele o přípravu akce s tím, že vypuštění rybníka mu bylo sděleno, nepamatuje si konkrétně kým, jestli to byl pan Š. nebo P. nebo pan B.. Sám nepožádal o vypuštění rybníka pro účely jeho zaměření. Využíval toho, že tam došlo k výlovu ryb a že tuto problematiku si řeší žadatel dotací sám. Nebyl tím, kdo měl na starosti vypuštění rybníka, kdo měl zaručovat, že ten rybník bude vypuštěný. Pro něho bylo podstatné to, že dostal informaci, že rybník vypuštěn je a na základě toho objednal geodetické zaměření pana K.a na přelomu února a března. Zaměření se objednalo po obvodu hráze, odtokových stok a zátopy. Opět nikoli zaměření sedimentu. Rybník byl v době měření v tom únoru či březnu z části pod sněhem a byly viditelné ty stávající deponie po obvodu rybníku a zanesená část Malého Silvestru. Zaměření pana K.a předal panu Ing. R.ovi s tím, že u něj objednal zpracování projektové dokumentace a ty body, které nebyly zaměřeny panem K.em, on zřejmě zplanimetroval v souvislosti se zaměřenými body zátopy a body po obvodu zátopy a tělesa hráze, zpracoval návrh rozsahu odbahnění sedimentů, tzn. zpracoval podélný profil a příčné řezy. Z tohoto podkladu vyšel odhad kubatury sedimentu a tento odhad kubatury sedimentu byl zahrnut do žádostí o poskytnutí dotace na ministerstvo zemědělství s tím, že byla v rámci toho odhadu kubatury sedimentu stanovena průměrná výška sedimentu v rybníce. Žádost o podání dotace vyplňoval on s vědomím pana B.a, takže ty technické parametry, které tam byly uvedeny, byly dělány s vědomím žadatele. Tzn. množství sedimentu, výška objektu pro manipulaci s vodou, prostě parametry, které jsou obecně známé, s tím byl pan B. seznámen. Na základě těchto podkladů s vědomím toho, že pro případnou rezervu z důvodu odhadu kubatury sedimentu bylo zase opětně kalkulováno s tím, že po obvodu rybníka v katastrální výměře jsou stávající historické deponie a bylo počítáno se sedimentem v rybníce Malý Silvestr. To v žádosti nebylo uvedeno, ale předpokládali, že kubatura bude upřesněna před započetím těžení, což se také stalo. Na základě zaměření zhotovitele stavebních prací, tedy zaměření Ing. P.a, bylo zjištěno, že některé výškové kvóty jsou rozdílné oproti projektové dokumentaci zpracované panem R.em.V té době tam vznikla povodňová škoda a rybník se zatopil, včetně objektů a výpustného zařízení. Podle názoru obžalovaného nejprve byla povodeň, pak to pan P. zaměřil a pak se mohlo začít těžit s tím, že si on sám na základě

tohoto zjištění objednal u pana Ing. P.a nové zaměření, které vycházelo ze skutečnosti. To zaměření pak předal panu Ing. R.ovi a pan Ing. R. zpracoval projektovou dokumentaci, která řešila změnu technického řešení, které do sebe zahrnulo odstranění sedimentu ze zátopy rybníka, včetně odstranění stávajících deponií, což se posílalo i na ministerstvo zemědělství a bylo projednáno se všemi dotčenými orgány, tzn. s ochranou příR.ou, ochranou zemědělského půdního fondu, s vodoprávním úřadem. Na základě těchto podkladů bylo vydáno nové změnové rozhodnutí z hlediska stavebního řízení a na základě těchto podkladů byla podána žádost žadatele pan Ing. B.a o změnu rozhodnutí ministerstva zemědělství, ze kterého vyplynuly ty úpravy jednotlivých stavebních objektů a ministerstvo na základě jedání u nich v komisi vydalo změnové rozhodnutí, které akceptovalo jejich návrh. V té žádosti o změnu rozhodnutí bylo uvedeno i odtěžování sedimentu z Malého Silvestra. Odpovídal tomu i projektový plán. Ta žádost v sobě zahrnovala, jak úpravy objektů, které souvisely s odbahněním, tak zahrnovala některé ještě úpravy, které souvisely s objekty hráze, byla k tomu upravena jedna část stavebního objektu. Původně ta úprava hráze tam byla trošku jiným způsobem. Dále na základě těchto nových podkladů a zjištění, že některé sedimenty jsou písčitějšího charakteru, se vytipovaly lokality v nájmu společnosti Orlík nad Vltavou k uložení písčitých sedimentů na lesní dopravní síť a organická část, která byla vhodná uložení na zemědělské pozemky, byla uložena po projednání s zemědělským družstvem na pozemky, které vlastně vycházely z toho původního předpokladu, kdy měli dohodnuto cca 100 ha a pak to dali na těch 50 ha. Dávali to na stejné pozemky, ale v menším rozsahu. Před změnou projektového rozhodnutí na Silvestru probíhaly jen přípravné práce. Nemá informaci o tom, že by již probíhalo těžení sedimentu. Fakturace probíhala obdobným způsobem jako na Sobíku, tzn. před fakturací si za účasti pana B.a i pana H. odsouhlasili plnění, jak z hlediska umístění na zemědělské pozemky, tak v případě, když by se to umisťovalo na lesní pozemky. Někdy u toho byl pan Ing. B., někdy u toho byl vedoucí provozu, jehož jméno si nepamatuje. V terénu pak byl odsouhlasen rozsah a způsob uložení, v případě organických sedimentů na zemědělských pozemcích a v případě písčitých sedimentůna lesních pozemcích. Po ukončení akce při předání díla bylo součástí předávacího protokolu dodavatele opět zaměření skutečného množství sedimentu, stanovení vrstvy a seznam pozemků, na kterých se ukládal sediment. Nebylo tam stanovení vrstvy rozprostření, jen množství sedimentu. Bylo to součástí toho předávacího protokolu, bylo kvantifikováno množství sedimentů uložených na lesní pozemky a byl předán souhlas a rozsah množství sedimentu uložených na zemědělských pozemcích, které zhotovitel převzal od nájemce zemědělských pozemků. S převzetím toho dokumentu zemědělského družstva Kovářov o skutečném uložení sedimentu neměl nic společného. Pan V. jako technik zemědělského družstva byl účasten toho prvotního jednání po té změně, kde za účasti pana B.a, dohodli, na které zemědělské pozemky se budou ukládat sedimenty. A obdobným způsobem potom v tom závěrečným vyhodnocení byl řešen formulář K, kdy k tomu bylo využito zaměření, vyhodnocení skutečného provedení stavby a jeho součástí bylo stanovení skutečného množství sedimentů, které stanovil před a po a vybilancoval pan Ing. P., včetně vymezení jednotlivých lokalit s množstvím. Zaměření sedimentu u Silvestra tedy prováděl odpovědný geodet zhotovitele před zahájením stavby a pak prováděl na konci skutečnou zátopu po realizaci stavby. Před projektovou dokumentací nedošlo k zaměření sedimentu, nikomu to nezadal. Vytyčoval to pan Ing. P. na základě zadání zhotovitele a protože došlo ke zjištění některých chybných výškových kvót vůči realitě na stavbě a projektové dokumentaci, tak si objednal zaměření té části, kde to výškově nesouhlasí. Na základě těchto podkladů od pana Ing. P.a pak zpracoval Ing. R. změnu stavby před dokončením a tou změnou stavby upřesnili rozsah sedimentu, kvalitu a strukturu sedimentů a kam se druhy sedimentu budou ukládat s vazbou na příslušná povolení udělenými státní správou a požadavků vlastníků nebo nájemců pozemků, na které se ty sedimenty ukládaly. Jelikož u vytyčení stavby nebyl, nemůže posoudit, jestli při vytyčení stavby a zahájení měření Ing. P.em už došlo k těžbě, odstraňování sedimentu nebo byl ten rybník v původním stavu. Byl na zahájení stavby, předal staveniště, ale při prvním kopu buldozerem nebyl. Způsob, jakým bylo zjištěno předpokládané

množství sedimentu, odpovídá tomu, jak bylo zjištěno u Sobíku. Panu R.ovi nedával žádné informace ohledně průměrné výšky sedimentu či kubatury sedimentu. Pan R. jej neinformoval, že podle jeho výpočtu průměrná výška nedosahuje 40 cm. Nikdo ze zástupců Orlíku jej nežádal o to, aby byl projekt zpracován tak, aby byly splněny podmínky pro dotaci. Pokud se jedná o přílohy k žádosti o poskytnutí podpory je to stejné jako u Sobíku s tím, že tam je změna v tom, že se ukládaly sedimenty nejen na zemědělské pozemky, ale i na lesní pozemky a že součástí těch podkladů je i zaměření množství těch sedimentů na lesní pozemky.

Pokud se jedná o doložení, kdy byl rybník vypuštěn a kdy se provedlo zaměření sedimentu před zahájením akce, toho nebyl účasten. Termín vypuštění rybníka nezná, resp. ho neznal v té době a ten termín vypuštění byl sdělen provozním pracovníkem rybářského provozu. Zřejmě rybářský svaz věděl, kdy bude prováděno zaměření sedimentu, protože on ten dokument nevyplňoval a ty termíny nestanovoval. Neví, jestli někdo zaměřoval sediment, on to nebyl.

Ta akce se realizovala na základě měsíční fakturace, kde obdobným způsobem před fakturací byla provedena venkovní pochůzka, zhotovitel předložil evidenci vozidel a množství odvezených sedimentů, které si odsouhlasili. Těch kontrolních dnů se zúčastňovali někdy i pracovníci lesní správy, když se odsouhlasoval rozsah a množství písčitých sedimentů, které byly uloženy. Stejně to probíhalo i v případě zjišťovacího protokolu č.10 a 11. Není si vědom toho, že by v 10. a 11. zjišťovacím protokolu byly jiné práce, než se běžně prováděly. A pokud to byly práce, které souvisely s rozprostřením sedimentu, tak se domnívá, že v tomto případě se jednalo o sedimenty ukládané na lesní pozemky, ty byly kontrolovány ještě jako by nad běžný průběh lesnickým provozem. S vývozem a těžením sedimentu se skončilo po ukončení akce, ale není schopen přesně sdělit, kdy se naposledy odvezl sediment. Pokud se uložil sediment na zemědělské pozemky, tak ten se rozhrnul a provápnil. Pokud to šlo na lesní pozemky, tak ten se uložil, upravil se a ty lesní pozemky, které byly dotčeny touto činností, tak to si převzal při tom venkovním šetření lesnický personál, minimálně u toho byl vedoucí provozu, dost často u toho byl i pan Ing. B., a v případě uložení sedimentu na zemědělské pozemky, si to po úpravě, rozhrnutí a úpravě PH vápnem, převzal nájemce. Obžalovaný vedl, že není schopen říct, zda v červenci a srpnu 2013 se ještě těžil a vyvážel velký Silvestr. Myslí si, že se těžily deponie ze Silvestru, neví, zda se stále ještě zohledňovalo čištění rybníka Silvestr či jen Malého Silvestru a odstraňování deponií. Předpokládá, že to bylo na konci, tzn., že prioritně nejdřív vyvezli sedimenty organického původu na pole. Pak začali vozit deponie na ty lesní pozemky, pak organiku z Malého Silvestra. Nepamatuje si to, čeho se týkaly poslední tři zjišťovací protokoly, ale myslí si, že poslední protokol se týkal toho sedimentu písčitého, který se ukládal na lesní pozemky. Pro něho bylo důležité to, že ta kubatura, která byla vyvezena, byla kvantifikována oprávněným geodetem. V některých částech byla kubatura podle pana P.a nadhodnocena, v některých částech podhodnocena. Když žádali o změnu projektu, tak chtěli zadat nižší položku kubatury, a to přesto, že začali počítat i s těmi deponiemi a Malým Silvestrem. Zařadili deponie a rybník Malý Silvestr, protože při těch povodních tam došlo k úpravě toho dna. Z té úpravy toho dna se jim změnily některé výškové kvóty, na které byli upozorněni při zaměření stavby před zahájením stavby dodavatelem. Při povodních, když to bylo vypuštěné, přišly poměrně vysoké průtoky a tím se na dně toho rybníka výškově změnily kvóty, asi se snížily. Pan P. zjistil, že ta kubatura neodpovídá a vychází nižší oproti projektové dokumentaci, protože zaměření panem K.em bylo jenom zčásti udělané a ta zbylá část byla dělána planimetrováním v interpolaci mezi body. Pan K. nevyměřil celý Silvestr. Dá se říct, že v důsledku zahušťování bodů ze strany pana R.a, došlo k nesprávnému odhadu. Požádali o snížení kubatury v důsledku měření pana P.a, protože při tom zaměření přišli na to, že ten předpoklad odbahňování 40 cm nánosu v reálu dělat nemohou, protože pod tím organickým materiálem je písčitý materiál a pod tím písčitým materiálem už je stabilizovaný materiál, který by nebylo vhodné odbahňovat. Na základě toho změnili dno rybníka tak, aby to reprezentovalo to podloží, které tam bylo objeveno a na základě

toho se jim změnilo i množství těch sedimentů s tím, že přišel požadavek pana B.a, že by bylo dobré v rámci toho odstranit sedimenty stabilizované v těch deponiích a z Malého Silvestra. Když podávali původní žádost na ministerstvo, netušili, že pod tím bahnitým sedimentem organickým bude písčitější materiál. Výpočty pana R.a zahrnovaly bahnitý sediment. Při podání žádosti na dotaci nebylo kalkulováno s tím, že by tam byl písek. To zjistili teprve po tom zaměření a při té realizaci. Z toho důvodu byla udělána profilace toho dna, která reprezentovala skutečnost na stavbě.

Dále obžalovaný uvedl, že násypy v rybnících byly v případě úpravy tělesa hráze návodního sklonu, reálný sklon byl 1:1,5 a oni to dělali 1:3, což se týká Sobíku i Silvestra. Násypy se dělali z toho písčitého materiálu. Ve vztahu k poměru odtěženého sedimentu a toho násypu to bylo 2%- 5%, v té celkové kubatuře to bylo poměrně dost, možná to bylo až 10%. Ty násypy byly dělány u té hráze, u toho návodního límce, pak byly násypy ještě dělány tam, kde voda vymlela erozní rozdíl. Loviště se nevysypávalo, to bylo nejvíce zabahněné, tam byly jenom výkopy, tam násyp nebyl. Pouze byly násypy z hlediska konstrukce toho loviště, kde je kamenivo. Dělalo se to proto, aby bylo možné rybník slovit a mohla se dopravit mechanizace k výpusti, protože ručně odvážet ryby nejde, jsou to velké rybníky, takže se to dělá tak, aby se ten odlov ryb mohl provádět mechanizovaně s nakladačema na auta. Proto se tam dělá ten sjezd k té hrázi. Obžalovaný dále uvedl, že předpokládá, že o tom, že se bude podávat žádost na ministerstvo zemědělství, věděl jednatel společnosti Johannes Schwarzenberg. Bez něho by to asi pan ředitel neudělal, protože ta dotace není stoprocentní, ale je ve výši 80%, dofinancovávání tam nějaké je, takže určitě si to rozhodoval z hlediska záměru majitel a na základě rozhodnutí majitele pan B. začal jednat s ním a všechno připravovat. Rekonstrukce byla prováděna na základě projektové dokumentace, která byla předmětem podání žádosti s odhadem kubatury sedimentů, jeho součástí byla řešena rekonstrukce těch objektů a hráze a podmínek stavebního povolení a všeobecných podmínek, které jim ukládají dotčené orgány.

Dále obžalovaný k dotazům předsedkyně senátu uvedl, že stanovit množství sedimentu k odtěžení na základě bodů zaměřených panem K.em lze zjistit na základě zpracování modelu terénu, který je součástí projektové dokumentace, ze které jsou zřejmé výškopisné a polohopisné hodnoty jednotlivých bodů, podélný sklon a příčné profily jsou navrženy tak, aby rybník byl vypustitelný. Z tohoto podkladu potom v jednotlivých příčných řezech vyjdou kubatury zemních prací a na základě kubatury zemních prací v jednotlivých řezech a sumarizací těchto podkladů vyjde množství výkopů sedimentů, kdy průměrná vrstva sedimentů je porovnávána vůči katastrální výměře rybníka. Podle jeho názoru lze zjistit kubaturu sedimentu, ačkoliv pan K. měl za úkol měřit pouze vrchní vrstvu sedimentu a nikoliv dno rybníka, protože rozsah odstranění sedimentů nemá vliv na tloušťku sedimentů, ale zásadní je, že rybník se odbahňuje takovým způsobem, aby vyhovoval tomu, že to je vodní dílo, které musí být vypustitelné v čase vhodném pro rybářský provoz a vyhovovat podmínkám rybářského hospodaření. V zásadě není rozhodující to, jaká je vrstva sedimentů, ale to, jak je založený podélný a příčný sklon zátopy rybníka. To je takový bod, od kterého se ten projektant odpíchne. On má prostě dané dva základní momenty, má stanovený přítok a výškové kvóty na obvodu rybníka, pak má místo, kde se rybník bude vypouštět, to je to výpustní zařízení, a stanoví si podélný profil rybniční stoky, která jde od nátoku rybníka a pak si navrhne příčný sklon příčních řezů toho dna, který samozřejmě jde v souladu s podélným sklonem rybníka a na základě toho on stanoví potřebnou kubaturu pro odtěžení. Odpovídá to potom tomu skutečnému dnu. Kromě zaměření pana K.a dal Ing. R.ovi nějaké geologické údaje, které jsou podstatné pro stanovení návrhu bezpečnostního přelivu a stanovení úrovně normálního zadržení, což zjišťoval z hydrotechnického podkladu. Ing.R.ovi neposkytoval žádné informace o „vlastních zjištěních“, jak se měl dozvědět prostřednictvím toho rybníkářského provozu, tedy že ten sediment je vysoký 40 cm. Vůbec se o parametrech průměrné výšky sedimentu nebavili. Před zpracování projektu se s Ing. R.em nebavili ani o kubatuře, bylo

podstatné to, že odstranění sedimentu z rybníka musí být navrženo tak, aby vyhovovalo provozu vodního díla a rybářskému provozu, tzn., aby ta voda odtekla a aby byly zajištěny optimální podmínky pro chov a potom odlov ryb z loviště a kádiště a stanovení normálního zadržení z hlediska výšky zadržení a z hlediska koruny bezpečnostního přelivu. Nebyl informován panem Ing. R.em, že pro něho jsou ty předané podklady, zejména ta dokumentace Bc. K.a, nedostatečné pro vypracování projektové dokumentace, jenom konzultovali to, že ty zbylé body by bylo vhodné doplnit na základě interpolace- planimetrování, tedy zhušťování sítě bodů. Pokyn Ing. R.ovi k tomu, aby si ty nezajištěné body zjistil planimetrováním zájmového území, nedával, ale předpokládal, že to tímto způsobem udělá, protože jinou možnost neměl. Nevybavuje si, že by přímo o této možnosti spolu mluvili. Projektovou dokumentaci nevypracoval sám, protože nevlastní softwarový program, který umožňuje zpracovávat projektovou dokumentaci v tomto rozsahu. Nemá k tomu vybavení a není schopný v tomto programu pracovat, z tohoto důvodu to objednal u pana Ing. R.a. Ty výstupy nejsou v softwarovém programu, ale v papírové verzi, a tu podepisuje. Z hlediska základních parametrů je schopen z té dokumenatce posoudit, jestli podélný profil rybníka, příčné řezy rybníka, objekty hráze a bezpečnostního přelivu a výpustné zařízení jsou v pořádku. Ale není schopen posoudit, jestli ty jednotlivé body, které jsou součástí té situace a toho zaměření, jsou v pořádku. Je také schopen posoudit, že ty výpočty, pokud se jedná o tu kubaturu, jsou v pořádku. Na to je zpracován jednoduchý prográmek, který je součástí té projektové dokumentace, který jednotlivé kubatury, vyplývající z příčných profilů, nasčítává automaticky sám a není důvod mít pochybnost. Jediný problém by mohl nastat, kdyby v tom příčném profilu jednotlivého řezu byla nějaká chyba. Nebylo mu známo, že Ing. R. oproti dokumentaci pana Bc. K.a změnil výškové body, ani že nějakým způsobem měnil, to co naměřil pan K.. Rozdílu mezi projektovou dokumentací a polohopisným plánem si nevšiml, tam to není vidět, nepozná to. To by musel detailněji zkoumat boc po bodu, což nedělal, tam bylo 2.000 bodů. Ty body jsou zřejmé z příčných profilů. Nikdo z Orlíku mu nezaručoval, že tam výška bahna u rybníku Sobík přesahuje 40 cm a splňuje podmínky té dotace. Ale protože předpokládal, že rybářský provoz znal rozsah potřebného odbahnění, bylo u něho objednáno zpracování projektové dokumentace. Netvrdí, že by někdo z těch baštýřů řekl, kolik je tam bahna, ale vlastník rybníku se znalostí věci a pravidel dotace věděl, tušil nebo měl vědět, že ten rozsah odbahnění na Sobíku nebo na Silvestru je takového charakteru, že ty podmínky splní. Domnívá se, že pan B. znal podmínky dotace, jinak by nepodepisoval žádosti a podklady. Ta pravidla pro dotace jsou každý rok součástí státního rozpočtu a od roku 2003 byly realizovány v rámci dotací ministerstva zemědělství obdobné akce. Nehovořil s panem Ing. B.em o tom, že jednou z těch podmínek je právě ta průměrná vrstva 40 cm. Předpokládal, že to ví, jinak by asi nepožadoval to realizovat v rámci dotací ministerstva zemědělství a nenavrhoval by to vlastníkovi toho rybníka. Pan B. před Sobíkem takovou akci již realizoval, minimálně tam byl realizován Mlázovský rybník za jeho účasti a pak možná ještě jeden. Minimálně jednou takto s panem B.em spolupracoval ve stejném duchu, stejně tak jako s jeho předchůdcem Ing. Č.. Obžalovaný uvedl, že z hlediska žádosti o poskytnutí podpory vyplnil technické parametry, samotnou žádost, kde doplnil jen identifikační údaj, tam nic dalšího není. Vyhotovoval a podepsal technickou zprávu. Zajistil stanoviska správce vodního toku, správce Povodí Vltavy, což je povinná příloha. Vyplňoval nějaké investiční formuláře. Zajišťoval vyjádření ochrany příR.y, stejně tak jako kopie posudku o potřebě technobezpečnostního dohledu. Zpracovával a podepisoval návrh manipulačního řádu. Formulář ISPROFIN konzultoval s panem Ing. B.em, který mu ty údaje sděloval. Zbylé doklady, které vyžadovalo Ministerstvo zemědělství, vyžadoval za žadatele, pokud to byla nějaká rybářská evidence, tak rybářský provoz. Pokud to byly nějaké ekonomické věci, nájemní smlouvy atd. jejich ekonomické oddělení a výpisy z katastru a podobné věci zajišťoval zase někdo jiný. Ty dokumenty se shromažďovaly na Orlíku, dokud nebyly všechny. Bylo dohodnuto, že si je investor prohlédne, odsouhlasí a podepíše. Pak to vezl do Prahy na Ministerstvo zemědělství přímo on. Sobík i Silvestr se nepodával najednou, jedna žádost byla 30. a druhá 31.

Na stavbě byl zhruba jedenkrát za čtrnáct dní. Záleželo na tom, jakým způsobem a v jakém rozsahu se prováděly práce, které vyžadovaly jeho pozornost, jeho dozor. Nepodílel se nijak na vypracování a uzavření smlouvy mezi objednatelem prací a zhotovitelem prací, tedy mezi Orlík nad Vltavou s.r.o. a Z. a.s. Návrh smlouvy byl součástí výběrového řízení na zhotovitele stavebních prací. Byl členem výběrové komise. Společnost Z. znal, protože již dříve realizovala rybníky i pro jiné investory, kdy i k těmto předchozím projektům byl přizván ke spolupráci. Necítil se podjatý v rámci toho výběrového řízení, protože byl jen jedním z členů a ta kritéria, která tam byla stanovena, tak byla stanovena někým jiným. Byl jen člen a výběrové řízení zajišťovala společnost Stavební poradna České Budějovice. Ing. B. byl rovněž členem té výběrové komise. Stavební povolení rovněž zařizoval on. Byl přítomen i u předání staveniště před zahájením stavby, stejně tak u ukončení. Na stavbě rybníku Silvestru byl mistrem pan H. a možná úplně na začátku se setkal jednou s panem Z. st. Na každé stavbě se najdou problémy, z hlediska realizace součástí kontrolních dnů nebyla jenom kontrola fakturace, bylo tam i řešení provádění jednotlivých stavebních objektů, týkající se hlavně provedení výpustního zařízení a bezpečnostního přelivu, kde jsou určité požadavky na dodržení technických parametrů a potom doupřesňovali způsob opevnění tělesa hráze. Stavba rybníka se prováděla podle projektové dokumentace. U vytyčení stavby nebyl. Převzal si vytýčení formou zápisu ve stavebním deníku, kdy pan B. mu předal zaměření rybníka pomocí dřevěných kolíků, kde bylo stanoveno, jakým způsobem se bude odbahňovat. Při vytyčení nezjistil žádné nesrovnalosti. Dodavatel to řešil pomocí odpovědného projektanta, kterým byl pan Ing. P., který jim to vytyčil a na jednotlivých měrných bodech byla vyznačena míra (ryska), která odpovídala tomu, kolik se má odtěžovat. Domnívá se, že vzhledem rozsahu a požadavkům, tedy jaké podklady bylo potřeba zajistit k předání a převzetí stavby, včetně nivelačních bodů a státního výškového systému, pan B. měl tu znalost, že rekonstrukce rybníků Sobík a Silvestr bude hrazena z finančních prostředků státu. Kromě toho se obžalovaný domnívá, že pana B.a o tom informoval. Ing. R. to, že rekonstrukce bude hrazena z dotací, podle obžalovaného věděl jednak z obecné známosti, jednak při zadání projektové dokumentaci hovořil o tom, že to bude pro účely požádání o dotaci. Neumí posoudit, jestli pan Z. věděl, že ty rekonstrukce rybníků budou dotovány. S panem Z. ml. nikdy nejednal, s panem Z. st. se potkal jednou a to spolu o této akci nemluvili. Cílem celkové rekonstrukce rybníku Silvestr bylo zvýšení akumulace vody v rybníce, zvýšení ochrany vůči povodňovým průtokům, zkapacitnění bezpečnostního přelivu a objektů hráze a zvýšení pR.ukce ryb na rybníce. Pokud se jedná o kontrolu fakturace, bylo to opět stejné jako u rybníku Sobík. Dostával provozní evidenci vozidel s tím, že u rybníku Silvestr oproti rybník Sobík, se organická část sedimentu ukládala na zemědělské pozemky, kde to kontrolovali na poli v terénu odhadem a písčitý sediment ukládaný na lesní pozemky si kontroloval i zástupce lesnického provozu, buď pan Ing. B., anebo vedoucí provozu. Že je víc sedimentu, by se poznalo v okamžiku, kdy by po tom celkovém zaměření těch kubíků vyšlo víc. Kdyby těch kubíků vyšlo víc, pak je to věc jednání zhotovitel kontra investor, jakým způsobem se to bude řešit. Toto překročení by nebylo na tíži vůči ministerstvu zemědělství, to by nebyl problém. 40 cm je minimální parametr, který je potřeba dodržet. Většinou těch kubíků bylo o malinko víc. Kdyby toho bylo méně, tak by nastal problém a muselo to řešit s ministerstvem zemědělství a ministerstvo zemědělství ve svém rozhodnutí, které vydalo, má uloženo v nějakém bodu, že se musí splnit závazné parametry. Obžalovaný uvedl, že neví, jak by se řešilo, pokud by nebylo dosaženo té minimální kubatury. Pokud se objeví možnost toho, že se změní parametry, jako se změnily na Silvestru, tak je potřeba podat žádost a oni posoudí, jestli ta žádost je odůvodněná a jestli ta kritéria jsou splněna. Pokud by sedimentu bylo méně než 40 cm, tak by se podle něho náklady na odbahnění nebyly součástí státní dotace, hrozilo by, že Orlík o dotaci přijde, což podle něho vždycky hrozí. Kdyby nedošlo u Silvestra ke změně projektu a k rozšíření o odbahnění Malého Silvestru a deponií, nebyl by podle něho splněn parametr daný ministerstvem zemědělství, asi by to bylo vyloučeno z dotace, ostatní akce by dostaly dotaci, ale ty sedimenty by šly asi na vrub žadatele. Na Sobíku i Silvestru ale rezerva těch sedimentů byla zřejmá, protože i na Sobíku i na Silvestru se v minulosti

za éry pana Ing. Č. odbahňovalo takovým způsobem, že se ukrájením od katastrální výměry rybníka tvořily ty deponie, které se tam nechávaly. Takže pro případ, že by těch sedimentů po odhadu kubatury sedimentu bylo méně, tak tam byla rezerva, aby se to množství v případě potřeby tam zajistilo. Písečný sediment se těžil, protože zájem vlastníka byl na tom, aby se nejenom zvýšila protipovodňová ochrana, ale aby se zvýšila akumulace vody. Akumulace vody se rovná vyšší rybí obsádka, je to o ekonomice vodního díla. Že se ten písčitý sediment bude těžit, rozhodl vlastník rybníka v osobě pana Ing. B.a, který zastupoval Johannese Scharzenberga. Ten to navrhl, on to snad i projednal s panem Schwarzenbergem, ale resumé bylo takové, že se odtěží stávající deponie, upraví dno rybníka tak, aby to plynule odtékalo při výlovu a dořeší Malý Silvestr z hlediska funkčnosti tohoto rybníčku, protože ten rybník byl plný sedimentů. Když se odtěžil Malý Silvestr, tak se nestal součástí toho velkého Silvestru, nevytvořilo to jeden velký rybník. To je v jednom rybníce hráz rybníka, ta zůstala, na té hrázi se obnovilo pouze výpustní zařízení, aby se dal rybník vypustit a odstranily se nánosy, které byly v tom rybníce způsobeny uložením sedimentu z bagrování sacím bagrem před dvaceti lety. Ale funkčně a výškově to má na sebe návaznost. Sice tam je hráz mezi Malým a „velkým" Silvestrem, která je nízká, ale funkčně to spolupůsobí, je to jakoby jeden rybník z hlediska funkčnosti. Zda se dal ten vytěžený písek pR.ávat, obžalovaný nebyl schopen posoudit. Má informace, že se jím zavezly nějaké propadliny a deponie v rámci lesních pozemků a pak se nějaká část uložila pro eventuální opravy komunikací. Ten písek, který byl vytěžen z Malého a velkého Silvestra, se podle něho nepR.ával. Uložilo se všechno, ale co se s tím pak dělo dál, neví. Z hlediska uložení sedimentu na zemědělské pozemky, to projednával zhotovitel pan B. se zemědělským družstvem Kovářov a na písčité sedimenty to bylo projednáno s lesním provozem a Orlíkem nad Vltavou, čili panem B.em.

Pokud se jedná o předmětné přílohy žádosti a další podklady, obžalovaný Ing.D. k těmto uvedl:

-formulář I „Obsah technické zprávy", strana 2, ze dne 30.3.2010 (č.l. 1766-1768) zpracoval a 30.03.2010 ho po seznámení se základními parametry podepsal Ing. B.. Parametry, které tam vyplňoval, byly získány z dokumentace po podání té žádosti včetně odhadu kubatury sedimentu,

-formulář S 05 143 „Parametry akce – budovy a stavby"(č.l.1774) vyplnil, přičemž podklady byly získány z projektové dokumentace, včetně odhadu kubatury sedimentu. Tyto základní podklady, včetně harmonogramu, přípravy a realizace akce byly odsouhlaseny dne 30.03.2010 panem Ing. B.em,

-Čestné prohlášení (č.l. 1716) s připojenou tabulkou parametrů akce: Obnova rybníka Sobík (č.l.1717) vyplnil a podepsal,

-formulář „Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu v souvislosti s vypuštěním rybníka" ze dne 11.1.2011 (č.l. 1671), nevyplňoval, podepsal ho zřejmě Jan Schwarzenberg 11.01.2011. Viděl, že tento dokument, byl součástí dokladů k podání žádosti. Jedná se o údaje o zaměření sedimentu. Ten prázdný, nevyplněný formulář byl součástí souhlasu ministerstva zemědělství, který zaslalo žadateli Orlík s.r.o. ministerstvo zemědělství, bylo součástí povinných příloh, který musí žadatel Orlík nad Vltavou s.r.o. vyplnit. Ministerstvo to zaslalo po vydání souhlasu, to bylo součástí, které ministerstvo zaslalo jako povinné přílohy k doplnění. Po vyhotovení a předložení znaleckého posudku z oboru písmoznalectví (podle jehož závěrů byl pisatelem, který vyplnil předmětné kolonky, pravděpodobně právě Ing. D.) si obžalovaný údajně uvědomil, že formulář skutečně sám vyplnil, avšak na základě informací, které mu poskytl Ing. B.,

-**Zprávu o plnění závazných ukazatelů pro závěrečné vyhodnocení akce ze dne 27.5.2013 (č.l. 1422) a formulář K „ Čestné prohlášení o množství vytěženého sedimentu" ze dne**

28.5.2013 (č.l.1426) zpracovával on s tím, že technické parametry byly zjištěny z projektové dokumentace a sledovaný parametr vytěžený sediment, hodnotu tohoto ukazatele převzal od investora akce, kterému tuto hodnotu předal při předání a převzetí stavby zhotovitel stavby. Čestné prohlášení a formulář K vyplnil s tím, že autorizoval jenom tu část, která se týkala polohopisného a výškopisného zaměření rybníka. Bylo podle něho využito údajů ze skutečného zaměření při předání a převzetí stavby a ze zaměření skutečného provedení předané zhotovitelem stavby.

-Prohlášení o uložení rybničního sedimentu na stavební akci: Obnova rybníka Sobík ze dne 30.6.2012 (č.l. 1051), viděl, byl součástí předávacího protokolu od zhotovitele stavebních prací, ve kterém bylo specifikováno množství sedimentu uložených na zemědělské pozemky ZD Kovářov. Nepodílel se na zpracování tohoto dokumentu.

-formulář I „Obsah technické zprávy", strana 2, ze dne 30.3.2010 (č.l.2283-2286) zpracovával on s tím, že harmonogram výstavby, množství sedimentů odsouhlasil pan Ing. B., který tento formulář podepsal,

-formulář S 05 143 „Parametry akce – budovy a stavby" (č.l.2330) vyplnil s tím, že základní parametry včetně harmonogramu výstavby si odsouhlasil s panem Ing. B.em, který tento formulář dne z 30.03.2010 podepsal,

-formulář „Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu v souvislosti s vypuštěním rybníka" ze dne 11.11.2010 (č.l. 2393) nevyplňoval, ani nesděloval, kdy byl rybník vypuštěn před podáním žádosti a kdy se provedlo zaměření sedimentu pro podání žádosti. Tento formulář viděl, neboť byl součástí žádosti o vydání souhlasu. I v tomto případě po vyhotovení a předložení znaleckého posudku z oboru písmoznalectví (podle jehož závěrů byl pisatelem, který vyplnil předmětné kolonky, pravděpodobně právě Ing. D.) si obžalovaný uvědomil, že formulář skutečně sám vyplnil, avšak na základě informací, které mu poskytl Ing. B.,

-Čestné prohlášení o množství vytěženého sedimentu ze dne 28.3.2011 (č.l. 2381) vyplnil, avšak s tím, že autorizoval jen část, která řeší stanovení kubatury pro podání žádosti a část do odstavce IX. -Podmínky přiznání podpory byla autorizována na základě podkladů zhotovitele při předání a převzetí stavby, jehož součástí bylo určení skutečného množství sedimentu,

-formulář „Parametry technického řešení akce: Obnova rybníka Silvestr" (č.l. 2155) vyplnil s tím, že údaje řešící objem vytěženého sedimentu zjistil z podkladů, který mu předal zástupce investora, jež byly součástí předání a převzetí stavby od zhotovitele stavby,

-Prohlášení o uložení rybničního sedimentu na stavební akci : Obnova rybníku Silvestr (č.l.1938-1940) bylo dle obžalovaného součástí předávacího protokolu mezi zhotovitelem a investorem a bylo součástí žádosti na ministerstvu zemědělství jako příloha k přiznání dotace. Sám se na zajištění dokumentu nijak nepodílel, ale viděl to jako přílohu,

-Zaměření ploch skládek sedimentu a určení kubatury (č.l. 2008-2020) viděl, byl součástí dokumentu o předání převzetí stavby. Na tomto dokumentu se nepodílel, to bylo předmětem dokladů, které předával zhotovitel s tím, že to zaměření včetně těch deponií zajišťoval pro zhotovitele Ing. P.,

-Zprávu o plnění závazných ukazatelů pro závěrečné vyhodnocení akce ze dne 20.12.2013 (č.l. 2035-2036) a formulář K „ Čestné prohlášení o množství vytěženého sedimentu" ze dne 16.12.2013 (č.l. 1942) zpracovával s tím, že podklady pro sledované parametry v ukazateli

vytěžený sediment byly převzaty z výpočtu kubatury sedimentu provedeného zhotovitelem při předání a převzetí stavby. Výpočty byly zhotovitele, to zpracoval pan Ing. P. a bylo to součástí předávacího protokolu mezi zhotovitelem a investorem. Zprávu nepodepsal on, ale pan Schwarzenberg. Čestné prohlášení K vyplnil s tím, že ho autorizoval jen v té části, která řeší polohopisné, výškopisné zaměření rybníka pro podání žádosti, v oblasti dle odst. IX podmínku přiznání podpory bylo pro toto čestné prohlášení využit poklad, který předal zhotovitel stavebních prací při závěrečném vyhodnocení akce,

Po předložení **zjišťovacího protokolu č. 10 o provedených stavebních pracích**, včetně jejich soupisu (č.l. 3092-3097- Silvestr v období 1.7.-31.7.2013) obžalovaný uvedl, že z toho protokolu mimo jiné vyplývá, že položkový soupis prací řešil také úpravy ve zdrži a sedimentačních prostor, tedy že byl odtěžen sediment v množství 15.681 kubíků, který byl přemístěn a uložen do násypu nezhutněných. Odpovídalo to podle něho skutečnosti. Kontroloval to tak, jak již popsal. Odpovídalo to i tomu časovému rozmezí zjišťovacího protokolu. Je si jistý, že tyto práce byly uskutečněny v období fakturace, jinak by to nepodepisoval. Na zjišťovacím protokolu č.10 je jeho razítko, ale není si jistý, jestli to je jeho podpis, ale domnívá se, že tento protokol podepisoval. I když ten podpis je takový zvláštní.

Po předložení **zjišťovacího protokolu č. 11 o provedených stavebních pracích**, včetně jejich soupisu (č.l. 3099-3107- Silvestr v období 1.8.-30.8.2013) obžalovaný uvedl, že protokol řeší realizaci několika objektů, mimo ty pak také úpravy ve zdrži, sedimentační prostor Malého Silvestra a odlovovací místo s tím, že v úpravách ve zdrži a sedimentačním prostoru bylo odtěženo celkem 1698 kubíků s přemístěním do čtyř kilometrů a s rozprostřením a uložením na místo. Domnívá se, že u této faktury to byl písčitý sediment, protože tam byla definována vzdálenost do čtyř kilometrů, což je ta lokalita, která byla vytipována lesním provozem.

Po předložení **zjišťovacího protokolu č. 12 o provedených stavebních pracích**, včetně jejich soupisu (č.l. 3109-3116- Silvestr v období 1.9.-4.9.2013) obžalovaný uvedl, že v tom období se řešily jenom změny v průběhu výstavby, tedy podklad zkameněla a podsyp, bylo to zřejmě na odlovovacím místě, které bylo předmětem změny stavby před dokončením. Nebyla tam těžba sedimentu a odvoz.

Dále obžalovaný shrnul, že podle výsledku venkovního šetření a bilance těch sedimentů provozní evidence zhotovitele odpovídala zajišťovacím protokolům. Pokud by to neodpovídalo, tak by to nepodepsal a nedoporučil by ani podepsat fakturu objednatelů. Odsouhlasit vydané faktury ze strany investora měl pan Ing. B.. Domnívá se, že se oddělovaly náklady na odbahnění Malého Silvestra a velkého Silvestra nebo odstranění toho písčitého sedimentu. Podle jeho informací se jiný rybník než Sobík a Silvestr v té době nerekonstruoval. Rybník Velká Oprava probíhal ještě za právnické osoby Karla Schwarzenberga, byla to historická obnova rybníku, takže probíhala podstatně dříve. Také to byla dotace a také to dělal on jako projektant. Rybník Zhoř, patřící pod Orlík nad Vltavou s r.o., nastupoval po dokončení rybníku Silvestr, opět se na tom podílel on jako projektant a pan Ing. R. jako zpracovatel, také tam byla dotace. Ing. R. s ním spolupracoval ještě u projektu pro investora Blatenská ryba a v současné době pro něho dokončuje nějaké projekty z minulosti, které se netýkají Orlíku nad Vltavou, ani Schwarzenbergů.

K dotazům senátu obžalovaný uvedl, že nepožádal pana K.a o zaměření sedimentů proto, že zaměření množství sedimentu je věc technického charakteru, neboť geodet není profesně vzdělán z hlediska vodních staveb a nemá s tím zkušenost. Zpracovateli projektové dokumentace je v zásadě jedno, jestli toho sedimentu je metr nebo půl metru, on ten návrh musí udělat tak, aby ten rybník po odbahnění fungoval tak, jak fungovat má. Takže před zpracováním projektové

dokumentace ho ani tak množství sedimentu, který tam je, nezajímá. Nesmí samozřejmě nastat situace, která se jim stala na Silvestru, že mylně předpokládali, že toho sedimentu je přes 40 cm. Jemu by to množství sedimentu bylo úplně k ničemu, protože je to názor jednoho člověka, že to dno sedimentu je patnáct centimetrů, on tam píchne a myslí si, že to je dno, ale ono to třeba nemusí být dno rybníka. Zvlášť v tom období, kdy on to měřil, tzn., kdy byl zámraz. Proto od něj ani nechtěl, a nemusel to chtít, zaměřit hloubku sedimentu, protože v pravidlech je řečeno, že to určí buď oprávněný geodet nebo autorizovaný inženýr. Nechtěl to také proto, že si to na některých akcích nechal udělat a zásadně to byly vyhozený peníze, protože geodet to dělá z jiného pohledu, ale projektant musí řešit, aby ten rybník byl funkční po provedení té akce. Ministerstvo zemědělství podle něho nechtělo znát vrstvu sedimentu, chtělo stanovit odhad kubatury sedimentu a na základě toho stanovit průměrnou vrstvu sedimentů s vazbami na katastrální výměru. Skutečné množství sedimentu mělo vyplynout z toho, že dodavatel stavbu zahájil, zaměřil, provedl, zaměřil a z toho vzniklo skutečné množství sedimentu a na tom jsou postavena veškerá pravidla ministerstva zemědělství. Ministerstvo zemědělství v prvním kroku chce jen odhad kubatury. Až v tom třetím kroku na konci chce skutečné množství a má tam tu podmínku, že se musí zaměřit předtím, než se začne odtěžovat. Když je odhad špatný, je to risk, že ta dotace se bude vracet, ale neví, zda s tímto do toho šel Ing. B. nebo pan Schwarzenberg. 90% obnov všech rybníků, které dělal, bylo z dotací a 10% byly nějaké provozní věci, které souvisely s nějakou úpravou objektů na hrázi rybníka nebo bezpečnostních přelivech.

K dotazu zmocněnce poškozené společnosti Orlík nad Vltavou s.r.o. obžalovaný uvedl, že měl (nejprve jako fyzická osoba, později jako právnická osoba) se spol. Orlík nad Vltavou uzavřenu smlouvu, v jejímž rámci byly stanoveny veškeré činnosti, které souvisely s přípravou a s podáním žádosti o dotaci na ty rybníky. Mezi tuto činnost poradenství nespadalo.

K dotazům obhájců obžalovaný uvedl, že nebyl finančně zainteresován na tom, aby akce proběhla za podpory té dotace. Nedošlo k tomu, že by bylo třeba navýšit hráz rybníků Sobíku nebo Silvestr oproti projektové dokumentaci. Na dotaci byla zpracovány pravidla, které vydalo ministerstvo zemědělství a v těch pravidlech se stanoví podmínky pro to a jakým způsobem se ty rybníky mají rekonstruovat a odbahnit. Tyto základní věci jsou běžně k dispozici v těch pravidlech nebo v těch závažných pravidlech ministerstva zemědělství, které to řeší. Neví, zda by byl schopen diferencovat situaci, která je porušením podmínek, na které je vázáno poskytnutí dotace a situaci, která znamená uvedení neúplných a nepravdivých údajů pro poskytnutí dotace. Není mu známo, co se myslí zjištěným a neodůvodnitelným rozdílem v dokumentu - formulář K, kdy je povinností dotaci vrátit. Jak již uvedl, podle něho se podpis v kolonce žadatele týká jen v případě toho, že to zaměření bylo provedeno pro podání žádosti jako odhad, ale ty další dva kroky, které jsou tam citovány, nezpracovával a neřešil, tudíž jeho podpis na tomto formuláři se „týká“ jen té první části. Tento formulář je z hlediska funkčního špatně konstruován, protože reálně neřeší to, co by měl řešit a řeší něco abstraktního, protože je zřejmé, že podle závazných pravidel ministerstva zemědělství odpovědnou osobou za přiznání dotace je žadatel, ale ty podklady, které k tomu jsou dávány, za to odpovídá zhotovitel, který má povinnost provést zaměření před a po, tudíž ten formulář je nešťastně konstruován tak, že z toho asi pracovníci ministerstva zemědělství vycházeli, že vlastně jedna a ta samá osoba bude zajišťovat jak zaměření žadatele, tak i zaměření z hlediska dodavatele, což je v praxi nemožné. Ty základní mantinely, že když se nesplní podmínky, bude se muset dotace vrátit, diskutovali s panem ing. B.em a on si toho byl plně vědom, proto se domnívá, že ti rybářští provozní pracovníci měli nejlepší informaci o tom, jestli ten rybník je v takovém nebo makovém stavu a jestli ty sedimenty tam jsou, které je možné odbahnit tak, aby ty podmínky byly obecně splněny a toto si určitě on uvědomoval, proto byl vybrán rybník Silvestr a rybník Sobík. Orlík nad Vltavou má 400 ha rybníků, takže on těch rybníků má podstatně víc, ale se znalostí věci byly vybrány právě tyto dva. Řešili ty základní parametry a žadatel měl k dispozici ta pravidla, žadateli přicházely souhlasy a stanovené

podmínky k tomu, aby mohl podat žádost o doplněk a podat žádost přiznání dotace. To všechno bylo zasíláno přímo žadateli, který věděl, co má dělat. Neměli jistotu, že ministerstvo ty změny schválí, ale obecně ta změna parametrů, která byla vyvolána nutnou úpravou, vyhovovala nebo byla v souladu s pravidly. Takže tam nebyl důvod, aby ministerstvo zemědělství tu změnu neakceptovalo, protože ty podmínky pravidel byly řešeny v rámci té změny stavu před dokončením. Ta průměrná výška sedimentu 40 cm byl nepřekročitelný ukazatel v žádosti o dotaci. Kdyby to bylo 39, tak to nešlo. Při podání žádosti se zpracovává podklad, který řeší odhad kubatury sedimentu. Žádný odhad předtím, než to zpracoval pan Ing. R., on sám neprovedl. Vycházel jen z předpokladů a zkušeností rybářského provozu. Když zadával práci Ing. R.ovi, věděl, že to musí být aspoň 40 cm, aby splnili podmínky pro dotace. Předpokládal, že to tolik je, protože tu informaci z hlediska technického stavu rybníka dostal od žadatele, protože on tu akci chtěl realizovat s dotací za těchto podmínek. Panu Ing. R.ovi neřekl, že je tam předpoklad těch 40 cm. Tam nebyl důvod mu to říkat, protože on měl zpracovat projektovou dokumentaci pro podání žádosti a nebyl důvod mu říkat, že to musí být 40 nebo, že to má být 39 nebo 48. Pan inženýr dostal zaměření pana K.a, které řešilo část zaměření té zátopy a řešilo obvodovou stoku a hráz, planimetrováním mezi těmito body, předpokládá, navrhl model terénu a z toho vycházel podélní profil a příčné řezy rybníka pro stanovení odhadu kubatury sedimentu. Dno měl Ing. R. navrhnout podle své úvahy, on je projektant. Je běžnou praxí, že se v rámci toho odbahnění i ty deponie vytěží. Pokud má investor zájem a chce mít výtěžnost z rybníka vyšší, tak samozřejmě řeší i odbahnění rybníka v katastrální výměře, pokud jsou tam deponie, tak většinou chce odstranit deponie z rybníka. Dále obžalovaný připustil, že se možná v jednom nebo ve dvou případech se stalo, že dodavatel nedostal zaplaceno všechny práce, které na rybníce provedl, souhlasil s tím, aby ta disproporce byla řešena v následující faktuře. Ve zjišťovacím protokole mu neodsouhlasilnapříklad 15.000 kubíků a řekl, že ty práce nejsou provedené, že to je 14 kubíků a ty zbylé práce, které jim neuznal, byly zahrnuty do dalšího fakturačního období, tedy ten rozdíl 1.000 kubíků, které pan B. chtěl fakturovat, se přesunuly do fakturace dalšího měsíce. To je běžná praxe, že dodavatel chce něco vyfakturovat a technický dozor s tím souhlasí nebo s tím nemusí souhlasit. Nesouhlasil s tím, protože se domníval, že to odtěženo není. Dozvěděl se, že to odtěženo bylo při další fakturaci, když si zase odsouhlasili ten rozsah. V rámci výběrového řízení bylo dle předpokladu obžalovaného zadavateli sděleno, že ta akce bude realizována v rámci státních dotací a veškeré nadstandardní věci, které souvisejí s realizací stavby a vyhodnocením akce směřovaly k tomu, že ta akce je financovaná ze státních prostředků a není financovaná z prostředků investora a další důvod, proč se domníval, že o tom pan B. věděl je, že finanční prostředky nebyly hrazeny z prostředků investora všechny, ale převážná část byla hrazena z prostředků banky, kde mělo ministerstvo zřízený účet. Pan B. sice nebyl účasten zadávacímu řízení, ale domníval se, že obecnou povědomost o tom má, protože ty podklady, které potom řešili dál z hlediska předání a závěrečného vyhodnocení jsou nadstandardní a při běžných akcích financovaných z prostředků investora je nikdo nechce. K běžnému předání stavby nepožaduje investor zaměření skutečného provedení sedimentu, nepožaduje po zhotoviteli realizovat nivelační a výškový bod, který precizují závazná pravidla ministerstva zemědělství a běžně nejsou placeny finanční prostředky za faktury z prostředků ministerstva zemědělství. Ale neví, zda pan B. má přístup k účtu Z. a.s. Faktury byly vystavovány Orlíku nad Vltavou. Odkud přišly peníze na základě té faktury, to minimálně vědělo vedení Z. a.s. Domnívá se, že obecná povědomost o tom mohla být, jestli byl pan B. detailněji informován z vedení společnosti, neví.

Obžalovaný Ing. Jan R. se jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení hájil především tím, že neměl poznatek o tom, že projektovou dokumentaci v případě předmětných rybníků vypracovával i pro účely dotačního řízení. K věci uvedl, že Ing. D. jej oslovil, aby se ústní dohodou zavázal k vypracování projektové dokumentace na obnovu rybníka Sobík a rybníka Silvestr. Ta byla zpracovávána klasicky podle vyhlášky č.499/2006 Sb., která stanoví obsah projektové dokumentace, kterým je textová část, výkresová část, dokladová část a potom se dělá

výkaz výměr, což je podklad pro rozpočet. Obsahem jeho zadání nebylo nějaké stanovení průměrné výšky sedimentu nebo nějaké stanovení množství těch kubatur a předběžného stanovení množství sedimentu. Zpracoval tedy klasicky projektovou dokumentaci, tzn. navrhl jednotlivé stavební objekty, včetně zdrže. U té zdrže, aby člověk mohl něco vyprojektovat, musí udělat podélný profil, příčné profily a navrhnout projektované dno, zanést tam sedimenty a vypočítat kubatury jednotlivých činností na tom objektu, protože ta zdrž je v podstatě něco jako liniová stavba. V případě zdrže, hráze nebo vodoteče při určování kubatury nezbývá nic jiného, než po určitých vzdálenostech udělat příčné profily a v tom příčném profilu zjistit, kolik je zde, jakých kubatur. Když se udělají ty příčné profily, tak se měří plocha toho sedimentu, změří se, jak je upraveno dno, svahování ve výkopu, svahování v násypu. Když je tam nějaké opatření, aby se tam něco dosypávalo apod., nějaký materiál, zpevňovalo se, to se všechno udělá v tom jednom příčném profilu. To se udělá ve všech profilech. Dříve se to počítalo ručně, ale nyní existuje excelový program, který to už umí pronásobit, vydělit, umí se tam zadat vzorečky, takže tím si člověk ulehčí práci. Takže do tohoto progarnu se zadají ty jednotlivé příčné profily, ono to udělá jeden profil, druhý profil, sečte ty plochy, když se mluví o kubaturách, vydělí je dvěma a tím získá průměr, vynásobí vzdálenosti a určí množství sedimentu. Musí se ale vědět ten průběh dna a průběh sedimentu musí být zamalován, jinak se to nezměří. Tenhle výkaz výměr zadá součty jednotlivých kubatur a ty součty jednotlivých kubatur se potom přepíší do výkazu výměr pro rozpočtáře, aby mu udělali rozpočet. Musí se tedy znát sediment.

U rybníku Sobík, když mu poslal Bc. K. výškopis a polohopis, e-mailem ve firmě dxf. grafický soubor, tak si ho převedl do DGN, v němž pracuje a zjistil, že ve zdrži bylo zaměřeno pouhých 18 bodů. Tak zavolal Ing. D. s tím, že zdrž není zaměřena, že nejde provést ten stavební objekt, není se čeho chytat. Ing. D. mu řekl, že průměrná výška sedimentu je 40 centimetrů, tak se ho zeptal, jestli mu to může provést v podstatě paušálně, že když je průměrná výška 40 cm, plocha zdrže je jasná, tak se zjistí množství sedimentu a to množství sedimentu by rozpočítal do jednotlivých příčných profilů a zakreslil tím odhadovaný průběh sedimentu a potom ty výšky z příčných profilů přenesl do podélného profilu a do situace. Pan D. mu řekl, že to takhle provést lze, že je to odhadované množství a že na konci, až se bude realizovat rybník, že se provede stejně zaměření sedimentu před realizací, zaměření po tom odtěžení sedimentu po realizaci a tím se spočítá skutečné množství sedimentu. V případě, že by se při zaměření skutečného stavu zjistilo, že těžení úrovně sedimentu, resp. že průběh toho projektovaného dna není v pořádku, tak by se ta dokumentace musela tomu přizpůsobit, upravit, protože to projektované dno se opravdu dělá tak, že je přítok, je výpusť z rybníka a tyto dvě kvóty, u Sobíku obzvlášť, použil a rybník navrhl tak, aby splňoval ty potřeby pro rybníkářství a aby odtékal. Snažil se zase moc nezahlubovat dno, aby nepřetěžil to původní dno, o kterém se neví. To původní dno, to je dno, kdy vznikl poprvé ten rybník, kdy ho poprvé udělali. Mohli ho tenkrát udělat do rostlého materiálu, do pevného dna či prostě vykopat a urovnat. To je pevné dno, rostlý materiál, který tam je. Nějaký původní materiál. O něm se neví, žádná projektová dokumentace neexistuje, zaměřené to není a neví se, v jaké je úrovni. Při projektování se to projektované dno projektant snaží přiblížit tomu původnímu, ale asi se netrefí. Víceméně se počítá s tím, že při odtěžování se těží na pevné dno. Když se na něj narazí, tak se to oznámí a mělo by se přestat a zaujmout k tomu nějaké stanovisko. Ono také záleží, jaký je tam materiál, ale víceméně se přestává. U toho Sobíku udělal sediment, zjistil ty kubatury, domaloval všechny ostatní objekty, dopsal tu textovou část a zakončil to výkazem výměr. Odeslal to v PDF všechno panu Ing. D. a víc vlastně o rybníku Sobíku už neví. Realizace se nijak nezúčastnil. Byl se ale ještě před vyhotovením dokumentace na rybníku Sobík podívat, v ten samý den se byl podívat i na Silvestr. Potřeboval si zjistit, jak vypadají ty objekty, jak vypadá hráz apod. Nic si neměřil a bylo to někdy v lednu a pořizoval si i fotodokumentaci (kterou soudu po podání obžaoby předložil). Natrefil na Bc. K.a s jeho lidmi, když zrovna měřil Silvestr. Rybník Sobík podle odhadu hladiny na požeráku byl pod půlkou, byl zamrznutý, všechno bylo bílé, protože byl sníh. Že je tam led pod sněhem, to bylo vidět z toho

důvodu, že u požeráku byla vysekána díra v ledu, ale byla už zase zamrzlá. A pokud se jedná o rybník Silvestr, tak na požeráku byla hladina skoro až nahoře, takže byl poměrně dost zatopený v tu dobu, co tam byl. Poté, co odevzdal projektovou dokumentaci k Sobíku Ing. D. ke kontrole, se víc na tom neměnilo, nic se nedělalo.

K rybníku Silvestr dostal výškopis- polohopis zase e-mailem od Bc. K.a, když ho otevřel, zjistil, že tam už zaměřená zdrž byla, ale nebyla zaměřená dostatečně, tzn. za prvé byly body dost daleko od sebe zaměřené a dále některá místa nebyla zaměřená. Některé výškové body byly zhuštěné a jiná plocha toho rybníka nebyla tak zaměřená, nebyly tam body. Zejména pravá část zdrže (bere se to po toku vody, když stojíte na hrázi) byla zaměřená tak nějak nedostatečně, ale ono se to objevovalo i na druhé straně. Někde byl shluk bodů větší, někde byl menší. Nebyla zaměřena rovnoměrně. Z tohoto důvodu si provedl zhuštění těch bodů. Řekl si, kde body potřebuje a potom lineární interpolací si dopočítal výšky těch bodů. Když geodeti měří výškopis-polohopis a nemají právě tolik bodů a potřebují dělat vrstevnice, tak se dřív používala metoda pomocí pravoúhlých trojúhelníků a měřítka. To mu neudělá ten program sám, ale umí to geodetické programy, které dělají ve 3D. To zhuštění bodů měl pan K. udělat na začátku, když měřil. Měl udělat ty body blíž k sobě. To on měl ale zadáno udělat výškopis- polohopis, tzn. měřením. On sám to pak musel dělat ručně, ale potřeboval těch bodů zaměřit mnohem víc, hustěji, ale nebyly. Tak udělal tu interpolaci, zjistil si výšky těch bodů. Pak klasicky udělal podélné příčné profily a stanovil pomocí té excelovské tabulky jednotlivé kubatury v té zdrži. Neměl informaci, jaké průměrné výšky sediment dosahuje. Když to zpracoval, tak kubatury výkopů vyšly na Silvestru kolem 25-30 cm. Ing. D. mu řekl, ať to provede na 40 cm také jako Sobík, že ty výškové body zaměřené dobře nebudou pro klimatické podmínky, což se dalo opravdu očekávat, protože to dělali přes led, v zimě, s hromadou sněhu. Tak tu úroveň sedimentů paušálně jako na tom Sobíku zvýšil na těch 40 cm. Dopracoval celý projekt a odevzdal jej Ing. D. ke kontrole. Realizace se nezúčastnil a potom v roce 2013 byl osloven Ing. D., že je třeba provést změnu stavby před dokončením, že investor si přeje otočit loviště-kádiště, objekty u hráze o devadesát stupňů jinak, změnit to. Potom se tam investor chtěl zbavit deponií z minulosti vyhrnutého sedimentu a odstraniti sediment z malého rybníčka těsně vedle Silvestru. Mezi nimi vedla úzká polní cesta, výpustí bylo od toho rybníčku pár metrů, napříč hrází přes tu polní cestu a to bylo zanesené sedimentem, jak mu sdělil Ing. D.. Pan Ing. P., který zpracovával pro zadavatele měření při realizaci, ten zaměřil polohopis- výškopis toho Malého Silvestru a on si pak stejným způsobem zjistil ty kubatury, co jsou tam třeba na té zdrži udělat, včetně kubatury výkopu. Již si nepamatuje, na kolik vycházela ta kubatura u Malého Silvestra, málo, byl velký cca 20 arů. Ta změna projektové dokumentace se podle obžalovaného zřejmě prováděla v průběhu stavby. O tuto změnu projektové dokumentace nebyl požádán kvůli tomu prvnímu zaměření, že by nesouhlasil projekt s prvotním zaměřením stavby. Ing D. mu řekl, že je to proto, že je třeba upravit objekty u hráze na žádost investora a že je třeba zbavit se těch deponií sedimentu a vyčistit Malý Silvestr od sedimentu. To bylo jeho zadání při té změně. Žádné nesrovnalosti v souvislosti s původním zaměřením stavby mu nikdo nehlásil. Potom dál, když toto provedl, pan Ing. D. mu řekl množství organického sedimentu, řekl mu množství písčitého sedimentu a Ing. P. mu poslal skutečně zaměřené, odtěžené dno rybníka Silvestr a do toho měl zamalovat ten skutečný stav, který tam byl při realizování toho Silvestru. Když tyhle věci dělal, Ing. D. mu sdělil to množství písčitého a organického sedimentu, a podle tohoto sdělení to provedl. Písčitý organický sediment byl z velkého Silvestra, z Malého Silvestra to měl spočítané, a z těch deponií také věděl, protože to také počítal. Ty deponie, které pan Ing. P. také zaměřil, byly hrozně málo, to bylo nějak do 10.000 m3. V době změny realizace projektu měl informace o skutečném množství vytěženého sedimentu, protože mu pan Ing. P. poslal už odtěžené dno Silvestra. Na základě množství sedimentu, co mu pan Ing. D. sdělil, tam byl oproti jeho projektové dokumentaci rozdíl. Bylo odtěženo méně, původně mělo být okolo 120.000 kubíků a ve skutečnosti bylo vytěženo nějak do 110.000 kubíků. Ono to nedělalo moc, dělalo to rozdíl asi 5

nebo 7 centimetrů na plochu toho rybníka. O to se však změnila průměrná výška sedimentu a množství kubatury. Při prvotním zpracování, když to přepočítával, tak vyšla průměrná výška kubatury 47 cm a při té změně před dokončením stavby, tak vyšla něco přes 40 cm. Takže to nepodlezlo tu hranici 40 cm, ale tato kubatura byla souhrnem sedimentů ze Silvestra a Malého Silvestra. Pokud by šlo pouze o velký Silvestr, tak by kubatura nedosahovala výšky 40 cm. Tak tu změnu stavby před dokončením dopracoval, odevzdal Ing. D.. Nic dalšího se kolem projektu Silvestr-Sobík neodehrávalo.

Dále obžalovaný uvedl, že o financování státní podporou se dozvěděl až od policie z usnesení o zahájení trestního stíhání, kromě toho není autorizovaný inženýr, ani autorizovaný technik. Při zadání projektové dokumentace, ať už té původní nebo nové, mu nikdo nesdělil, že stavba bude financována ze státních dotací Ministerstva zemědělství a nedozvěděl se o tom ani žádným jiným způsobem, neměl jak. Neznal před zpracováním projektové dokumentace okolnosti, za jakých lze poskytnout státní podporu- dotaci v případě rekonstrukce rybníků. Ani i předchozích a následujících projektů, které dělal s Ing. D., nevěděl, zda byly hrazeny z dotací, prostě dělal klasicky projektovou dokumentaci. Nezpracovával projektovou dokumentaci pro nikoho jiného než Ing. D.. V rámci svého pracovního zařazení na pozemkovém úřadě se projektovou dokumentací nezabývá. Jediné projekty, které za celý svůj život dělal, byly pro pana Ing. D.. Ing. D. je autorizovaný inženýr a váží si ho. Sám nikdy neměl sílu, aby si na autorizaci udělal, bere ho jako autoritu. Pokud je Ing. D. autorizovaný inženýr, tak co řekne, to platí. Když něco nevěděl, tak se ho dotázal. Aby mohl Ing. D. posoudit to, že jeho projektová dokumentace byla v souladu se zaměřením výškopisným a polohopisným, musel by se podívat na ty PDF soubory a vzít si zaměření K.a. Musel by ty jednotlivé body vzít, podívat se do papíru, podívat se do PDF nebo na vytištěný návrh a zjistil by rozdíl bodů. Domnívá se, že to v jeho schopnostech jako odborníka je. To je ve schopnostech každého člověka. A to, že se body z prvotního zaměření pana K.a navýší, že posuval jejich výšku, když se to dělá na těch 40 cm, mu řekl. U rybníka Silvestr měnil výškovou kvótu bodů u zaměření pana Bc. K.a. U rybníka Sobík ty body nebyly o těch 17 bodů, tam by to vyšlo na osm. Takže u obou rybníků měnil výškovou kvótu, aby to vyšlo na 40 cm s tím vědomím, že se bude dělat to zaměření před a po realizaci, čímž dochází k trojnásobné kontrole. Mohlo se stát, že některé body oproti měření Bc. K.a i snížil. V podstatě nekoukal, jestli je to plus nebo mínus, přizpůsobil to úrovni sedimentu tak, aby vycházela na 40 cm. To se může stát, že u bodů dojde ke změně polohy, je možné, že jak si měnil ty hodnoty na tom výškopisu, tak pohnul i s tím bodem, co do polohy. Ale nebylo to vědomě, poloha bodů měla zůstat. Zaměří se rybník před realizací, i úroveň sedimentů, zaměří se po vytěžení, to dá to skutečné množství. To je první velká kontrola, asi ta zásadní. Potom, jak bylo zmiňováno, sediment se odváží na nákladních automobilech a výrobce vždycky udává, co se na tu korbu vejde. Spočítá-li se, kolikrát naklaďáky odvezou sediment, je to druhá kontrola. A třetí kontrola je, že se vyváží sediment někam na plochy, kam se může navézt, rozhrnout, zapracovat a zúR.nit to pole. Lze to zjistit pohledem a odkrokováním, ale by spíš ty plochy měly být zaměřené geodetem. Zaměří se plocha, výška. Kdyby se zjistilo, že jeho projektová dokumentace nesouhlasí, asi by se muselo dělat nějaké opatření, tzn. upravit projektovou dokumentaci na skutečný stav, jak má být. Když už se jednou dělá projektová dokumentace pro ten rybník, tak by měla odpovídat skutečnému stavu, aby byla k použití do budoucna, i když se zrovna nežádá o dotaci. Dělá se to při každé stavbě, i když se staví domy. Dělá se projektová dokumentace stavby, i jak to nakonec skončilo. Pokud mu pan Ing. D. řekl, že výška sedimetnu je 40 cm, neměl důvod nevěřit, že to tak je. Ani Bc. K. při těch podmínkách, kdy měřil, prořezával led a měřil to tyčí a hledal dno, ty výšky nemohl přesně změřit. Vycházel z toho, že to měření Ing. K.a může být velmi nepřesné. U Silvestra nejdřív udělal výšky podle zaměření K.a a vyšlo to do těch 30 cm, potom to udělal na těch 40 cm. Kdyby neznal údaj o sedimentu u Sobíka, tak by nemohl dál pracovat. Když nejsou výškové body, tak nelze zavést úroveň sedimentu. Pokud by tedy neměl údaj o výšce sedimentu, tak by nebyl schopen zpracovat tu projektovou dokumentaci. Samo se to

nevypočítá, může se to udělat paušálně, ale jen když se ví výška. Je to podstatný parametr pro zpracování dokumentace, proto se to zaměřuje. Při každé práci dostáváte termín na tu práci, tady byl termín asi konec března či půlka dubna a termíny se musí dodržet, když se termín nedodrží, tak můžou přijít sankce. O zakázce se dozvěděl koncem prosince či hned začátkem ledna 2010. Neměl, na co čekat, zpracoval projektovou dokumentaci na základě nějakých údajů. Vyhotovil to obratem, protože termín byl daný. Měl to zpracované do konce března, protože musel dělat dva rybníky. Neví přesně, kdy odevzdával projektovou dokumentaci, jestli to bylo do konce března nebo již během března. Ing. D. mu ten termín řekl na začátku. Nezná pana B.a, ani pana Zvánovce. S panem D. netráví spolu volný čas, stýkají se jen pracovně. U Sobíku i u Silvestru upozorňoval Ing. D., že to zaměření je nedostatečné pro projektovou dokumentaci. V ideálním případě by potřeboval v tom výškopisném a polohopisném plánu zaměřenou hustější síť těch bodů. U rybníka Sobík tam by potřeboval celé zaměření. Ve výškopisném, polohopisným plánu je skutečný stav toho rybníka v ten okamžik, tzn., že je zaměřený vršek sedimentu. Při normálním plánu tam nemá být zaměřen rozsah sedimentu. K tomu, aby plán K.a byl dostatečný, stačilo zhustit body. Kdyby za něho někdo udělal výkaz výměr- výšku a množství sedimentu, tak by měl o to méně práce, ale při každé projektové dokumentaci se musí dojít k výkazu výměr, aby ten rozpočtář mohl udělat rozpočet na tu stavbu, aby investor věděl, co to stojí. Kdyby faktický stav množství sedimentu měl k dispozici, tak by ho použil. Nebyl kontaktován panem P.em při vytyčování stavby k vyjasnění nějakých okolností z jeho projektu. Neprováděl žádný kontrolní výpočet skutečně vytěženého sedimentu na obou rybnících, to po něm nikdo nechtěl, ani by to dělat nemohl. Při změně projektové dokumentace mu Ing. D. sdělil množství sedimentu organického a písčitého, když už bylo to dno zdrže odtěženo s tím, že má k tomu připočítat Malý Silvestr a deponie. Přišlo mu od Ing. P.a zaměření skutečného odtěžení Silvestra a na to množství to udělal, protože už bylo odtěženo a K.ův výškopis byl nepřesný, tak úroveň sedimentu udělal na tohle množství při změně projektové dokumentace. Množství sedimentu, které vyšlo v součtu, bylo asi 105.000 kubíků dohromady. Kolik je sedimentu v Malém Silvestru a v deponiích věděl, protože si to sám počítal. To mu vyšlo výpočtem, to nebylo na základě toho, že by mu pan Ing. D. řekl, musíš to udělat tak, aby to zase celé dohromady přesahovalo 40 cm. V součtu i s velkým Silvestrem kubatury vyšly přes 40 cm. P. udělal výškopis a polohopis a on spočítal ty kubatury bez zásahu pana Ing. D., aniž by mu sděloval, kolik je čeho. Tedy, jen to, co dělal K., udělal P. u Malého Silvestra a deponie. Nebyl informován o tom, že by množství odtěženého sedimentu nesedělo s jeho původní projektovou dokumentací. K tomu, že před policejním orgánem uvedl, že se u rybníka Sobík spletl ve výškové kótě a nově navržené dno i celý sediment posunul a že na to při měření přišel Ing. P., obžalovaný uvedl, že je pravdou to, co uvedl před soudem, neboť se cítí lépe, zatímco u policie byl v horším stavu, a to zdravotním.

Dále obžalovaný k dotazům předsedkyně senátu uvedl, že se žádným způsobem nepodílel na vypracování žádosti o poskytnutí podpory a na jejím vyplnění. Neví, co všechno Ing. D. čerpal z projektové dokumentace. Nepodílel se ani na vyplňování formulářů a nebyl při vypracování projektové dokumentace v kontaktu s nikým z obchodní společnosti Z. a.s. nebo Orlík nad Vltavou s.r.o. Pan B. mu jen jednou poslal e-mail, aby přeposlal něco panu Ing. P.ovi, to ale neví stoprocentně, každopádně nikoho z okolí investora ani dodavatele nezná. Byl si vědom při zpracování dokumentace, že zaměření Bc. K.em nebylo provedeno správně a úplně, naznal to, když dostal zaměřené skutečné dno od pana Ing. P.a po odtěžení. V rámci zpracování prvotního projektu už to tušil, když to Bc.K. dělal na ledu apod., až když si zanesl to původní zaměření K.a do příčných profilů, tak asi na jedenácti profilech z osmnácti profilů se dostala úroveň sedimentu zaměřená K.em pod odtěžené dno měřené Ing. P.em a samozřejmě i pod to jeho projektované dno, které bylo ještě výš. Jeho dokumentace nerozlišovala, jestli se jedná o organický nebo písčitý sediment. Svahy se upravují, když jsou někde strmé, upravuje se tvar té zdrže, ale aby se násypy prováděly, když se vyndává sediment, je nesmyslné. Sedimenty se odkopávají, proč by se nasypávaly. Žádné násypy ve zdrži z hlediska sedimentu nebyly. Ty násypy, které tam vznikly,

vznikly jen z toho důvodu, že Bc. K. měl zaměřenou úroveň sedimentu nepřesně a pan P. měl dno výš. Jediné násypy mohly být u břehu zdrží a potom u objektů jako je hráz, loviště a kádiště. Takové násypy jsou ale minimální.

K dotazům senátu obžalovaný uvedl, že obecně se o dotacích v tehdejší době vědělo, např. ze sdělovacích prostředků. Hlavně v zemědělství se dotovalo leccos. Tenkrát o dotačních podmínkách nevěděl, vůbec ho nenapadlo, že tohle může být na dotaci.

K dotazům státního zástupce obžalovaným uvedl, že Ing.D. mu údaj o mocnosti 40 cm sdělil k oběma rybníkům. Viděl Bc. K.a na rybníku Sobík (pozn. soudu: spíše Silvestr) měřit, měřil za extrémních podmínek. Rybník Sobík (pozn. soudu: spíše Silvestr) byl na vodě, podle hladiny na požeráku byl těsně pod půlkou, byl zamrznutý. Když tam přijel, tak bylo 30 cm sněhu, tenkrát byla děsná zima, všechno bylo bílé a na rybníku byla vrstva ledu, po které se dalo chodit. Po ledu tam také chodil jeden z figurantů a měli tam pár metrů od požeráku vysekanou díru do ledu, která byla zase polozmrzlá, tak bylo vidět, že tam je led.

K dotazu zmocněnce pošk. Orlík nad Vltavou s.r.o. obžalovaný uvedl, že pokud se jedná o rybník Sobík, nebyl vypuštěn, aspoň když tam byl on. Když jej Bc. K. měřil, tak v tom období tam nebyl, ale předpokládá, že když tam byl pár dní před nebo po měření, spíš před, tak nebyl vypuštěn, to by se nestihl vypustit. Silvestr Bc. K. měl měřit na konci února či začátku března. On sám byl na Silvestru dvakrát, jednou na začátku roku, asi 16.01. a pak 22.02. Pokud jsou jeho fotografie ze 16.02. a z 20.03., tak to jsou ty termíny, kdy tam byl a nezapamatoval si to dobře. Z rybníku Silvestru získal víc údajů než z rybníka Sobík, protože Silvestr byl na vodě, bylo zamrznuto. To, co bylo na vodě, to zaměřil. Pokud měřil tyčí pod ledem, nepřesnost musí být veliká, neboť sediment je měkký a tyč ho propíchne.

K dotazu zástupce Ministertva zemědělství obžalovaný uvedl, že u Sobíku vršek sedimentu ve zdrži nebyl zaměřen v celé ploše a na Silvestru byl po ploše, byť nedostatečně, ale byla celá plocha. U obou rybníků srovnával prvotní zaměření Bc. K.a, jím projektované dno a množství sedimentu. Jak moc sedimentu se odstraní, je dáno projektovaným dnem a dále tím, že se odbahňuje, což se stalo v případě Sobíka, až na pevné dno. Pokud je tam rozdíl mezi zaměřeným sedimentem, úrovní sedimentu a tím projektovaným dnem, je to množství sedimentu, které jde pryč. V případě Sobíku se stalo, že dal dno zbytečně nahoru, o čemž hovoří i pan Ing. P., který dělal to vytyčování. Protože pan B. opravdu těžil správně až na pevné dno u Sobíku, tak celé to projektované dno i ten vršek sedimentu, jak byl paušálně stanoven, mohl jít o 30 cm dolů, ale množství odpovídá. Silvestr byl jasný, ten byl zaměřený, dno navrhl a spočítal. Pevné dno nikdo nezná, na to narazíte, až když bagrujete, jde tu o projektované dno. Jsou tu dvě úrovně - vršek sedimentu a nějaké dno, ale tím dnem, ze kterého se počítala kubatura výkopu, je to projektované dno. To projektované dno vychází z příčných a podélných řezů a to projektované dno se nějakým způsobem blíží tomu pevnému, o kterém nikdo neví, kde je. Může se stát, že projektant, přestože přítok spojí s výpustí, se v některých místech dostane dokonce pod pevné dno, někdy nad pevné dno. Pak ten, kdo odstraňuje sediment, když narazí na pevné dno, musí řešit, zda je potřeba něco přizpůsobit, aby ten rybník měl správný spád, aby plnil to, co má. Rozdíl vrchu sedimentu a projektovaného dna bylo těch zjištěných 30 cm. Měl projektované dno, zaměřovaný byl vršek sedimentu a pomocí příčných profilů se dopočítal tou metodou výsledné kubatury výkopu. Byl však limitován nějakými parametry.

K dotazům obhájců obžalovaný uvedl, že projekt dělal jako vždy a nedopustil se při této činnosti a zpracování výkazu výměr, jehož součástí byl informativní hrubý odhad mocnosti sedimentu, ničeho nezákonného. Když si zakládal živnostenský list, tak ho zaškatulkovali do vázané živnosti projektování ve výstavbě,na což ale musí být odpovědný zástupce, nejprve mu ho

dělal otec a když zemřel, od roku 2002-2003 pan Ing. D.. Projektované dno vychází z toho, že je jasně daná výška přítoku, ta se nemůže změnit, dále výpusť – ta má nějaké potřeby, pod hrází musí být nějaký vývar pro případ prudkého proudu, aby se ta energie ztratila a nedělala škodu v té vodoteči dál a na základě toho si stanoví úroveň spodní výpusti a spojnice toho, když pomine sedimentační prostor, tak se dostanu na to dno. Od těch výšek výpusti a vpusti se odvíjí potom tvar toho projektovaného dna. Tohle byl podélný sklon uprostřed nebo tam, kde by byla rybniční strouha a do stran z lesa to dělá tak, aby to bylo ve svahu. Rybáři chtějí mít hladinu tak 40 cm pod svahem, aby ta ryba mohla tam přijet a odsud se dělá sklon nějakých 1%-0,5%. Odhad minimálního spádu vody, která tam proteče jsou 3‰.

Obžalovaný Jaroslav B. rovněž v přípravném řízení i v řízení před soudem popřel, že by se dopustil trestné činnosti, která je mu kladena za vinu. U hlavního líčení k věci uvedl, že pro firmu Z. pracuje asi deset let a má na starosti vedení předané stavby, její zdárné dokončení, vydávání práce a zjišťování nákladů. U většiny staveb spolupracuje s mistrem na stavbě a nad ním je hlavní stavbyvedoucí a generální ředitel společnosti. Ti se zapojují do řízení té stavby minimálně formou porad, které jsou vedené na sídle firmy. Sporadicky podle svého uvážení jezdí na stavbu a dohlíží, jak ta stavba probíhá. V době, kdy se stavěl Sobík a Silvestr, to byl Ing. Š., pod ním byl Ing. K., žádný z nich už u společnosti nepracuje. Ti zajišťovali podpis smlouvy a připravili tu zakázku k tomu, aby ji převzal a dokončil. Nevěděl, na základě čeho byla vybrána firma Z. jako zhotovitel stavby, nikým mu to sděleno nebylo. Domníval se, že je to na základě smlouvy o dílo uzavřené mezi dvěma subjekty. V době, kdy se stavěl Sobík a Silvestr, byl mistrem na stavbě pan H.. Nebyl ale mistrem po celé období rekonstrukce těch rybníků, byl od ledna 2013, tedy až na rybníku Silvestr. Když byl Sobík hotový, pokračoval Silvestr a v době jeho realizace tam byl přidělen i pan H.. Předtím to měl na starosti jen on sám. Obžalovaný uvedl, že se se chce vyjadřovat toliko k akci Obnova rybníku Silvestr, nechtěl se vyjdřovat k Sobíku. K Silvestru uvedl, že smlouvu o dílo uzavřenou mezi Orlík nad Vltavou s.r.o. a Z. a.s. viděl, ale nepodílel se na jejím zpracování. Před započetím stavby Silvestru bylo domluvené předání staveniště, kterého se zúčastnil, dále se ho zúčastnil Ing. D. a možná i Ing. B.. Ten rybník byl vypuštěn a byl v něm dost silně zvodnatělý bahnitý sediment. Písčitý sediment v té době nebyl patrný, jen u břehových částí, ale to tak asi bývá, protože ten písek se usazuje u těch břehů, je i možné, že se spláchne ze svahů. Rybník byl zarostlý právě u břehu, ale i po celé ploše mimo toho zvodněného, tmavého, černého sedimentu, ten zarostlý nebyl. Není schopen to vyjádřit procentuelně, jakou část tvořilo místo zarostlé a to místo nezarostlé. Jen opravdu u kraje, cca metr od svahu, byl vidět zarostlý písčitý sediment, jinak byl po celé ploše bahnitý sediment. Uprostřed byla ta největší mocnost toho sedimentu, černá místa byla po celé ploše. Písčitá část byla těsně kolem břehu, jinak po celé ploše byl rybník zarostlý a byl zabahněn černým blátem. Ta tráva rostla i v tom bahně, tam kde nebyla taková mocnost, jen v prostředku byla černá rašelinová místa, kde si myslí, že nerostlo nic, kde se nedalo v tu dobu ani projít. Při předání stavby dostal projektovou dokumentaci, kterou zpracoval Ing. D. jako hlavní. Dokumentaci dostal v tištěných podobách, dále převzali asi stavební povolení a pak dostal od vedení smlouvu o dílo. Technický dozor stavby byl Ing. D.. Následně byl rybník nastokován tak, aby voda ze sedimentu mohla stéct a ten sediment šel lépe nakládat a odvážet zpátky, aby vyschnul. To byla první práce, která přišla na řadu po předání staveniště. Stokování je jenom přehoz nánosu z místa na místo tak, aby se voda stáhla do nejnižšího místa a odtekla. To se provádělo asi měsíc. Vytyčení stavby probíhalo už během toho odstokování a byly vytyčeny příčné profily podle situace z projektové dokumentace. Dělal to Ing. P. a příčné profily byly vytyčeny způsobem, že byly označené kolíky přesně v těch místech příčných profilů a na ten kolík Ing. P. napsal nadmořskou výšku. Nevzpomíná si, že by si P. stěžoval, že by byla nějaká nesrovnalost mezi skutečností a projektovou dokumentací. Nestalo se, že by to nešlo vytyčit podle té projektové dokumentace. Nešlo to vytyčit jen někde v místě silné tloušťky toho bahna, tam potom dodatečně doplňoval výškové body, až když to vyschlo nebo odtěžilo, protože už se přehazovala část bláta stranou,

takže potom přesně v místě příčných profilů mohl dovytyčit další výškové body, které sloužily pro odstranění nánosů. Vyměření stavby je právě to vytyčování stavby. Neví, jestli si Ing. P. při vytyčování něco měřil. Jeho požadavek zněl vytyčit v příčných profilech výškové body, ze kterých pak může odměřit, na jakou úroveň se má jít s odtěžováním sedimentů na projektované dno. Zaměřování před stavbou nebylo v zadání smlouvy o dílo, aspoň on takový požadavek nedostal. Myslí, že firma Z. začala těžit v červnu 2012. Pak docházelo k postupnému odtěžování sedimentu na meziskládky, které byly v rybníku. Všechen písčitý sediment zůstával na místě samém a po vyschnutí nebo částečném vyschnutí se začal nakládat na nákladní auta a odvážet na určená místa k uložení. Dostal výpis parcel, na kterých bylo domluveno, kam sediment ukládat. Dostal spojení na pana V., spojení bylo v projektové dokumentaci v dokladech, kde byly popsány pozemky, které byly určeny, tedy na jaká místa lze uložit sediment, ale konkrétně mu určoval jednotlivé lokality pan V. ze ZD Kovářov, který byl agronom. Ukazoval mu fyzicky, kde ta pole jsou. On mu přímo ukazoval, o které pozemky se jedná. Standardně se na tyhle pozemky ukládá kopice vedle kopice, což je to, co vyklopí nákladní auto, s nějakou vzdáleností mezi sebou tak, aby po vyschnutí mohlo dojít k rozhrnutí buldozerem. Rozhrnovat to měla za úkol firma Z.. Mělo se to rozhrnovat do výše 10 cm, což je problém. Podle jeho názoru se nedá úplně dodržet parametr deseti centimetrů. Snažili se to dodržet, ale mohlo se stát, že ten parametr byl převýšen jednou tolik a dokonce se to i stalo. Proto nakázal, aby část sedimentů znovu naložili a převezli na jiné místo, kde se to znovu rozhrnulo. To všechno stihl, než došlo k tomu zvápnění a zaorání, ale neumí říct, po jak dlouhé době se to zvápnilo a zaoralo, standardně je to do roka. Evidenci odvezeného sedimentu měl na starost vést mistr na stavbě. Pokud nebyl, byl tam on. Určil pracovníky, byli to většinou bagristi, kteří počítali fůry, které se naložily a které se odvezly. Kromě toho řidiči do stazek psali většinou i fůry, někdo ale jezdil hodinově. Dalo se to porovnávat i s tím bagristou, co to měl na starost. On sám měl za úkol evidovat to i pod SPZ. Měli určovat počet jízd, odvezenou kubaturu nemohli určovat. Pokud to šlo, tak byl minimálně dvakrát týdně na stavbě, tzn. že minimálně jednou týdně v pátek si přebíral tu evidenci, ale spíš víckrát týdně. Stazky se odevzdávaly, minimálně jednou měsíčně šly stazky na firmu a pak si záznamy od bagristy i z těch stazek překontroloval a vypsal přesně, kolik udělali, jaké auto, s jakou SPZ. Jaká kubatura při plném naložení se do těch jednotlivých vozidel vejde, zjistili tak, že na začátku změřili korbu, naložili plné auto, která i převyšovala a určili předběžnou kubaturu, kterou to auto odveze. Vážením to nelze zjistit, jenom měřením objemu té korby. Byl to objem korby plus něco navíc, protože bylo navršíno. Z větší části to byly Tatry 815 z firmy Z.. Pokud nestačily, jezdili ještě najatí subdodavatelé, jako byl pan Jindrák, pan P., pan L. a další. Když bagrista musel dlouho čekat, tak zjistili, že jejich Tatry nestačí. Ze začátku to ale chtěli pokrýt vlastními auty. U těchto velkých rybníků je ale běžná věc, že se najímají další Tatry tak, aby byla pR.uktivita vyšší. Tam zase došlo ke změření té korby a zase odhadli kubaturu, která se odváží. I tato cizí auta měl kontrolovat ten bagrista a i tito řidiči jim předávali stazky. Jejich vlastní stazky byly archivovány na firmě a stazky subdodavatelů většinou chodily s fakturou a jsou archivovány ve firmě Z. a archivaci si provádí i vlastní řidiči nebo majitel. Kontrolních dnů se zúčastňoval on, Ing. D. a občas i Ing. B.. Netuší, kolikrát. Občasný pozorovatel tam býval baštýř pan Š.. Myslí, že pan Š. nebyl podepsán. Nebylo jeho povinností tam být a od něj chtěli získávat technické věci, co se týkalo provozu rybníkářství. Následně po odbahnění sedimentu, se objevil písčitý sediment pod tím bahnem. Zástupce městského úřadu byl účasten při kontrolním dnu asi dvakrát. Má dojem, že právě při jeho účasti na kontrolním dnu se řešila změna projektu, ale neví to určitě. On je neupozorňoval na nějaký nedostatek. U toho, kdy se zjistil ten písčitý sediment pod bahnem, asi nebyl, ale mohl být přítomen, když se o tom hovořilo. Ke změně projektu došlo ze strany objednatele, který chtěl dodatečné úpravy na objektech. Myslí si, že to chtěl pan B. a pan Š.. Nezahájil by jiné práce oproti projektu, pokud by mu to řekl baštýř, čekal by na změnu projektu a dodatečné ohodnocení prací. Bez toho by stavbu dál neprováděl. V době změny projektu nebyl odtěžen veškerý sediment z rybníku Silvestru, ale částečně písčitý už byl odtěžován. Organické bahno bylo již celé vytěžené, ale nevzpomíná si, zda už bylo celé odvezeno. Mohlo pořád

zůstávat v prostoru rybníka. Ale už se vědělo, že se těží písek. Pokud si vzpomíná, pro Ing. D. to byl asi také popud ke změně projektu, tak to s ním asi řešil. Změna projektu se řešila kvůli tomu písčitému sedimentu a úpravám na hrázi. Projektová dokumentace neřešila písčité či bahnité dno, tam stálo, že se jedná o odtěžení sedimentu. Nevzpomíná si, kolik bylo toho sedimentu v té době odtěženo. Tím novým projektem bylo vyřešení likvidace deponií a propojení a odbahnění rybníčka, který byl pravděpodobně součástí rybníka Silvestr. V původní projektové dokumentaci nebyl Malý Silvestr. Stal se součástí díky změně projektové dokumentace. Neví, jaký byl rozsah odbahnění v Malém Silvestru. Myslím, že to bylo kolem 3.000 kubíků, sediment smíšený. Podle toho, co zaslechl, jednalo se o sediment nějakým způsobem přečerpávaný z velkého Silvestra, tzn. mohl tam být jak organický, tak písčitý materiál. Nevzpomíná si, jaké dosahoval průměrné výšky. Deponie byly v katastru rybníka přímo na hraně svahu rybníka, takže byly asi k tomu, aby se vyvezly také. Domnívá se, že kubaturu deponií zaměřoval Ing. P., ale neobjednával to. Myslí, že pan Ing. P. zaměřoval i Malý Silvestr. Neví, kdo to objednával. Firma Z. to nebyla, mohl to být Ing. D. nebo Orlík. Stavební deník vedl buď mistr na stavbě nebo on a evidenci vozidel to samé, on či mistr na stavbě. Evidence vozidel se nezapisovala do stavebního deníku, byl k tomu připraven formulář, do kterého se to zapisovalo. Do stavebního deníku se zapisoval počet bagrů a počet nákladních aut, které se ten den na stavbě účastnily, ale ne kolikrát jely. Výška dna byla v projektové dokumentaci určena v příčném řezu asi červenou čarou. To je výška čistého dna, na který mají dělat zemní práce na tom rybníku. Je tam nadmořská výška. Ke dnu došli z těch vytyčovacích kolíků, na kterých byla nadmořská výška toho kolíku a v tom samém místě byla určena nadmořská výška nového dna a tam bylo určeno, do jaké hloubky od toho kolíku se mají dostat zemními pracemi. Pokud si dobře pamatuje, bagristi v lovišti přetěžili, což zjistil a bylo to upraveno, jednalo se o písčitý sediment. Bylo to upraveno nazpátek do požadované výšky toho projektovaného dna. Neuvědomuje si, že by se ještě nějak provádělo kontrolní měření výškových bodů projektovaného dna, ať už v průběhu nebo při ukončení stavby. Používali stavební nivelační přístroj, spíš než ke kontrole výškových bodů to sloužilo spíš k zaměření objektů, založení objektů, ale pro odtěžení dna sloužila hlavně ta síť výškových bodů, ze kterých se určovala ta výška výkopů. To měření nivelačními přístroji se nezapisovalo. Jednou za měsíc se vyhodnocovalo množství odtěžovaného sedimentu. V přípravném řízení však obžalovaný uvedl, že k vyhodnocování docházelo jednou týdně, což obžalovaný nebyl schopen objasnit s ohledem na časový odstup. Dále obžalovaný uvedl, že si myslí, že v rybníku Silvestr převažoval bahnitý sediment. Písčité sedimenty byly ukládány na vybrané lokality většinou na lesních pozemcích. Byly určeny lesní správou Orlík a i tyto lokality mu byly ukázány lesním správcem společnosti Orlík. Kdyby byl odtěžován jen organický sediment, nebylo by dosaženo projektovaného dna. Když se odstranil bahnitý sediment, tak aby se dostali na projektovanou výšku dna, musel být odtěžován i písčitý sediment. Po odtěžení toliko bahnitého sedimentu nedosáhli kubatury uvedené v projektové dokumentaci. Byla nižší. Nikomu žádné podklady o skutečném odtěženém sedimentu v průběhu stavby nepředkládal, jejich evidence o vývozu zůstávala na firmě. Podklady pro faktury se většinou odsouhlasovaly ze strany Orlík nad Vltavou s.r.o. na kontrolních dnech, kdy předložil odhadnutou kubaturu, která byla k fakturaci ve zjišťovacím protokolu. Předkládal jen ten zjišťovací protokol. Evidenci, na základě které došel k údajům ve zjišťovacím protokolu, několikrát předložil panu Ing. D., ale nebyla to úplně přesná kubatura, která potom byla fakturována, bylo to spíš odhadem. Vždycky to sám zkontroloval, aby nefakturoval něco, co nebylo odtěženo, tzn. fakturované množství bylo nižší, než skutečné vytěžené. Několikrát panu D. evidenci vozidel ukázal při kontrolním dnu, vlastně vždy. Minimálně jednou za měsíc, předložení evidence mohlo mít souvislost se schválením fakturace, ale bylo to mimo. Zjišťovací protokol vyplňoval on, byly to spíš jakoby odhadní neboli zálohové faktury. Nedokázal odpovědět na to, jak mohl Ing. D. vědět, že to odpovídá skutečnosti s tím, že to bylo na bázi důvěry. Na kontrolním dnu vždy byli na místě, kde se ukládal sediment, ukázal, z jaké oblasti se to odebíralo. Žádné další podklady nesloužily firmě Z. pro fakturaci než forma zjišťovacího protokolu. Nepředkládal odpovědné osobě za firmu Z., která dávala pokyny k vyhotování faktur

evidenci vozidel, žádné záznamy o uložení sedimentu, nepožadovali to. Zjišťovací protokol potvrzoval Ing. D., téměř vždy, po většinu času. Když nemohl pan Ing. D., tak myslí, že protokol potvrzoval Ing. B., když nebyl v tu dobu přítomen Ing.D. a když přivezl fakturu. Žádné zjišťovací protokoly nezpracovával mistr, všechny zpracovával on. Podklady k fakturám zpracovával u sedimentu nebo u prací na odstranění sedimentů podle odhadů uložiště a podle té evidence, jinak podle provedených prací na objektech, ty byly zřejmé a ty byly překontrolovány na kontrolních dnech a fakturovány. Nevzpomíná si, že by mu Ing. D. nebo Ing. B. nechtěli odsouhlasit nějaký zjišťovací protokol, event. přijmout nějakou fakturu. Myslí si, že v roce 2012 se stalo, že přestože měl odhad, že bylo odvezeno větší množství, bylo fakturováno méně. Bylo to pravděpodobně na popud pana Ing. Zvánovce st., který tvrdil, že hluché měsíce přijdou na jaře, takže i když vytěžili víc, chtěl fakturovat menší množství tak, aby na jaře, kdy nebudou moct provádět tyto práce, mohli ty práce, které byly provedeny za rok 2012, fakturovat v roce 2013. Mohlo se stát, že nemusel být v souladu stavební deník s touto skutečností. Udělali si na konci stavby součet jednotlivých seznamů, do kterých uváděli počty jízd a tam vyšlo, že kubatura sedimentu dokonce převyšovala projektovou kubaturu odtěžení. Fakturačně to nijak neřešili, bylo mu v té době Ing. Z. st. řečeno, že vícepráce uplatňovat nebudou. Nijak mu to nevysvětlil. Myslí, že v podkladech, které po něm požadoval objednatel stavby, byla vyplněna kubatura po zaměření Ing. P.a, který porovnal skutečné zaměření dna zdrže s projektovaným návrhem a z toho on vypočítal kubaturu vytěženého sedimentu. Možná tato kubatura skutečnosti neodpovídala, skutečnost byla vyšší. Uvedli to, co je v projektové dokumentaci, proto to odpovídá na kubík přesně. Ale u Ing. P.a vyšlo opět vyšší číslo, než bylo fakturované. Takže fakturovali to, co je ve smlouvě, tzn. i v rozpočtu a takovou kubaturu fakturovali. Ing. P. vypočítal více odtěžené kubatury, jejich výpočty byly ještě vyšší a ještě víc odtěžili. Z Malého Silvestru vytěžili asi 3.000 kubíků, z deponií cca 7.000 až 8.000 kubíků. Z toho důvodu množství kubatury odpovídalo zcela projektové dokumentaci, protože se zprávy právě z té projektové dokumentace evidovaly. Bez dalšího dodatku by nemohlo být fakturováno větší množství.

K prohlášení o uložení rybničního sedimentu na stavební akci: Obnova rybníku Silvestr ze dne 30.8.2013 obžalovaný uvedl, že na zpracování tohoto dokumentu se podílel. Byl pro toto prohlášení na ZD Kovářov, aby mu potvrdili, že ty kubatury bahnitého sedimentu byly uloženy na jejich pozemky, což je podle něho standardní věc při každé stavbě a zajišťoval ho z vlastní iniciativy. Nikdo mu nedal podnět, aby ho u ZD Kovářov zajistil. Byl za panem V., jestli by mu tento doklad nedodal. On řekl, že neví, jak má vypadat, tak mu tento předtisk vypracoval (včetně kubatury) a donesl. Po odsouhlasení mu ho podepsal. Tabulka, kde bylo zcela konkrétně uvedeno, na který pozemek bylo kolik uloženo, byla součástí povolení k ukládání sedimentu na tyhle pozemky, které byly vybrány. To je původní tabulka, není to tabulka, jak to bylo skutečně uloženo. Z ní teprve vybrali pozemky, na které to opravdu bylo ukládáno. Z tabulky se pozná, kolik na který pozemek uloženo bylo. Tabulka byla vypracována po uložení. Před uložením byla tabulka vyhotovena jako prázdný formulář a po uložení tam zapracoval konkrétní údaje. Jedná se o odhad kubatury bahnitého sedimentu. Bahnitý sediment odhadli při změně projektu a z toho se odrazil při rozepisování jednotlivých pozemků. Pokud ví, tak Ing. P. zaměřoval plochy pro uložení písčitého sedimentu, ještě před uložením. Po jeho uložení Ing. P. vypracoval kubaturu uloženého písčitého sedimentu na základě měření před a po, pravděpodobně ty plochy zaměřoval, ale to byly přesně určené plochy, které se měly tímto písčitým sedimentem zavážet. Ta kubatura byla dopředu již zřejmá, spočítaná dodatkem k projektové dokumentaci a to se tam také navozilo.

K zaměření ploch skládek písčitého sedimentu (č.l. 2008-2020) obžalovaný upřesnil, že Ing.P.a požádal o zaměření, ale až po uložení sedimentu, před uložením sedimentu jej o zaměření a kontrolu nežádal.

Pokud se jedná o stavební deník, denní záznam dělal možná jednou za dva až tři dny, protože se jednalo o neustále se opakující práce. Stavební deník po svém nástupu vedl pan H.. Pokud pana H. zastupoval, když nebyl přítomen, tak vedl stavební deník on. Mohlo sejednat o období cca 14 dnů, když byl na dovolené či nemocný. V průběhu stavby se pořizovala fotodokumentace, která je založená na firmě. Pořizovala se náhodně, určitě před zakrytím konstrukcí, tzn. před betonáží zdí apod., před zakrytím potrubí, tak tyto věci se musí zdokumentovat. I některé věci kolem těžby jsou tam zdokumentovány, ale není si jistý, jestli z fotodokumentace vyplývají i data pořízení fotografie. Po realizaci stavby investorovi předal složku předávacích dokumentů, která obsahuje protokol o předání - převzetí stavby, jsou tam určitá prohlášení o shodě materiálu tak, aby odpovídaly všem zákonům a normám. Byl tam veden i protokol o uložení sedimentu, bylo tam geodetické zaměření skutečného provedení, projekt skutečného provedení, prohlášení ekologické evidence odpadu. Tyto dokumenty obsahují rozpočtové kubatury, které vycházely z rozpočtu. Neví, jestli geodetické zaměření skutečného provedení Ing. P.a neobsahuje tu kubaturu vyšší. Nebyl tam údaj falešný, byl tam údaj vyšší než v projektu, tzn. skutečný. Investor ale neměl podklady, ze kterých by zjistil, že došlo k odtěžení většího množství kubatury. Před Sobíkem a Silvestrem realizoval pro společnost Orlík nad Vltavou s.r.o. rybník Mlázovský, ten byl dřív, než tyto stavby, ještě předtím než se začalo se Sobíkem. Zhotovitelem byla také firma Z. a.s. Kdo byl vlastníkem rybníku Silvestr, netuší, ale v řízení padlo jméno Johannes Schwarzenberg, ale to nevěděl. Nevěděl, že stavba bude dotována. Nevěděl ani, že byla dotována akce Mlázovský rybník. Ve zjišťovacím protokolu se neuvádí investiční- neinvestiční část. Investice byly nové upravované objekty na hrázi a neinvestiční úpravy ve zdrži. V době výstavby nevěděl, že část faktury je hrazena z účtu ministerstva financí, ani že je hrazena z jiného účtu, než je účet spol. Orlík nad Vltavou s.r.o. S úhradou faktur nemá nic společného.

Pan D. chodil na stavbu minimálně jednou měsíčně, údajně si tam sám zašel, když měl cestu na lesní správu. Nevzpomíná si, že by ho někdo zastupoval jako technický dozor nebo při kontrolních dnech. V průběhu rekonstrukce rybníka Silvestr došlo k přetěžení projektovaného dna jen, když chybou bagristy bylo přetěženo loviště, ale dovezlo se to tam nazpátek. Násypy se neprováděly, jen v souvislosti s odstraněním potrubí, doplnění hráze a maximálně se vyplňovaly nějaké výtluky na svazích rybníka. Dno rybníka se ničím nevysypávalo. Domnívá se, že nepřetěžovali nikde rostlé dno, vše bylo odměřené od výškových bodů na projektované dno. To byl záměr celé akce. Obžalovaný neměl vysvětlení pro tvrzení Ing.P.a, že projektované dno bylo přehloubeno. Rekonstrukce rybníku Silvestr byla ukončena v srpnu 2013 a poslední faktura a zjišťovací protokol by měl být v srpnu 2013. V konečné faktuře byl fakturovány dodatečné práce, které byly součástí nového projektu nebo projektu změny před dokončením. Poté, co byl obžalovanému předložen zjišťovací protokol č.12 (č.l. 3109) za období 1.-4.9.upřesnil, že se jedná o práce, které byly dohodnuty v novém projektu po změně. Jsou tu práce na výpustních zařízeních, úpravy ve zdrži a sedimentačního prostoru, čištění kanálů, vodorovné přemístění, uložení sypanin, pročištění stoky, oprava výpustního zařízení, ale nefakturovalo se tam odtěžení sedimentu. To se tak provádí, aby částka přesně vyšla na tu částku podle položkového rozpočtu. To množství, které je požadováno, tak je i provedeno a fakturováno.

Po předložení zjišťovacího protokolu č.10 (č.l. 3092-3097 – období 1.7.-31.7.2013) obžalovaný uvedl, že byly fakturovány a prováděny práce na bezpečnostním přelivu, na výpustním zařízení loviště-kádiště, na úpravách ve zdrži a odstranění sedimentu a úpravy Malého Silvestra, to znamená, že byla fakturována i těžba a odvoz sedimentu. Tento zjišťovací protokol vypracoval a potvrdil ho pan Ing. D.. Myslí, že v tomto období opravdu došlo k odstranění nánosů u Malého Silvestra, ale nedokáže s jistotou říct, jestli to tak skutečně bylo. Mohlo se stát, že to byla dofakturace a čistilo se to někdy předtím, protože i odstranění nánosů ze dna je tady 15.000 kubíků, což v té době už neodpovídalo skutečnosti a sediment v tu dobu byl už

zlikvidován a byl jen dofakturováván. Domnívá se, že tyto fakturované práce v tomto období neproběhly v takovémto rozsahu, jako je fakturováno, tedy 15.600 kubíků.

Po předložení zjišťovacího protokolu č.11 (č.l. 3099- 3107-období 1.8.-30.8.2013) obžalovaný uvedl, že jej vystavil a za objednatele potvrdil Ing. D.. Byly prováděny úpravy ve zdrži a sedimentační prostor, což je odstranění sedimentu ze zdrže velkého Silvestra, což bylo v kubatuře 1.698 kubíků, ale nemůže potvrdit, jestli ještě v tuhle dobu se něco vyváželo nebo je to dofakturace. Pokud hovoří o dofakturaci, tak má na mysli to, že je to přizpůsobeno položkovému rozpočtu. Pokud se jedná o Malý Silvestr, jsou uvedeny práce, jako je hnojení průmyslovými hnojivy a vápencem.

K dotazům stran pak obžalovaný doplnil, že s fakturací samotnou nemá nic společného a účetní připravoval faktury právě na základě toho zjišťovacího protokolu. Ve zjišťovacím protokolu nebylo rozlišeno, že fakticky v nějakém čase neproběhlo úplně to plnění, že fakticky v nějakém čase neproběhlo úplně přesně deklarované množství, aby pak bylo fakturované v následném období. To, že dochází ke zpětné fakturaci, věděl ještě Ing. Z.. Text, který měl být ve faktuře, napsala účetní. V textu se rozlišovaly investice a neinvestice,ty faktury viděl, ale vůbec ho osobně nezajímalo, jak bude účtována investice a neinvestice. Nevzpomíná si, do kdy nejpozději byl sediment ze Silvestru fakticky vyvážen, část mohla být podle něho vyvážena v měsících květen, červen, červenec, protože srpen byl konec a neuvědomuje si, jestli se v srpnu něco odváželo, ale myslím si, že ne. Stavba se předala v srpnu 2013. Povodeň jim nadělala škody na částečně už zhotoveném vypouštěcím zařízení, došlo k zaplavení odpadní stoky, která se musela čistit, určitě došlo k rozplavení celé zdrže i v části nevytěžených sedimentů. Pokud se jedná o uložiště, jsou určeny ty plochy, které mají nějakou výměru a při přepočtu na 0,1 metru, se vycházelo z toho, kolik kubíků na ty jednotlivé parcely bylo rozprostřeno, protože fyzicky na těchto většinou zoraných polích to nelze měřit. V těchto plochách a v tomhle systému zemních prací je ta nepřesnost daná. Proto je to dělané v systému toho počítání fúr, odhadů a konečných zaměření. Není pravda, že bylo neoprávněně účtováno 15.083 kubíků, to nelze takto určit. Neví, jestli zástupce žadatele věděl, že bylo vyúčtováno v daném měsíci méně, než bylo skutečně odvezeno. Sám při vyplňování protokolu uvedl kubaturu jako odhad. Dofakturace nebyla provedena hned příští měsíc. To, že bude dofakturace provedena později, to věděl pan Ing. Z. st., ten si to takto přál. Neví, zda a jak bylo upraveno ve smlouvě, že se má přesně zjišťovat množství sedimentu. K předání stavby je vyžadováno vytyčení stavby, geodetické zaměření stavby, projekt skutečného provedení. To jsou hlavní kritéria k těmto stavbám. V žádném případě neúčtoval více, než skutečně vytěžili. Disproporci vidí jen v tom období, za které bylo účtováno a za které bylo tvrzeno, že došlo k vytěžení. Jím odhadnutá kubatura je vyšší, než ji účtovali. Ty práce nebyly účtovány na pokyn pana Zvánovce st. Bylo účtováno jen to, co bylo v rozpočtu, který byl přílohou smlouvy a podle kterého se fakturovalo. Kdyby pan Z. řekl, ať se to účtuje, tak pravděpodobně by to mohlo být formou další smlouvy mezi Orlíkem a Z., ale neví o tom, že by byl uzavřen takový dodatek, poslední verze byla taková, že budou účtovat jen to, co je v rozpočtu daném smlouvou. Podle obžalovaného se mohlo stát, že kolíky, které tam natloukl pan Ing. P., se doplnily. Ještě se to dělávalo, že se kolem těch kolíků odtěžilo na tu správnou hloubku a to bylo dané, tzn. tam zůstal i takový ten hrobeček, takže kdyby tenhle kolíček někdo zničil, tak nebyl problém ho doplnit. Mohlo se to stát, že bagrista jel přes kolíky a měl jen optickou kontrolu. Neuvědomuje si, že by Ing. P. při vytyčení toho rybníka před zahájením prací namítal, že ten opravdový terén neodpovídá projektu, že dno je někde jinde či, že by on sám měl připomínku proti skutečnému množství sedimentu vypočtenému Ing. P.em. Vždy museli dodržet tu kubaturu, která byla rozpočtena. Ing. P.a nijak neovlivňoval a nenechával ho něco předělávat. Ing. R.a na stavbě nikdy nepotkal, ale myslí, že ho kontaktoval s panem P.em, aby si s Ing. R.em doplnili nějaké údaje týkající se projektu.

K věci pak soud vyslechl svědka **Ing. Ivana B.**, ředitele obchodní společnosti Orlík nad Vlatou s.r.o., tedy zástupce žadatele, který předmětné žádosti o poskytnutí dotace a některé její povinné přílohy podepsal, ale také sám podání žádosti inicioval a přípravu potřebných podkladů pro žádost u obžalovaného Ing. D. sjednal. Z těchto důvodů soud k jeho výpovědi a posuzování její věrohodnosti musel přistupovat velmi obezřetně, obzvláště, když nelze vyloučit, že byl osobou, která se na trestné činnosti sama podílela. Svědek Ing.Ivan B., stejně jako již v přípravném řízení, před soudem uvedl, že je od 1. 7. 2005 ředitelem spol. Orlík nad Vltavou s.r.o., která byla zřízena poté, co se pan Karel Schwarzenberg, pro něhož dříve pracoval, stal činný v politice jako senátor. Proto se založila firma Orlík nad Vltavou, kde jednatelem je jeho syn J. Schwarzenberg a on ředitelem společnosti. Spol. Orlík nad Vltavou s.r.o. obhospodařuje jak lesní majetek, tak veškeré nemovitosti Schwarzenbergů v ČR, akorát rybářství bylo odděleno kvůli panu Čížkovi, který si ho řídil do roku 2008, kdy dostal okamžitou výpověď od pana Jana Schwarzenberga z toho důvodu, že zjistili, že neoprávněně pR.ával ryby z rybníku pana Schwarzenberga přes svoji firmu Leryz, kterou založil v roce 2001. Oznámení pana Č. v této věci tedy považuje za jeho pomstu. Po výpovědi dané panu Čížkovi se pan Schwarzenberg rozhodl, že i rybářství bude řízeno jedním vedením a dostal na starosti i tuto oblast. Sám však není rybář a rybníky mají na starosti hlavně dva baštýři - pana Š. a pan P.. Každý z nich má baštu na každé straně Vltavy, takže pan Š. má tu Kosteleckou část a pan P. Čimelskou. Ví, že již pan Č. měl záměr zrekonstruovat tu kaskádu na Kostelci, tam se jedná o rybník Mlázovský, pak je to ten zmiňovaný Silvestr a pod tím je rybník Návrat a Sobík. To je celá ta kaskáda, kdy rybník Návrat byl vybudován nově ještě za působnosti pana Č.. Rekonstrukce Mlázovského rybníka, který je první v té kaskádě, byla také započata za pana Č. a potom ho již bez něho dodělávali. Na tom spolupracovali jak s firmou Z., tak s panem D.. Rybníky, které se rekonstruovaly za pana Č., šly taky z dotací. Svědek uvedl, že ví, jak předmětné rybníky vypadaly a že ví, že i pan Č. osobně je chtěl odbahňovat také, chtěl je rekonstruovat, proto nechápe jeho opakované udání, už v roce 2012 to řešila asi hospodářská kriminálka, byla se podívat na těch rybnících a nezjistila žádné pochybení. Proto je pro něho velkým překvapením, že to vygradovalo až do této situace. Když byl pověřen, aby zastřešil i rybářský provoz, tak se dodělával rybník Mlázovský s tím, že tenkrát spolupracovali s panem D. a ví, že se domlouvali, že budou pokračovat v té kaskádě, jak chtěl i Ing. Č., tak pana D. požádal, protože věděl, že je odborník a léta pro ně dělal a všechno bylo v pořádku, jak co se týká lesní správy, tak retenčních nádrží, tak lesních cest, aby pokračoval v té své práci i v tom, aby byli schopni ten rybník Sobík a Silvestr odbahnit. Zadavatelem byl Orlík nad Vltavou s.r.o. a poprosili pana D. jako experta, aby připravil dokumentaci pro podání žádosti na Ministerstvo zemědělství. To, že rekonstrukce bude financována z dotací, si řekli, že to zkusí, jestli splní podmínky a jestli to ministerstvo tu dotaci schválí.

Svědek k dotazům předsedkyně senátu uvedl, že i kdyby nedosáhli na dotaci, tak by k rekonstrukci určitě došlo. Minimálně odbahnění a ten bezpečnostní přeliv a požeráky se museli udělat, protože to bylo opravdu ve špatném stavu a byť rybník Silvestr není v třetí kategorii, což je ohrožení obyvatel pod tou hrází, protéká zahrádkou a dalšími rekreačními oblastmi, z toho důvodu chtěli, aby to nějakým způsobem bylo zabezpečeno. Pak proběhlo výběrové řízení a do toho výběrového řízení se přihlásila firma pana Březiny z Plzně ABP nebo ABL, která podala protest proti výběrovému řízení a řešil to Úřad pro hospodářskou soutěž, v důsledku čehož vznikla roční pR.leva, původně se počítalo s realizací někdy v roce 2010. Má to logiku z hlediska kaskády, protože se pokračuje ze shora dolů, takže kvůli tomu se začalo nejprve se Sobíkem a Silvestr se dodělával potom. S panem D. podepsal mandátní smlouvy někdy v roce 2010. Má plnou moc od pana Schwarzenberga jako jednatele společnosti, má plnou moc i od knížete od pana Karla Schwarzenberga, protože zajišťují chod i jejich privátních věcí, které nejsou předmětem hospodaření. Podepsal také s panem D. smlouvu o dílo, která zahrnovala přípravu projektu a zajištění technického dozoru. Pan Johannes Schwarzenberg o tom věděl, protože ho o těchto klíčových věcech informuje, je to však jeho zodpovědnost. Podepisoval a realizoval. Po

uzavření smlouvy o dílo byla vypracována projektová dokumentace, pan D. to asi podal na ministerstvo zemědělství na základě zplnomocnění, což bylo součástí té mandátní smlouvy. Pan Ing. D. jim to zajišťoval vlastně na klíč. Vždy ho vyzval, aby některé věci podepsal, ale v některých dokumentech bylo, že to musí podepsat majitel. Například, že nepřevede během pěti let ten majetek na třetí osobu, to muselo být ověřeno od pana Schwarzenberga, to zajistil a pan D. to odvážel na ministerstvo. Pan D. mu vždycky připravil podklady nebo to poslal třeba mailovou poštou, řekl, že je potřeba to podepsat, tak to podepsal, přeposlal zpátky nebo si to vyzvedl přímo na správě. Vždy se pouze podepsal, nepsal technické parametry, neměl, z čeho by to udělal. Myslí, že žádost byla na ministerstvu schválena, protože ministerstvo, pokud je mu známo, si potom vyžádává i posudek nezávislého experta, že ten projekt je v pořádku a myslí, že to je i součástí té žádosti, že to bylo potvrzeno. Proto jej trochu zaráží, že dnes se před soudem tato kauza projednává, když už tenkrát mohl ten dotyčný posuzovatel říct, že je něco v nepořádku. Říká každému, kdo pro ně něco dělá, že to nedělá za B., za spol. Orlík nad Vltavou s.r.o., ale dělá to za významné osobnosti pana Karla Schwarzenberga a Johannese Schwarzenberga, nedovolí si je vystavovat nějakým problémům. Dodnes se s tím nesrovnal, že by udělali něco špatně. I výběrové řízení bylo podle něho standardní, byla jim doporučena společnost, která jej prováděla. Výběrové řízení vyhrála firma Z.. V komisi tam byl někdo za tu Stavební poradnu, asi tam byl on, možná pan D. a paní Petrová. Smlouvu o dílo uzavřeli s panem Z., podepsal ji on a pan Z. st. Smlouva o dílo byla vyhotovena standardně, neměli ty věci nějak nastaveny, tak využil jejich smlouvu od Zvánovce, jak je to běžné. Takový průběh byl u obou rybníků, Sobík i Silvestr. Kvůli tomu ÚHOSu se stavba Silvestru o rok zpozdila a tak se začalo se Sobíkem v pololetí roku 2011. Není si vědom, že by byly komplikace se zahájením stavby. Ví, že tam pouze řešili s Městským úřadem v Milevsku povolení kácení na hrázi. Ohledně ukládání sedimentu dal kontakt na družstvo Kovářov, na pana D.- předsedu a ten má ještě toho agronoma V.. Při tom prvopočátku ten kontakt dával asi panu D., aby se připravil, kam se to bude dávat a potom i zhotoviteli, aby se domluvili, co kam půjde, protože to byl jejich nájemní vztah. Nevzpomíná si, že by byl jiný problém na Sobíku. V rámci svých možností tam jezdil kontrolovat, byli se tam asi jednou či dvakrát podívat i s panem Schwarzenbergem, takže viděli, že tam je čilý ruch, odvážel se sediment, jednalo se bahno čili organický sediment. Na Sobíku byly ukončeny práce asi v roce 2012. Stavba mu byla předána v pořádku, nebyl tam problém, pouze tam řešili za rok nebo dva prosakování bezpečnostních přelivů, ale to nebyl nedodělek. Nebyla to voda rybníka, ale z boku, to se opravovalo v rámci nějaké reklamace. Jinak rybník Sobík je funkční. Při předání stavby jim byl zhotovitelem stavby předán závěrečný protokol, který byl i stvrzený od autorizovaného geodeta, že ty deklarované parametry jsou v pořádku, takže neměl důvod pochybovat. Množství vytěženého sedimentu jim bylo doloženo technickou zprávou pana P.a o závěrečném měření. Na Sobíku bylo odtěženo asi 120 000 kubíků sedimentu, neměl důvod nedůvěřovat. Není schopen kontrolovat množství sedimentu, co ví od rybářů, taková praxe není. Rybník se předá, změří se před, změří se po a vyjdou hodnoty. Neví, jakým jiným způsobem by se to dalo kontrolovat. Nemá představu, jaká byla mocnost sedimentu před rekonstrukcí. Bylo tam toho hodně, co ví od rybářů, nesplňovalo to podmínky slovitelnosti, tedy nešly pořádně lovit ryby. V roce 2002, když byla povodeň, tak došlo k docela velkým splachům z přilehlých polností, takže oba ty rybníky byly zaneseny. Na Sobíku byla i kachňárna od 50.let, i to přispívá. Dnes jsou všude stromy většinou, i ten spad nějakým způsobem ten rybník zanese. U Silvestru realizace probíhala obdobně, když se skončilo na Sobíku, tak v roce 2012 se začalo na Silvestru a skončilo se v roce 2013. Rekonstrukce trvala v podstatě rok a něco.

Na rybníku Silvestru nebyl problém, ale když kontroloval, jakým způsobem probíhá jeho odbahnění, tak se pořád nic nedělalo s takovým výklenkem-chobotem a když s panem předsedou družstva Kovářov předjednával, jestli by bylo možné uložit sediment na ty jejich pozemky, tak vyslovil přání, aby to vybagrovali, protože Č. tam v roce 1996, když upravoval loviště v Silvestru sacím bagrem, všechno to bahno přesunul do toho západního cípu rybníka Silvestr. Je to

nazýváno Malý Silvestr, ale bral to jako jedno dílo. Je to podle něho stále stejný katastr. Domnívá se, že ten Malý Silvestr se započítává do rozlohy klasického Silvestra. Myslel, že Malý Silvestr byl součástí té původní projektové dokumentaci a součástí původní žádosti na Ministerstvo, ale po konzultaci s panem D. zjistil, že tomu tak není. Proto žádal o změnu. Dále svědek poukázal na to, že v době realizace rybníku Silvestr, přišla blesková povodeň a zaplavila celý rybník. Ví, že tam firma Z. měla i techniku, kterou nestačila ani odvézt, jak to bylo rychlé. Povodeň měla následky takové, že se promíchalo podloží, jak bahno, tak se tam objevily nějaké písčité sedimenty. Ty se objevily z koryta ze shora, protože to povodí je až z Kovářova. Změna uložení sedimentu byla schválena a byla uložena na deponie, které k tomu byly určené, protože družstvo nechtělo tento písčitý promíchaný sediment na pole. Písek se tam podle něho objevil až při tom splachu při té povodni. Není si vědom toho, že by se na Silvestru těžil písek jako takový. Písčitý sediment, o kterém se hovoří v jejich žádostech, je takový štěrkovitý materiál. Bylo to v podstatě jílovité, ale družstvo to na ty pole nechtělo. Řekl by, že z toho Silvestra se vytěžilo víc, než bylo deklarováno. Vyúčtováno více ale nebylo. Nehovořili o tom, zda se to bude účtovat. To bylo z důvodu, že se to promíchalo v tom rybníce s tím pískem. Tam nebylo zase takové množství, které by hrálo nějakou zásadní roli. Šlo o zanedbatelné množství. Myslí, že se deponie zaměřovaly po předložení žádosti na Ministerstvo zemědělství. Zaměřovalo se to přes pana D.. Určitě Ministerstvu zemědělství oznámili, že dojde i k těžení deponií, prostřednictvím pana D.. Dopisy, kde je napsáno, co je potřeba na rybnících udělat sice podepisoval, ale nepřipravoval ty dokumenty. Pan D. mu to přinesl a on to pouze podepsal. Neměl odkud ty parametry získat. Není si vědom toho, že by firma Z. vykázala víc, než ve skutečnosti provedla. Myslí si, že v minulosti žádné nesrovnalosti ve fakturaci u firmy Z. nebyly, firma Z. ještě za pana Zvánovce st. měla v ČR, hlavně v jižních Čechách, renomé, takže si není vědom, že by tam nějaké problémy byly. Když se připravila fakturace, pan Ing. D. odsouhlasil, že ty práce provedeny jsou, přivezlo se to na spol. Orlík nad Vltavou s.r.o., formálně to podepsal, že to bylo v pořádku, protože to bylo podepsáno i od něj a následně to potom s paní účetní rozdělili na investiční a neinvestiční výdaje. Faktury se poté zasílaly k proplacení na ministerstvo zemědělství. Investice a neinvestice byly dané v rámci toho projektu. To, co je zhodnocené, je investice a to, co je oprava, je neinvestiční. Myslí si, že odbahnění bylo neinvestiční, zatímco třeba stavba a oprava požeráku, oprava hráze, nové objekty byly investiční. Fakturu na investice a neinvestice rozdělil asi pan D. s paní Petrovou, jejich účetní. Není schopen říct, jak se dával příkaz k proplacení ministerstvu zemědělství. Myslí si, že dotační programy ministerstva zemědělství jsou vypisovány na rekonstrukci rybníka, všeho, co spadá pod to. Podmínky nečetl, využil toho, že jsou tady fundovaní lidé, nemá takový rozsah, aby zvládnul všechno. Zastřešoval tuto věc a svěřil to odborníkům, sám odborník není. Věděl, že je možné na rekonstrukci těchto rybníků získat dotaci. Také se mohlo stát, že by rybník nešel dotovat, ale nebylo mu sděleno, že by jejich rybníky nemohly dotaci získat. Nevěděl, kdy je to možné a kdy ne. Pojem průměrná mocnost rybníku již zná, to se naučil díky vyšetřování. V době, kdy to zadával panu D., o průměrné vrstvě 40 cm nevěděl. Jaká je mocnost sedimentu se dá zjistit asi podle zaměření. Nebyl přizván k zaměření, pana D. si objednali na přípravu projektové dokumentace, tak neměli důvod. Svědek nedokázal odpovědět, jestli byl seznámen s tím, že než se žádost o dotaci podá, je potřeba učinit nějaké měření. Určitě se nějaké měření podle něho muselo dělat, aby se zjistilo, kolik toho sedimentu tam je. Když si ale později četl pravidla, tak je tam napsáno „odhad“, je tam nějaký kvalifikovaný odhad, neví, zda je zapotřebí nějaké měření. Předpokládal, že si to nechá pan D. naměřit sám, jako to dělal v minulosti. Nevzpomíná si, jestli ho pan D. žádal, aby se vypustil rybník, aby se dal zaměřit, to si asi pan D. komunikoval s baštýři. Sám nemůže ovlivnit, aby se vypustil rybník, když je tam osádka. Podle rybářské praxe se vypouští rybník cíleně za účelem výlovu ryb. Sdělil panu D., aby komunikoval s panem Š.. Domnívá se, že v době před rekonstrukcí byl rybník Silvestr nebo Sobík vypuštěn déle než tři měsíce, protože i na tu ta realizaci se rok čekalo, takže si myslí, že rybníky byly vypuštěné. V průběhu běžné rybářské sezóny může dojít k tomu, že rybník není osazen rybou, stává se tak v případě podzimního výlovu. Záleží, jaká je zima, takže se stane, že se třeba napouští až někdy

v březnu či v dubnu. Dokument, kde byla vyplněna vrstva sedimentu a množství předpokládaného sedimentu, byl vyhotoven panem D. jako podklad pro ministerstvo. Není si jistý, jestli takové dokumenty podepisoval on nebo pan Schwarzenberg. Na dokument, který podepsal nebo dal k podpisu panu Schwarzenbergovi, se asi podíval, ale neměl, podle čeho by to zkontroloval. Důvěřoval tomu, že je to tak dobře, jak se v běžné praxi děje, že je to uděláno na základě nějakého měření nebo domluvy. Ohledně zaměření se v průběhu vyšetřování setkal se třemi jmény, pan R., pan K. a pan P.. Na tom projektu byl napsán pan D. a pan R.. Nemá důvod zpochybňovat to, že pan R. a pan D. byli na rybníku a měřili. Jméno Bc. Jan K. slyšel, ale toho člověka není schopen identifikovat. Nevzpomíná si, že by jej pan D. požádal o vypuštění rybníka za účelem zaměření. Pokud by tam byly ryby, tak nelze rybník vypustit hned. Ani neví, jak dlouho rybník vytéká. Projektovou dokumentací nelistoval, nerozuměl by tomu. Ví, že ji pan D. předložil a pak se vezla na ministerstvo. V souvislosti s projektovou dokumentací žádné technické věci neřešil. Požadavky, jak rybník upravit oproti původnímu stavu, se týkaly pana Š., on ty technické věci nezná, jak vyhovuje loviště, jak vyhovuje kádiště. Nevzpomíná si, jestli ho pan D. informoval, že nelze rybník zaměřit z důvodu klimatických podmínek. Nemůže říct, že s ním o problémech při zaměřování rybníka nehovořil, ale neutkvělo mu to v paměti.

Prioritním cílem rekonstrukce bylo podle svědka zlepšit manipulaci s vodou, zabezpečení rybníků před povodní, protože se u obou dělali bezpečnostní přelivy tak, jak to dneska legislativa vyžaduje a samozřejmě odbahnění a tím zvýšení retence vody. Ta obsádka ryb se tam dá stejně, možná je to pro ně lepší. Lepší je to z hlediska výtěžnosti, ten rybník se lépe loví, nikde nezůstávají ty prohlubně. Několikanásobně se to zlepšilo a ta ryba sjíždí do toho loviště. Nevzpomíná si, co přesně bylo v dodatcích ke smlouvě o dílo se společností Z.. Ví, že s panem D. to podepisovali, pak se to nějak upravovalo dál, ale nemůže si vybavit, proč došlo k dodatku a novému položkovému rozpočtu se Z.. Evidenci o množství odtěženého a odvezeného sedimentu viděl v závěrečné zprávě od pana geodeta. Nevzpomíná si, že by mu někdo předložil evidenci odvozu sedimentu. Pokud si dobře pamatuje, u Silvestru se dělalo znovu zaměření, protože to nějakým způsobem nebylo dobře stanoveno a na základě toho se žádalo ministerstvo o nějakou úpravu a to jí schválilo. Nebylo to dobře zaměřeno tím projektantem. Netuší, co nesedělo oproti projektové dokumentaci, provedli změnu a měl za to, že je to v pořádku. Po přečtení výpovědi svědka z přípravného řízení v části, kde uvedl, že za ním přišel Ing. D. stím, že došlo ke špatnému zaměření a že tato nesrovnalost se řešila změnou podanou na ministerstvo a že v důsledku špatného zaměření došlo ke snížení kubatury sedimentu, svědek uvedl, že si myslí, že ve výsledku nižší kubatura oproti projektové dokumentace nebyla, protože, jak četl někde v tom vyhodnocení těch techniků, zůstaly tam ještě nějaké věci, které se neodbahňovaly. Bylo tam minimálně 10% toho literárního pásma, co si vymiňuje orgán státní správy, že se s ním nesmí nic dělat v rámci rybníka. Jestli byla nižší kubatura nebo jiná struktura sedimentu, neví, myslí, že to byla struktura, že tam byl ten písčito-štěrkový sediment, ale jestli to bylo opravdu snížené množství sedimentu, není schopen v současné době říct. Tato nesrovnalost se poslala na ministerstvo a ministerstvo změnu schválilo. Změna spočívala v možnosti snížení množství sedimentu a rozdělení podle struktury toho sedimentu na organický, písčitý a písčito-štěrkovitý sediment. Nedokáže si vybavit, jestli tyto změny byly před povodní nebo po povodni. Neví, zda se měnila i projektová dokumentace.

K formuláři I („Obsah technické zprávy“ na č.l.1766-1769) svědek uvedl, že se domnívá, že formulář připravil pan D. a on jej podepsal. Ty parametry by nevyplnil, protože ani neví, podle čeho by to dělal. K formuláři S 05 143 („parametry akce-budovy a stavby“ na č.l.1744-1777) svědek uvedl, že tuto tabulku možná viděl, pokud by byla součástí nějakého dokumentu, ale nevzpomíná si. Nezasahoval do vytvoření tabulky, nikdy se jej na údaje, které jsou tam vyplňovány, nikdo nedotazoval. Neměl by pro odpověď ani podklady. Vyplnit tabulku byl kompetentní pan Ing. D., protože jim to připravoval k podání žádosti. K čestnému prohlášení ze

dne 27.5.2011 (na č.l.1716) svědek uvedl, že jej podepsal, ale připravoval jej pan D.. Tabulku parametrů podepsal též, ale nevytvořil ji, domnívá se, že mu ji k podpisu předložil pan Ing. D., ale neví, jestli to pro něj někdo nepřipravoval. K formuláři „Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu v souvislosti s vypuštěním rybníka“ ze dne 11.1.2011 (č.l. 1671) svědek uvedl, že jej podepsal pan Schwarzenberg. Bylo jim to zasláno k podpisu panem D.. Písmo, kterým byly vyplněny údaje, určitě není pana Schwarzenberga. Myslí, že to bylo vyplněné, bianco by to asi nepodepsal. Jeho písmo to také není. Písmo pana Ing. D. zná, může být jeho, je podobné, ale neviděl ho, že by to přímo psal. Ke zprávě o plnění závazných ukazatelů pro závěrečné vyhodnocení akce ze dne 27.5.2013 (na č.l. 1422-1423) svědek uvedl, že se jedná o jeho podpis. Dokument ale nevyplňoval. Předpokládá, že jej připravoval pan D.. Asi si tento dokument ani dobře nepřečetl, protože má špatně uvedené jméno. Parametry, které tam jsou uvedeny v tabulce, byly určitě vyplněné před jeho podpisem, protože také nepodepisuje žádné bianco dokumenty. Pokud některé dokumenty podepisoval pan Schwarzenberg, tak, pokud by měl možnost, tak by pravdivost údajů zkontroloval. Tehdy ho požádal, aby to jako statutár podepsal a on to podepsal. K formuláři I („Obsah technické zprávy“ na č.l.2283-2286) svědek uvedl, že to bude podobné jako u Sobíku, tzn. podepsal jej on a vyplnil ji pan D.. K formuláři S 05 143 („parametry akce-budovy a stavby“ na č.l.2330) svědek uvedl, že tabulky určitě nevyplňoval. K formuláři „Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu v souvislosti s vypuštěním rybníka“ ze dne 11.11.2010 (č.l. 2393) svědek uvedl, že to si podepsal pan Schwarzenberg a bylo to už takto vyplněné. Pan Schwarzenberg to dostal k podpisu od něho a on to dostal od pana D.. K čestnému prohlášení omnožství vytěženého sedimentu ze dne 28.3.2011 (na č.l.2381) svědek uvedl, že čestné prohlášení si podepisoval pan Schwarzenberg a vytvořila ho odborná způsobilá osoba, tj. Ing. D.. K tabulce „parametry technického řešení akce:Obnova rybníka Silvestr (na č.l. 2155) svědek uvedl, že to nepodepisoval, bude to asi podpis pana D. a zřejmě se jednalo o dokument, který byl součástí žádosti. K dopisu společnosti Orlík nad Vltavou s.r.o. ze dne 2.5.2013 adresovanému Ministerstvu zemědělství ČR (na č.l. 2007) svědek uvedl, že tento dopis určitě podepsal a byl z kanceláře pana D.. Takovouto hlavičku ani nemají. Pokud mu tento dopis předal, tak neměl důvod to nepodepsat.

Ke zjišťovacím protokolům č. 10 a 11 společnosti Z. a.s. svědek uvedl, že oprávněnost požadavku stvrzoval za objednatele pan D.. Dále k dotazům uvedl, že podle toho, co viděl, že se tam dělalo, tak se nedomnívá, že by si firma Z. dovolila nějakým způsobem dělat podvod. Jak znal pana Zvánovce st., tak mu to k němu nesedí. Pracovně znal i pana B.a jako stavbyvedoucího. Nesedí mu to s ohledem na renomé firmy. Nedovolí si říct, že by pan B. dělal hanbu své firmě, že by tohle toleroval či akceptoval. Vždycky spolu jednali slušně a z jejich strany nebyla žádná nedůvěra. Domnívá se, že nebyl důvod to množství vytěženého sedimentu zkreslovat, neví, kdo by se na tom obohatil. Dále svědek upozornil, že podle měření Povodí Moravy vše vyšlo, na rozdíl od ostatních posudků, v pořádku, s určitou tolerancí to odpovídalo. Pan B. mu pak ani nespecifikoval, kolik bylo přetěženo. Po konfrontaci s výpovědí z přípravného řízení, kdy před policejním orgánem svědek uvedl, že ho pan B. ještě upozorňoval, že skutečnost vytěženého sedimenta z rybníka Silvestr byla cca 124.000 m3, což je víc než bylo deklarováno, svědek uvedl, že se asi hovořilo o konkrétním množství skutečně odtěženého sedimentu ústy pana B.a, ale dnes si na to nevzpomněl, není si jistý, že pan B. řekl zrovna 124 000 m3. Následně svědek uvedl, že to spletl, že se jednalo o rybník Sobík, nikoli Silvestr.

Ke zprávě o plnění závazných ukazatelů pro závěrečné vyhodnocení akce ze dne 20.12.2013 (č.l.2035) svědek uvedl, že dokument sice podepsal, ale určitě jej nevyhotovil, bylo to podle něho asi vyhotoveno zástupcem stavebního dozoru. K čestnému prohlášení o množství vytěženého sedimentu z rybníka Silvestr (formulář K na č.l. 1942) svědek uvedl, že jej podepsal, ale vyplňoval ho pan D. nebo někdo od něj.

Dále svědek uvedl, že i v případě, že by nebyla schválena dotace na rekonstrukci rybník Sobíku a Silvestra, měli dostatek prostředků na úhradu celé akce. Po odtěžení písku z rybníku Silvestr podle něho k žádnému pR.eji písku nedocházelo a považuje to za účelové tvrzení pana Č.. Určitě písčitý sediment neshromažďovali v areálu ZD Kovářov. K ukládání písčitého sedimentu byly určeny deponie na jejich vlastních pozemcích. Domnívá se, že se žádné vícepráce na akcích nedělaly, že to bylo fixně dáno. Nevzpomíná si, že by řešili, že firma Z. musela dělat nějaké vícepráce. Myslí, že se vůbec o víceprácích při uzavírání smlouvy o dílo nebavili. Pokud by jim byly vícepráce účtovíny, musel by to posoudit stavební dozor, zda jsou oprávněné a není si vědom, že by se něco takového stalo. Pokud by stavební dozor sdělil, že další práce byly nezbytné, tak by je uhradili.

Svědek B.kar rovněž doložil řadu fotografií rybníku Sobík a Silvestr pořízených, jak před realizací rekonstrukce, tak z jejího průběhu, tak po dokončení stavby. Na fotografiích je mimo jiné patrno, kterak vypuštěný rybník Sobík před realizací byl zarostlý travinami téměř po celé viditelné ploše, zatímco rybník Silvestr byl na ploše pokryt z větší částí tmavým bahnitým sedimentem, kdy traviny jsou patrné spíše jen při kraji rybníka. Dále je zadokumentován stav Silvestra po povodni z června 2013, ale z dokumentace vyplývá i to, že k mírnějším povodním v průběhu stavby docházelo i na jaře 2013, ale i existence tzv.deponií již zarostlých křovinami a stromy,které byly následně odstraněny, či to, že odstraňovaný sediment byl tvořen i písčitým materiálem.

K dotazům státního zástupce svědek zopakoval, že nevěděl o podmínce mocnosti sedimentu nad 40 cm a určitě by nevystavil podnik nebo pány Schwarzenbergy tomu, aby byli popotahování, že udělali nějaký podvod. Doteď se s tím nesmířil a nevěří tomu. Určitě jej nikdo neinstruoval, aby zařídil, aby projektová dokumentace odpovídala dotacím.

K dotazům obhájců svědek uvedl, že žádné plány rekonstrukcí nikde neměli písemně dány. Reálný provoz padal na baštýře, bylo na nich, kdy se ryba nasadí, kdy se rybník vypustí, kdy se bude lovit, to šlo mimo něj. Datum vypuštění rybníků musel vědět opravdu jen baštýř, on sám ho určitě nevěděl. Když se podepisoval ten dokument, kde byl údaj vypuštění rybníka zanesen, nijak si to neověřil, neboť předpokládal, že byla dobrá komunikace mezi panem D. a tím daným baštýřem. Neměl důvod panu D. nedůvěřovat. Není schopen uvést, zda obnova rybníku Mlázovský, k níž došlo o dva roky později, byla dělána podle obdobného dotačního titulu. Určitě podepisoval obdobné věci a ta obnova toho Mlázovského se také dělala dobře. Dále svědek uvedl, že platili finančnímu úřadu vratku asi kolem 23 až 25 milionů asi v souvislosti s oběma rybníky. Ještě mají zaplatit penále z těchto vrácených dotací 29 milionů, ale o tom se podle něho ještě nerozhodlo, protože napsali žádost o prominutí. Vydané platební výměry nebyly zrušeny a peníze nebyly vráceny, co se týká porušení rozpočtové kázně. Také společnost Orlík nad Vltavou s.r.o. současně dala návrh na obnovu řízení. Dále svědek k dotazům uvedl, že pochybuje o tom, že by pan Š. věděl něco o dotačních podmínkách, věděl ty technické věci a jestli je to třeba udělat nebo ne. Z logiky věci je svědek údajně schopen si uvědomit, že když je potřeba něco změřit, tak se to musí vypustit, i když dnes od odborníků ví, že se to dá měřit i na vodě, že i takto se dá mocnost sedimentu změřit a odhadnout. K vypouštění rybníku baštýři nepotřebovali jeho souhlas, to je v podstatě na nich, oni se řídí tím, kde jakou rybu mají a jak mají s tou vodou manipulovat. Karel Schwarzenberg je politik a mladý pán se zajímá o chod firmy jako celku, ale detaily neřeší, na to má své lidi. Dále svědek poukázal na to, že pan Č. několikrát psal dopisy, aby pan kníže vrátil dotace, které získal za jeho éry, protože nebyly oprávněné. Pak chtěl nějakou kompenzaci v eurech za to, že byl propuštěn a že s ním bylo špatně nakládáno. Pak někde prezentoval, že ho jako gestapo odvezli na hájovnu a že ho tam tři dny hlídali. Domnívá se, že pan Č. je po psychické stránce chudák, fyzicky je docela bohatý člověk.

Přímo na dotace na Silvestr pan Č. nepsal dopis, ale kolují v médiích zvěsti, že pan Kalousek přihrál Karlu Schwarzenbergovi peníze a takto to bylo několikrát prezentováno. Nevzpomíná si, že by na kontrolním dnu u Silvestru řešili, že by se mělo přetěžovat dno nebo něco takového.

Soud dále vyslechl svědka **Ing. Václava Č.**, na základě jehož podnětů a udání došlo k vyšetřování předmětné činnosti, který připustil a poměrně podrobně popsal své negativní vztahy s Johannesem Schwarzenbergem i své zdravotní problémy, které by mohly ovlivnit jeho paměť, a který byl mimo jiné sám nepravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Písku pro trestnou činnost související s rekonstrukcí jeho rybníku. Všechny tyto okolnosti mohou dle názoru soudu určitým způsobem ovlivnit objektivitu a věrohodnost svědka a proto, pokud některá jeho tvrzení zůstala osamocena a nebyla podpořena jinými důkazy, soud jim nepřikládal významnou váhu. Soud nemohl pominout ani počáteční rozčarování svědka nad tím, kdo na lavici obžalovaných sedí. Ing. Václav Č. u hlavního líčení, shodně jako v přípravném řízení, uvedl, že mimo jiné o rybník Sobík a Silvestr se staral od roku 1995, kdy nastoupil na Orlík k panu Karlu Schwarzenbergovi do pracovního poměru, přičemž od roku 2007 byla jeho zaměstnavatelem společnost Orlík nad Vltavou s.r.o. U Karla Schwarzenberga byl vedoucím rybářství a zemědělství a někdy v roce 2000 byl jmenován vrchním správcem rybářství, kdy tuto pozici zastával až do začátku roku 2008, kdy dostal okamžitou výpověď. Pokud se jedná o vztahy s Karlem Schwarzenbergem, tyto byly podle jeho názoru normální. Neměli důvod si nějak škodit a vůči Karlu Schwarzenbergovi, co se týče pracovních záležitostí, necítí žádnou nevoli. Pouze mu vadilo, když převáděl svoji firmu na firmu Orlík v roce 2007, že ty dotační tituly, které se prováděly pro Karla Schwarzenberga, v té smlouvě o převodu nebyly, což bylo v rozporu s naší politikou, tak na to upozornil. Karel Schwarzenberg mu totiž přikázal, aby zaplatil z dotačního účtu asi 4 000 000 korun na jeho účet. Jinak po pracovní stránce bylo vše v pořádku. Horší vztahy potom byly s Johannesem Schwarzenbergem, který se stal někdy začátkem února jednatelem spol. Orlík nad Vltavou s.r.o. Ten po něm chtěl, aby zaplatil za Karla Schwarzenberga 54 600 Kč, jak mu uložil Finanční úřad v Rakovníku. Johannes Schwarzenberg se zřejmě domníval, že ta pokuta byla uložena kvůli jeho vadnému postupu. Zaplatil to, protože Johannes Schwarzenberg mu hrozil, že přijde o celoroční prémie. Tak to zaplatil, roční prémie dostal až po několika letech, kdy soud v Praze rozhodl o neplatnosti jeho výpovědi z pracovního poměru. Potom mu také vrátili těch 54 600 Kč, přičemž svědek podrobně popsal okolnosti, které tomu předcházeli. Svědek uvedl, že z obžalovaných zná jen Ing. D., neboť dělal projekty na obnovy rybníků či na stavby nového rybníka. S Ing. D. mají vztah na profesní úrovni, spolupracovali velice dobře, neměl s ním nikdy problém. Svědek uvedl, že on sám se účastnil rekonstrukce 45 až 50 rybníků z majetků Schwarzenbergů, kdy provádělo např.odbahňování či opravy výpustního zařízení apod. Celková rekonstrukce včetně obnovy a opravy zařízení se za něho dělala u několika rybníků, řádově 10-15 rybníků. Patřily Karlu Schwarzenbergovi a on je některé potom převedl někdy v roce 2001 na Johannese Schwarzenberga. Celková rekonstrukce rybníků šla ze začátku z provozních peněz, z rybářství, které patřilo pod Karla Schwarzenberga, bylo to v rámci soukromé osoby Karla Schwarzenberga. Později to bylo tak, že asi od roku 2003 začali využívat dotací, protože v srpnu roku 2002 byly velké povodně a poškodily některé rybníky. Tak využili možnosti dotačních titulů. Žádosti a podklady k nim připravoval on. Rybníky splňovaly podmínky pro dotační program, pokud šlo o poškození povodněmi. Trochu byl problém s novým rybníkem Návrat, který měl asi 26 hektarů a byl postaven na zelené louce. Tam to podle něho bylo trochu na hraně, ale dotace dostali. Po těch povodních byly dotace asi stoprocentní, a pokud šlo o zmiňovaný rybník Návrat, tam bylo 80%.

Pokud se jedná o rybník Sobík, je to největší rybník na Schwarzenbergském rybářství, má 30 hektarů. U tohoto rybníku, který je napájen uměle, byla potřeba udělat rekonstrukce bezpečnostního přelivu, výpusti a hráze. Pokud jde o odbahnění, také prováděli odbahňování loviště, aby se rybáři nepotápěli v tom bahně a aby se ryby dobře vylovily. To byl hlavní důvod,

proč se u rybníku Sobík, resp. rybníku Silvestr odbahňovalo loviště. V plném rozsahu se tyto rybníky neodbahňovaly, protože to bylo bez významu. Byly to písčité rybníky. Odbahňovalo se pouze loviště plus nějaká přítoková cesta do rybníka, jiný důvod to nemělo. Rybník Sobík se naposledy za jeho působnosti lovil na podzim 2007, byl tomu přítomen i Johannes Schwarzenberg a ti rybáři chodili v tom lovišti bez problémů, nebylo tam skoro žádné bahno. Bahno bylo asi 30 cm na výšku. Z loviště doprostřed rybníku se asi dojít nedalo, protože v každém rybníku bývají nějaké prohlubně, kde se to bahno zaplaví. Není to však vlivem nějakých splachů z okolí, protože rybník Sobík nebyl napojený na přítok, tam žádný splach z okolí nemohl existovat, ale bahno tam bylo to z důvodu intenzivního chovu ryb, kdy sediment se pomalu stahuje do nejnižšího místa, tedy loviště a odtamtud jde voda pryč z rybníka.

U rybníka Silvestr to bylo trochu složitější, tam bylo oprávnění odbahnit loviště podstatně větší, protože to byl průtočný rybník a určitě splachování z okolních pozemků tam bylo. U toho Silvestru jsou specifické podmínky, kde bahno bylo ve vysoké vrstvě. V kádišti nad tím lovištěm mohlo být odhadem tak půl druhého metru a takový metr bahna v tom lovišti mohl být. Překvapilo jej ale, když jezdil okolo, když viděl, že místo bahna se tam těží písek. Většina plochy rybníka Silvestr byla totiž podle něj písčitá. V případě, že se odbahňuje rybník, tak se písek neodstraňuje, netěží, to nemá žádný význam. Je třeba se dostat na historické dno, ale tenhle písek byl rostlý, to nebyl naplavený písek. To byl původní písek, díky němuž se tam lidé chodili koupat. Dodnes jsou tam vidět balvany a těžila se tam možná metr vysoká vrstva písku. Úplně zbytečně. Jelikož kousek od rybníka Silvestru má také svůj rybník a o kus dál své pozemky, tak kolem toho rybníka Silvestr jezdil dost často a viděl, že se tam těží písek. To už předtím věděl o Sobíku. Tam se také byl podívat, protože mezi Silvestrem a Sobíkem je postavený nový rybník Návrat. Viděl, že se odbahňuje. Tam se jenom shrnoval ten nános, co tam vyrostl, neboť po vypuštění rybník vždycky obroste. A to se vyhrnovalo a odváželo pryč, ale nebylo to odbahnění. Tento rybník byl zarostlý téměř v plném rozsahu, minimálně na dvou třetinách to rostlo, ale nebylo tam bahno. Kde je bahno, tak tam roste úplně jiná rostlina, než je jetel bílý. Jetel bílý roste na písčité půdě, ten nemůže růst v bahně. Ale on viděl, že rybník Sobík je ze dvou třetin zarostlý tím jetelem,což policejnímu orgánu doložil i fotografiemi, z nichž je jednoznačné, že celá plocha rybníka je porostlá jetelem. Stroje na tom Sobíku neviděl, viděl je na Silvestru. Na Sobíku byl někdy v roce 2010 či 2011 a tehdy si také všiml, že se tam začíná pracovat. Byl se podívat také, když už to bylo před dokončením. Kvitoval, že je tam udělaný sjezd do rybníka, loviště odbahněné, bezpečnostní přeliv, hráz, to bylo všechno v pořádku, ale špatně bylo uděláno to odbahnění, protože to bahno tam nebylo v celé ploše. Odbahnění na celé ploše rybníka nebylo potřeba, ani nebylo uděláno. Sám viděl několik let po sobě rybník vypuštěný a aby tam bylo v průměru 40 cm odtěženo, to si je jistý, že nikoli.

Na Silvestru byla úplně jiná situace, tam ty splachy byly a to odbahnění mělo význam, ale ne celého rybníka, tak jedné třetiny, maximálně poloviny. Nemohlo tam být bahno v průměru na celou plochu 40 cm. Ví, že takový parametr je stanovený dotačním programem, ten je všeobecně známý. Tento parametr podle něho určitě znal Ing. B., Johannes Schwarzenberg i Karel Schwarzenberg. Když tohle zjistil, tak vyzval Karla Schwarzenberga, který je skutečný majitel spol. Orlík nad Vltavou s.r.o., ten jí ovládá 99,8%, tak mu někdy v květnu 2012 a pak v listopadu 2012 napsal, aby se tam přijel podívat, aby si to zkontroloval, aby tam udělal pořádek na tom rybníku, aby to nějak změnili. Kdo má rybníky, kdo ví, kde co roste, tak to musí vědět, co je v dotačních podmínkách. Viděl, že se při rekonstrukci rybníka Silvestr těží písek místo bahna. Největší díl toho písku byl vytěžený na pravé straně toho rybníka a loviště je zhruba uprostřed toho rybníka a tam písek být nemusel. Kolem celého rybníka byl písek, loviště a stoka, kde přitéká voda a nějaká část kolem té stoky, tam bahno bylo. Uprostřed rybníka mohlo být také bahno, voda teče seshora přes prostředek rybníka. Ten sediment se těžil ale i v těch krajích a tam byl rostlý písek. Měli tam na těžbu buldozer, nakladače, auta a tím to nakládali a písek vozili na

lesní cesty Johannese Schwarzenberga a to bahno vozili na zemědělské pozemky. Informace o rekonstrukcích hrazených z dotací jsou veřejně přístupné. Sediment byl rozhrnut na polích do různých výšek, jak kde, někde měl výšku těch deset centimetrů, někde méně. Podle názoru svědka u Sobíku mohl být sediment kolem deseti maximálně dvaceti centimetru v průměru. U Silvestru si myslí, že by to tam mohlo být složitější, protože ta vrstva sedimentu v těch spodních částech rybníka byla opravdu vysoká a v lovišti mohl být přes metr bahna, ale v průměru to mohlo být tak 20 cm. Za jeho působení se rybník Sobík a Silvestr nerekonstruovaly a neodbahňovaly, protože to podle něho nemělo význam. Tam bylo potřeba pouze odbahnit loviště, Silvestr se dělal sacím bagrem na plné vodě, to nebylo vůbec přes dotační tituly. Odbahnilo se loviště a ta stoka směrem do loviště a zase to bylo jenom kvůli tomu, aby se ty ryby dobře vylovily. Ten sediment se dával ze Sobíka a Silvestru do rybníka nad Silvestrem. Pokud jde o odbahnění rybníků, tak dojde spíš ke snížení pR.ukce ryb. Za jeho působení nikdo neuvažoval o rekonstrukci rybníků Sobík a Silvestr. Nepamatuje si, jestli Ing. B. nebo pan Schwarzenberg hovořili o tom, že je třeba rekonstruovat tyto rybníky. Pokud se jedná o opravu nějakého technického zařízení, ať loviště či hráze, tam jde o to, aby se ty ryby šetrně odlovily. Ani neví, proč se rekonstrukce rybníku Silvestr dělala, myslí si, že nebylo potřeba měnit ani ta manipulační zařízení. Pokud se jedná o rybník Sobík, tak tam byl špatný bezpečnostní přeliv a výpustní zařízení, tam to chtělo tu opravu udělat. Hráz byla také narušená. Dále se svědek podrobně vyjádřil ke svému trestnímu stíhání u Okresního soudu v Písku, které nepovažuje za oprávněné a dává jej do souvislosti i se špatnými vztahy se Schwarzebergovými. Svědek policejnímu orgánu rovněž předložil řadu fotografií předmětných rybníků, k nimž se u hlavního líčení rovněž vyjádřil a z nichž některé (z období 10.5.2012 až 30.11.2012) byly poskytnuty k odbornému zkoumání Zemědělské fakulty Jihočeské univerzity,o jehož výsledcích bude pojednáno níže.

U hlavního líčení byla za souhlasu stran přečtena také vyjádření Karla Schwarzenberga, jako majoritního vlastníka společnosti Orlík nad Vltavou s.r.o. (učiněné ve formě úředního záznamu o podaném vysvětlení a Johannese Schwarzenberga, jako jednatele uvedené společnosti (učiněné ve formě protokolu o výslechu svědka v přípravném řízení).

Karel Schwarzenberg dne 27.11.2014 uvedl, že v roce 2007 v souvislosti se vstupem do aktivní politiky předal správu „Schwarzenbergského majetku“ svému synovi Johannesi Schwarzenbergovi, který je i jednatelem společnosti ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o. K získání státní podpory na akce „Obnova rybníku Sobík“ a „Obnova rybníka Silvestr“ uvedl, že o podání žádosti a o poskytnutí dotace nebyl informován, obch. spol. Z. a.s. ani Ing. Jaroslava D. nezná.

Svědek Johannes Schwarzenberg dne 16.2.2016 k osobám obžalovaných uvedl, že od roku 2007 zná Ing. D., k ostatním uvedl, že se s nimi možná setkal v kanceláři Orlík nad Vltavou s.r.o. K obchodní společnosti Orlík nad Vltavou, s.r.o. uvedl, že je jejím jednatelem, má na starosti ekonomickou stránku, kontroluje finanční ukazatele, technické věci, a že běžné obchodní záležitosti má na starosti Ing. B.. V ČR se svědek zdržuje cca 5 dní v měsíci. K rekonstrukcím rybníků Sobík a Silvestr uvedl, že o rekonstrukcích uvažoval již Ing. Č., bývalý baštýř Orlík nad Vltavou s.r.o., v roce 2007 - 2008, ale že firma neměla dostatek finančních prostředků. V roce 2010 se hospodářské výsledky firmy zlepšily, a proto se rozhodli k rekonstrukcím přistoupit. Projekt svěřili Ing. D., na doporučení ředitele Rybářství Třeboň. Ing. D. měl na starosti vše, co se těchto projektů týkalo. Podle svědka se jednalo v obou případech o bezproblémové stavby, které kontroloval přibližně 1x za měsíc a podle jeho názoru v obou rybnících byla velká vrstva bahna. K přípravě podkladů k žádosti o poskytnutí st. podpory u obou rybníků svědek uvedl, že z 90% připravoval podklady Ing. J. D., firma Orlík nad Vltavou, s.r.o. mu poskytla např. rybářské údaje, rozlohu rybníků, hospodářský výnos z rybníků apod. K. Schwarzenberg se na zpracování žádosti o poskytnutí st. podpory ani na zpracovávání podkladů pro žádost nepodílel. J. Schwarzenberg uvedl, že již dle Ing. Č., a následně dle Ing. D. oba rybníky splňovaly kritéria pro poskytnutí

dotace, svědek podmínkám pro poskytnutí dotace zcela nerozuměl, protože se jednalo o technicky složitou záležitost. J. Schwarzenbergovi nebyly známy žádné okolnosti zaměření rybníků pro účely zpracování projektové dokumentace, nevěděl, kdo projektové dokumentace zpracovával, ani kdo stanovil množství předpokládaného sedimentu, Ing. D. svědka neinformoval o žádných problémech při zaměřování rybníků a vypracování projektových dokumentací, ani při stanovení předpokládaného množství sedimentu. Nepožádal Ing. D., aby zpracoval projektové dokumentace tak, aby byla splněna kritéria pro získání dotace. Svědek s Ing. D. sám nekomunikoval, ten byl v kontaktu s Ing. B.em. Svědkovi byly předloženy k vyjádření kopie formuláře "Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu v souvislosti s vypuštěním rybníka" (Sobík, Silvestr), J. Schwarzenberg k těmto formulářům uvedl, že mu je v obou případech dal k podpisu Ing. B., údaje svědek nevyplňoval, domnívá se, že je psal Ing. D., data nekontroloval, dle Ing. B. bylo vše v pořádku a proto formuláře svědek podepsal. K samotnému průběhu rekonstrukcí svědek uvedl, že podepisoval smlouvy o dílo, včetně dodatků s firmou Z., a.s., technický dozor na obou stavbách vykonával Ing. D., v průběhu staveb se nevyskytly žádné problémy. Svědek nevěděl, z jakého důvodu byla u rybníka Silvestr provedena změna stavby před dokončením, ani z jakého důvodu bylo sníženo množství sedimentu k odtěžení, nevěděl, kdo a jakým způsobem zjistil množství skutečně odtěženého sedimentu, ani jaký byl jeho celkový objem. Svědek zcela vyloučil, že by požádal Ing. D., aby vykázal u některého z rybníků jiný objem sedimentu jako odtěžený, než jaký byl skutečně odtěžen.

Právě k otázce zaměření rybníků před zpracováním projektové dokumentace byl v přípravném řízení i před soudem vyslechnut jako svědek geodet **Bc. Jan K.**, který k věci uvedl, že pracuje na živnostenské oprávnění v oboru zeměměřičských činností. V lednu 2010 jej pan Ing. D. kontaktoval ve věci zaměření rybníku Sobík a Silvestr, jehož součástí mělo být i vypracování výškopisného a polohopisného plánu. Rybník Sobík byl měřen v období 15. a 21.02.2010, jednalo se o polohopisné a výškopisné zaměření rybníku. Zaměření bylo provedeno ve státním systému SJTSK v III.třídě přesnosti a výškové zaměření bylo provedeno v systému BALT vodorovné, což je také státní systém. III.třída značí polohovou odchylku +- 14 cm. Ten rybník byl naměřený tím způsobem, že si vytvořili měřické body. Měření Sobíku podle svědka probíhalo za ztížených povětrnostních podmínek, neboť má v technické zprávě napsáno: 0,30-0,40 m sněhu. Rybník Sobík byl zčásti vypuštěn, byl pokryt vrstvou ledu, po které se nedalo chodit. Při měření skončil uvnitř rybníku, propadl se ledem. Rybník byl částečně vypuštěn co do rozlohy, v některých částech byl úplně vypuštěn a v některé části znovu napuštěn. U rybníku Silvestr, který měřili v období února až března 2010 (po zaměření Sobíku), má také napsáno v technické zprávě, že to bylo zaměřeno za ztížených povětrnostních podmínek: 0,10-0,20 metrů sněhu. Problémem však podle něho nebyl vítr a mráz, ale to, že terén byl pokryt tou vrstvou sněhu. Pokud je celá plocha pod 30 cm sněhu, tak je vůbec problém něco tam najít. Rybník Silvestr byl také podle svědka zčásti vypuštěný a na rybníku byla také vrstva ledu, ale taková, že se po ní dalo chodit. Z pohledu obvodu se mu rybníky podařilo zaměřit celé, ale pokud se jednalo o dno uvnitř rybníku Sobík, zaměřeno bylo jen pár bodů cca 18-20 bodů jen v té části vzdálenější od hráze. U rybníka Silvestru, jelikož ta vrstva ledu byla podstatně silnější, cca 10 cm určitě a chodili po vrstvě ledu, vnitřek rybníku vyměřili tím způsobem, že si prořezali do ledu díry a tou dírou na dno pokládali tyčku tak, aby mohli změřit svým způsobem dno, resp. vršek sedimentu. Vrstvu ledu pak odečetli. Jelikož pod hladinu není vidět, tak je problém, co se vlastně měří. Snažil se zaměřit s nejlepším vědomím a svědomím to správné, ale na druhou stranu nelze pominout odpor vody. Na základě svých zkušeností určil tu míru přesnosti v té konkrétní třídě. Nepřesnost každého bodu je dána určitými systematickými náhodnými chybami, zároveň i v měření přístroje je určitá chyba, výšková nepřesnost každého toho bodu může být podle něho +- 5 cm. Měření s ním prováděl jeho zaměstnanec pan Jiří K. Z měření vyhotovil výkres ve formátu DNG, vytvořil technickou zprávu a seznam souřadnic, kterou předal panu Ing. D.. Svědek si nepamatoval, zda obžalovaného Ing. D. osobně informoval o tom, rybníky nebyly vypuštěné a jaká byla jeho reakce

na to, že dno rybníka Sobík nebylo možné zaměřit celé. Ing. D. zdůvodňoval nedostatečnost zaměření u Sobíku tím, že se do toho rybníka nedá vlézt, aby doměřili zbytek dna. U rybníka Silvestr po zaměření po něm bylo ještě požadováno doměřit část pod hrází, což doplňovali potom, co už předal ten polohopisný a výškopisný plán. Jiné požadavky nebyly. Počkat na lepší klimatické podmínky pro zaměřování mohl, ale tím pádem by nesplnil požadavek odevzdání v co nejkratším termínu, nebylo ale specifikováno, jestli to má být do konce února nebo do konce března. Snažil se to udělat v termínu co možná nejkratším, aby si to neobjednali někde jinde. Je možné, že o něčem takovém, že by bylo lepší to posunout na lepší termín, mluvili, ale již si to po sedmi letech nepamatuje. O zaměření sedimentu požádán nebyl. Vytištěnou formu měření předal panu Ing. D. a e-mailem poslal celou tu dokumentaci panu Ing. R.ovi, jak po něm Ing. D. chtěl. Na dotaz, zda považoval své zaměření zaměření za dostatečné ke zpracování projektové dokumentace (hustota sítě bodů), svědek uvedl, že tento úsudek musí učinit projektant. Neví, kdy přesně odevzdal výsledky svého měření, myslí, že 23.02.2010 k rybníku Sobík a k Silvestru kolem 30.03.2010 již včetně doměření. Výška sedimentu se dá dle svědka změřit dvěma způsoby, jeden způsob je ten, co používali oni, včetně doměření dna sedimentu, tzn. že by zapíchli tyčku až na dno skrz ten sediment, anebo druhá možnost je: u každého takto zaměřeného bodu na vrchu sedimentu doměřit hloubku sedimentu nějakou tyčí s měřidlem. Pokud by rybníky byly napuštěné, tak se to dá měřit z lodě, ve výsledku, jestli je to vypuštěné nebo není, není velký rozdíl. Podle svědka lze nezměřené body doplnit tzv.interpolací, tedy mezi dva výškově určené body doplnit další, což je podle něho běžná metoda. Když zhotovovali polohopisný a výškopisný plán rybníku Sobík, tak se v rámci zaměření skutečného stavu zjistilo, že rybník Sobík je ve skutečnosti menší, než byl zákres v katastrální mapě, tak na základě toho provedl geometrický plán, kde se oddělila ta část, která nebyla zavodněná. To předával cca kolem 07.04., protože geometrický plán má ověřený 07.04. Ing.D. mu řekl, aby to udělal. Jinak žádné další práce na Sobíku ani na Silvestru neprováděl. Neměl žádné poznatky o tom, že se bude realizovat rekonstrukce rybníků. Dále svědek k dotazům uvedl, že tam, kde byla vypuštěná část, byl led přímo na vrchní části sedimentu, kde stačilo odečíst šířku ledu, jinde byla pod ledem voda. Je možné, že byla místa úplně bez sedimentu, ale spíš na okraji toho rybníka. Svědek nebyl schopen určit, jakého charakteru byl sediment, zda písek nebo bahno. U rybníku Sobík, kde se propadl, tak tam bylo bahno. S Ing.D. spolupracoval na dalších třech či čtyřech akcích, které se týkaly většinou vodohospodářských věcí. Někdy měří i sediment, ale v těchto případech mu byl zadán toliko polohopis a výškopis, proto neřešil a neměřil sediment. Dále se svědek obecně vyjadřoval k postupům při měření, využívané měřící technice a možnostem vzniku odchylek. Bc. K. rovněž policejnímu orgánu předložil v elektronické i papírové podobě výsledky svého měření (jako je výškopisný a polohopisný plán, seznam souřadnit či technická zpráva), kdy tyto podklady sloužily i k odborným vyhodnocením, o nichž bude pojednáno níže.

Dále soud (stejně jako policejní orgán) jako svědka k věci vyslechl dalšího geodeta, **Ing. Vladimíra P.**, který se podílel na vytýčení staveb a měření po jejich realizaci. Tento svědek uvedl, že zakázku dostal od firmy Z. a.s. s tím, že jej oslovil pan B., kterého znal už z dřívější spolupráce. S Ing. D. se setkali jednou na místě, ale ani spolu nehovořili. Pana Ing. R. v podstatě nezná, mluvili spolu jen po telefonu, když si předávali nějaké podklady.

Pokud se jedná o rybník Sobík, v roce 2011 pan B. chtěl udělat vyměření (pozn.soudu : správně spíše vytýčení) stavby, dát tam body v příčných řezech po 50 metrech a určit výšku kolíku. To udělal během dvou dnů a písemně to zpracoval. Projektovou dokumentaci dostal v papírové podobě a nic jiného k dispozici neměl. Výškopisný a polohopisný plán byl součástí té projektové dokumentace, stejně jako podélné řezy. Souřadnicovou síť nedostal, odsouval to graficky a přebíral pevné body, které dostal z toho projektu, ty tam byly stanovené. Věděl, že Bc. K. zpracovával podklad, ale jeho výškopisné měření k dispozici neměl, vycházel ryze z té projektové dokumentace. Podle schváleného projektu stavbu vytyčoval, ale pak ke zpracování

ještě potřeboval další podklady a proto se spojil s panem K.em. Po vytyčení stavby udělal vytyčovací protokol, určil vrchy kolíků a předával to panu B.ovi. Rybník Sobík byl při vytyčování prázdný, bylo tam vyschlé bláto, dalo se tam chodit, ale trochu se to bořilo. V té době tam rostly rostliny minimálně. Nepamatuje si, že by tam něco bylo. Až při písemném zpracování zjistil rozdíly oproti projektové dokumentaci. Souřadnicová síť nehraje takovou roli, tam to sedělo, ale u výšek zjistil, že by se tam těžilo 20-30 cm a už by se měli dostat na pevné dno, ačkoliv ve skutečnosti to pevné dno bylo o kus níž. Podle svědka byly špatně zaměřené výšky u tohoto rybníku. Neví, kdo to zaměřoval, protože od K.a tam bylo asi deset bodů, ale v těch výškách se to rozcházelo. Mocnost bahna podle něho zhruba odpovídala, ale terén byl jinak. Pan B. mu k tomu řekl, že to stejně musí odtěžit až na pevné dno, tedy prohloubit oproti projektu. Pokud by se postupovalo podle projektové dokumentace, tak by se nedosáhlo dna, stále by tam nějaký sediment zůstával. Ten rybník byl níž, než jak byl projektovaný i vrch sedimentu byl níž oproti projektu. Poté, co byl odtěžen sediment, bylo zjištěno, že dno je písečné. Jeho vytyčovací protokol pak odpovídal tomu, co vytyčil. Nijak nezkresloval údaje tak, aby to odpovídalo projektové dokumentaci. Kolík mohl kdokoliv přeměřit. Podle projektové dokumentace by bylo průměrně těženo třicet centimetrů místo třeba osmdesáti. Od toho vrchu kolíku by se těžilo třeba třicet centimetrů, aby se dostalo na ty projektované hodnoty, ale tvrdé dno bylo ještě o něco níž. Nikdo jej o zaměření stavby před zahájením prací nežádal, již to bylo vyměřeno Bc.K.em. Dělá se to minimálně, protože firmy šetří. Myslím, že byl na kontrolním měření v průběhu stavby a tam říkal, že se má ještě něco odtěžit nebo upravit něco, uvědomoval si, že ten rybník je prohloubený oproti projektu o 30-50 cm, o tuto vrstvu se šlo níž oproti projektové dokumentaci. Byl tam buď jiný terén nebo tam zůstalo bláto. Na přítokové části rybníka se muselo vytěžit hlouběji, než to skutečně bylo, ale byla i situace, že tam byla stoka, kde to odpovídalo, tam, kde byl z druhé strany terén zvedlý, tak se sundávalo asi 10-15 cm. Bylo to při okraji rybníka, na jeho přítoku. Po úpravě bylo provedeno skutečné zaměření stavby. Až když byla stavba ukončená, byl tam učinit nějaké závěrečné měření. Už měl tu situaci zaznamenanou v projektu a do té vynášel ty body a tam byly vidět ty rozdíly, o kolik vytěžili víc. U závěrečného měření vycházel ze skutečného provedení stavby, kde zaměřil to dno. Ten stav, který tam byl na konci, porovnal s projektem a když pak spočítal kubatury, tak vyšla nějaká hrozná suma, protože jak byl ten projekt výše, naskákaly desítky tisíc kubíků, a na to mu pan B. řekl, že to nepřevezme. Takhle se to má normálně měřit, tedy projekt versus skutečnost. Vyšel mu téměř dvojnásobek a pan B. řekl, že to nepřevezme, že to není možné, že tolik neodtěžil. Tak si potom vzal to vytyčení a protože viděl, že ty kolik kolíky koukaly nad terén, tak si z každého kolíku ubral 30 cm a dostal se na ten terén, který tam skutečně byl předtím. Tak mu vyšla nová kubatura, kterou mu pan B. převzal. Oba své výpočty předložil policii, stejně jako vytyčovací protokoly a závěry a ještě navíc v situaci v těch řezech byl modrou čárou udělán odhad stavu rybníka před započetím stavby. Nakreslil tam čáru, kde bylo jasně vidět, že to bylo níž. Skutečnosti podle něho odpovídá víc ten druhý výpočet, protože ten první výpočet byl od samého počátku nesmysl. Tam byla chyba, neví, kdo doměřoval prostředek toho rybníka, ale pan K. měl jen pár bodů, což se i jemu stává naprosto běžně, že když měří rybník,tak se do něj nedostane. Tak pak čeká, až přijdou dvacítky mrazy, aby se tam nezabořili a projdou celý rybník. Neví, kdo to dělal potom. Je možné, že si někdo chytl špatný výškový bod a to dno dal jinak. Od pana K.a měl pěkně zaměřený obvod rybníka a na jedné straně bylo pět bodů a pak se asi dál nedostal. To bylo neúplné měření. Předpokládal, že to někdo doměřoval, když v projektové dokumentaci byly ty body po celé ploše rybníku. Neptal se pana Ing. R.a, kdo to doměřoval, když pan K. dal jen kus. Měl projekt daný od projektanta ověřený stavebním úřadem, se vším všudy schválený, tak se o to dál nestaral. U Sobíku neprováděl zaměření skládek odtěženého sedimentu, neměl to v zadání. Ví, že když tam byl, že už tam jezdily nějaké nákladáky, ale kam se to ukládalo, neví.

U rybníku Silvestr byl začátek úplně stejný, pouze dostal projektovou dokumentaci, udělal velmi přesnou nivelaci na nivelační bod, který se předá jako pevný bod a pak chtěl

vytyčovat. Ale bylo to nějak v létě 2012, tam byla metrová buřina, vysoká tráva a v tom se nedalo udělat nic. Když udělal dva kroky do rybníka, zapadl tam po kolena do bláta. Tak řekl, že nebude dělat nic, dokud nebude rybník přístupný, poněvadž ty kolíky by nebyly ani vidět. Bylo třeba strhnout nějaký ten základ, nechat to vyschnout a vytyčovali asi až za měsíc. Pan B. slíbil, že něco sejme, museli tam udělat odtokovou stoku, protože rybník byl průtokový. Bagristovi tedy určil výšky, aby mu to teklo, což udělali během týdne, ale stále se tam nedalo projít. Potom pan B. odtěžil ještě před vytyčením stavby 20-30 cm bahna z celé plochy a zase vytyčovali až za dva až tři dny. Uplynuly týdny, než se mu podařilo stavbu vytýčit. Vytyčil to podle projektové dokumentace a na lomových bodech podle projektu dávali kolíky. Jiné překážky tam nebyly. Matně si jen pamatuje, že v té části u výpusti už bylo dost odtěženo, více než 20-30 cm, původně tam byl metr bláta. V tomto případě podklady od pana Bc. K.a neměl, měl jen projekt od pana R.a v elektronické podobě. Na Silvestru bylo po odtěžení kontrolní měření, když už to bylo de facto hotové, předal to panu B.ovi a ještě to poslal elektronicky panu Ing. R.ovi, aby se na to podíval, protože on dělal projekt, tak, aby se na to podíval, jak to vychází. Tento rybník vypadal, že je bohatě dotěžený, možná malinko přetěžen oproti projektu, nepatrně příčně, tak o deset centimetrů. Kde se to přetěžovalo, tam ještě bylo bláto, byly to víceméně takové hrby na urovnání, ale pořád to dno bylo tvořeno bahnitým sedimentem, což na vlastní oči viděl, při okrajích možná písek byl, ale při jeho odstraňování tam nebyl. Když dělal to kontrolní měření, tak tam byla dělána změna projektu před dokončením, tak podle ní to vycházelo. V době prvního kontrolního měření vůbec neřešil, kolik bylo odtěženo, tam jen zaměřili dno a koukali na projektovanou hodnotu a skutečnou, která je vedle. Měřil, co do polohy a co do výšky. Mocnost sedimentu či množství vytěženého sedimentu se při tom kontrolním měření neřešilo, to je práce na týden. To si ani firma neobjednala. Množství pak porovnával až s tou změnou toho projektu před dokončením. Nevzpomíná si, kdy byla další kontrola, ví, že Ing. D. si objednal zaměření okolo rybníka a zaměření stavu Malého Silvestru, ale již neví, kdy. To bylo ke konci těžení, na velkém rybníku ještě něco minimálně dodělávali, potřebovali pR.loužit ten profil na to okolí. Neví, k čemu to bylo potřeba, ale měřili patnáct metrů od břehu na obě strany kolem dokola. Měřil okolí rybníka, kterého se nikdo nedotkl, protože šlo o to, aby vyšel původní terén, břeh, svah a zase terén. To se netěžilo, to tam zůstalo, ale nebyl tam. Dělal tedy výškopisný a polohopisný plán kolem rybníka a Malý Silvestr. Neměl za úkol zaměřit vrstvu, pouze stávající terén. Tam byly louky, pole, okolí rybníka. Deponii nezaměřoval žádnou. V tom Malém Silvestru bylo podle něho asi metr bláta. Pak udělal vytyčení a pak skutečné provedení. K tomu zase dostal projekt asi od pana Ing. R.a. Když pak viděl skutečné provedení, tak to na rybníku sedělo na centimetry, maximálně došlo k nepatrnému přetěžení. Tím myslí, že v tom Silvestru bylo přetěženo třeba 10-15 cm víceméně v místě loviště, tam bylo skutečně o dvacet centimetrů víc bláta, bylo to vidět, že je tam bláto. Kdyby to nepřetěžili, tak by tam bylo bláto, které tam být nemělo. Dostávali se tím na historické dno a oproti projektu se to třeba o malinko lišilo, ale nebylo to o moc. Možná bylo ještě nějaké kontrolní měření na rybníku Silvestru potom, co zaměřil Malý Silvestr. V závěrečném měření to všechno vycházelo, porovnal to s tou změnou před dokončením, všechno to vycházelo až na nuance a když předal množství kubíků, pan B. si to odnesl a tím to pro něho skončilo. Opět jako u Sobíku porovnal skutečné zaměření s projektovou dokumentací po změně a žádné nesrovnalosti neviděl. V souvislosti se Silvestrem měřil jednou plochu skládky, rozložení zemin na polích, což chtěl pan B.. Tak obešli tu rozvrstvenou skládku kolem dokola. Měl zadání změřit plochu -výměru rozloženého nánosu, tak to obešel kolem dokola, ty body se vynesly a změřil mu to sám počítač. Bylo to po obou stranách rybníka. Výsledek měření pak zase předal panu B.ovi, namaloval graficky, kde jsou ty pozemky, kam je navezen ten sediment, vyznačil a napsal počet hektarů. Žádné množství sedimentu nikam neudával. Potom ještě zaměřovali plochu písečných sedimentů, které vozili do nějakého lomu, to mu ukázal pan H., který měl zaměřit plochu sedimentu někde po okolí s tím, že mu řekl pan B., že to potřebuje pro životní prostředí v Písku. Neví, kde se ten písek vzal, předpokládá, že při opravě rybníka. Projektovaná hodnota, co se musí vytěžit, se vytěží. Vytěží se tak i ten písečný

sediment. Pochopil, že to souvisí se sedimentem z rybníka Silvestra. Zase po něm chtěli jen plochy. Nikdo po něm nechtěl objem, to ani nemohl spočítat, protože tam byl až, když to bylo zavezené. Pan B. přišel zhruba půl roku nebo tři čtvrtě roku po skončení zakázky, že by tam potřeboval dopsat, kolik je tam sedimentu, že to potřebuje pro firmu, neměl moc času, tak mu řekl z nějakých svých poznámek, kolik, kam navezl sedimentu, on pak napsal „dle udání" třeba 2 000 kubíků sediment. Neměl možnost zjistit, jestli to sedí. Tento dokument podepsal a orazítkoval. Tenkrát mu spadnul počítač, všechno se mu ztratilo, takže mu nezbyly předchozí záznamy. Pan B. mu přinesl to měření, které mu předtím předával, kde byla složka, katastrální mapa, kde to je, kolik je plocha a na základě toho on dopisoval do toho původního měření, resp. bylo to tam dolepované a okopírované. Neví, proč se to kopírovalo, proč se to nepředalo s těmi vlepenými údaji. (pozn. soudu: tuto skutečnost pak stvrzují i závěry znaleckého posudku Kriminalistického ústavu Praha, obor kriminalistika, odvětví zkoumání dokladů a písemností na č.l. 1340-1345). Svědek dále uvedl, že nevěděl, z jakých zdrojů je hrazena rekonstrukce rybníků Sobík a Silvestr. K dotazu, co znamená pojem neodtěžené „ostrůvky" v jeho konečné zprávě na č.l. 388 uvedl, že by se mohlo jednat o nějaké kameny, které tam jsou dodnes, proto je z té plochy odčítal. Deponie údajně nepočítal a nezahrnoval do konečné kubatury. Měřil po okrajích rybníků, kde se zlomil břeh, ale jestli to byla předtím deponie, nevěděl. Nevzpomíná si, jestli součástí změny projektové dokumentace bylo i odtěžení nánosů po obvodu rybníka. Neví, o jaké deponie jde. Když mu pak na návrh obžalovaných byla předložena projektová dokumentace (po změně) svědek uvedl, že to, co je vyšrafované, nepočítal do konečného hodnocení, ale za situace, že došlo k odstranění deponie a stala se z toho plocha rybníku, tak to měřil a je to započítáno v jeho závěrečném hodnocení. Stávající rozloha rybníka a katastrální se podstatně liší, to je běžné. Když počítal množství kubatury, tak vycházel z aktuální plochy rybníka, ne z katastrální mapy, která je daleko větší, ta přesahuje ještě třeba 15 metrů za rybník. V katastru je uvedena větší plocha, než ve skutečnosti je. V té projektové dokumentaci také byla menší plocha než v katastru. Ta projektová dokumentace řešila pouze ten rybník, ne plochu parcelní, ale vyloženě plochu rybníka. Rybník tam měl nějakou katastrální výměru, mohly tam být časem ty deponie a oni to celé převedli na rybník v té době. Kubaturu počítal čistě z toho vytěženého. Žádnou průměrnou vrstvu nepočítal.

Dále soud vyslechl svědka baštýře **Martina Š..** Třeba předeslat, že jeho výpověď byla velmi spontánní, přesvědčivá, věrohodně a prakticky vykreslující stav obou rybníků a trefně naznačující skutečné důvody pro jejich rekonstrukci, jež se notně rozcházely, jak s důvody tvrzenými Ing.D., tak Ing. B.em, ale zejména s důvody, pro které byl státní dotační program vyhlášen. Z této výpovědi totiž vyplývá, že k rekonstrukci nedošlo z popudu a námětů oddělení rybářství, nýbrž mu bylo jen řečeno, že rybníky se budou odbahňovat a opravovat. Odbahněním rybníka se podle něho pR.ukce ryb nezvýší, naopak spíše zhorší. Přitom u jejich rybníků se preferuje rybochov nad retenčními schopnostmi. Rekonstrukce tento svědek vnímal spíše jako zhodnocení majetku a možnost opravy, která se mu zdála nutná jen v případě hráze rybníka Sobík. V případě rybníku Sobík a Silvestr nijak rybářské oddělení neurgovalo, že je třeba tyto rybníky odbahnit. Podle něho to byla věc, která byla naplánovaná zřejmě dlouhodobě a přišlo s tím vedení firmy. Domnívá se, že to přišlo s postupem doby nebo s nějakým záměrem možná ještě pana Ing. Č. a už to bylo nějakým způsobem rozjeté a promyšlené. Nerekonstruovalo se to za doby Ing. Č., protože v každém roce se nějaké rybníky dělaly. Asi by to bylo ekonomicky a manažersky neúnosné. Podle svého selského rozumu se domnívá, že k rekonstrukci se přistoupilo v souvislosti s vypsáním toho dotačního programu. Ani on jako baštýř, se nebyl schopen vyjádřit v tom směru, jaká byla mocnost sedimentu v celé ploše rybníka, tedy zda mohla dosahovat kritéria 40 cm. Poznatky měl toliko k oblasti loviště.

K rybníku Sobík svědek uvedl, že před rekonstrukcí se tam žádný odbahňovací zásah nedělal, aby byl rybník pro ně lépe pochodný, řešilo se to zimováním (vypuštěním na zimu), aby

se bahno utužilo. Z hlediska loviště a blízkého okolí, byla vrstva sedimentu taková, že museli chodit v těch kalhotových botách-prsačkách, ale projít se dalo. Byl schopný po vodoteči v prsačkách dojít do půlky rybníka, bylo to všechno nad pas nebo okolo pasu, takže bahno bylo kolem metru. Okraje rybníka byly písčité, a jak se to svažovalo dolů, tak vrstva bahna se zvyšovala až směrem k prostředku. Písek od břehu byl podle něho v desítkách metrů. Není schopen odhadnout průměrnou výšku sedimentu na celý rybník. Rybník Sobík má podle něho cca 31 ha katastrální rozlohy. Kromě chovu ryb tam byl poměrně velký chov kachen ze státního rybářství Tábor. Sediment se tam dostal v podstatě ze tří hlavních důvodů. Jedna věc je zabahnění chovem kachen, pak chovem ryb, který sám ve své podstatě je také zdrojem sedimentů, exkrementů atd. a pak se mohlo jednat o sediment ze spadu listí v kontextu desítek let až stovky let. Nánosem z přítoků mohl sediment u Sobíku vzniknout jen v malé míře na rozdíl od Silvestra, který je o trochu menší a je situován na povodí, na kterém jsou další rybníky, takže k těm splachům sedimentů tam dochází buďto hlavní vodotečí, případně už z polí, která jsou tomu nakloněny tím svým spádem a může docházet k zanášení zemědělskou půdou u výše položených rybníků. U Silvestru došlo k částečnému odbahnění loviště, ještě Ing. Č. se tam provedlo odbahnění sacím bagrem. Bylo to odbahnění jenom částečné, asi 50 na 50 metrů, v podstatě jen toho loviště. Ten sediment se rourami napustil do lokality Malého Silvestra, který leží z boku směrem ke Kostelci. Deponie tam byly už za Správy státního rybářství Tábor, za socialismu. Za nich už se tam za těch 24 let nevyhrnovalo nic. V Silvestru to bylo trochu jinak postaveno, toho sedimentu tam v té střední části bylo podle svědka ještě daleko více než v Sobíku, na tom Silvestru v prostředku nebylo cítit ani dno, ani v tom lovišti. Kdyby se pustili loďky, tak by si nabrali do bot. V tom prostředku byla spousta bahna. Okraje byly písčité, něco podobného jako na rybníce Sobík, v některých lokalitách to různě zabíhá.

Jak viděl, na rybnících se těžil veškerý sediment. Neví, jak se pozná původní historické dno a zda se těžilo. Za dobu rekonstrukce chodil na rybníky. Pokud se odbahňovaly, tak tam nemusel, ale byl tam tak jednou za čtrnáct dní. Sediment se ukládal u rybníku Sobík na přilehlé pozemky zemědělského družstva Kovářov a na rybníce Silvestr to bylo také na přilehlé pozemky a ještě nějaký ten písčitý sediment se vyvážel někam do těch zemníků, které jsou v majetku Orlík s.r.o. Bahno s pískem ze Sobíku se určitě vyváželo na pole, neví, kam přesně písčitý sediment. Když se stavěly ty objekty, tak tam byl častěji, jednou až dvakrát za týden. Stavba a odtěžování trvalo tak rok, to odbahňování vždycky trvalo několik měsíců, třeba čtyři měsíce práce. Odtěžovací práce u rybníku Sobík probíhaly v roce 2011 asi od léta do podzimu. Silvestr má vyjmutý z hospodaření za to letní období. U Silvestru na jaře 2012 proběhl poslední výlov, nějakou dobu byl rybník prázdný.

Z hlediska podání těch dotačních titulů dostal za úkol zpracovat záznamy o hospodaření, to se musí dokládat na ministerstvo k těm dotačním titulům asi tři roky nazpátek. Jde o nasazení, krmení a následný výlovek vždy v tom daném roce. To vychází z jeho knih. Neví, zda po něm někdo chtěl údaj, kdy byl naposledy rybník vypuštěn, to asi ne. Ono to v podstatě vyplývá z obsádkových knih. Nikdo ho nežádal o zaměření sedimentu, ani jeho odhad. Pokud je rybník prázdný minimálně v části letního období, tak tam traviny rostou, v zimě ne. Pokud se rybník nechá prázdný v jarním a letním období, postupně zarůstá. Je to různé, podle toho, jestli je to čistě na bahně nebo na těch písčitých okrajích. Na tom vyloženém bahně, to, které je třeba na ¾ rybnících, i když je to v malé vrstvě, tak tam povětšinou rostou jenom určité druhy vodních rostlin. Většinou to bývá nějaký orobinec, jsou to rostliny typu vodního, na těch okrajích tam už je to míchané, tam už může být teoreticky i pampeL. nebo je to mix, můžou tam být i vodní, i suchozemské. Jak vypadaly rybníky Sobík a Silvestr před rekonstrukcí v souvislosti s květenou, záleží na tom, kdy ty práce začaly. Oba rybníky podle něho patrně postupně po vypuštění zarostly. Nejdřív zarůstají okraje a potom i to bahno, až trochu oschne. Svědek nemá informace, zda byla někdy měřena výška a mocnost sedimentu na uvedených rybnících. Na rybníce Silvestru

byla povodeň během stavby, a to dne 02. – 03.06.2013, jak vyplývá z jeho zápisků. Domnívá se, že v době povodně bylo již bahno odtěženo na písečné dno, probíhala výstavba požeráku, hráz byla částečně přiotevřená, tak se objevila průrva. Částečně zdusaný materiál se tam jako by protrhl. Ten rybník byl téměř plný, přiteklo tam obrovské množství vody. Kvůli povodni tam došlo k přesunu těch materiálů po tom rybničním dně a byly určité splachy z polí, šla voda z těch horních rybníků, z polí, odevšad. Možná plošně něco bahna se tam zaneslo, ale že by tam byly nějaké duny, to si nemyslí. Ale k nějakému nárustu tam došlo.

Neví o tom, že by se rybník vypouštěl rybník v souvislosti s měřením, vždy se vypouštěl a napouštěl v souvislosti s rybářskou sezónou. Rybník Sobík se vypustil na podzim 2009 kvůli výlovu, který proběhl dne 05.-06.11., tím pádem v tu chvíli byl prázdný, bez vody a ryb. Předtím byl celé léto plný, vypuštěn kvůli rybolovu byl cca tři týdny předtím,tento rybník dřívě vytékal cca 20 dní. Na Sobíku nemají vliv klimatické podmínky až tolik, protože není na tom hlavním potoce. Tedy cca tři týdny před výlovem rybník začal vypouštět. Vypouštění u toho Sobíku bylo úplné. To zimní období 2009-2010 tam ryby nebyly a rybník byl prázdný, bez vody. Až 17.03. se ten rybník začal nasazovat rybou. Kolem půlky února tedy začalo napouštění. V dalším období probíhal standardní chov ryb. Poslední výlov, který na tom rybníku proběhl, byl na jaře 2011. Vypustila se z něj voda, bylo tam malé množství ryb, které se vzalo, někam se převezlo a ten rybník byl od té doby prázdný a pak začala někdy stavba. Pokud se jedná o rybník Silvestr, v roce 2009 se výlov vůbec neuskutečnil, tzn., že rybník byl napuštěn. PR.ukovala se tam ryba, tzn. se tam hospodařilo, podzimní výlov se neudělal, tzn. ten rybník s tou rybou zůstal tak, jak tam byl. Na jaře 17.3.2010 byl proveden výlov rybníka Silvestr. Ten rybník Silvestr se vypouští podle situace okolo deseti dnů, nejvíce třeba do čtrnácti dní. Když měl termín výlovu 17.03., tak si to musel dva týdny předtím pustit. Už toho 17.03. se tam některé ryby dávaly nazpátek. Ryby se tam mohly dát, protože ten rybník se zastavil, dali se tam prkýnka a ta voda, co do něj přitéká, ho okamžitě zase napouští. Hned ten den se rybník napouštěl znova, ale ta hlavní ryba se tam dávala 09.04., to bylo větší množství ryb. Úplně celý rybník se napouští cca měsíc. Poslední výlov před rekonstrukcí byl 25.04.2012, takže vypouštění začalo zase dopředu, při posledním výlovu se rybník zcela vypustil a už se nenapustil do rekonstrukce. Nikdo po něm nechtěl vědět údaj o vypuštění rybníka před podáním žádosti, ani kdy došlo k zaměření sedimentu pro podání žádosti. V té době nevěděl, jaké jsou konkrétní dotační podmínky pro rekonstrukci rybníku. To je věc, která nepatří do jeho kompetence, nezajímal se o to. Z plánů výlovů nevyplývá, kdy bude rybník vypouštěn, tam je jen datum výlovu. Evidenci, kdy bude rybník napouštěn či vypouštěn, nikdo jiný asi nemá. To evidenci nepodléhá. Kdyby někdo viděl osádkovou knihu, mohl by usoudit odhadem, kdy bylo napouštěno a vypouštěno. Plán výlovu dělají s kolegou a předkládají jej ke schválení panu řediteli, Ing. B.ovi. Z obžalovaných zná J. B.a a Ing. J. D., se kterými řešil při rekonstrukci rybníků výstavbu objektů. K Ing. R.ovi uvedl, že je to projektant, který pracoval pro Ing. D., a že se s ním asi jednou setkal. Svědek již policejnímu orgánu předložil tzv. Obsádkové a Komorové knihy, z nichž pak se svolením soudu vycházel při určování příslušných dat, přičemž soud i totou evidencí provedl dokazování, čímž byla stvrzena verze svědka ohledně dat výlovů a opětovného nasazení rybou v inkriminovaném období.

K věci byl vyslechnut také **Ing. Jaroslav Z. ml.**, předseda představenstva (a v předmětné době i generální ředitel) společnosti Z. a.s., tedy zhotovitele stavby (rekonstrukce rybníka Sobík i Silvestr), který u hlavního líčení poukázal na to, že jejich společnost provádí paralelně patnáct až sedmnáct staveb zároveň a každý soubor staveb je přidělen vedoucím divize, kteří mají pod sebou stavební mistry. Připustil, že jejich firma byla dodavatelem stavby pro Orlík nad Vltavou s.r.o. v případě 3-5 staveb, které se týkaly rekonstrukce rybníků, včetně rybníků Sobík a Silvestr. Domnívá se, že vyfakturované práce v plném rozsahu hradil investor. Na účet jim přijde jedna suma a z toho nepoznají, z jakého účtu je to placeno či že stavba byla dotovaná. U některých staveb viděl, že faktura byla hrazena částečně ministerstvem, ale u předmětných staveb určitě ne,

protože to pozná podle dělení částky ve faktuře na investice a neinvestice, což se u normální stavby neděje. Domnívá se, že toto dělení se u rybníků Sobík a Silvestr či jiných rybníků rekonstruovaných pro Orlík nad Vltavou nedělalo. Zakázky od Orlík nad Vltavou s.r.o. získávají výběrovým řízením. Vždy musí pro vodní stavbu podstoupit výběrové řízení, protože se jedná o veřejné zakázky. Z jakého důvodu považoval tyto stavby za veřejnou zakázku, však svědek nebyl schopen vysvětlit. Výběrová řízení na rybníky Sobík a Silvestr vyhráli a před řízením nespolupracoval s nikým ze spol. Orlík nad Vltavou s.r.o. ohledně parametrů té zakázky, nepřipravoval žádné materiály. To, že bude výběrové řízení, zjistil jejich obchodní ředitel, který si to hlídá. K obžalovanému B.ovi svědek uvedl, že se jedná o jejich zaměstnance, který u nich pracuje 12-15 let. Je na pozici vedoucího výroby, má vždy na starosti několik staveb a pod sebou má stavební mistry. Jako vedoucí divize měl na starosti i rybníky Sobík a Silvestr. Obžalovaného Ing. D. osobně nezná, myslí,že se nikdy neviděli. Ví jen, že je projektant, kreslí vodohospodářské stavby a obžalovaného Ing. R.a vůbec nezná. Položkový rozpočet ve firmě Z. připravuje přípravář. Potřebuje k němu zadávací dokumentaci a výkaz výměr, podle toho jak je ta soutěž postavená. Do výběrového řízení jde jejich cena i s položkovým rozpočtem, který zhotoven na základě výkazů výměr, který dodá zadavatel výběrového řízení. Kdyby na stavbě byly nějaké problémy, tak by se určitě o nich dozvěděl, ale ty stavby byly podle něho bezproblémové. Na každé stavbě dochází ke změnám v projektové dokumentaci nebo smluv, takže určitě k nějakým změnám docházelo i v tomto případě. Neví, kdo připravoval smlouvu o dílo se spol. Orlík nad Vltavou s.r.o., zda jejich firma nebo spol. Orlík nad Vltavou s.r.o., ale podepisoval ji za firmu Z. a.s. on. K dodatku ke smlouvě ohledně rybníku Silvestr došlo, protože tam byly nějaké změny vyplývající ze stavby. Pokud se zvýší potřeba víceprací, tak je možné překonat rozpočet, když se na tom strany dohodnou a ty práce navíc jsou oprávněné, pak dodavatel uplatní na investorovi tzv. vícepráce, ale i méněpráce, když nejsou vykonány, s položkovým rozpočtem se tedy dá hýbat. Pokud je mu známo, myslí si, že ohledně rybníků Sobík a Silvestr nedošlo k nárůstu prací. Plnění měl na starosti pan B.. Domnívá se, že nebyl důvod zakazovat ze strany vedení Z. a.s. vykazovat skutečně odvedenou práci, pokud byla nad rámec položkového rozpočtu. Pokud by bylo odtěženo více nebo méně sedimentu, nebyl pokyn, že se to nebude zohledňovat v průběhu té akce a že bude účtováno jen to, co je v souladu s položkovým rozpočtem původně stanoveným. Neví ale, jestli se někdo nedohodl na tomto postupu s jeho otcem Ing.Jaroslavem Z. st., který byl místopředsedou představenstva (a již zemřel) nebo s výrobním ředitelem (tehdy Ing. Š.). Takový důvod, aby se neúčtovaly vícepráce nebo nesnižoval položkový rozpočet, by vyvstal jedině po dohodě s investorem. Když se odtěží více sedimentu, záleží na dohodě, kdo to zaplatí. Buď jim to investor uzná nebo nikoli. Když doloží, že to skutečně vytěžili a že se dostali nad stanovený položkový rozpočet, tak i tak záleží na investorovi. Vychází to z dohody obou dvou partnerů. Předtím než se vícepráce zohledňovaly, tak bývávaly i pevné ceny, kde ta cena byla neměnná a nesměla se překročit. Pan B. dělal soupis provedených prací a na základě toho účtárna vystavila fakturu, faktura mu pak byla předána k podpisu. Jestli soupis provedených prací odpovídá skutečnosti si kontroluje stavební dozor investora. V případě Sobíku i Silvestra podepsal všechny faktury, eventuálně je podepisoval jeho otec. Nevšiml si, že v těchto fakturách byly položky investice a neinvestice, nekontroloval to. Co pojem investice a neinvestice neví, to by vysvětlila paní z účtárny a pan B.. Doopravdy si myslel, že to bylo fakturováno jednou částkou a nevšiml si, že ty faktury byly rozděleny na investiční a neinvestiční část, což se děje, jak již uvedl, když si něco platí investor sám a něco jde z dotací, alespoň si myslí, že to tak je. To, jak stavba probíhá, se dozvídá z porad konaných jednou týdně, těch se účastní vedení firmy a vedoucí divize.

Vytěžený sediment je podle něho třeba evidovat prostřednictvím evidence vozů, když je to nařízeno investorem nebo je to požadavek v projektu. Tohle musí být, buď požadavek od investora nebo v zadávací řízení musí být určeno, že vyvážení bahna bude evidováno na základě vážení nebo počítání apod. Nedokáže však v daném případě říct, jestli se to mělo evidovat. Nějaká evidence ale pro podklady fakturace musí být. Určitě ale nedělali evidenci vozidel u každé

stavby. Evidenci dělali, když to bylo v zadávací dokumentaci nebo když to byl požadavek investora. Nedokáže ale říct, jak to bylo v případě rybníků Sobík a Silvestr. Do stavebního deníku se zapisuje počet mechanizace na stavbě a pak záleží na staviteli, jak si nastaví pravidla, jestli mu na stavbě řeknou, kolik odvezli. Domnívá se evidenci vozidel vedou vždy, ale nikomu ji nepředkládají. Ta není součástí stavebního deníku, je to jenom podklad pro pana stavitele, aby měl přehled o stavbě, kolik práce bylo uděláno. Jak se to počítá, záleží na vedoucím divize. Neví, zda někdo kontroloval rozsah ukládání sedimentu na pole. Fakturuje se za práci vykonanou v konkrétním období, ale lze se domluvit s investorem, že se fakturace nějaké práce odloží či rozloží na více fakturací. Je tedy možné, že se fakturovalo v jiném období, než v kterém byla práce vykonávána. Dělá se to tak i na jiných stavbách, dělá to i Státní pozemkový úřad. To je na domluvě s investorem nebo jak firma potřebuje peníze a jaké je cash flow. V takovém případě by investor jednal s ním nebo s výrobním ředitelem. Také si to mohli dohodnout s jeho otcem. Dále svědek uvedl, že s družstvem ZD Kovářov uzavřeli smlouvu o ukládání sedimentu, podepsal ji on nebo otec, který smlouvu i koncipoval. Nemá nic společného s prohlášením o uložení rybničního sedimentu na pozemky ZD Kovářov. Neví, jestli po nich někdo chtěl, aby doložili uložení skutečného množství sedimentu. Neví, zda se cena za uložení sedimentu fakturovaná ZD Kovářov společnosti Z. a.s. odvíjela od množství uloženého sedimentu nebo od toho, že vůbec nějaké pozemky poskytly. Tuto smlouvu připravoval jeho otec a ten dohodnul podmínky se ZD Kovářov. Dokud žil jeho otec (do roku 2014), tak se o to vůbec nestaral, ten měl na starosti i placení faktur a tok peněz apod. Neuvědomuje si, že by ho otec informoval, že stavba Silvestru a Sobíku jde z dotací a že peníze přicházejí z účtu ministerstva financí. Prakticky nejednal s nikým z spol. Orlík nad Vltavou s.r.o., protože tam jednal pan Z. st. Pana Ing. B.a viděl asi jednou, osobně ho nezná.

Dále svědek uvedl, že projektová dokumentace je pro stavitele závazná. Když stavitel zjistí, že projektová dokumentace neodpovídá skutečnému stavu díla, musí svolat jednání a se stavebním dozorem začít řešit problém. Nedokáže říct, jestli se tak stalo v případě Sobíku a Silvestr, protože to byly bezproblémové stavby a šly mimo něj. Karla Schwarzenberga vídal jen v televizi, ale v životě ho osobně neviděl. Jeho, ani Johannese Schwarzenberga, osobně nezná. Myslí, že bylo za Silvestr a Sobík zaplaceno vše, nemá poznatky, že by tam byl nějaký nedoplatek. Neslyšel ani o tom, že by investor odmítl zaplatit nějakou část faktury. Dříve neznal kritéria dotací, nestaral se o to, jejich společnost o žádné dotace nežádá. Při výslechu na policii se o parametrech dotační stavby dozvěděl. Domnívá se však, že jeho zaměstnanci ty účtované práce vykonali a pan B. tam nic fiktivně nedodával. Nebyla na jejich firmu v souvislosti s těmi fakturami podána ani žádná civilní žaloba ze strany Orlík nad Vltavou s.r.o.

Z výpovědi svědka **Emila H.** pak soud zjistil, že byl zaměstnancem společnosti Z. a.s. od roku 2006, přičemž pracoval jako stavební mistr a jeho přímým nadřízeným byl obžalovaný B.. Podílel se jen na obnově rybníku Silvestr, a to až od února 2013, kdy se provádělo odbahnění a vybudování nových objektů na hrázi. V době, kdy nastoupil však sediment již byl odtěžen, docházelo už jen k dotěžování písčitého sedimentu, ale jen v malém rozsahu z těch okrajových částí. Jeho úkolem bylo hlavně kontrolovat výstavbu objektů, což znamená bezpečnostního přelivu, výpustního zařízení, kádiště, loviště, odlovovací místa. Písčitý sediment odváželi na určená místa, která byla daná při kontrolních dnech, evidovali to ve stavebním deníku pomocí takových listů, kde psali, kolik aut odjelo a kolik jich tam měli. Auta byla jejich i cizích společností. Evidoval počet jízd a která auta to odvážela, neví, kdo evidoval objem, auta se za jeho přítomnosti nevážila. Auto se plnilo tak, aby bylo využité, aby nebyla podmíra. Evidenci vozů předával panu B.ovi, když přijel na tu stavbu nebo když sám jel na firmu. Na stavbě byl denně a pan B. tam jezdil tak jednou týdně. Oficiální kontrolní dny tam probíhaly za dohledu investora a úředníků městského úřadu cca jednou za čtrnáct dní. Určitě se jich zúčastňoval zástupce firmy Z.-pan B., pan Ing. D. a B.. V době jeho dovolené (cca 14 dní) stavbu kontroloval

pan B.. Stavební deník vyplňoval s každodenní frekvencí. Projektovou dokumentaci k dispozici měl.

Svědek nebyl schopen uvést, jak dlouho před ukončením celé stavby byla ukončena těžba sedimentu. Sediment se těžil z Malého Silvestra, tam byl sediment organického původu. Nic dalšího se za jeho účasti netěžilo, ani neodváželo. Nepamatuje se, jestli na rybníku Silvestr byly historicky staré deponie na okrajích. Když bylo nepříznivé počasí, tak se ten den sediment nevyvážel. Když bylo příznivé počasí, tak se sediment vyvážel každý den. Kontroloval, jestli profily souhlasí s projektovou dokumentací a nezjistil žádný rozpor. Nezjistil, že by se těžilo projektované dno rybníka či že by se těžilo rostlé dno rybníka. Sám množství odtěženého sedimentu zjišťoval pomocí metru. Musel dát pokyn bagristovi, kolik má těžit. Nivelační přístroj sice měl, ale používal ho hlavně na ty objekty, možná i k zaměření dna. Bagrista byl schopen zjistit výšku těžení podle vytyčených kolík, jen ho kontroloval. Bagrista byl také určen k tomu, aby počítal ty vozy. Ta evidence jízd je podle něho součástí stavebního deníku. Někde se na stavbě tato evidence dělá, někde se nedělá. Zda ji má dělat, je mu předem oznámeno, ale neví, jak zadavatel jeho úkolu rozlišuje, kdy evidenci dělat a kdy ne. Nevěděl, že ta rekonstrukce je financována státem. Podle něho se jednalo o rybníky Schwarzenberga, tak si myslel, že si je platí.

Po předložení evidence vozidel (na č.l.3217-3265) svědek uvedl, že ji vyplňoval od č.l. 3248. Vyplňoval datum odvozu, SPZ a počet jízd. Další kolonky zůstávaly nevyplněné, neví, kdo vyplňoval kolonku s kubaturou, není to jeho písmo a neví, čí je. Neví, kdo mohl vědět tu kubaturu a vyplnit ji tam. Je možné, že objem vytěženého sedimentu vyplňoval pan B.. Když tabulky odevzdal, tak už se k němu nevrátily. Kontroloval také stazky řidičů, jestli odpovídají záznamům ve stavebním deníku a v evidenci vozidel. Stazky podepisoval a souhlasilo to. Zažil i u jiných akcí, že se takto evidovala ta vozidla. Pokud se jedná o násypy, dělalo se loviště a manipulační objekty, kde se to upravovalo, ale žádné násypy na dno rybníka nebyly. Objem násypů vůči vytěženému sedimentu nebyl podle něho nijak významný.

Dále soud vyslechl jako svědky pracovníky ZD Kovářov, předsedu představenstva – **Ing. Jaroslava D.**, hlavního agronoma –**Ing. Jana V.** a technika **Jaroslava D.**, z jejichž výpovědi soud zjistil, že předsedu družstva v roce 2011 navštívili B.kar, Ing. D. a Ing.Z. st. s tím, že se budou dělat rekonstrukce a odbahnění předmětných rybníků a že by potřebovali uvolnit plochy pro uložení rybničního sedimentu. Ing. V. byl tedy pověřen k vytipování pozemků k ukládání sedimentu a kontrole jeho složení. Jaroslav D. pak na základě požadavku Ing. V. sestavil seznam pozemků pro uložení sedimentu, které určil Ing. V. a on je jen specifikoval dle katastru nemovitostí a parcelních čísel, což zase předal Ing.Vlnovi. ZD Kovářov pak prostřednictvím Ing. D. s firmou Z. a.s. (kterou zastupval Ing. Z. st.) uzavřelo smlouvu o uložení sedimentu na jejich pozemky, za což bylo dle Ing. D. zaplaceno cca 300.000Kč za každý rybník, zda se částka odvíjela od uložené kubatury, rozlohy postižených pozemků či jen poskytnutí pozemků bez ohledu na uložení, svědek Ing. D. nebyl schopen uvést. Nevěděl, zda byly k uložení sedimentu využity všechny nabídnuté pozemky, ani to, v jakém rozsahu probíhalo vápnění, které měla pro ně provádět firma AGPI Písek. Podle svědka Ing. V. nebyla cena závislá na tom, jaké množství sedimentu se na pozemky zaveze a které z pozemků budou využity. Jeho okolem bylo údajně jen vymezit pozemky k uložení, nikoli další kontrola či evidence. Jen jednou viděl, že na pole vyvezli kameny, tak požádal o jejich odstranění. Jinak skladbu sedimentu, množství a jeho rozložení nijak nekontroloval. Jelikož jezdil autem kolem téměř denně, viděl, že se jednalo o bahno, maximálně někdy prosvítalo maličko písku. Ale kdyby šlo vyloženě o písek, upozornil by na to. Nikdo mu také nesděloval, že sedimentu bude podstatně méně, než předpokládali. Podle něho se pak zaorávala až po vyvápnění, ale časové intervaly není schopen uvést, mohlo se jednat řádově o týdny. Pan B. po něm údajně chtěl, aby podepsal nějaké dokumenty, v nichž bylo uvedeno množství uložené kubatury, což nedokázal zhodnotit, a proto to neměl podepisovat. Jedná se

například o prohlášení o uložení rybničníko sedimentu ze dne 30.6.2012 (na č.l.1051-Sobík) a ze dne 30.8.2013 (na č.l. 1938-Silvestr). Svědek D. pak připustil, že zpracoval přípisy týkající se uložení sedimentu adresované Ing. D. na č.l. 1672, 1674 a 2405, avšak s tím, že žádné tabulky s rozpisem kubatury k dopisům nepřikládal a nevyhotovoval a že tento dopis zpracoval zřejmě na pokyn nějakého nadřízeného, zda Ing. V. či Ing. D. již nevěděl. Takto svědci postupovali přesto, že žádnou evidenci o ukládání sedimentu si nevedli a ani údajně nevěděli, že by měli nějak hlídat jeho charakter, množství a způsob uložení.

K věci se vyjádřil v rámci svých svědeckých výpovědí před policejním orgánem i soudem i **Bc. Petr S.**, investiční technik Městského úřadu v Milevsku, který v předmětné době pracoval jako referent na odboru životního prostředí- vodoprávní úřad, tedy odboru, který povoluje vodohospodářské stavby, což se stalo i v případě obnovy rybníků Silvestr a Sobík. Svědek uvedl, že vydával stavební povolení a kolaudační rozhodnutí. Přímo s panem projektantem (obž. Ing. D.) se na rybnících i několikrát sešli, někdy i s kolegyní z ochrany příR.y. Řešili běžné stavby nebo nějaké kontroly, dělali pochůzky po jedné nebo druhé stavbě, takže i během těch stavebních prací tam byl. Pana Ing. D. znal jen v souvislosti s těmito rybníky, protože s jejich úřadem komunikoval, zastupoval vlastníka v rámci těchto dvou akcí. Předtím se s ním neznal. O Ing.R.ovi ví jen to, že dělá pozemkové úpravy, ale v rámci téhle akce spolu vůbec nekomunikovali, nevěděl, že je do prací nějak zapojen. Pan B. byl ze stavební firmy, která to dílo zhotovovala, byli v kontaktu minimálně, možná dvakrát telefonicky nebo na stavbě při zakládání nějakých stavebních objektů, jako je výpusť, bezpečnostní přeliv.

V souvislosti s obnovou rybníků Sobík a Silvestr bylo zapotřebí stavební povolení. Aby stavební povolení bylo vydáno, je zapotřebí projektová dokumentace, vyjádření dotčených orgánů, které se stavbou mohou mít něco společného, jedná se např. o správce toku, o orgán ochrany příR.y, o obec, v jejíž katastru se ten rybník nachází. Bylo potřeba mít podklady týkající se uložení sedimentu, což je součástí podkladů pro stavebního povolení, aby sediment nebyl ukládán na místa nevhodná, tzn. kolem vodních toků, kde se může zpátky splavit buď do rybníka nebo do vodních toků pod rybníkem nebo do jiných vodních zdrojů. Z tohoto důvodu je třeba uvést konkrétní místa, parcely. Stavební povolení byla vydána v obou případech přímo jeho osobou.

Svědek si nevzpomíná, jestli z jeho strany proběhla nějaká kontrola ještě před započetím stavby. Jeho povinností bylo zúčastňovat se kontrolních dnů. Kolaudační rozhodnutí po ukončení stavby bylo vydáno v obou případech, tedy rybníky byly schopny provozu a užívání. Byly tam výhrady, pokud se jedná týká zeleně, buď v souvislosti s kácením dřevin nebo náhradní výsadbou. Po tom kolaudačním rozhodnutí měl tedy vlastník nebo provozovatel stavby ještě něco vylepšit. Na rybníku Silvestr však bylo požádáno o změnu stavby před dokončením, která spočívala v odstranění ještě starých deponií, které tam byly z nějakého dřívějšího odbahnění zhruba před třiceti nebo více lety. Deponie byly na břehu rybníka, jednalo se o zarostlé haldy starého vyhrnutého sedimentu zarostlé křovinami nebo už i stromy. Změna stavby měla spočívat právě v tomto zásahu, protože ty rybníky mají cenné litorální pásmo, tzn. nějaká mělká příď břehová volná, kudy můžou dobře jak rostliny, tak živočiši migrovat z rybníka do rybníka. To je na tom rybníku z hlediska ochrany příR.y to nejcennější, takže došlo k zásahu do tohoto litorálního pásma v důsledku těch pojezdů prostředků na tyto staré deponie. Kolegyně, která měla na starosti ochranu příRody, musela vydat závazné stanovisko, aby mohlo být povoleno odstranění deponií, včetně vykácení porostu. Na rybník Silvestr navazuje druhý rybník, tzv. Malý Silvestr, ten však v původním stavebním povolení nebyl, nebylo počítáno s jeho úpravou, ale v průběhu stavby se vlastník rozhodl, že ho uvede do stavu způsobilého k užívání. Byl zanesen sedimentem, takže se to mělo provést odtěžení, nějaká úprava hráze zřejmě tam byla také zmíněna. Dále v průběhu stavby ještě řešili to, že bylo spočítané množství sedimentu, které je v té

zátopě rybníka a mělo přijít na nějaké pozemky, ale sediment byl písčitý a nemohl přijít na pole, na ty předem vytipované pozemky, tak se všechen ukládal na lesní cesty, na závážení starých skládek a zemníků. Pokud si vzpomíná, tak původní projekt počítal jenom s bahnitým sedimentem, stavební povolení bylo jen na odstranění organického sedimentu. Původní záměr bylo odstranit sediment, který je tam naplaven a má přijít na zemědělskou půdu. Pokud by se zjistilo, že pod tím bahnem je písek, tak odtěžovat i ten písek by bylo podle názoru svědka v rozporu se stavebním povolení, ač to stavební povolení nerozlišuje těžbu písčitého a bahnitého sedimentu, pouze, kam ten sediment může přijít. Dále ještě v průběhu stavby rybníka Silvestr, byla oblast zasažena povodní, bylo to asi 31.07. nebo 31.08., někdy na přelomu července-srpna, ale jistě to netvrdí. Povodeň způsobila to, že během noci se ten rybník celý napustil. To z hlediska vodoprávního úřadu, povodňové komise, bylo poměrně zásadní, protože ta hráz už se začínala dávat do kupy, bylo položeno výpustní potrubí, bylo částečně zasypáno, ale stále v té hrázi byla ještě průrva, kterou ta voda odcházela dřív, než mohla odejít bezpečnostním přelivem. V rámci povodňových hlídek věděl, že tato akce je rozdělaná, tak volal panu B.ovi nebo přímo panu Zvánovci, protože tam měli nějakou techniku. Možná panu D., již neví. Volal jim, když to začalo stoupat, aby si tu techniku, pokud možno, vyvezli. Co se týká sedimentu, tak to odtěžení buď bylo už dokončeno nebo chybělo nepatrně málo toho odvézt, z větší části ale bylo odtěženo, to dno bylo téměř prázdné. Pokud si vzpomíná, tak neřešili nic jako nové nánosy nebo přesuny materiálu, že by se tam něco navršilo. Pokud firma něco ještě odvážela, možné to je, ale asi to nebylo žádné zásadní množství. Určitě se tam byl podívat, když voda zase klesla, opticky nezaznamenal nic zásadního, že by se musela nějak významně zvýšit kubatura toho sedimentu díky té povodni. Tam je minimální spád, myslí si, že se z Malého Silvestra nemohly nánosy dostat do velkého Silvestra v rámci té povodně, pokud ano, tak bezvýznamné množství. Měl možnost vidět ty pozemky, kam se měl ukládat ten bahnitý sediment, ty byly v bezprostředním okolí rybníka. V průběhu akce byl sediment vyvážen do tří lokalit a minimálně v té jedné lokalitě v průběhu stavby, kdy už drtivá většina sedimentu byla vyvezena, tak tam ten sediment opět nějaký pásový bagr shrnoval a rozvážel ho na větší plochu, což sám zaznamenal. Sediment byl ukládán na ty pozemky, které byly součástí nějakého seznamu. Myslí, že ta plocha plně vyčerpána nebyla, co se týče výšky sedimentu, tyhle věci nehlídal, neměřil. Svědek se domnívá, že někde byl sediment rozhrnut do větší výšky, než 10 cm, někde i méně. Ale pořizoval si fotodokumentaci, na základě níž policii vyznačoval barevně na katastrální mapě nějaké prostory, kde byl sediment uložen, přičemž plochy barevně rozlišil.

Podle názoru svědka důvodem pro změnu projektu bylo rozhodnutí stavebníka vyvézt staré deponie, v té době už byla většina sedimentu ze Silvestru vytěžena a určitě té kubatury bylo méně, než vycházelo z té původní projektové dokumentace. Neví, o kolik, asi tak o 50%. Bylo to významně méně, nebylo to v rámci 10%. Viděl rozdíl, kolik mělo být vytěženo a kolik bylo vytěženo skutečně, zajímal se o to. Myslí si, že se i s panem D. o tomto bavili, tedy, proč to množství není tak, jak bylo předpokládáno. Bylo to z toho důvodu, což i viděl, že sice víc odtěžit uprostřed rybníka by asi šlo, ale zase by ten rybník nešel vypustit. Ta výpusť nešla dát a zřejmě historicky nebyla tak hluboko a ostatní to dno bylo pevné, tzn. už tam ten nános nebyl. Podle fotodokumentace, kterou pořídil, se mu jevilo, že bylo těženo i dno rybníka, písek. Svědek stejně jako v přípravném řízení uvedl, že písčitokamenitý sediment se těžil ze dna rybníka, nejednalo se tedy podle něho písčitý sediment, ale o původní dno rybníka. Cílenou kontrolu ukládání sedimentu nedělal, ani to nebylo jeho povinností. Součástí jeho kontroly bylo i to, zda ta stavby odpovídají projektu, což souhlasilo. Pokud by se ale jednalo jen o odstranění sedimentu jakéhokoliv rybníka, stačí ohláška, ale když se zasahuje do hráze, do těch stavebních objektů, tak musí být stavební povolení. Kdyby chtěli jen dotěžit Malý Silvestr a vytěžit ty deponie, tak by k tomu stačil souhlas ochrany přiR.y a ohláška. Nevšiml si, že by před započetím rekonstrukce rostly na dně rybníku nějaké rostliny, ani u jednoho rybníku, byly pouze v tom literálním pásmu. Evidenci odváženého sedimentu úřad nepožadoval. Tušil, že rekonstrukce rybníků jsou dotovány

státem, ale oficiálně tuto informaci nedostal a nevyplývala ani z podkladů. Když byla svědkovi předložena tabulka s evidencí uložení sedimentu týkající se rybníka Silvestr, svědek uvedl, že označených parcel je tam hodně oproti tomu, co zaregistroval, je jich vyjmenováno příliš mnoho oproti skutečnosti, k zaznamenanému množství sedimentu není schopen se vyjádřit. Na stavbě sice nebyl stále, ale podle jeho úsudku sediment nebyl ukládán na tak velké ploše. Skutečné uložení sedimentu bylo tak mezi polovinou a dvěma třetinami, ale jedná se jen o jeho odhad, své vlastní poznatky policii zakreslil (viz č.l. 403 a 404). Hnědou barvou zakreslil sediment rozložený na těch zemědělských polích, kde byl uložen a rozhrnut. Červeně označil uložení sedimentu v té první fázi, tedy to, co bylo až následně z vrstvy cca dvacet centimetrů, převezeno do výšky 10 cm vedle. Modře označil celkové plochy, obvod těch pozemků-bloků, kam to mělo být uloženo. I na jím předložené orto-fotomapě je vidět sediment v řadách, ještě nerozhrnutý. Dále svědek předložil a okomentoval i jím pořízenou fotodokumentaci pořízenou v průběhu realizací stavby.

K dotazům obhájců svědek uvedl, že specifikaci jednotlivých parcel orgán ochrany příR.y čerpal podle něho z projektové dokumentace, neboť zároveň se žádostí o odbahnění musí jít i soupis pozemků, kam ten sediment bude ukládán. V této souvislosti hrály roli lesní pozemky, kam byl vyvážen písčitý sediment, tedy o ten písčitý sediment se ta plocha na těch polích zmenšila. Ing.D. říkal, že si myslí, že už jsou pod tím limitem historického dna a že to, co těží, už není sediment, ale rostlé dno. Pan D. mu na to říkal, že je to písčitý sediment a že to není snad v rozporu s ničím. Asi kdyby jako stavební úřad „šli natvrdo“, tak by to bylo na změnu stavby, protože pokud se to dno přetěžilo, musely by propočíst nové příčné profily, pak by v tom rybníce mělo být i víc kubíků vody, což opět vyžaduje povolení. Monitoroval to a čekal, jak moc hluboko se bude těžit. Tito větší vlastníci, jako je Orlík nad Vltavou, kteří rybářsky hospodaří, posílají k nim na úřad nějaký seznam výlovů pro nějakou kontrolu rybníků, protože když jsou na plné vodě, tak se tam nedá nic zjistit. Úřad zajímá i vypouštění, aby věděli, kdy je ten rybník prázdný. V seznamech ale není evidován den, kdy se začne rybník vypouštět, jen den výlovu. Svědek dále uvedl, že údaje o množství již vytěženého sedimentu, mohl zjistit jedině od pana projektanta D.. Neví, zda k tomu dostal jiné podklady než sdělení. Myslí si, že v souvislosti se stavbou rybníka Silvestr nejednal s nikým jiným osobně z firmy Z. než s panem B.em.

Dříve, než se soud začne zaobírat poznatky učiněnými na základě listinných důkazů, které jsou pro posouzení věci v podstatě rozhodnější než shora uvedené výpovědi obžalovaných a svědků, musí osvětlit důvody a podmínky, za nichž se stát rozhodl přispívat svými dotačními programy mimo jiné na obnovy vodních děl, vycházející ze zákona o státním rozpočtu, v tomto případě ze zák. č. 487/2009 Sb. , zejména jeho Přílohy č. 10 obsahující „Závazná pravidla poskytování finančních prostředků v oblasti vod v roce 2010 a způsobu kontroly a jejich využití“ (dále jen Pravidla) . Podle těchto Pravidel se finanční prostředky měly poskytovat k úhradě výdajů na opatření ve veřejném zájmu na základě priorit stanovených Ministerstvem zemědělství pro rok 2010, tedy zejména na prevenci před povodněni, odstraňování povodňových škod, obnovu, **odbahnění** a rekonstrukci rybníků a zřizování vodních děl **k ochraně před povodněni a suchem**, podporu zvyšování funkčnosti vodních děl a ostatní opatření ve vodním hospodářství. Na tomto místě si soud dovolí upozornit, že důvodem, proč stát chtěl přispívat na rekonstrukci rybníků, rozhodně není zvýšení rybochovu a zlepšení rybolovu, jak motiv k rekonstrukci popsal obžalovaný Ing. D. a jak jako jeden z motivů uváděl Ing. B., ani zhodnocení soukromého majetku, jak výstižně uvedl baštýř Š.. Na poskytnutí podpory podle pravidel není právní nárok a podpory jsou přiznávány podle důležitosti **z hlediska zájmů státu** do vyčerpání finančních limitů stanovených pro podpory. Ž**adatel** odpovídá za to, že všechny jím uvedené údaje jsou úplné a pravdivé a v případě změn byl povinen tyto změny nahlásit a doložit. V případě zjištění, že na základě uvedení neúplných a nepravdivých údajů byla poskytnuta podpora, vrátí příjemce dotace neoprávněně čerpané prostředky na příslušný účet Ministerstva zemědělství. Porušení podmínek, na něž je vázáno poskytnutí podpory, je porušením rozpočtové kázně podle zák. č. 44

odst.1 pím.b) zák. č. 218/2000 Sb.,o rozpočtových pravidlech a v případě takového zjištění uloží odvod za porušení rozpočtové kázně, jakož i penále příslušný finanční úřad. Je-li předložená žádost neúplná nebo nesprávně vyplněna, vyzve Ministerstvo zemědělství žadatele k odstranění nedostatků. **Po odstranění nedostatků** bude žádost **zařazena do pořadí** pro projednání udělení podpory. **Pokud žadatel neodstraní nedostatky v termínu stanoveném ve výzvě, nebude dotace poskytnuta.** Nebude-li **do 30.11.2010** na akci, jejíž financování žadatel uvažoval zahájit v roce 2010 a na níž podal žádost dle části 2 A až 2 E, vydán **registrační list akce**, bude dotace zamítnuta z důvodu nedostatku finančních prostředků.

V tomto případě, byla podána žádost o poskytnutí dotace v rámci programu 129 130 „Podpora obnovy, odbahnění a rekonstrukce rybníků a výstavby vodních nádrží“ , v podprogramu 129 132 „Obnova, odbahnění a rekonstrukce rybníků a výstavba vodních nádrží“, kdy konkrétní kritéria poskytnutí podpory jsou stanovena v části 2 C Přílohy č. 10 k zák. č 487/2009 Sb. Z Pravidel vyplývá, že předmětem podpory je obnova a rekonstrukce rybníků a vodních nádrží, včetně jejich hrází a funkčních objektů za účelem obnovy jejich základních funkcí, zlepšení bezpečnosti jejich provozu (zejm. za povodňových situací) s důrazem na posílení jejich retenčních schopností a **odbahnění** nejvíce zanesených rybníků. Forma podpory je účelově vázána na investiční a neinvestiční výdaje. Dále je vymezeno, kdo může být žadatelem. Žádost o státní podporu (dále jen žádost) musela být podána nejpozději do 31.3.2010 (část 2 C. odst. IV. Pravidel). Mezi kritéria podpory byla zařazena podmínka, aby se jednalo o celkové odbahnění rybníků a nádrží o **katastrální** výměře **1 až 30 ha,** u kterých **vrstva sedimentu převyšuje průměrnou výšku 40 cm** (část 2 C. odst. V. Pravidel), dále také efektivnost vynaložených výdajů, posudek strategického experta a podíl investičních výdajů akce ve výši minimálně 15 %. **Základní náležitosti žádosti** stanovila část 2 C. odst. VII Pravidel. Žádost musela být vyhotovena na obligatorním formuláři G a **její součástí** měla být řada příloh v odst. VII. podrobně vyjmenovaných, mimo jiné technické zprávy, formuláře, doklady osvědčující majetková práva a hospodaření žadatele,výpisy z katastru nemovistostí a registru ekonomických subjektů, stanoviska a vyjádření různých úřadů, dokumentace pro územní řízení, návrh manipulačního řádu, ale také výškopisné a polohopisné zaměření dna rybníka před započetím těžby **sedimentu (**s podélným řezem a příčnými řezy ve vzdálenosti 40m), **stanovení** průměrné výšky sedimentu a **odhad** kubatury sedimentu, vše provedené odborně způsobilou osobou (dle zák.č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů,autorizovaných inženýrů a techniků činých ve výstavbě nebo dle § 13 zák.č. 200/1994 Sb., o zeměměřičství). Podle obecného ustanovení části 2 C odst. X. Pravidel se **za žádost považuje** taková, která **obsahuje veškeré náležitosti stanovené v odst. VII.** Pravidel., přičemž nekompletní žádost nelze přijmout. Nedostatky formálního charakteru (např. chybějící podpis či otisk razítka, příp. chybně či neúplně vyplněné formuláře ISPROFIN apod.) nejsou důvodem pro nepřijetí žádosti, K odstranění nedostatků **formálního** charakteru bude žadatel písemně vyzván. Dále jsou v Pravidlech odst. VIII. uvedeny náležitosti doplňku žádosti (formulář J), jehož součástí mají být přílohy podrobně vyjmenované, jako je např. zadávací dokumentace veřejné zakázky, návrh smlouvy o dílo apoložkový rozpočet potvrzený zhotovitelem, pravomocné stavební povolení, posudek enviromentálního experta, dále údaje o nakládání s vytěženým sedimentem a o jeho uložení a údaje o pozemcích, kde bude vytěžený sediment uložen,včetně souhlasu lastníků příslušných pozemků, ale hlavně opět výškopisné a polohopisné zaměření dna rybníka před započetím těžby sedimentu provedené **nejdříve po 30 dnech od vypuštění rybníka**, včetně **upřesnění** průměrné výšky sedimentu a **upřesnění** odhadu jeho kubatury, vše provedené odborně způsobilou osobou. Tuto náležitost nebylo třeba v rámci doplňku předkládat toliko v případě, že **měření** předložené jako základní náležitost žádosti bylo **provedeno** v době, kdy rybník byl **vypuštěn déle než tři měsíce**.

Mezi podmínky pro přiznání podpory dle odst. IX. Pravidel pak patřilo dodržení parametrů uvedených v žádosti o podporu, **dodržení kalkulace výdaj,** vést doklady o hnojení a krmení ryb, z nichž bude patrné, že na předmětu podpory **neprovozuje intenzivní chov ryb,**

doložení **doplňku** žádosti **v termínu**, který stanoví Ministerstvo zemědělství, doložení čestného prohlášení žadatele o podporu potvrzené odborně způsobilou osobou, že údaj o množství vytěženého sedimentu odpovídá skutečnosti (formulář K), doložení výškopisného a polohopisného zaměření dna rybníka po ukončení těžby sedimentu a výpočet skutečného množství vytěženého sedimentu provedené odborně způsobilou osobou a dále i to, že počet žádostí jednoho žadatele o podporu hospodařícího na více než 100 ha vodní plochy, může podat **jen dvě žádosti**, **každou na jeden rybník**. Zákonnou podmínkou přiznání podpory byl pak také kladný posudek strategického experta a enviromentálního experta (v případě spolufinancování z úvěru od Evropské investiční banky).

Pokud se jedná o shromážděné listinné důkazy, soud si na úvod dovolí upozornit, že ze spisového materiálu policejním orgánem získaného především na Ministerstvu zemědělství ČR, které údajně poskytlo veškeré materiály shromážděné v souvislosti s dotačními žádostmi týkajícími se obnovy rybníku Sobík a Silvestr, vyplývá, že žadatelem o poskytnutí podpory v obou případech byla společnost Orlík nad Vltavou s.r.o., která na základě nájemní smlouvy ze dne 1.2.2007 uzavřené s pronajímatelem Janem (Johannesem) Schwarzenbergem využívá jeho rybníky za účelem provozování rybářství a zemědělské výroby (viz. č.l. 1809-1813). Vlastnické právo J.Schwarzenberga k předmětným rybníkům v době podání žádosti je pak doloženo rovněž výpisem z katastru nemovitostí (č.l. 2297), z něhož je zřejmé, že J.Schwarzenberg předmětné rybníky získal na základě darovací smlouvy ze dne 19.3.2001 od Karla Schwarzenberga. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti Orlík nad Vltavou s.r.o. však vyplývá, že jednatelem této společnosti je od 6.1.2007 Johannes von Schwarzenberg, který vystřídal ve fukci jednatele svého otce Karla Schwarzenberga, který je však majoritním vlastníkem společnosti (99,8% podíl), zbytek obchodního podílu pak náleží J. Schwarzenbergovi. Tyto okolnosti dle názoru soudu mohou v určité míře osvětlit důvody tolerantního, liknavého, laxního až nezákonného postupu úředníků Ministerstva zemědělství, o němž bude pojednáno níže. Přestože společnost Orlík nad Vltavou s.r.o. má svého formálního zástupce, žádost o poskytnutí dotace v obou případech dne 30.3.2010 podepsal za společnost Ing. Ivan B., a to na základě základě plné moci (č.l. 2287), kterou jej dne 1.2.2007 Johanes von Schwarzenberg zmocnil k tomu, aby zastupoval společnost ve všech věcech s vyjímkou zcizování majetku společnosti a nakládání s majetkem společnosti mimo obvyklé hospodaření.

Z tohoto titulu pak také Ing. Ivan B., jak potvrdil ve své výpovědi, uzavřel za společnost Orlík nad Vltavou s.r.o. s obžalovaným Ing.Jaroslavem D. jako podnikající fyzickou osobou dne 5.1.2010 smlouvu o dílo č. 03/PD/10 (č.l. 2987-2990), kterou se obžalovaný zavázal zpracovat projektovou dokumentaci na akci „**Obnova rybníku Sobík“**, v rozsahu potřebném pro realizaci stavby a dále smlouvu o dílo č. 05/PD/10 (č.l. 3013-3016), kterou se obžalovaný zavázal zpracovat projektovou dokumentaci na akci **„Obnova rybníku Silvestr“**, v rozsahu potřebném pro realizaci stavby. Cena za zpracování předmětu smlouvy u rybníku Sobík činila 626.000 Kč (všechny ceny jsou bez DPH), u rybníku Silvestr 610.000 Kč.

Následně dne 20.1.2010 byla mezi shora uvedenými subjekty, kdy opětovně za společnost Orlík nad Vltavou s.r.o., jako mandanta, jednal a podepisoval Ing.Ivan B., uzavřena mandátní smlouva č. 04/TP/10 (č.l. 2991-2995) týkající se obnovy rybníku Sobík a mandátní smlouva č. 06/TP/10 (č.l. 3017-3021) týkající se rybníku Silvestr, kdy dodatkem k těmto smlouvám ze dne 31.5.2011 došlo ke změně v osobě mandatáře, tedy k záměně Ing. Jaroslava D. za Projektový ateliér D. s.r.o. Těmito mandátními smlouvami se obžalovaný Ing. D. zavázal komplexně zpracovat na obě akce žádost o státní podporu, včetně doplňku této žádosti, zajistit podklady potřebné k podání žádosti, zajistit výkon technického dozoru investora, který mimo jiné zahrnoval účast na kontrolním zaměření terénu zhotovitelem stavby před zahájením přípravných a stavebních prací, průběžné informování obchodní společnosti ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o.

o všech závažných okolnostech, kontrolu dodávek, kontrolu dodržování podmínek stavebního povolení, kontrolu faktur a fakturačních podkladů a zpracovat podklady pro Závěrečné vyhodnocení akce, za což měl sjednánu úplatu ve výši 590.000 Kč v případě rybníku Sobík a 790.000 v případě rybníku Silvestr.

Celkem si obžalovaný podle shromážděných faktur postupně za práce týkající se realizace obnovy rybníka Sobík vyúčtoval částku 1.452.000 Kč a za práce týkající se realizace obnovy rybníku Silvestr částku 1.631.900 Kč, kdy rozdíl je zjevně dán účtováním 20% DPH. Úhradu faktur vystavených Ing. J. D. a Projektovým ateliérem D. s.r.o. za poskytnuté služby dokládají výpisy z účtu a výpisy transakcí spol. ORLÍK NAD VLTAVOU na č.l. 3005-3012 a 3034-3043.

Jak je zřejmé z listinných důkazů na č.l. 941 – 951, Ing. R. pak obžalovanému Ing. D. na základě jeho průběžných objednávek pro projektové práce dne 22.4.2010 vyúčtoval provedené projektované práce na akci „Obnova rybníku Silvestr" smluvní cenu ve výši 40.000 Kč, dne 1.10.2010 za provedené projektové práce na akci „ Obnova rybníku Silvestr" smluvní cenu ve výši 45.000 Kč a na akci „ Obnova rybníku Sobík" smluvní cenu ve výši 55.000 Kč, dne 15.11.2010 za provedené projektové práce na akci „ Obnova rybníku Sobík" smluvní cenu ve výši 35.000 Kč (což nasvědčuje tomu, že projektová dokumentace zjevně nebyla zhotovena v termínu podání žádosti o poskytnutí podpory a je tedy otázkou, na základě čeho a kdy obžalovaný Ing.D. vyplňoval údaje o technických parametrech stavby, zejména o množství sedimentu či odkopávek ve zdrži) a dne 30.8.2012 za dodatek č.1 projektové práce „Obnova rybníku Silvestr" cenu 75.000 Kč a dne 27.12.2012 částku ve výši 15.000 Kč za projektové práce „Silvestr-změna stavby-zaměření Malý Silvestr".

Soud pak měl k dispozici i předmětnou projektovou dokumentaci týkající se obou akcí. Z dokumentace je patrné, že jak projektovou dokumentaci označenou datem 03/2010 číslo zak. 02/PD/10 k obnově rybníku Sobík (sv. č. 8 č.l. 1829 a násl.), tak projektovou dokumentaci označenou datem 03/2010 číslo zak. 01/PD/10 k obnově rybníku Silvestr (sv. č. 12), tak projektovou dokumentaci týkající se změny stavby před dokončením u obnovy rybníku Silvestr (sv. č. 13) označenou datem 01/2013 číslo zak. 121201307 vypracoval Ing. Jan R., přičemž jako zodpovědný projektant je vždy uveden Ing.Jaroslav D.. Podle zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, totiž může projektovou dokumentaci pro vydání stavebního povolení vypracovat pouze fyzická osoba s oprávněním podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Ze zprávy České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (ČKAIT) ze dne 3.2.2016 (č.l. 4184-4186) však vyplynulo, že Ing. Jan R. není a nikdy nebyl členem ČKAIT a tedy není ani autorizovanou osobou ve smyslu zákona č. 360/1992 Sb. Naproti tomu Ing. Jaroslav D. je autorizovaným inženýrem v oboru vodohospodářské stavby od 10.5.1994 a Jaroslav B. je autorizovaným stavitelem v oboru vodohospodářské stavby. Autorizovaná osoba je podle ust. § 12 odst. 2 zákona č. 360/1992 Sb. povinna vykonávat činnosti, pro které ji byla udělena autorizace osobně, popřípadě ve spolupráci s dalšími autorizovanými osobami nebo ve spolupráci s jinými fyzickými osobami pracujícími pod jejich vedením. Za projektovou dokumentaci, která byla vypracována neautorizovanou osobou, je tedy zodpovědná autorizovaná osoba, která s touto fyzickou osobou spolupracovala a projektovou dokumentaci potvrdila svým razítkem a vlastnoručním podpisem. Ze stejného důvodu byl pak obžalovaný Ing. D. posuzován jako odborně způsobilá osoba stvrzující údaje, které byly podkladem pro rozhodnutí o poskytnutí podpory.

Pokud se jedná o uvedenou projektovou dokumentaci, tato byla opakovaně policejním orgánem předložena k odbornému přezkumu z oboru geodézie mimo jiné za účelem jejího porovnání se zaměřením Bc. K.a. Již ze znaleckého posudku z oboru geodézie a kartografie

č.88/14 (č.l. 1227-1244), který na žádost policie vypracoval Ing. Pavel Vašíček, vyplynulo, že v případě rybníku Sobík bylo v projektové dokumentaci beze změny využito cca 800 bodů ze zaměření Bc. K.a, jež tvořily břehovou čáru a situaci vně rybníka, projektantem pak bylo vloženo cca 200 bodů tvořících dno rybníka a u cca 17 bodů zaměřených Bc. K.em došlo v projektové dokumentaci ke změně výškové kóty, k jejímu navýšení v rozsahu + 0,12 až +0,84 m. Znalec také poukázal na to, že zaměření dna rybníku Bc. K. bylo pro projekční práce nedostatečné. Pokud by si znalec doplnil body vygerované z digitálního modelu terénu vytvořeného na základě 17 bodů zaměřených Bc. K., pak předppkládaná kubatura v žádosti měla mít dle znalce hodnotu 101.501 m3, což při jím uváděné ploše rybníka 291.400m2 činí průměrnou výšku sedimentu 0,35 m. Pokud se jedná o rybník Silvestr, znalec uvedl, že v projektové dokumentaci bylo beze změny využito cca 1388 bodů ze zaměření Bc. K., jež tvořily břehovou čáru a situaci vně rybníka, nevyužito bylo cca 44 bodů tvořících dno rybníka, projektantem pak bylo vloženo cca 52 bodů tvořících dno rybníka a u cca 52 bodů tvořících dno rybníka zaměřených Bc. K.em došlo v projektové dokumentaci ke změně výškové kóty v rozsahu -0,30 až + 1,49 m. Na dotaz, jaká by byla průměrná výška vytěženého sedimentu k rybníku Silvestr, pokud by byla projektová dokumentace vypracována dle prvotního zaměření Bc. K., znalec uvedl, že nelze jednoznačně odpovědět s ohledem na nutnost vzniku násypu, pokud by však vzal v úvahu jen výkop, pak by průměrná výška sedimentu dosahovala 0,21 cm, kdy vychází z plochy rybníka 218.880 m2.

S ohledem na rozpory týkající se vyhodnocení objemu sedimentu (v souvislosti s měřením zajištěným Ministerstvem zemědělství u Povodí Moravy s.p.), o němž bude pojednáno níže, byl vyhotoven revizní znalecký posudek ČVÚT Praha, Fakulty stavební- znaleckého ústavu mimo jiné pro obor geodézie, kartografie a projektování, který se mimo jiné rovněž zabýval i porovnáním zaměření Bc.K.a a projektové dokumentace, kdy dopěl k podobným závěrům jako Ing.Vašíček. Pokud se jedná o rybník Sobík, bylo ČVUT zjištěno, že celkem je v projektové dokumentaci cca 800 číslovaných bodů, z nich je celkem 23 bodů odlišných, kdy jeden z těchto bodů má odlišné souřadnice i výšku a zbylých 22 bodů pouze výšku. Změny výšky jsou v rozsahu +0,08m až +0,84 m.U změny souřadnice nelze vyloučit, že se jedná jen o chybu v psaní (0,03 x0,13 m). Ve všech případech se jedná o body, které byly změřeny v ploše rybníka. Konkrétně se dle přílohy č.2 znaleckého posudku jedná o tyto body:

Číslo bodu	dY (m)	dX (m)	Rozdíl
51	0,03	0,13	+0,08
65	0	0	+0,18
66	0	0	+0,04
74	0	0	+0,06
214	0	0	+0,36
236	0	0	+0,24
628	0	0	+0,69
629	0	0	+0,70
630	0	0	+0,35
631	0	0	+0,50
632	0	0	+0,22
633	0	0	+0,29
635	0	0	+0,41
636	0	0	+0,12
637	0	0	+0,27

638	0	0	+0,36
639	0	0	+0,37
640	0	0	+0,50
641	0	0	+0,84
642	0	0	+0,48
643	0	0	+0,69
644	0	0	+0,57
645	0	0	+0,58

Kromě číslovaných bodů je dle ČVUT v projektu cca 200 bodů nečíslovaných, které byly zřejmě doplněny při zpracování projektu a jsou v místech dna rybníka, kde měření Bc. K.a neproběhlo.

Pokud se jedná o rybník Silvestr, ze znaleckého posudku ČVÚT vyplývá, že celkově bylo v projektové dokumentaci uvedeno cca 1 500 číslovaných bodů. Z toho je celkem 55 změněných bodů, z nichž jeden má odlišné souřadnice i výšku (opět nelze vyloučit chybu v psaní: 0,49 x 0,19m), zbylých 54 pouze výšku. Změny výšky jsou v rozsahu +1,49 m až -1,10 m. Ve všech případech se jedná o body, které byly změřeny v ploše rybníka. Konkrétně se dle přílohy č.3 znaleckého posudku jedná o tyto body:

Číslo bodu	dY(m)	dX(m)	rozdíl
548	0,49	0,19	+0,03
1079	0	0	+0,67
1085	0	0	+0,68
1090	0	0	+0,51
1094	0	0	+0,62
1105	0	0	-0,15
1108	0	0	+0,05
1109	0	0	-0,11
1110	0	0	+0,22
1169	0	0	+0,02
1171	0	0	+0,62
1172	0	0	+0,76
1174	0	0	+0,98
1175	0	0	+1,42
1176	0	0	+1,13
1178	0	0	+1,24
1179	0	0	+1,33
1181	0	0	+1,20
1183	0	0	+1,06
1184	0	0	+0,97
1185	0	0	+0,89
1186	0	0	+0,79
1187	0	0	+0,88
1188	0	0	+0,86
1189	0	0	+0,70
1190	0	0	+0,68
1192	0	0	+0,67
1193	0	0	+0,34

1194	0	0	+0,25
1195	0	0	+0,37
1196	0	0	+0,77
1197	0	0	+0,98
1198	0	0	+1,03
1200	0	0	+0,97
1201	0	0	+0,82
1202	0	0	+0,77
1203	0	0	+1,12
1204	0	0	+1,49
1205	0	0	+0,86
1206	0	0	+0,90
1207	0	0	+0,69
1208	0	0	+0,60
1209	0	0	+0,65
1210	0	0	+0,58
1211	0	0	+0,56
1212	0	0	+0,45
1237	0	0	+0,52
1277	0	0	+0,35
1278	0	0	+0,08
1349	0	0	-0,30
1350	0	0	-0,17
1351	0	0	+0,54
4001	0	0	+0,58
4003	0	0	-1,10
4009	0	0	-0,89

Kromě číslovaných bodů je v projektu cca 50 bodů nečíslovaných, které byly zřejmě doplněny při zpracování projektu a jsou v místech dna rybníka, kde měření Bc. K.a neproběhlo. Ze znaleckého posudku, ale i výpovědi jeho zpracovatelů rovněž vyplývá, že vzhledem k tomu, že Bc.K. z objektivních důvodů nezaměřil cca polovina dna rybníka Sobík, nelze určit předpokládané množství vytěženého sedimentu. Pokud se jedná o zaměřenou část, tedy plochu 141 000m2 (z celkové plochy 291.400 m2) měl být dle znaleckého ústavu úbytek objemu 5.440 m3, z toho 15.670 m3 hmoty odtěženo a 10.230 m3 nasypáno, což se jak soudu, tak samotným zpracovatelům posudku, jak bylo rozebráno i v rámci jejich výslechu, jevilo nesmyslným. Tento nesoulad lze dle názoru soudu vysvětlit tím, že projektované dno bylo navrženo o desítky cm výše oproti původnímu dnu, jak popsal ve své výpovědi svědek Ing. P.. K rybníku Silvestru pak znalecký posudek stanovil, že pokud by projektová dokumetace byla vyhotovena dle zaměření Bc.K.a, měl být výkop 43.060 m3 a násyp 34.190 m3. Ani vtomto případě by však dle názoru zpracovatelů posudku neměl násyp vzniknout v takovém rozsahu a proto určily rozdíl mezi správným předpokladem a předpokladem uvedeným v projektu na 76.461 m3 a správnou předpokládanou průměrnou výšku vytěženého sedimentu (za předpokladu, že by projektová dokumentace byla vypracována podle skutečného zaměření Ing.K.a) určili na 0,20 m. Když se pak znalecký posudek zabýval projektovou dokumentací zobrazující změnu stavby rybníka Silvestr před dokončením, bylo opět poukázáno na výškové odchylky u 53 bodů v rozsahu +0,98 až -1,13m, kdy výšky bodů se lišily nejen oproti zaměření Bc.K.a, ale rovněž oproti původní projektové dokumetaci a v převážné většině se jednalo o navýšení kót. Pokud by byla změna projektové dokumentace vypracováno podle skutečného zaměření Ing.K.a, pak předpokládaná hodnota úbytku objemu měla být uvedena 77.680 m3, z toho 81.860 m3 mělo být odtěženo a

4.180 m3 mělo být nasypáno, předpokládaná průměrná hodnota úbytku objemu by tak činila 0,35 m.

Jelikož v revizním znaleckém posudku ČVÚT byly přesněji specifikovány konkrétní body (kóty), než –li ve znaleckém posudku Ing. Vašíčka, soud vycházel z porovnání a zjištění, jak je učinila ČVÚT.

V souvislosti se změnou výškových kót zaměřených Bc.K.em pak projekty neodpovídaly skutečnému zaměření a zejména pak skutečnému stavu rybníků, tedy rozsahu jejich zabahnění, ale došlo tak i k posunutí projektovaného dna, u rybníku Sobík výše oproti dnu původnímu (rostlému) a u rybníku Silvestr naopak níže, jak potvrdil Ing.P. ohledně obou rybníků, tak Petr S. a Ing. Č. ohledně rybníku Silvestr, ale i B.kar ohledně rybníku Sobík, když ve své výpovědi poukázal na to, že byl ze strany obžalovaného B.a informován o vyšším množství vytěženého sedimentu u rybníku Sobík. Každopádně projektová dokumentace bez ohledu na skutečný stav a zaměření splnila svůj zjevně prioritní účel, neboť u rybníku Sobík bylo deklarováno předpokládané množství odkopávek ve zdrži, tedy hmoty k odtěžení, v objemu 122.805 m^3, čímž při katastrální výměře rybníka Sobík o rozloze 30,5267 ha dosáhl vrstvy hmoty k odtěžení převyšující průměrnou výšku 40 cm (40,2 cm) a u rybníku Silvestr bylo deklarováno předpokládané množství odkopávek ve zdrži, tedy hmoty k odtěžení v objemu 119.521,02 m^3, čímž při katastrální výměře rybníka Silvestr o rozloze 25,371 ha dosáhl vrstvy hmoty k odtěžení převyšující průměrnou výšku 40 cm (47,1 cm).

Dále je třeba k projektové dokumentaci dodat, že v souhrnné technické zprávě (č.l. 1837-Sobík a č.l.2545-Silvestr) je uvedeno, že bylo provedeno výškopisné a polohopisné zaměření zájmového území, které provedl Bc. Jan K. a kdy pevné výškové body jsou vyznačeny v Celkové situaci stavby, příloze C.2. Dále je součástí projektové dokumentace také výkaz výměr. Z výkazu týkajícího rybníka Sobík (č.l. 1872- 1881) mimo jiné vyplývá, že odkopávky ve zdrži by měly činit 122.805 m3 a násypy toliko 2.401,30 m3. Z výkazu týkajícího rybníka Silvestr (č.l. 2578- 2581) mimo jiné vyplývá, že odkopávky ve zdrži by měly činit 119.521,94 m3 a násypy toliko 176,80 m3.

Shora uvedené hodnoty odkopávek ve zdrži pak obžalovaný Ing. D. uvedl v několika přílohách, jež jsou základní náležitostí žádosti o poskytnutí podpory, konkrétně ve Formuláři I-obsah technické zprávy na straně 2 označené jako návrh parametrů a technického řešení akce v kolonce „odbahňování-objem vytěženého sedimentu celkem“ , v případě rybníku Sobík na č.l. 1768-1769, v případě rybníku Silvestr na č.l. 2285-2286. Shodné údaje týkající se předpokládaného množství sedimentu pak byly Ing.D., jak sám připustil uváděny i ve formulářích S 05 143 nazvaném „ Parametry akce-budovy a stavby“ (č.l. 1774-Sobík a č.l.2330-Silvestr). Tyto dokumenty vyplněné Ing. D. (jak je zřejmé z výpovědi obž.Ing. D. a Ing. B.) a datované dnem 30.3.2010 (stejně jako žádost o poskytnutí dotace) byly za žadatele Orlík nad Vltavou s.r.o. předloženy Ministerstvu zemědělství blíže nezjištěného dne,stejně tak jako čestná prohlášení (formulář H), kterými svým podpisem Ing. Ivan B. za žadatele dne 30.3.2010 stvrdil mimo jiné i to, že informace uvedené v žádosti a jejích přílohách jsou pravdivé a že si je vědom své trestní odpovědnosti a povinnosti v žádosti uvedené právnické osoby odvést poskytnuté finanční prostředky a zaplatit penále v případě uvedení nepravdivých údajů nebo nesplnění některého z kritérií, na které bylo poskytnutí podpory vázáno (č.l. 1765-Sobík a č.l. 2282-Silvestr). Samotné žádosti o poskytnutí dotace (č.l.1762-764 –Sobík a č.l. 2279-2281-Silvestr) podepsané Ing.Ivanem B.em byly podány na Ministerstvo zemědělství, Agenturu pro zemědělství a venkov spolu dne 31.3.2010. Jak vyplývá z výpovědi obžalovaného Ing. D., obě žádosti na ministerstvo nesl na podatelnu osobně. Nelze však podle podacího razítka a potvrzení o převzetí zjistit, zda byly podány i s některými přílohami.

Spolu se žádostí o podporu však zjevně nebyla podána i zmíněná projektová dokumentace (jako jedna ze základních náležitostí -dokumentace pro územní řízení), rozhodně ne v plném rozsahu, což je zřejmé z přípisu až ze dne 11.8.2010 adresovanému ministerstvu (na č.l. 1756), v němž Orlík nad Vltavou s.r.o. prostřednictvím ředitele Ing. Ivana B. sděluje, že zasílají požadované podklady pro akci: „Obnova rybníku Sobík" a „Obnova rybníku Silvestr", kdy je teprve zasílána situace návrhu, podélný profil a příčné profily, což podporují i data fakturace ze strany obžalovaného Ing. R.a, jak bylo již shora rozebráno. Tomu, že obě dokumentace byly Ing. R.em zpracovány do konce března 2010, jak se snažil soud přesvědčit Ing. D. i Ing. R., soud neuvěřil. Kromě toho, na co bylo poukázáno shora (data fakturace), soud celkem důvodně pochybuje, že by bylo v silách jediného člověka zpracovat hned dvě takto rozsáhlé projektové dokumentace, pokud k zaměření dle Bc. K.a došlo až v období 15.2.-21.2.2010 u Sobíku a v únoru až březnu u Silvestru. Bc. K.a navíc uvedl, že k Silvestru odevzdal své zaměření až 30.3.2010, geometrický plán odevzdal až 7.4.2010 a fakturu vystavil až 7.4.2010. Nelze opomenout přepracování projektové dokumetace u rybníku Silvestr, jak o tom hovořil obžalovaný Ing. R.. Podle soudu je tedy vyloučeno, že ke dni 30.3.2010 měl obžalovaný Ing. D. k dispozici projektovou dokumentaci, z níž mohl čerpat navržené parametry akce uvedené ve formulářích pro Ministerstvo zemědělství a na základě níž mohl v den zpracování či podání žádosti odhadovat množství sedimentu. Dá se tedy předpokládat, že formuláře I. byly antidatovány a doloženy neformální cestou na ministerstvo v pozdějším období, než je nejzažší možné datum pro podání žádosti.

Je třeba však připomenout, že hodnota mocnosti sedimentu v podkladech poskytovaných Ministerstvu zemědělství nebyla žadatelem nikde sdělena a výpočet průměrné vrstvy si zjevně učinilo ministerstvo samo, byť podle Pravidel by tento parametr měl být žadatelem uveden, ať již v základních náležitostech (odst.VII.), kde se hovoří o stanovení průměrné výšky a odhadu kubatury sedimentu či v náležitostech doplňku (odst.VIII.), kde se hovoří o upřesnění průměrné výšky sedimentu a upřesnění odhadu kubatury sedimentu.

A ve výčtu nedostatků a nesrovnalostí týkajících se předmětných žádostí o poskytnutí podpory soud musí pokračovat. Ze spisového materiálu shromážděného na Ministerstvu zemědělství k předmětných dotačním žádostem totiž vyplynula řada okolností, které rozhodně nenasvědčují aplikaci zákona č. 487/2009 Sb. (ale spíše přinejmenším jejímu obcházení) a splnění podmínek pro rozhodnutí o poskytnutí dotace, což se týká obou projednávaných případů.

Pokud se jedná o obnovu rybníku **Sobík**, ohledně něhož byla žádost podána poslední den lhůty stanovené Pravidly (dne 31.3.2010), je třeba konstatovat, že podle výpisu z katastru nemovitostí (č.l. 1790) katastrální výměra pozemku ke dni 24.3.2010 činila 305.267 m2 (30,53 ha), kdy právě tento výpis byl k žádosti jako základní náležitost dodán. Zde soud musí upozornit na znění Pravidel, tedy na to, že mezi kritéria podpory byla zařazena podmínka, aby se jednalo o celkové odbahnění rybníků a nádrží o katastrální výměře 1 až 30 ha. Již tato okolnost měla vést pracovníky ministerstva k vyřazení žádosti. Ovšem záhy se ve spise ministerstva objevuje nový výpis z katastru nemovitostí ze dne 7.5.2010 (č.l. 1807), v němž je deklarována katastrální výměra rybníka Sobík 299.990 (29,999 ha), což dle názoru soudu není okolnost čistě náhodná. Ačkoliv Pravidla stanoví, že za žádost se považuje taková, která obsahuje veškeré náležitosti stanovené v odst. VII., přičemž nekompletní žádost nelze přijmout, je ze spisu patrné, že velká řada základních náležitostí musela chyběla zcela, některé mohly trpět toliko formálními nedostatky, jejichž dodatečné odstranění pravidla umožňují. Bohužel administrace podání žádostí na ministerstvu byla velmi nedostatečná, neboť nelze jednoduše vyčíst, zda a jaké přílohy byly přímo spolu se žádostí předloženy a kromě toho, jak bylo zjištěno z výpovědí pracovníků ministerstva, některé přílohy byly předávány osobně přímo do rukou referentů. Proto soud musel závěry ohledně podaných příloh poměrně složitě dedukovat na základě jiných okolností, než-li je podací

razítko, např. prostřednictvím výzev k doložení příloh ze strany ministerstva, na základě vidimací apod. Rozhodně při podání žádosti musela chybět úředně ověřená kopie osvědčení o zápisu do evidence zemědělského podnikatele, neboť k její vidimaci došlo až dne 25.5.2010 (viz. č.l. 1786). Dále muselo až později dojít k založení výpisu z obchodního rejstříku žadatele, když je vytištěn a vidimován až dne 3.5.2010 a o pozdějším poskytnutí svědčí i to, že Ministerstvo zemědělství až dne 6.4.2010 (č.l. 1803) žadatele vyzývá k předložení výpisu z registru ekonomických subjektů. Podle této výzvy pak musely chybět i další základní náležitosti (které ministerstvo v této výzvě požadovalo), a to originál čestného prohlášení (formulář H) s úředně ověřeným podpisem, doklady o vlastnictví, nájmu či jiném právním vztahu k vodnímu dílu, stanovisko správce příslušného povodí, které jak je zřejmé z č.l. 1794-1795, bylo zpracováno až dne 14.4.2010, stanovisko správce vodního toku, které jak je zřejmé z č.l.1800, bylo zpracováno až dne 4.5.2010, kopie posudku o potřebě technicko- bezpečnostnostního dohledu, které bylo zpracováno dne 15.4.2010 (viz. č.l. 1802) a podpis na formuláři S 05 110 (č.l.1770). Velmi zarážející je však to, že spisový materiál neobsahuje podle soudu zásadní náležitost žádosti, bez níž bylo možné těžko posoudit relevanci žádosti a splnění kritérií dotačního programu, a to výškopisné a polohopisné zaměření dna rybníka před započetím těžby sedimentu (s podélným řezem ve vzdálenosti max.40m) a stanovení průměrné výšky sedimetu a odhad kubatury sedimentu, vše provedené způsobilou osobou, pokud je požadována podpora odbahnění rybníka. Záhadou je, z jakého důvodu tato náležitost nebyla vyžadována ani dodatečně pracovníky ministerstva, jejichž vysvětlení, že jim stačila projektová dokumentace, je pro soud zcela nepřesvědčivé, obzvláště pak, pokud je ze spisu patrné, že tato byla ministerstvu zaslána mnohem později a pokud dokumentace pro územní řízení či pravomocné územní rozhodnutí je další samostatnou základní náležitostí, kterou musel žadatel podle Pravidel dodat do 30.6.2010, pokud tak neučinil při podání žádosti. Ze shora uvedeného zřejmé, že se nejednalo o ryze formální nedostatky, která Pravidla dovolují dodatečně odstranit, ale jednalo se absenci základních náležitostí žádosti a za takové situace byla žádost nekompletní a nebylo možné ji přijmout, zařadit ji do pořadí a dál o ní rozhodovat. Jak je dále zřejmé z již citovaného přípisu B.kara ze dne 11.8.2010 (č.l. 1756), ačkoliv základní náležitost ve formě dokumentace pro územní řízení, případně pravomocné územní rozhodnutí (což v daném případě nepřicházelo v úvahu, když stavební povolení bylo vydáno až dne 16.5.2011 a PM nabylo až dne 16.6.2011- viz č.l. 1469-1472) mělo být předloženo podle Pravidel nejpozději do 30.6.2010, nebylo tomu tak a opět ani na základě tohoto nedošlo k žádné negativní reakci ze strany ministerstva. Postup úředníků ministerstva pak nezlomil ani negativní posudek strategického experta ze dne 18.8.2010 (č.l. 1757-1761) , který konstatoval, že navrhovaná akce není v souladu s cíli vyjmenovanými v dokumentaci programu 129 130 a nedoporučil ji zařadit od užšího výběru akcí, přičemž kladný posudek strategického experta je zákonnou podmínkou pro přiznání dotace v případě spolufinancování z úvěru Evropské investiční banky, což se rybníku Sobík týkalo, jak vyplývá z přehledu financování Českomoravské rozvojové banky na č.l.1421. Naproti tomu, jak je zřejmé ze Zápisu z jednání mezirezorní pracovní skupiny datovaného 29.11.2010, tato skupina navrhla panu ministru vyslovit souhlas se zařazením akcí uvedených v příloze č. 9, jež je součástí zápisu, do programu 129 130. K této příloze (č.l. 1785) je však třeba předeslat, že byla vyhotovena s datem 1.12.2010 a že v této příloze zpracované tajemnicí MPS se nachází snad jediná zmínka o průměru sedimentu (0,41m). K tomu lze ještě připomenout, že podle Pravidel musel být registrační list akce vydán do 30.11.2010 (a proto se soud pozastavuje nad datem přílohy č.9), jinak měla být dotace zamítnuta z důvodu nedostatku finančních prostředků. Každopádně, jak vyplývá z registrace akce (č.l. 1707), Ministerstvo zemědělství dne 30.11.2010 vystavilo registrační list na tuto dotační akci a dne 21.12.2010 náměstek ministra Ing. Aleš Kendlík žadateli sdělil, že ministr vyslovil souhlas se zařazením akce „Obnova rybníku Sobík“ do programu 129 130, kdy vydání Rozhodnutí o poskytnutí dotace je podmíněno kladným stanoviskem enviromentálního experta. Přílohou tohoto dopisu pak byl souhlas se zadáním akce ze dne 14.12.2010 (č.l. 1709-1712), kterým bylo oznámeno zaregistrování akce v databázi EDS, žadatel byl vyzván k vypsání výběrového řízení a

bylo sděleno, že udělený souhlas je podmíněn tím, že ve stavebním řízení je nutno doložit správné hydraulické výpočty profilu Benešových rámů a upravit projekt tak, aby provedení vyhovovovalo TNV 752935, dále tento souhlas obsahoval výzvu, aby do **30.4.2011** byl předložen doplněk žádosti (formulář J), a to včetně příloh, jimiž jsou (soud uvádí zkrácenou verzi): dokumentace k veřejné zakázce, návrh smlouvy o dílo, včetně položkového rozpočtu, **výškopisné a polohopisné zaměření dna rybníka** provedené nejdříve po 30 dnech od vypuštění rybníka, avšak před započetím těžby sedimentu, upřesnění průměrné výšky sedimentu a upřesnění odhadu kubatury, vše provedené odborně způsobilou osobou, což není třeba **znovu** předkládat, **pokud** měření předložené jako základní náležitost **bylo provedeno** v době, kdy rybník **byl vypuštěn déle než tři měsíce**, dále pravomocné stavební povolení, pravomocné rozhodnutí o povolení nakládání s povrchovými vodami za účelem chovu ryb, hydrotechnický posudek, stanovisko správce vodního toku k návrhu manipulačního a provozního řádu, údaje o nakládání s vytěženým sedimentem, doklad o o vlastnictví,nájmu a jiném právní vztahu k pozemkům,nak teré bude sediment uložen, formuláře S 09 upravené dle zadání veřejné zakázky, posudek enviromentálního experta programu, čestné prohlášení žadatele, že na předmět podpory mu nebylo nic vyplaceno a přiznáno, vyplněné údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu v souvislosti s vypuštěním rybníka s čestným prohlášením, informace o deponiích či přímém uložení sedimentu na zemědělské pozemky, doklad evidence o hospodaření za poslední tři roky. Tento přípis pak obsahoval výslovné poučení, že pokud žadatel v uvedeném termínu požadované doklady nedoplní nebo nepožádá o pR.loužení termínu, bude žádost zamítnuta, přičemž pR.loužení termínu pro podání doplňku žádosti lze akceptovat **maximálně v délce 60 dnů.** Přílohou tohoto přípisu pak byla mimo jiné Tabulka „Návrh parametrů a technického řešení akce“, formulář „Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu v souvislosti s vypuštěním rybníka“ či tabulky týkající se uložení sedimentu.

Zde lze podotknout, že spisového materiálu v části týkající se dokumentace výběrového řízení (sv.6), které organizovala Stavební poradna, spol. s r.o., je zřejmé, že informace o zadávacím řízení byly uveřejněny již dne 14.9.2010. Do výběrového řízení se přihlásilo kromě společnosti Z. a.s. dalších sedm právnických osob jako uchazečů a členy komise byli mimo jiné i Ing. Ivan B. a obžalovaný Ing. Jaroslav D.. Jako ekonomicky nejvhodnější nabídka pak byla vyhodnocena nabídka společnosti Z. a.s., přičemž zadávací řízení bylo napadeno u Úřadu pro ochranu hospodářské souteže (dále jen ÚOHS) jedním z uchazečů, a to Petrem Březinou –APB Plzeň, kdy námitkami tohoto navrhovatele se ÚOHS opakovaně zabýval a návrhy zamítl, přičemž rozhodnutí vydaná ÚOHS byly v rámci podaného rozkladu potvrzena a rozklady zamítnuty rozhodnutími Předsedy ÚOHS dne 27.7.2011 (tedy v době, kdy již podle stavebního deníku došlo k předání stavby zhotoviteli). Smlouva o dílo týkající se Obnovy rybníka Sobík (č.l. 1484-1509), jejíž součástí byl i položkový rozpočet, byla mezi společností Orlík nad Vltavou s.r.o.-jako objednatelem a společností Z. a.s. –jako zhotovitelem uzavřena dne 16.3.2011. Z obsahu této smlouvy rozhodně nevyplývá povinnost zhotovitele zaměřit stavbu před zahájením těžby, jak tvrdil obžalovaný Ing.D. a spoléhal Ing. R.. Termín předání staveniště určen nebyl a lhůta výstavby byla stanovena na 11 měsíců (pozn.soudu: podle stavebního deníku došlo k předání stavby dne 6.6.2011 a k jejímu ukončení dne 29.6.2012). Cena díla ve výši 40.774.031 Kč včetně DPH pak byla deklarována jako **cena nejvýše přípustná,** s tím, že ji měnit jen za podmínek uvedených ve smlouvě, tedy objednatelem budou nad rámce smluvní ceny hrazeny pouze práce a dodávky, které si zcela prokazatelně objednal. Jednotkové ceny uvedené v položkovém rozpočtu nabídky jsou pevné po celou dobu provádění stavebních prací. Dále byly ujednány podmínky měsíční fakturace a vedení stavebního deníku, kde mají být mimo jiné zaznamenány podstatné záležitosti v průběhu provádění díla (dle názoru takovou podstatnou záležitostí je i to, že projektová dokumentace neodpovídá skutečnému stavu). V závěrečných ustanovení smlouvy (pozn. soudu : jedná se o poslední část textu nad podpisy) je uvedeno, že plnění povinností vyplývajících z této smlouvy může být zahájeno po přidělení finančních prostředků ze státního

rozpočtu nebo jiných grantů pro financování akce. V případě nepřidělení či podstatného zkrácení dotačních finančních prostředků si objednatel vyhrazuje právo od smlouvy odstoupit, pokud nebude smluvně dohodnuto jinak. K tomu soud musí uvést, že toto znění smlouvy poněkud devalvuje tvrzení svědka Ing. B., že realizace obnovy rybníků nebyla závislá na poskytnutí dotace a k realizaci by i tak došlo z prostředků společnosti i tvrzení svědka Ing. Jaroslava Zvánovce, který, ač smlouvu přímo pod tímto ustanovením podepsal, vypověděl, že neměl povědomí o tom, že akce je financována z prostředků státu, ale i tvrzení obžalovaného B.a, který připustil (byť toliko ve výpovědi týkající se rybníku Silvestr), že smlouvu o dílo viděl a měl ji k dispozici. Lze již jen dodat, že předmětnou smlouvu o dílo za Orlík nad Vltavou s.r.o. podepsal jednatel společnosti Johannes Schwarzeberg.

Na tomto místě je třeba se vrátit k chronologii dalšího postupu při vyřizování žádosti o poskytnutí dotace na Obnovu rybníku Sobík zjištěné z listinných důkazů poskytnutých Ministerstvem zemědělství, tedy k tomu, co navazalo po zaslání výzvy k předložení doplňku žádosti, včetně jeho příloh **ve lhůtě do 30.4.2011**. Podle dodejky (č.l. 1735) dne 28.4.2011 byla doručena žádost Orlík nad Vltavou s.r.o. o pR.loužení lhůty termínu k doplnění žádosti o podporu do 30.6.2011z důvodu probíhajícího výběrového řízení a stavebně povolovacího řízení. Jak je zřejmé ze souhlasu pracovníka Ministerstva zemědělství ze dne 2.5.2011 (č.l.1732) s tímto pR.loužením termínu byl vysloven souhlas. Dne 2.6.2011 pak byl zaevidován doplněk žádosti pro projednání registrované akce (formulář č.l.1479), který byl podán s jedinou přílohou nazvanou obálka. Blíže nezjištěného dne byly dodány dokumenty, jako je formulář Dokumentace akce S 09 110 (č.l.1480), který je shodně jako doplněk žádosti datován 27.5.2011, Čestné prohlášení týkající se zadávacího řízení, které je rovněž ze dne 27.5.2011 (č.l. 1482) či jiné listiny datované stejně.

Rozhodně však v termínu do 30.6.2011 nemohly být předloženy přílohy, jako je formulář „Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu rybníka“, upřesnění kubatury sedimentu (tzv.kubaturová tabulka, což by mohla být Tabulka parametrů akce-č.l. 1717, v níž je opět obžalovaným Ing. D. a Ing. B.em deklarováno množství sedimentu 122.805 m3), pravomocné rozhodnutí o povolení k nakládání s povrchovými vodami, stanovisko správce roku pod vodním dílem k manipulačnímu řádu, formulář „Informace o deponích“, katastrální mapa k pozemkům pro uložení sedimentu,včetně výpisů z KN a souhlasu ZD, čestné prohlášení, že vlastník nezmění vlastnická práva k předmětu podpory bez souhlasu MZe, stanovisko OŽP k zásahu do VKP, jak je zřejmé z výzvy ředitele Odboru vody v krajině a odstraňování povodňových škod , Ing. Mariana Čiernika ze dne 14.7.2011 (viz č.l. 1922-1923), který ač již pR.loužená lhůta k dodání příloh doplňku žádosti skončila a žádost tedy měla být dle Pravidel (uvedených v zákoně o státním rozpočtu), ale i dle přípisu ministerstva ze dne 14.12.2011(č.l. 1709-1712) zamítnuta, opět dál ve věci jedná a sám se spolupráce u žadalele dožaduje a stanovuje další **lhůtu do 31.7.2011** (která mimochodem opět není dodržena). To, že tyto podklady nebyly dodány ani v pR.loužených lhůtách do 30.6.2011 či do 31.7.2011 je patrné i z dalších indicií, jako je to, že stanovisko správce vodního toku k manipulačnímu řádu bylo vydáno až dne 2.8.2011 (č.l.1711), že k ověření podpisu na čestné prohlášení vlastníka rybníka (č.l. 1713), týkajícího se ponechání vlastnických práv k předmětu dotace došlo až dne 15.9.2011, ale zejména o pozdním předložení vyžádaných dokladů svědčí přípis Ing. Jaroslava D. ze dne 24.7.2011 (č.l.1669), který je však ministerstvem evidován až dne 4.8.2011, z něhož je patrné, že doplňuje žádost o poskytnutí podpory, a to doklady: vyplněný formulář „Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu rybníka“, upřesnění kubatury sedimentů, včetně souhlasu nájemce pozemků, jejich seznam a zákres do katastrální mapy, pravomocné povolení k nakládání s vodami , stanovisko správce vodního toku k manipulačnímu řádu, pravomocné stavební povolení (č.l. 1469-PM: 16.6.2011), závazné stanovisko OŽP k zásahu do VKP a čestné prohlášení, že vlastník nezmění vlastnická práva. Uvedené dokumenty pak skutečně byly obsahem spisu Ministerstva zemědělství. Je však na

místě pozastavit se nad tím, že v tabulce týkající se identifikace uložení sedimentu z rybníku Sobík (č.l. 1670) je uvedena celková kubatura 125.428 m3, nad tím, že k ověření podpisu na čestné prohlášení vlastníka rybníka (č.l. 1713), týkajícího se ponechání vlastnických práv k předmětu dotace došlo až dne 15.9.2011, ale zejména nad formulářem „Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu rybníka“, obsahujícím čestné prohlášení o tom, že uváděné údaje jsou pravdivé, podepsané Johannesem Schwarzenbergem dne 11.1.2011 (č.l.1671). Třeba však předeslat, že provedeným dokazováním bylo zjištěno, že tento dokument vyplnil obž.Ing. D., který to původně popíral, avšak po zpracování a provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví se specializací na ruční písmo, z jehož závěrů vyplývá, že tento obžalovaný pravděpodobně vyplnil data v tabulce, sám připustil, že data vyplnil, avšak se znalostí termínů zaměření sedimentu pro podání žádosti, kdy termím vypuštění rybníka mu musel sdělit B.kar či baštýř Š., který měl k dispozici obsádkovou knihu. K tomu je však třeba uvést, že tato obhajoba obžalovaného je celkem bezvýznamná s ohledem na znění formuláře. Již ze samotného názvu formuláře, ale i vysvětlivky k formuláři, je patrné, že údaje se měly vztahovat k zaměření **mocnosti sedimentu**, k němuž, jak bylo zjištěno, nikdy nedošlo, ani před podáním žádosti, dokonce ani před započetím stavby. Do kolonky „Vypuštění rybníka před podáním žádosti, bylo-li provedeno“, kam obžalovaný Ing. D. vyplnil datum : 21.10.2009, měl být dle vysvětlivek uveden poslední den vypouštění, což byla podle výpovědi svědka Š. a jeho záznamů v obsádkové knize doba kolem 5.11.2009, kdy došlo k rybolovu, přičemž kolem půlky února už začalo napouštění, protože již 17.3. začal rybník nasazovat rybou. Pokud se jedná o obžalovaným Ing. D. vyplněnou kolonku „Zaměření **sedimentu** pro podání žádosti“ ,v níž je uvedeno datum 26.2.2010, je třeba připomenout, že podle výpovědi svědka Bc. K.a, ale i jeho technické zprávy (č.l. 2828) polohové a výškové zaměření rybníku (nikoli jeho sedimentu) provedeno dne 15. a 21.2.2010 (tedy v době,když již započalo napouštění rybníka). Kolonky „ Vypuštění rybníka před podáním doplňku žádosti“ a „ Zaměření sedimentu pro podání doplňku žádosti“, které bylo podle vysvětlivek i Pravidel nutno provádět pouze v případě, že měření předložené jako základní náležitost žádosti, bylo provedeno v době, kdy rybník byl vypuštěn déle než 3 měsíce, zůstaly nevyplněny. Z tohoto formuláře tedy vyplývá, že žadatel (resp. Ing. D., který jej vyplnil) jednak uvedl nepřesně dožadovaná data, ale zejména oproti skutečnosti předstíral, že došlo k řádnému zaměření mocnosti sedimentu, a to již před podáním žádosti o poskytnutí podpory v období, kterému předcházely více než tři měsíce vypuštěného rybníka.

Jak je patrné z listiny založené na č.l. 1929, dne **25. -26.7.2011,** pracovníci Ministerstva zemědělství opětovně projednávali žádost o posunutí termínu pro doplnění žádostí na akci „Obnova rybníku Sobík“ a „Obnova rybníku Silvestr“, a to ačkoliv druhostranně na této listině je uvedeno, že k posouzení došlo na základě žádosti účastníka programu ze dne **19.8.2011** a bylo akceptováno pR.loužení termínu pro odstranění nedostatků Doplňku k žádosti na uvedené akce, a to ve lhůtě **do 30.9.2011**. Důvodem pro posunutí termínu pro doplnění žádosti měla být změna v osobě administrátora, a to ačkoliv ke změně tzv. administrátora žádosti (Ing.D.-Projektový ateliér D. s.r.o.) došlo již na základě dodatku č.1 Mandátní smlouvy č. 04/TP/10 dne 31.5.2011 a ačkoliv se žádost o pR.loužení termínu týkala toliko rybníku Silvestr (viz č.l.1931).

Dne 6.9.2011 pak bylo zaevidováno čestné prohlášení o množství vytěženého sedimentu při odbahnění rybníka (č.l.1715) podepsané dne 1.9.2011 Johannesem Schwarzebergem, což postrádá jakoukoliv logiku, když ještě nedošlo k ukončení stavby a těžba podle stavebního deníku a fakturace pokračovala minimálně do února 2012. Obdobné prohlášení (č.l. 1716) přitom podepsal již dne 27.5.2011 za žadatele Ing. Ivan B. a dne 31.5.2011 obžalovaný Ing. Jaroslav D.. Toto prohlášení má formu vzorového formuláře K z Pravidel (viz. č.l. 4248), jen v něm chybí kolonka „Množství vytěženého sedimentu (m3) “, kdy tento formulář je jednou z podmínek pro přiznání podpory (odst.IX Pravidel v části 2 C) a z logiky věci měl být předložen až po realizaci akce, a zejména po zjištění skutečně vytěženého množství sedimentu. Stejný formulář pak

skutečně žadatel předkládal po ukončení realizace akce (viz č.l. 1426) s podpisem Ing.Ivana B. (ze dne 21.5.2013) a Ing. Jaroslava D. (ze dne 28.5.2013), avšak i v tomto případě nebylo z neznámých důvodů v čestném prohlášení uvedeno „Množství vytěženého sedimentu (m3) " a tato kolonka byla ze vzorového formuláře vymazána.

Formuláře S 09 upravené dle zadání veřejné zakázky (č.l.1481) a další náležitosti doplňku žádosti, k jejichž předložení byl žadatel vyzván již přípisem ze dne 14.12.2010 (č.l.1709-1712) pak byly zjevně vytištěny až dne 6.10.2011, datum jejich podání není ze spisu zřejmé, každopádně i v této dokumentaci akce je uváděno množství vytěženého sedimentu: 122.805 m3 .

Přes všechny shora uvedené nedostatky žádosti o poskytnutí dotace na obnovu rybníku Sobík, kdy je třeba znovu připomenout, že za celou dobu nedošlo k předložení výškopisného a polohopisného zaměření odborně způsobilou osobou, jak je požadováno především v rámci podání žádosti, ale i v rámci doplňku žádosti, bylo Ministerstvem zemědělství **dne 13.10.2011 pod č.j. 106277/2011-MZE-15152** pozitivně rozhodnuto o poskytnutí dotace (č.l. 1411-1414), přičemž součástí tohoto rozhodnutí jsou i podmínky čerpání finančních prostředků .Podle tohoto rozhodnutí měla být realizace akce ukončena dne 31.12.2012 a do 31.5.2013 měla být předložena dokumentace k závěrečnému vyhodnocení stavby, kdy cílem akce mělo být mimo jiné vytěžení sedimentu v množství 122.805 m3 a projekt měl být státem financován do výše 27.182.000 Kč. Jak bude uvedeno níže, v té době již realizace obnovy probíhala. Dne 9.11.2011 pod č.j. 203716/2011-MZE-15152 došlo ke změnovému rozhodnutí, kdy změna spočívala v rozvržení financování pro léta 2011 a 2012 a k dalšímu změnovému rozhodnutí došlo dne 17.5.2012 pod č.j. 62026/2012-MZE-15152, kdy změna spočívala opět v rozvržení financování pro léta 2011 a 2012, ale i ve zvýšení maximálního limitu financování na 28.217.000 Kč.

Jak soud zjistil ze stavebního deníku staveniště (č.l. 423- 460, k dispozici měl soud i jeho originál) bylo zhotoviteli stavby předáno dne 6.6.2011. K tomu je třeba poznamenat, že v Zápisu o odevzdání a převzetí dokončených staveb ze dne 29.6.2012 (č.l. 1474) podepsaného za zhotovitele obžalovaným B.em, za objednatele B.karem a obžalovaným Ing. Jaroslavem D., je uvedeno datum zahájení prací dne 1.8.2011(což si soud vysvětluje zejména tím, že až dne 27.7.2011 bylo předsedou ÚOHS rozhodnuto o zamítnutí rozkladu Petra Březiny). Dne 9.6. a 10.6.2011 mělo kromě dovozu panelů a odstraňování opěvnění z hráze a trhání pařezů dojít k vytýčení profilů. Již od 13.6.2011 do 30.11.2011 dochází zejména k odstraňování nánosů a přesunu hmot. Přesto k prvnímu vyúčtování zemních prací, tedy úprav ve zdrži, dochází dle zjišťovacího protokolu č.1 (č.l. 3118-3120) a faktury (č.l.3117) až za období 1.10.-31.10.2011, což zjevně souvisí s datem rozhodnutí o poskytnutí dotace, ale také opětovně svědčí o tom, že Jaroslav B. byl o dotacích informován. Dále je podle stavebního deníku pauza od 30.11.2011 do 9.1.2012, kdy záznam pokračuje pracemi, jako je pročištění odpadní stoky, překop hráze, odvoz, přesun či rozprostírání zeminy, bourání požeráku, čištění vodoteče, betonovací práce,výkop loviště apod., přičemž poslední záznam o odvozu zeminy je z 4.3.2012 a dále až od 10.4.2012 do 18.4.2012 se opět objevují záznamy o těžení a navážení zeminy a doplňování vzdušného líce (přičemž dne 11.4.2012 je již záznam o povolení částečného napouštění rybníka). Další práce pak dle stavebního deníku probíhaly až do 29.6.2012, kdy došlo k jejich ukončení.

Jak soud naznačil již shora v souvislosti se zjišťovacím protokolem č. 1, po přezkoumání všech zjišťovacích protokolů a s nimi souvisejících faktur k akci rybníku Sobík (nač.l. 3117-3144) je zřejmé, že oproti záznamům ve stavebním deníku dochází k účtování úprav ve zdrži poněkud nesouladně s provedenými pracemi. Pokud se jedná o zjišťovací protokol č.1. a 2., souhrn účtovaných částek (jediných za období roku 2011) ve výši 11.100.755,34 Kč se pak velmi nápadně podobá rozpisu financování projektu dle aktuálního rozhodnutí o poskytování dotace (č.l. 1401), tedy částce 1.100.000 Kč pro rok 2011, což opětovně nasvědčuje tomu, že obžalovaný

Ing.B. měl poznatek o tom, že stavba je dotována. Naposled jsou úpravy ve zdrži účtovány v období za březen 2012, kdy také mimochodem dochází k vyčerpání hodnoty uvedené v položkovém rozpočtu. To pak potvrzuje verzi obžalovaného B.a, že bylo ujednáno, že se budou účtovat jen práce v rozsahu položkového rozpočtu, a nikoli vícepráce či méněpráce, což nahrává i podmínkám pro přiznání podpory uvedeným v Pravidlech. Vysvětluje to pak také to, proč se nikdo ze zúčastněných náležitě nezabýval evidencí odtěženého sedimentu.

Soud pak měl k dispozici i vytyčovací protokol k rybníku Sobík (na č.l. 1431-1438), který vypracoval Ing. Vladimír P., z něhož vyplývá, že k vytýčení došlo ve dnech 6.6.-14.6.2011 na základě zákázky objednatele Z. a.s. dle vytyčovacího výkresu vyhotoveného Ing. Jaroslavem D.. V uvedeném protokolu je mimo jiné uvedeno, že vytýčení bylo provedeno z příčných profilů a kombinací se situací, která byla získána z geodetické kanceláře Bc.Jana K.a polární metodou z předem určených stanovisek a že přesnost vytýčení byla závislá na přesnosti grafického odměření vzdáleností z předaných situací, dále to, že v projektu nejsou uvedeny vytyčovací prvky a byla vymazána souřadnicová síť,příčné profily nejsou kolmé na staničení, ani není uveden úhel, jednoznačně z předložených podkladů není možno vytyčit a předané situace od projektanta v pdf formátu není možno nic zásadního získat. Svědek Ing.P. pak při svém výslechu před soudem vysvětlil, že k faktickému vytýčení potřeboval jen projekt, který obsahoval výškopisný a polohopisný plán a podélný řez, dále už přebíral jen pevné body získané z projektu, až ke zpracování protokolu již potřeboval další podklady od Bc.K.a a kompletní projekt, což si dodatečně vyžádal.

Když pak geodet Ing. Vladimír P. na základě žádosti zástupce zhotovitele stavby, obžalovaného B.a, dne 20.9.2011 provedl měření, dle jeho technické zprávy (na č.l. 374-375), bylo již z 90% provedeno odbahnění (což opět neodpovídá vyúčtování fakticky provedenému panem B.em) a bylo zkonstatováno, že po vynesení stavu po odbahnění do situace projektu bylo zjištěno, že je třeba dokončit odbahnění mezi profily 1 až 4 a upravit terén v prostoru mezi profily 10 až 13, ostatní profily údajně odpovídaly projektu (o čemž lze pochybovat, pokud dle výpovědi právě svědka Ing.P.a bylo dno rybníku projektováno výše, než odpovídalo skutečnosti). Soud měl k dispozici i výpočet Ing.P.a ze skutečného provedení a projektu (č.l.378), z něhož je patrné to, co uváděl a logicky vysvětloval i ve své výpovědi, tedy že mu původně vyšlo množství odtěženého sedimentu na 158.080 m3, kdy tento výpočet pan B. odmítl převzít s tím, že to neodpovídá, že je to moc. Rovněž je v tomto dokumentu zaznamenáno, že nelze ručit za projektované hodnoty (což opět Ing. P. vysvětlil ve své výpovědi poznatky učiněními při vytýčení stavby, tedy že původní dno bylo níže než projektované a pokud by se těžilo jen dle projektu, sediment by nebyl z velké části odstraněn) a že nabízel stavbyvedoucímu i zaměření před zahájením stavby, což bylo z finančních důvodů odmítnuto. Po odmítnutí shora uvedených výpočtů J.B.em, Ing. P. provedl nový výpočet (č.l. 379) s ohledem na poznatky učiněné před započetím stavby, jak vysvětlil ve své výpovědi, tedy s odpočtem cca 20-30 cm (v souvislosti s tím, jak kolíky při vytýčení v terénu vyčnívaly z bláta) a vypočetl tak množství odtěženého sedimentu na 123.848 m3, což dle jeho slov J.B. považoval za přiměřené a odpovídající. V souladu s tímto výpočtem pak Ing. P. vypracoval i svou technickou zprávu ze dne 30.6.2012 (č.l. 1429-1430), jejímž účelem bylo vyhodnocení skutečného provedení stavby, v níž mimo jiné uvedl odstraněné množství nánosu ze dna rybníka včetně sedimentačního prostoru v hodnotě : 123.852 m3 (poz.soudu: mírné zvýšení je logické s ohledem na potřebu úpravy terénu vyjádřenou v technické zprávě ze dne 20.9.2011) s pozn., že výpočet byl proveden ze zaměření skutečného provedení stavby, vynesením výšek do příčných profilů projektu, planimetrováním a výpočtem kubatur.

Jak je zřejmé z Prohlášení o uložení rybničního sedimentuna stavební akci : „Obnova rybníku Sobík“ na č.l. 1051, ZD Kovářov dne 30.6.2012 stvrdilo, že na předem určené plochy

byly uloženy sedimenty vytěžené ze zdrže rybníka, a to v množství 123.852 m3 v průměrné výšece 0,1m, kdy seznam a identifikace pozemků tvoří přílohu prohlášení, což za pronajímatele bez jakékoliv znalosti a ověření pravdivosti údajů orazítkoval a podepsal agronom Ing. V. na žádost pana B.a, jak Ing. V. přiznal ve své svědecké výpovědi.

Kolaudační souhlas s užíváním stavby vodního díla rybníku Sobík byl pak Městským úřadem Milevsko udělen dne 13.11.2012 (č.l. 1476) se závěrem, že stavba byla provedena dle projektové dokumetace a že stavebník splnil všechny podmínky stavebního povolení.

Pokud se jedná o mechanismus financování z dotačního programu, tento je podrobně vysvětlen jednak Ministerstvem zemědělství v přípisu na č.l. 2790-2791 a ještě přehledněji ve sdělení Ministerstva financí na č.l. 4564, kde přílohou je i smlouva o správě finančích prostředků mimo jiné ze státního rozpočtu na financování potřeb souvisejících s prováděním protipovodňových programů, která byla v prosinci 2010 uzavřena mezi ČR –Ministerstvem financí a Českomoravskou záruční a rozvojovou bankou a.s. Rozhodné pak je, že financování probíhalo tak, že zhotovitel akce standardně vystavoval fakturu pro žadatele o dotaci, ten ji odesílal poštou (event. v ojedilnělých případech předával osobně) do uvedené banky s tím, že každá faktura byla doprovázena vyplněnou průvodkou vystavenou žadatelem podpory a uvedená banka pak z příslušného podúčtu dotace na základě uvedených podkladů proplácela. Z výpisu z účtu Českomoravské záruční a rozvojové banky vedeného pro Ministerstvo financí (č.l. 2793-2794) pak vyplývá, že v období od 1.12.2011 do 28.8.2012 byla na účet č. 000086-8606050287, což je účet společnosti Z. a.s., IČ 26026279 vedený u Komerční banky a.s. (jak vyplývá mimo jiné ze sdělení Finančního analytického útvaru Ministerstva financí ČR na č.l. 1175), postupně vyplacena v souvislosti s akcí rybníku Sobík částka v celkové výši 28.217.000,48 Kč.

Jak je zřejmé ze Zprávy o plnění závazných ukazatelů pro závěrečné vyhodnocení akce ze dne 27.5.2013 (č.l. 1422-1423) podepsané za žadatele Orlík nad Vltavou s.r.o., Ing.Ivanem B.em a dodané Ministerstvu zemědělství dne 28.5.2013 (jak vyplývá z č.l. 1415) či dne 29.5.2013 (jak vyplývá z č.l. 1443) závazné parametry akce uvedené v platném rozhodnutí o poskytnutí dotace měly být splněny, přičemž dle rozhodnutí mělo být odtěženo 122,81 tis.m3 a skutečně odtěženo bylo 123,85 tis.m3 a dále došlo k navýšení vlastních zdrojů z 7.054.000 Kč na 7.055.688,96 Kč. Dodána byla zjevně i další dokumentace k závěrečnému vyhodnocení, jak vyplývá z obsahu materiálu shormážděného na Ministerstvu zemědělství i přípisu datovaného 25.4.2014, avšak zjevně evidovaného až dne 21.5.2014 (č.l. 1415), kterým ředitel odboru vody v krajině a odstraňování povodňových škod-Ing. Čiernik oznamuje žadateli, že v souladu se stanoveným postupem předložil veškeré stanovené dokumenty a že po jejich posouzení nebylo zjištěno neoprávněné použití prostředků státního rozpočtu, ani nedodržení stanovených ukazatelů, čímž závěrečné vyhodnocení uvedené akce končí a poskytnutá dotace se definitivně přiznává s tím,že akce může být i nadále předmětem kontroly dle příslušných předpisů. Jak je zjevné z listin na č.l. 1415-1418, dokumentaci přezkoumával pracovník MZe Ing.Martin S. Ještě třeba také poznamenat, že již dne 5.5.2014 (viz. č.l. 1400-1401) policejní orgán dožaduje u Ministerstva zemedělství kompletní fotokopie spisů týkajících se akcí „Obnova rybníku Sobík“ (ale i Silvestru), a to do 23.5.2014, kdy této žádosti je vyhověno až dne 23.6.2014.

Pokud se jedná o obnovu rybníku **Silvestr**, tedy útok pod bodem 2. rozsudku, soud na základě listinných důkazů, zajištěných zejména na Ministerstvu zemědělství, bude muset opakovat velmi podobné poznatky, jaké učinil v případě dokumentace u rybníku Sobík, kdy situace je v tomto případě navíc komplikována výše i níže uvedenou změnou projektu a tím, že v souvislosti s touto akcí stanul před soudem i obžalovaný Jaroslav B. v souvislosti s vyúčtováním prací týkajících se úprav ve zdrži.

Jak bylo již shora uvedeno, i v případě rybníka Silvestra, se obžalovaný Ing. D. smluvně zavázal zpracovat žádost o státní podporu, včetně doplňku této žádosti a zajistit podklady potřebné k podání žádosti. Žádost byla i v tomto případě podána poslední den lhůty stanovené Pravidly (dne 31.3.2010), kdy za žadatele ji podepsal Ing. Ivan B.. Ačkoliv Pravidla stanoví, že za žádost se považuje taková, která obsahuje veškeré náležitosti stanovené v odst. VII., přičemž nekompletní žádost nelze přijmout, je ze spisu patrné, že opětovně velká řada základních náležitostí (nelze vyloučit, že všechny) chyběla zcela, některé mohly trpět toliko formálními nedostatky. Rozhodně musel chybět výpis z obchodního rejstříku žadatele, když tento byl vytištěn až dne 3.5.2010 a vidimován až dne 6.5.2010 (č.l. 2288-2290), posudek o potřebě provádění technickobezpečnostního dohledu (č.l.2306-2307), který byl vyhotoven až dne 29.4.2010, stanovisko správce povodí (č.l. 2309-2310), které je datováno až 14.4.2010. Podle poznámek na žádosti o poskytnutí podpory (č.l. 2279-2280) ve formě „x" lze usuzovat, že chyběly i další základní náležitosti, jako je např. čestné prohlášení (formulář H), výpis z registru ekonomických subjektů, stanovisko vodoprávního úřadu, návrh manipulačního řádu, avšak v tomto případě není obsahem spisu MZe žádná výzva k doplnění žádosti. Ani v případě žádosti o dotaci na obnovu rybníku Silvestr spisový materiál neobsahuje podle soudu zásadní náležitost žádosti, bez níž bylo možné těžko posoudit relevanci žádosti a splnění kritérií dotačního programu, a to výškopisné a polohopisné zaměření dna rybníka před započetím těžby sedimentu (s podélným řezem ve vzdálenosti max.40m), jedině na základě něhož mohlo dojít ke stanovení průměrné výšky sedimetu a odhadu kubatury sedimentu, jak požadují Pravidla v případě, že je požadována podpora odbahnění rybníka. Za těchto okolností byla žádost nekompletní a nebylo možné ji dle Pravidel uvedených v zákoně o státním rozpočtu přijmout, zařadit ji do pořadí a dál o ní rozhodovat. Opětovně nelze zjistit, kdy a jak byly podány přílohy : „Obsah technické zprávy", strana 2, ze dne 30.3.2010, kde je v kolonce Odbahňování- objem vytěženého sedimentu celkem –množství po akci vyplněna hodnota: 119.521 m3 a formulář S 05 143 „Parametry akce – budovy a stavby", kde je v kolonce vytěžený sediment-cílový rok 2013-měrná jednotka tis. m^3 uvedena hodnota 119,521, které, dlesvého doznání vyplnil obžalovaný Ing. D..

Pokud se jedná o další základní náležitost žádosti, tedy dokumentaci pro územní řízení, případně pravomocné územní rozhodnutí (což v daném případě nepřicházelo v úvahu, když stavební povolení bylo vydáno až dne 27.5.2011 a PM nabylo až dne 17.6.2011- viz č.l. 2363-2368), která podle Pravidel měla být předložena nejpozději do 30.6.2010, z již citovaného přípisu B.kara ze dne 11.8.2010 (č.l. 1756) je zřejmé, že k předložení projektové dokumentace k této akci nedošlo k uvedené zákonné lhůtě. Ani to nijak neomezilo pracovníky ministerstva v dalším postupu a přípisem Ing. Aleše Kendlíka, náměstka ministra, ze dne 21.října 2010 je žadateli oznámeno, že ministr Ing.Ivan Fuksa vyslovil souhlas se zařazením akce „ Obnova rybníku Silvestr" do programu 129 130 s tím, že vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace je podmíněno kladným stanoviskem enviromentálního experta a přílohou tohoto přípisu je pak také souhlas se zadáním akce s výzvou k doplnění žádosti o podporu ze dne 21.10.2010 (č.l. 2270-2273), kterým bylo oznámeno zaregistrování akce v databázi EDS (pozn. soudu: jak je zřejmé z listiny na č.l. 2151, registrační list akce byl vytištěn až dne 25.11.2010 bez uvedení data jeho vydání), žadatel byl vyzván k vypsání výběrového řízení na dodavatele stavební části akce. Dále tento souhlas obsahoval výzvu, aby do **30.1.2011** byl předložen doplněk žádosti (formulář J), a to včetně příloh, jimiž jsou (soud uvádí zkrácenou verzi): dokumentace k veřejné zakázce, návrh smlouvy o dílo, včetně položkového rozpočtu, **výškopisné a polohopisné zaměření dna rybníka** provedené nejdříve po 30 dnech od vypuštění rybníka, avšak před započetím těžby sedimentu, upřesnění průměrné výšky sedimentu a upřesnění odhadu kubatury, vše provedené odborně způsobilou osobou, což není třeba **znovu** předkládat, pokud měření předložené jako základní náležitost **bylo provedeno** v době, kdy rybník **byl vypuštěn** déle než tři měsíce, dále pravomocné stavební povolení, pravomocné rozhodnutí o povolení nakládání s povrchovými vodami za účelem chovu ryb, hydrotechnický posudek bezpečnostních zařízení rybníka, stanovisko správce vodního toku

k návrhu manipulačního a provozního řádu, údaje o nakládání s vytěženým sedimentem, doklad o o vlastnictví,nájmu a jiném právní vztahu k pozemkům,na které bude sediment uložen, formuláře S 09 upravené dle zadání veřejné zakázky, tabulka sledovaných parametrů, posudek enviromentálního experta programu, čestné prohlášení žadatele, že na předmět podpory mu nebylo nic vyplaceno a přiznáno, vyplněné údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu v souvislosti s vypuštěním rybníka s čestným prohlášením, informace o deponiích či přímém uložení sedimentu na zemědělské pozemky, doklad evidence o hospodaření za poslední tři roky,doklad evidence o hospodaření a dosaženém hospodářském výsledku minimálně za poslední tři roky. Tento přípis pak obsahoval výslovné poučení, že pokud žadatel v uvedeném termínu požadované doklady nedoplní nebo nepožádá o pR.loužení termínu, bude žádost zamítnuta, přičemž pR.loužení termínu pro podání doplňku žádosti lze akceptovat **maximálně v délce 60 dnů.** Přílohou tohoto přípisu pak byla mimo jiné Tabulka „Návrh parametrů a technického řešení akce“, formulář „Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu v souvislosti s vypuštěním rybníka“ či tabulky týkající se uložení sedimentu.

Pokud se jedná o výběrové řízení, ze spisového materiálu v části týkající se dokumentace výběrového řízení (sv.10), které organizovala Stavební poradna, spol. s r.o., je zřejmé, že informace o zadávacím řízení byly uveřejněny již dne 14.9.2010. Do výběrového řízení se přihlásilo kromě společnosti Z. a.s. dalších šest právnických osob jako uchazečů a členy komise byli mimo jiných i Ing. Ivan B. a obžalovaný Ing. Jaroslav D.. Jako ekonomicky nejvhodnější nabídka pak byla vyhodnocena opět nabídka společnosti Z. a.s.

Smlouva o dílo týkající se Obnovy rybníka Silvestr (č.l. 2040-2064), jejíž součástí byl i položkový rozpočet, byla mezi společností Orlík nad Vltavou s.r.o.-jako objednatelem (podepsáno jednatelem Johannesem von Schwarzenberg) a společností Z. a.s. –jako zhotovitelem (podepsáno předsedou představenstva Ing. Jaroslavem Z.) uzavřena dne 5.11.2010. Z obsahu ani této smlouvy nevyplývá povinnost zhotovitele zaměřit stavbu před zahájením těžby, jak tvrdil obžalovaný Ing.D. a údajně spoléhal Ing. R.. Termín zahájení stavebních prací byl sjednán na 1.12.2010 a dokončení na 30.11.2012, přesto lhůta výstavby byla stanovena na 12 měsíců (pozn.soudu: změněno dodatkem č.1 ze dne 8.6.2012 na zahájení: červen 2012, ukončení : červen 2013). Cena díla ve výši 40.342.850 Kč včetně DPH pak byla deklarávána jako **cena nejvýše přípustná** s tím, že ji měnit jen za podmínek uvedených ve smlouvě, tedy objednatelem budou nad rámec smluvní ceny hrazeny pouze práce a dodávky, které si zcela prokazatelně objednal. Jednotkové ceny uvedené v položkovém rozpočtu nabídky jsou pevné po celou dobu provádění stavebních prací. Dále byly ujednány podmínky měsíční fakturace a vedení stavebního deníku, kde mají být mimo jiné zaznamenány podstatné záležitosti v průběhu provádění díla. I v této smlouvě v závěrečných ustanoveních je uvedeno, že plnění povinností vyplývajích z této smlouvy může být zahájeno po přidělení finančních prostředků ze státního rozpočtu nebo jiných grantů pro financování akce. V případě nepřidělení či podstatného zkrácení dotačních finančních prostředků si objednatel vyhradil právo od smlouvy odstoupit, pokud nebude smluvně dohodnuto jinak. Je tedy zřejmé, že jak Ing. Jaroslav Z., tak obžalovaný B., který ve své výpovědi uvedl, že smlouvu o dílo k dispozici měl, museli vědět, že akce je financována z prostředků státu.

Ačkoliv, jak vyplývá ze shora uvedeného, byl žadatel Ministerstvem zemědělství vyzván k předložení doplňku žádosti a jeho příloh týkajících se obnovy rybníku Silvestr ve lhůtě do **30.1.2011** (s tím, že pokud v uvedeném termínu požadované doklady žadatel nedoplní nebo nepožádá o pR.loužení termínu, bude žádost zamítnuta, přičemž pR.loužení termínu pro podání doplňku žádosti lze akceptovat maximálně v délce 60 dnů), byl doplněk žádosti na ministerstvu zaevidován až 2.6.2011, a to s jedinou přílohou –obálkou(č.l.2154). Jak je zřejmé z přípisu Ministerstva zemědělství ze dne 3.2.2011 (č.l. 1921) na základě žádosti žadatele ze dne 27.1.2011 mělo dojít k pR.loužení termínu pro podání doplňku žádosti **do 31.3.2011**. Taková žádost však

není obsahem spisu, který ministerstvo předložilo. Jak je patrné z výzvy ministerstva ze dne 31.5.2011 (č.l. 1920) ani v této pR.loužené lhůtě nebyl doplněk žádosti předložen, což měl být důvod pro zamítnutí žádosti o poskytnutí podpory, ale Ing.Marian Čiernik naopak sám z vlastní iniciativy lhůtu pR.loužil **do 15.6.2011** a jelikož ani v této další lhůtě patrně vyjma formuláře žádosti nebyly podány přílohy tvořící jeho náležitosti, stanovil **další lhůtu do 31.7.2011**, a to k předložení dokladu o uplynulých zákonných lhůtách pro odvolání v rámci VŘ, výškopisného a polohopisnému zaměření dna rybníka pro podání žádosti provedené po 3 měsících po vypuštění či výškopisného a polohopisnému zaměření dna rybníka pro podání doplňku žádosti provedené nejdříve po 30 dnech od vypuštění rybníka (vše provedené odborně způsobilou osobou), vyplněný formulář „Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu rybníka“, upřesnění kubatury sedimentu pro podání doplňku žádosti provedené odborně způsobilou osobou s otiskem razítka (zjevně č.l. 2155), pravomocné stavební povolení, pravomocné rozhodnutí o povolení k nakládání s povrchovými vodami, kopii dopisu ČHM o n-letých vodách, vyčleněný retenční prostor, stanovisko správce roku pod vodním dílem k manipulačnímu řádu, údaje o nakládání se sedimentem, doklad o vlastnictví či nájmu ve vztahu k pozemkům, na které bude sediment ukládán, vyplněné formuláře S 09 –EDS, čestné prohlášení, že vlastník nezmění vlastnická práva k předmětu podpory bez souhlasu MZe.

Jak je zřejmé ze spisu ministerstva, ani v další lhůtě do 31.7.2011 nebyly všechny zákonem a výzvou požadované doklady předloženy. Čestné prohlášení (č.l.1924), že vlastník si Jan Schwarzenberg ponechá vlastnická práva k předmětu podpory a o svém záměru změnit tato práva bude předem informovat správce programu a vyčká jeho souhlasu s převodem, jmenovaný totiž podepsal až dne 15.9.2011. Dne 1.9.2011 pak J. Schwarzenberg kupodivu podepsal i čestné prohlášení o množství vytěženého sedimentu při odbahnění rybníka (č.l. 2156), ačkoliv k zahájení prací došlo až dne 1.6.2012. Stejné prohlášení (č.l.2381) pak Jan Schwarzenberg podepsal již dne 28.3.2011 a Ing.Jaroslav D. dne 31.5.2011. Formuláře S 09 obsahující i parametry akce, včetně množství sedimentu v hodnotě 119,521 m3 (č.l. 2158), které nejsou podepsány ani orazítkovány, pak měly být vypracovány dne 15.12.2011, ale jejich vytištění je datováno 6.10.2011. Stanovisko Povodí Vltavy k manipulačnímu řádu pro rybník Silvestr bylo vyhotoveno až dne 13.9.2011. Ač v parametrech akce je u rybníku Silvestr vykazován předpoklad vytěžení 119.521 m3, je ministerstvu žadatelem předložen podrobný seznam pozemků, na něž má být uložena kubatura rybničního sedimentu ve výši 123.807 m3 (viz.č.l.2382-2387). Stavební povolení k opravě a obnově rybníka Silvestr bylo Městským úřadem Milevsko vydáno dne 27.5.2011 a právní moci nabylo dne 17.6.2011 (č.l. 2363-2368), tedy mohlo být žadatelem doloženo v poslední předložené lhůtě do 31.7.2011. Opětovně však u řady dokumentů není vůbec patrné, kdy, kým a jakým způsobem byly ministerstvu předloženy, což lze odůvodnit i tím, že docházelo k osobnímu předávání přímo do rukou pracovníků ministerstva, kteří přijetí zjevně nijak nezaznamenávali. Požadované výškopisné a polopisné zaměření dna rybníka pak nebylo žadatelem předloženo vůbec, resp. ve spise ministerstva nenáchází. Kdy a jak byla na ministerstvo dodána tabulka: Parametry technického řešení akce: Obnova rybníka Silvestr na č.l. 2155 s razítkem a podpisem Ing.Jaroslava D. (k jejímuž vyhotovení se obžalovaný doznal s tím, že vycházel z podkladů od investora) soud nezjistil .

I v tomto případě je pak třeba se pozastavit nad formulářem „Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu rybníka“, obsahujícím čestné prohlášení o tom, že uváděné údaje jsou pravdivé, které podepsal Johannes Schwarzenberg dne 11.11.2010 (č.l.2393). Jak bylo zjištěno provedeným dokazováním, tento dokument vyplnil obž.Ing. D., který se k tomu po přečtení pozitivního znaleckého posudku z oboru písmoznalectví se specializací na ruční písmo doznal, avšak znovu s tím, že dokument vyplňoval se znalostí termínů zaměření sedimentu pro podání žádosti, kdy termím vypuštění rybníka mu musel sdělit B.kar či baštýř Š.. Ze znění formuláře a jeho vysvětlivek však jednoznačně vyplývá, že měla být uvedena data související se

zaměřením mocnosti sedimentu, k němuž vůbec nedošlo, čehož si obžalovaný Ing. D. musel být vědom, pokud sám zaměření Bc.K.ovi zadával a zaměření sedimentu po něm ani nechtěl (údajně pro jeho zbytečnost a finanční náročnost). Do kolonky „Vypuštění rybníka před podáním žádosti, **bylo-li provedeno**“, obžalovaný Ing. D. vyplnil datum : 11.10.2009, což mělo být dle vysvětlivek datum posledního dne vypouštění. Podle výpovědi svědka Š. a jeho záznamů v komorové a obsádkové knize u rybníku Silvestr se výlov v roce 2009 vůbec neuskutečnil, což znamená, že rybník byl napuštěn a osazen rybou (tedy i dne 11.10.2009) a až dne 17.3.2010 byl proveden výlov a již téhož dne se tam ryby dávaly zpět. Pokud se jedná o obžalovaným Ing. D. vyplněnou kolonku „Zaměření **sedimentu** pro podání žádosti“, v níž je uvedeno datum 15.3.2010, podle výpovědi svědka Bc. K.a a jeho technické zprávy (č.l. 2827) polohové a výškové zaměření rybníku Silvestr (nikoli jeho sedimentu) bylo provedeno v období února až března 2010 (což tedy svědčí o tom, že se jednalo o období, kdy byl rybník jak vypouštěn,tak napouštěn). Není ani tak zásadní, že obžalovaný Ing.D. uvedl jako datum posledního dne vypuštění rybníka, datum, kdy rybník byl plný a osazen rybou, nýbrž to, že oproti skutečnosti předstíral, že došlo k řádnému zaměření mocnosti sedimentu, a to již před podáním žádosti o poskytnutí podpory v období, kterému předcházely více než tři měsíce vypuštěného rybníka a že je nedůvodné požadovat výškopisný a polopisný plán stvrzující zaměření sedimentu před započetím těžby v rámci doplňku žádosti, a to přesto, že věděl, že k zaměření sedimentu ani v jednom případě nedošlo. To, že takový dokument a údaje na něm uvedené svým podpisem na čestném prohlášení stvrdil Johannes Schwarzeberg by dle názoru soudu mělo mít za následek nejen povinnost vrátit poskytnuté finanční prostředky, ale také trestní odpovědnost, neboť se nejedná o informace, které by si jako jednatel nemohl ověřit.

Jak je patrné z listiny založené na č.l. 1929, dne **25. -26.7.2011,** pracovníci Ministerstva zemědělství opětovně projednávali žádost o posunutí termínu pro doplnění žádostí na akci „Obnova rybníku Silvestr“, a to ačkoliv druhostranně na této listině je uvedeno, že k posouzení došlo na základě žádosti účastníka programu ze dne **19.8.2011** a bylo akceptováno pR.loužení termínu pro odstranění nedostatků Doplňku k žádosti na uvedenou akci, a to ve lhůtě **do 30.9.2011**. Důvodem pro posunutí termínu pro doplnění žádosti měla být změna v osobě administrátora, a to ačkoliv ke změně tzv. administrátora žádosti (Ing.D.-Projektový ateliér D. s.r.o.) došlo již na základě dodatku č.1 Mandátní smlouvy č. 06/TP/10 dne 31.5.2011.

Přes všechny shora uvedené nejen nedostatky žádosti a doplňku žádosti o poskytnutí podpory na akci týkající se rybníku Silvestr, ale úplnou absenci jejich náležitostí, která měla dle Pravidel přivodit vyřazení a zamítnutí žádosti, přesto, že za celou dobu nedošlo k předložení výškopisného a polohopisného zaměření odborně způsobilou osobou, jak je požadováno především v rámci podání žádosti, ale i v rámci doplňku žádosti, bylo Ministerstvem zemědělství **dne 11.10.2011 pod č.j. 181037/2011-MZE-15152** pozitivně rozhodnuto o poskytnutí dotace (č.l. 2147-2150), přičemž součástí tohoto rozhodnutí jsou i podmínky čerpání finančních prostředků. Podle tohoto rozhodnutí měla být realizace akce ukončena dne 31.10.2012 a do 30.4.2013 měla být předložena dokumentace k závěrečnému vyhodnocení stavby, kdy cílem akce mělo být mimo jiné vytěžení sedimentu v množství 119.521 m3 a projekt měl být státem financován do výše 24.992.000 Kč. Dne 17.5.2012 pod č.j. 33015/2012-MZE-15152 pak bylo vydáno změnové rozhodnutí, kdy změna spočívala v rozvržení financování, ale zejména v navýšení maximálního limitu financování na 28.447.000 Kč. K dalšímu změnovému rozhodnutí došlo dne 12.2.2013 pod č.j. 227439/2012-MZE, kdy změna spočívala jednak v rozvržení financování pro léta 2012 a 2013, ale i ve změně data ukončení realizace akce na 30.6.2013 a data předložení dokumentace k závěrečnému vyhodnocení stavby (do 31.12.2013). Poslední změnové rozhodnutí o poskytnutí dotace pak bylo vydáno dne 26.6.2013 pod č.j. 36794/2013-MZE-15152, kterým došlo ke změně hodnoty vytěženého sedimentu na 108.748 m3, ke změně termínů (realizace do 31.10.2013 a předložení závěrečné dokumentace do 31.12.2013), ke změně v rozvržení financování pro léta

2012 a 2013 a ke změně maximálního limitu financování na 28.105.000 Kč, kdy toto změnové rozhodnutí bylo učiněno na základě změny projektové dokumentace, o níž hovořili obžalovaní a svědek B.kar a o níž bude pojednáno i níže.

Jak soud zjistil ze stavebního deníku k „Obnově rybníku Silvestr" (č.l. 461- 516, k dispozici měl soud i jeho originál) staveniště bylo zhotoviteli stavby předáno dne 1.6.2012. Dne 7.6. 2012 mělo dojít k vytýčení profilů pro odbahnění. Z vytyčovacího protokolu (č.l. 1983-1985) Ing.P.a však vyplývá, že k vytýčení stavby mělo dojít postupně až v období od 16.6.do 29.8.2012 s tím, že bylo provedeno dle projektové dokumentace předložené v digitální formě v 5ti dnech, vždy dle možnosti průchodnosti rybníkem a stavu porostu, který byl průběžně likvidován stavební firmou. U výslechu před soudem pak Ing. P., že v červnu zapadal po kolena do bahna, kolíky nebyly vidět, tak mu pan B. slíbil, že něco sejme, udělali odtokovou stoku, odstranili sediment v průměru cca 20-30 cm po celé ploše a rybník nechali vyschnout a vytyčovat se mu pak podařilo až cca za měsíc. Ze stavebního deníku vyplývá, že od 9.7. 2012 skutečně probíhá stokování ve zdrži, přehoz materiálu bagrem,odstraňování nánosu,nakládka a odvoz zeminy na skládku, a to až do 21.12.2012, kdy jsou práce přerušeny.

Za období června 2012 je pak také vystavena první měsíční faktura vztahující se k této akci, kdy jsou na základě zjišťovacího protokolu J.B.a účtovány toliko úpravy ve zdrži, kdy toliko úpravy ve zdrži jsou fakturovány každoměsíčně až do 30.9.2012. Další faktura je pak vystavena za období od 1.11. do 10.12.2012, kdy jsou již kromě úprav ve zdrži fakturovány i úpravy výpustného zařízení.

Podle záznamů ve stavebním deníku dne 14.1.2013 práce pokračují těžbou písčitého dna zdrže, nakládkou a odvozem, a to až do 1.2.2013. Jiné práce (zejm.na bezpečnostním přelivu), jsou pak evidovány v období od 5.2. do 20.2.2013. Přesto za leden a únor 2013 nejsou účtovány žádné práce ze strany zhotovitele a fakturace pokračuje až za období března 2013 (kdy žádné úpravy ve zdrži však účtovány nejsou), a to přesto, že dle stavebního deníku žádné práce od 20.2. do 2.4.2013 neprobíhaly. K tomu soud podotýká, že faktury za červen, červenec, srpen, září, listopad až prosinec 2012 a březen 2013 byly hrazeny zcela ze státního rozpočtu (viz č.l. 2793-2794) .

De 8.3.2013, jak vyplývá z technické zprávy Ing.V.P. (č.l. 382) má být již z 90% provedeno odbahnění rybníku Silvestr, byť dle zjišťovacího protokol č.7 má ke dni 1.4.2014 zbývat odstranění nánosu ve výši 34.629 m3, což je cca 1/3 celkového objemu (105.929 m3) a o tom, že téměř všechen organický sediment již byl odtěžen (podle obž.B.a i odvezen) svědčí i náhlá změna projektové dokumentace (Ing. R.em fakturovaná již dne 30.8.2012 či 27.12.2012), ale i výpovědi Bc. S., H. a B.a. Dále ze zprávy Ing.P.a (ve zhodnocení stavby) vyplývá, že stav **po odbahnění** odpovídá s drobnými odchylkami projektu, stále se pracuje na lovišti, kádišti a objektech a na severním břehu rybníka bude ještě nutno doměřit profily. Jak je zřejmé z listin svědkem P.em doložených (č.l. 384 a 385) v únoru 2013 zaměřil rybník Malý Silvestr a okolí Silvestra.

Je tedy naprosto zjevné, že právě v souvislosti s poznatky, že množství odtěženého sedimentu neodpovídá projektové dokumentaci, že dochází k odtěžování písečného dna (které bylo vyprojektováno níže, než bylo dno původní a dalším jeho prohlubováním by byla ohrožena funkčnost rybníka), bylo nezbytné vypracovat novou projektovou dokumentaci, zahrnout do ní odstranění některých břehových částí rybníka (historických deponií) a odbahnění rybníku Malý Silvestr, aby hodnota vytěženého sedimentu odpovídala kritériím pro poskytnutí podpory, zajistit nové stavební povolení a další dokumentaci pro Ministerstvo zemědělství, uložiště pro písečný materiál a změnové rozhodnutí pro poskytnutí dotace. Svědčí o tom výpověď svědka Bc. Petra

S. a Ing.Vladimíra P.a , ale i samotná změna projektu (svazek 13-datována 01/2013), podle níž by mělo být na základě provedených úprav odstraněno 105.465 m3 sedimentů ze zátopy rybníka, kdy jen 56.600 m3 (což odpovídá mocnosti 22 cm) je organického složení, 44.534 m3 je sediment s písčitým obsahem, dále jsou v projektové dokumetaci navrženy k odstranění původní deponie sedimentů organického složení č.1 až 7 v obvodu rybníka v celkovém množství 4.331 m3 a z důvodu ochrany rybníka Silvestru před zanášením sedimenty pravobřežním přítokem do rybníku je navržena úprava zdrže Malý Silvestr, do něhož byl v minulosti odstraňován sediment z rybníka Silvestr v množství 2.819 m3, kdy je třeba předeslat, že ani tato projektová dokumentace (opětovně vypracovaná obžalovaným Ing. R.em) zohledňující změny neodpovídala původnímu výškovému zaměření Bc. K.a, jak bylo rozvedeno již shora. Nové stavební povolení zohledňující změny v projektové dokumentaci pak vydal Městský úřad Milevsko dne 30.4.2013 (č.l. 1955). Dodatkem ke smlouvě o dílo č.2 ze dne 2.5.2013 pak došlo k reflektaci změn v projektové dokumentaci a posunutí termínu dokončení stavby i vyhotovení nového položkového rozpočtu (č.l. 2067-2088), v němž však odstranění nánosů ze zdrže dosahuje hodnoty 105.929 m3.

Shora uvedené okolnosti pak vyvrací obhajobu obžalovaného Ing. D., že změnu projektové dokumentace si vyžádala jarní povodeň a s ní související přesuny hmot.

Dále o účelovosti změny v projektu svědčí přípis Ing.Ivana B. (k němuž uvedl, že jej pouze podepsal, ale vyhotovil obž. Ing.D.) ze dne 2.5.2013 (č.l. 2007), v němž je Ministerstvo zemědělství požádáno o změnu termínu ukončení realizace akce do 31.10.2013 a předložení dokumentace k závěrečnému vyhodnocení do 31.12.2013 s tím, že změna termínu dokončení akce byla mimo jiné vyvolána nevhodnými klimatickými podmínkami při odstraňování sedimentů ze zátopy rybníka. Dále bylo požádáno o zohlednění změny parametru „vytěžený sediment“ z původního množství 118.821 m3 (ač bylo od samého počátku deklarováno množství 119.521 m3) na předpokládané množství 105.929 m3 (ač podle technické zprávy, jež je součástí změnové projektové dokumentace, je uvedeno množství 105.465 m3), kdy tato změna měla být dle výslovného znění přípisu vyvolána skutečností provedení tachymetrického zaměření v rámci projekční přípravy akce při napuštěném rybníce a při zaměření množství sedimentů před započetím akce a provedením kontrolních sond v zátopě rybníka (což kupodivu pracovníky ministerstva přes poznatky vyplývající z formuláře „Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu rybníka“, z nichž vyplývá zaměření po třech měsících od vypuštění rybníka, nijak překvapilo a nepřimělo k zamyšlení, zda je dotace vůbec oprávněná). Na základě těchto podkladů pak údajně bylo zjištěno množství sedimentů s převážným obsahem organických složek v celkové kubatuře 60.931 m3 (pozn. soudu: v projektové dokumentaci uvedeno: 56.600 m3- zjevně započteno i s deponiemi) a množství sedimentů s převážnou příměsí písčitého materiálu v celkové kubatuře 41.715 m3 (pozn. soudu: v projektové dokumentaci uvedeno: 44.534 m3). Dále jsou tímto přípisem oznámeny další dispoziční úpravy objektů rybníka a provedení odstranění sedimentů ze zátopy rybníka Malý Silvestr, přičemž byla připojena projektová dokumentace, stavební povolení a dodatek smlouvy o dílo. K předání tohoto přípisu mělo dojít osobně do rukou neznámého pracovníka. Dne 21.5.2013 (viz. č.l. 2119) je Ministerstvem zemědělství (Ing. Čiernikem) vyžádáno doplnění informací k žádosti ze dne 2.5.2013 o vydání změnového rozhodnutí, konkrétně dodatku č.1 ke smlouvě o dílo, rozlišení víceprací a méněprací s uvedením finančních prostředků a objasnění navýšení finančních prostředků na SO 02-bezpečnostní přeliv o částku 481.901 Kč. Dne 14.6.2013 pak byla na Ministerstvu zemědělství zaevidováno přijetí odpovědi na žádost ministerstva, kterou zjevně osobně převzal pracovník Pelikán (viz č.l.2118), přičemž v tomto dokumentu dochází opět k úpravě hodnoty kubatury písčitého sedimentu na 47.817 m3, tedy k jejímu zvýšení.

Přestože, jak bylo shora uvedeno (č.l. 2007), žadatel požadoval snížení předpokládaného množství kubatury sedimentu na předpokládané množství 105.929 m3, jak vyplývá z posledního změnové rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 26.6.2013 pod č.j. 36794/2013-MZE-15152, došlo ke změně hodnoty vytěženého sedimentu na 108.748 m3. Prostým součtem (105.929m3 + 2.819 m3, což je množství sedimentu v rybníku Malý Silvestr deklarované v projektové dokumentaci) lze usuzovat, že do hodnoty uvedené ve změnovém rozhodnutí byla zakomponována právě tato hodnota. Hodnota 2.819 m3 je pak také rozdílem hodnot 44.354 m3 uvedené v projektové dokumentaci k množství písečného sedimentu a 41.715 m3 uvedené v přípise žadatele ze dne 2.5.2013 (na č.l. 2007). Pokud se soud vrátil do období 30.4.2013, kdy na základě změny v projektové dokumentaci bylo vydáno stavební povolení (č.l. 1955), z toho je zřejmé, že projektová dokumetace předpokládá odstranění 105.929 m3, již bylo provedeno odstranění sedimentů ze dna zdrže v množství 56.600 m3, je navrženo odstranění deponií s předpokládanou organickou hmotou v množství 4.331 m3 a odstranění písečného sedimetu, včetně úpravy dna hodnotě 41.715 m3 (k jehož odstranění již rovněž došlo, jak je zřejmé z dopisu na č.l. 2007, stavebního deníku i technické zprávy Ing. P.a ze dne 8.3.2013), což zcela odpovídá žádosti o změnu rozhodnutí z 2.5.2013 (na č.l. 2007), avšak je v rozporu s projektovou dokumetací, která měla být vypracována v lednu 2013 (viz č.l. 2612 a 2093), kde ač ve výkazu výměr a rozpočtu je uvedena hodnota výkopu ve zdrži, event. odstranění nánosu 105.929 m3, v technické zprávě v části týkající se úprav ve zdrži, jež je součástí projektové dokumentace jsou uvedeny hodnoty: bude odstraněno- 105.456 m3 (56.600 m3-organický sediment ve zdrži + 4.331 m3 –deponie + 44.534 m3 písečný sediment). Z tohoto soud usuzuje, že po vydání stavebního povolení došlo k zásahu do technické zprávy projektové dokumentace, kdy hodnota 105.929 m3 byla změněna na 105.456 m3 a hodnota 41.715 m3 na 44.534 m3, což je navýšení o 2.819 m3 odpovídající množství sedimentu v rybníku Malý Silvestr. Ještě před rozhodnutím ministerstva, týkajícího se změny rozhodnutí o poskytnutí dotace k návrhu žadatele, pak dochází k další úpravě hodnoty týkající se množství vytěženého sedimentu s písečným obsahem a v přípisu žadatele ze dne 14.6.2016 (č.l. 2118) je uváděna místo již změněné hodnoty 44.534 m3, hodnota 47.817 m3. Změnové rozhodnutí pak do parametrů akce v části týkající se předpokládaného množství vytěženého sedimentu zavádí množství 108.748 m3, čímž dle soudu jednak dochází k zakamuflování příspěvku i na odtěžení rybníku Malý Silvestr, jednak k přiblížení se k původnímu schválenému parametru stavby, kdy bylo deklarováno množství sedimentu v hodnotě 119.521 m3. Tato poměrně složitá procedura pak byla nutná zjevně proto, že nebyl objasněn právní vztah žadatele k rybníku Malý Silvestr, který rozhodně není součástí rybníku Silvestr, je umístěn na vlastní katastrální parcele č.116, až dne 6.12.2013 bylo Městský úřadem Milevsko (č.l. 1962) rozhodnuto, že existuje po právu, jeho katastrální výměra nedosahuje 1 ha (9.981 m2), tedy nesplňuje podmínku pro poskytnutí dotace, a kromě toho tento žadatel mohl dle Pravidel podat maximálně dvě žádosti, každou na jeden rybník. Všech těchto okolností si pracovníci ministerstva museli být vědomi, a proto jednodušší pro zdárné dokončení dotačního programu bylo zjevně fiktivní navýšení písčitého sedimentu. Soud však stejně v duchu zákona o státním rozpočtu a účelu dotačního programu, kdy podstatou této dotační akce mělo být odbahnění, nikoli těžba rostlého písečného dna, považuje rozhodnutí o poskytnutí podpory za vadná, neboť odbahnění se v případě rybníku Silvestr týkalo maximálně množství 60.931 m3 (přihlédne-li ke změně projektu spočívajícího v odstranění deponií),což rozhodně nenaplňuje zákonný parametr odbahnění, tedy sediment převyšující průměrnou výšku 40 cm.

Pokud se pak jedná o další poznatky soudu získané ze stavebního deníku v konfrontaci se zjišťovacími protokoly a fakturací, za období dubna 2013 jsou účtovány pouze úpravy ve zdrži v částce 1.946.661,75 Kč, podle protokolu spočívající však v kácení křovin a stromů a jejich pálení, odstraňování nánosů v množství 7.450 m3 a jejich přemisťování, ukládání a rozprostření. Tato fakturace však nebyla žadatelem předložena k proplacení z dotačního účtu. Dle stavebního deníku však v tomto období dochází zejména k úpravám bezpečnostního přelivu a dále v trhání

pařezů v deponiích, sběru kamení a odvozu deponií na skládku. V květnu 2013 jsou pak účtovány opět toliko práce na úpravě zdrže v částce 4.978.243,09 Kč, podle zjišť. protokolu č.8 spočívající v odstraňování pařezů a nánosů v množství 9.800 m3, přemisťování výkopku, uložení sypaniny a rozprostření zeminy,úprava pláně a dokonce hnojení a vápnění (ač vápnění mělo ZD Kovářov sjednané u společnosti AGPI) . Tato faktura v plné výši (jak vyplývá z výpisu z účtu na č.l. 3082) byla proplacena ze státního rozpočtu (dotačního podúčtu). Podle stavebního deníku v období května 2013 dochází zejména k rozvozu zeminy z deponií a jejímu rozprostření, nakládce a rozvozu pařezů, čerpání vody a čištění od náplavy na výpustném zařízení,lovišti a vývařišti, k montáži potrubí do loviště a do kbelu, k betonáži potrubí, montáži bednění na kádiště a loviště, dne 20.5. mimo jiné k čištění loviště po víkendových deštích, ode dne 27.5. již také k přehozu sedimentu v zátopě Malého Silvestra. Je tedy zřejmé, že k fakturaci nedocházelo přesně dle provedených prací, ale spíše dodatečně, jak uváděl i obž.B..

Dne 3.6.2013 je vyznačen a popsán ve stavebním deníku povodňový stav, kdy mělo dojít i k částečnému zaplavení rybníka a vymletí a odplavení zeminy a dne 6.6. mělo dojít z důvodu bezpečnosti dílo a zajištění odtoku vody k vykácení několika stromů po obdovu rybníka. 7.6.-11.6. již pokračují práce zejména odstraňování nánosů a čištění, úprava meziskládek, od 12.6. pak práce na lovišti a kádišti, výpustném zařízení apod. Úpravy ve zdrži za červen 2013 (kdy má dle položkového soupisu prací zbývat odstranění nánosu v množství 17.379 m3) nejsou účtovány a jsou účtovány práce na hrázi, bezpečnostním přelivu a výpustném zařízení, kdy faktura č. 0012/529 z tohoto období je v plném rozsahu (4.059.973,07 Kč) uhrazena z dotačního podúčtu.

V červenci 2013 jsou pak ve stavebním deníku vykazovány práce na hrázi, hloubení loviště a odvoz na skládku,práce na kádišti, betonáž základů pro lávku, navážení kamene, šalování zdi odlovovacího místa, záhrn odtokové stoky, ale také několikadenní nakládka a odvoz sedimentu z Malého Silvestra. Podle zjišťovacího protokolu č. 10 o provedených stavebích pracích od 1.7. do 31.7.2013 (č.l. 3092-3097) pak kupodivu nejsou uváděny práce na hrázi rybníka, ale mělo dojít k pracem na bezpečnostním přelivu, výpustném zařízení, odlovovacím místě a mělo dojít k odstranění a přemístění nánosů z rybníka Malý Silvestr v množství 2.819 m3 a k úpravám ve zdrži- odstranění, přemístění, uložení,hnojení a vápnění nánosů v množství **15.681 m3 (zbývat mělo 1.698 m3)** na základě tohoto protokolu pak byla vyfakturována částka v celkové výši 6.558.498,86 Kč (FA č.0013/10 na č.l. 3091), z níž bylo na základě průvodky žadatele ze státního rozpočtu zaplaceno 4.508.699,31 Kč (č.l. 2794).

V srpnu 2013 jsou ve stavebním deníku zaznamenány práce na kádišti, opevňování hráze Malého Silvestra, úprava dna zdrže a sjezdu, odtěžení zeminy ze zdrže, čištění odpadní stoky, opravy zdí a úpravy skládek zeminy či vyzdívání čela propusti, kdy poslední záznam v deníku je ze dne 22.8.2013. Podle zápisu o odevzdání a převzetí dokončených staveb (na č.l. 2022) došlo k zahájení prací dne 1.6.2012 a k jejich ukončení dne 30.8.2013. Podle zjišťovacího protokolu č. 11 o provedených stavebích pracích od 1.8. do 30.8.2013 (č.l. 3099-3107) pak byly prováděny a tedy i účtovány práce na hrázi rybníka a bezpečnostním přelivu, odlovovacím místě a mělo dojít ke hnojení a vápnění sedimentu z Malého Silvestru a k úpravám ve zdrži, tedy k odstranění a přemístění výkopku **v množství 1.698 m3** a k rozprostření zeminy v množství 4.254 m3, k úpravě pláně a přesunu hmot pro nádrže. Na základě tohoto protokolu pak byla vyfakturována částka v celkové výši 1.829.189,74 Kč (FA č.0013/66 na č.l. 3098), z níž bylo na základě průvodky žadatele ze státního rozpočtu zaplaceno 315.995,88 Kč (č.l. 2794).

Za změny v průběhu výstavby uvedené ve zjišťovacím protokolu č. 12 (č.l. 3109-3115) pak byla žadateli zhotovitelem stavby v září 2013 vyfakturována částka 401.987 Kč. Jednalo se kácení stromů, spalování větví, odstraňování pařezů, zřízení nivelačního bodu a vodočetného místa apod.

Jak soud již shora uvedl, z porovnání stavebního deníku a účtování prací, je zřejmé, že k vyúčtování nedocházelo zcela v souladu s pracemi prováděnými v tom kterém zúčtovacím období, spíše se postupně odkrajovalo z položkového rozpočtu, tak aby byl postupně odčerpáván a na konci stavby vyčerpán zcela, což pak odpovídá i smluvním ujednáním uvedeným ve smlouvě o dílo, ale bylo účelné i s ohledem na rozvržení financování podle dotačních rozhodnutí.

Z výpisu z účtu Českomoravské záruční a rozvojové banky vedeného pro Ministerstvo financí (č.l. 2793-2794) pak vyplývá, že v období od 15.8.2011 do 17.10.2013 byla na účet č. 000086-8606050287, tedy účet společnosti Z. a.s., IČ 26026279, postupně vyplacena v souvislosti s akcí rybníku Silvestr částka v celkové výši 28.105.000 Kč.

Závěrečné zaměření a vyhodnocení skutečného provedení stavby bylo zhotovitelem opět zadáno geodetu Ing. Vladimíru P.ovi, který podle své technické zprávy ze dne 20.8.2013 (na č.l. 386-387) i výpovědi vycházel z projektové dokumentace (změna před dokončením) a svého zaměření skutečného provedení stavby a vypočetl odstraněné množství nánosu ze dna rybníku Silvestr včetně Malého Silvestra a deponií v celkové hodnotě 110.203 m3, kdy z jeho rukou psaných výpočtů k jednotlivým profilům zdrží vyplývá kubatura u Silvestru v celkové výši **106.928 m3** (po odečtění nevytěžených ostrůvků –podle svědka P.a se jednalo a o balvany), byť předpokládáno a zhotovitelem účtováno bylo 105.929 m3 a u Malého Silvestru **3.275 m3** (byť předpokládáno a účtováno bylo jen 2.819 m3). Jak bylo již shora uvedeno v rámci výpovědi obžalovaného B.a a svědka Ing. P.a, u tohoto bylo rovněž vyžádáno geodetické zaměření ploch skládek sedimentu (písčitého) a určení kubatury, což Ing.P. mohl těžko splnit, když, jak uvedl, neznal situaci před zavážením sedimentu. Technickou zprávu (na č.l. 929, 3204-3216) tedy zpracoval podle pokynů obž. B.a, který mu také určil příslušné kubatury, které do svého zaměření dodatečně vlepil a pak překopíroval. Toto zaměření tak sice nemá žádnou relevanci, avšak je z ní patrné, že obžalovaný B. měl v úmyslu vykazovat 44.534 m3 písčitého sedimentu, což potvrzuje shora uvedené domněnky soudu, že ze strany žadatele (resp. obž.Ing. D.) došlo k poslednímu navýšení písčitého sedimentu na hodnotu 47.817 m3 pouze fiktivně a nelze vyloučit, že tomu tak bylo po dohodě s nezjištěným pracovníkem Ministerstva zemědělství zabývajícím se žádostí o změnové rozhodnutí.

Jak je zřejmé z Prohlášení o uložení rybničního sedimentuna stavební akci : „Obnova rybníku Silvestr“ na č.l. 1938, ZD Kovářov dne 30.8.2013 stvrdilo, že na předem určené plochy byly uloženy sedimenty vytěžené ze zdrže rybníka, a to v množství 65.431 m3 (což opětovně neodpovídá žádnému z deklarovaných údajů) v průměrné výšce 0,1m, kdy seznam a identifikace pozemků tvoří přílohu prohlášení, což za pronajímatele bez jakékoliv znalosti a ověření pravdivosti údajů orazítkoval a podepsal agronom Ing. V. na žádost pana B.a, jak Ing. V. přiznal ve své svědecké výpovědi.

Kolaudační souhlas s užíváním stavby vodního díla rybníku Silvestr byl pak Městským úřadem Milevsko udělen dne 31.10.2013 (č.l. 1953-1954) se závěrem, že stavba byla provedena dle projektové dokumetace a že stavebník splnil všechny podmínky stavebního povolení a povolení změny stavby. Z obsahu kolaudačního rozhodnutí vyplývá, že bylo provedeno odbahnění a odvoz starých deponií týkající se rybníku Silvestr i Malý Silvestr v množství 65.431 m3 (zjevně se vychází ze shora uvedené zprávy ZD Kovářov), dále prohloubení rybníka, kdy odstranění písčitých sedimetů a prouhloubení čítá 44.534 m3 (zjevně se vychází z technické zprávy Ing. P.a).

Jak je zřejmé ze Zprávy o plnění závazných ukazatelů pro závěrečné vyhodnocení akce ze dne 20.12.2013 (č.l. 2035-2036) podepsané za žadatele Orlík nad Vltavou s.r.o., Ing.Ivanem B.em

a dodané Ministerstvu zemědělství zřejmě dne 30.12.2013 (jak vyplývá z č.l. 1936 ve spojení s č.l. 1937) závazné parametry akce uvedené v platném rozhodnutí o poskytnutí dotace měly být splněny, přičemž dle posledního rozhodnutí mělo být odtěženo 108,75 tis.m3 a skutečně odtěženo údajně bylo 109,97 tis.m3 (což odpovídá **106.928 m3** skutečného objemu ze zaměření zdrže Ing. P.em **+** předpokládané hodnotě sedimentu v Malém Silvestru, tedy **2.819 m3**, kdy však Ing.P. vyhodnotil skutečný objem na 3.275 m3) a dále došlo k navýšení vlastních zdrojů z 7.420.643 Kč na 7.422.972,96 Kč. Dodána byla zjevně i další dokumentace k závěrečnému vyhodnocení, jak vyplývá z obsahu materiálu shromážděného na Ministerstvu zemědělství i zaevidování 15 příloh k přípisu na č.l. 1936.

Přípisem datovaným dne 7.4.2014, avšak zjevně evidovaným až dne 24.4.2014 (č.l. 1937), ředitel odboru vody v krajině a odstraňování povodňových škod-Ing. Čiernik oznamuje žadateli, že v souladu se stanoveným postupem předložil veškeré stanovené dokumenty a že po jejich posouzení nebylo zjištěno neoprávněné použití prostředků státního rozpočtu, ani nedodržení stanovených ukazatelů, čímž závěrečné vyhodnocení uvedené akce končí a poskytnutá dotace se definitivně přiznává s tím, že akce může být i nadále předmětem kontroly dle příslušných předpisů. Jak je zjevné z listin na č.l. 2030-2032, dokumentaci přezkoumávala pracovnice MZe Ing. Táňa K. Již dne 5.5.2014 (viz. č.l. 1400-1401) policejní orgán dožaduje u Ministerstva zemedělství kompletní fotokopii spisů týkajících se akcí „Obnova rybníku Silvestr" (ale i Sobíku), a to do 23.5.2014, kdy této žádosti je vyhověno až dne 23.6.2014 a kromě toho, již 23.4.2013 (tedy ještě před posledním změnovým rozhodnutím) se policejní orgán v souvislosti s trestním oznámením Ing. Č. obrací na Ministerstvo zemědělství se žádostí o poskytnutí informací k této dotační akci (viz. č.l. 73 přílohového spisu č.2), což mělo pracovníky posuzující žádost ze dne 2.5.2013 (na č.l. 2007) o změnu rozhodnutí vést tím spíše ke bdělosti.

Jak soud vyjádřil už shora, nesrovnalostí v posuzování žádostí společnosti Orlík nad Vltavou s.r.o. naznal spoustu a proto si nad rámec důkazních návrhů stran, předvolal k výslechu některé pracovníky Ministerstva zemědělství, kteří ve valné většině obě akce vyřizovali.

Svědek **Ing. Marian Čiernik** u hlavního líčení uvedl, že nastoupil na Ministerstvo zemědělství na pozici referenta hospodářské politiky v roce 2010, od května 2011 byl ředitelem odboru odstraňování povodňových škod, který má mimo jiné v kompetenci poskytování dotací na předmětný dotační program. Z obžalovaných viděl pouze pana Ing. D., a to asi na jedné nebo max. dvou kontrolách, ale nebylo to vůbec v souvislosti s těmito dotačními akcemi a Orlíkem nad Vltavou, bylo to dříve, ostatní obžalované nezná. Když přišel na ministerstvo zemědělství, tak žádosti na rybníky Sobík a Silvestr již byly podány, takže jen převzal průběh té administrace. Se žádostí jako takovou v listinné podobě podle něho nebylo třeba se seznamovat do podrobna, to dělali referenti, popř. vedoucí oddělení. Proces administrativy spočívá asi ve třech kolech na základě vyhlášených pravidel, které tvoří přílohu zákona o státního rozpočtu. Předmětem uvedeného programu bylo jak odbahnění a rekonstrukce, tak i výstavby nových rybníků. Rybníky Sobík a Silvestr spadaly do kategorie rekonstrukce – odbahnění, což znamená, že stěžejní bylo odbahnění a byly tam nějaké investice, co se týkalo nějakých oprav, rekonstrukcí technických prvků rybníka, hráze, bezpečnostní přelivy. Žádost byla podána v roce 2010, v průběhu roku 2011 po nějakém doplňování byla schválena. Jednak v první fázi to posoudili referenti. V případě, že to byla žádost kompletní, tak to posunuli dál do nějaké mezirezortní pracovní skupiny. Pokud kompletní nebyla, tak na ministerstvu zemědělství zastávají spíše názor vyzvat toho žadatele k nějakému postupnému doplňování, než aby to hned zamítli, což sice byla také možnost, ale protože v té krajině chtějí něco udělat, tak všichni žadatelé měli možnost na nějakou výzvu zareagovat a průběžně ty žádosti doplňovat. V okamžiku, kdy už to bylo kompletní, tak se žádostí a podklady zabývala mezirezortní pracovní skupina, kde byly zástupci ministerstva zemědělství a ministerstva financí, kteří jednotlivou žádost nějakým způsobem projednávali a vyjadřovali se k

ní. Ještě mezitím, než to došlo do té mezirezortní pracovní skupiny, tak tam byl ještě podpůrní prvek, tzv. posudek strategického experta, což je dle svědka docela významná záležitost. Ministerstvo mělo a má i v současné době nasmlouvánu ČVUT jako strategického experta, který tu žádost prozkoumá po technické stránce, ekonomické, přezkoumá projekční provedení projekční a dá k tomu nějakou zprávu a závěr, jestli je to v souladu s dotačním programem nebo nikoliv nebo jsou tam nějaké věci, na kterých je potřeba zapracovat a které změnit. Rybník Silvestr dostal kladné stanovisko strategického experta, rybník Sobík negativní, ale s tím, že tam byl nějaký propustek, který neodpovídal k převedení stoleté vody, tudíž z jejich strany šla nějaká výzva na přepracování toho projektu, což se stalo. Následně už to nebylo znovu neposuzováno, protože tak, jak to chtěli odstranit, tak to odstraněno bylo. Ten strategický expert má významnou úlohu, protože jednotliví referenti vlastně ani nejsou schopni do důsledku prozkoumat ty technické prvky, mnohdy na to nemají potřebné vzdělání. Je to podpůrný prvek a není to stěžejní pro rozhodnutí, o tom, jestli žádost bude zařazena nebo ne, ale klade se na to velmi výrazný důraz. Po jednání mezirezortní pracovní skupiny, když se ta komise shodla, že žádosti můžou být financovány, byl žadatel vyzván, k tzv. podání doplňku, což znamená, že se s touto akcí do budoucna počítá, jsou ochotni ji financovat za určitých podmínek a žadatel se vyzývá k doložení náležitostí doplňku dle pravidel. Je tam významná záležitost týkající se výběrového řízení, což žadatel splnil, je třeba také doložit stavební povolení. Pakliže žadatel všechno splní, mnohdy i na nějaké výzvy ohledně doplnění a žádost je kompletní, jde znovu do mezirezortní pracovní skupiny, která se usnesla, že žádosti může být vyhověno a bude poskytnuta dotace. Na základě toho pak jako ředitel vyhotovil rozhodnutí o poskytnutí dotace s nějakými podmínkami. Ty byly předány žadateli. Součástí toho rozhodnutí jsou i podmínky, za kterých my tu dotaci udělují a čeká se i na podepsání souhlasu toho žadatele, že s těmi podmínkami souhlasí. Jakmile se to rozhodnutí doručilo zpátky, tu věci považovali za uzavřenou a akce mohla běžet. Potom záleželo na žadateli, jak to probíhalo. Bylo možné posílat průběžně faktury, které byly hrazeny až do výše poskytnutého rozhodnutí a následně pak akce byla zrealizována. Tam byl termín realizace pevně daný na rozhodnutí s parametry a žadatel byl povinen zaslat tzv. závěrečné vyhodnocení akce, což byla třetí fáze toho projektu. Ty jednotlivé podmínky jsou předem dány v těch pravidlech a víceméně se jedná o to, aby byli schopni posoudit, že tak, jak dotaci poskytly, tak žadatel ty podmínky splnil. Tzn., že v tom závěrečném vyhodnocení je jednak zajímalo, jestli byly postaveny ty bezpečnostní prvky tak, jak měly být postaveny, jestli bylo odtěženo tolik sedimentu, kolik bylo deklarováno a další náležitosti, např. kolaudace a spousta jiných věcí. Pakliže po kontrole těchto dokladů usoudili, že tak, jak bylo deklarováno, bylo splněno, tak bylo z jejich strany vyhotoveno tzv. závěrečné vyhodnocení akce, což bylo zasláno žadateli, tedy, že byly splněny podmínky dotace, nicméně, že dotace může být nadále předmětem kontroly a dalšího zkoumání, ale tímto způsobem ta žádost pro ně jako by skončila, skončila administrace, akce byla založena do kompletního spisu a dále se jí nezabývali. Až v průběhu času na základě nějakých policejních dotazů se k tomu postupně vraceli. K dotazům předsedkyně senátu svědek uvedl, že v průběhu té administrace žádné nesrovnalosti neidentifikovali, až na nějaké žádosti o nové rozhodnutí, a to především u rybníku Silvestr, ale to byly podle něho běžné věci, které se stávají. Žádné nesrovnalosti nepozorovali ani při zkoumání závěrečného vyhodnocení. V těch podkladech, které jim byly doručeny, všechno vypadalo, že je v pořádku. Pak až na základě vyhodnocení nějakého znaleckého zkoumání, které jim bylo předáno policií, se v podstatě dozvěděli, že to prvotní zaměření, které má probíhat nějakým způsobem a o tom hovoří i legislativa, tak, že snad nebylo uděláno tak, jak mělo být uděláno a že se v tom mohly vyskytnout nějaké problémy. Proto z jejich strany byl podán nějaký podnět na finanční úřad, na šetření nesrovnalostí. Finanční úřad byl rovněž seznámen s výstupy policie, poskytovali součinnost jak policii, tak finančnímu úřadu a ještě bylo domluveno, že se z jejich strany nechá zaměřit současná poloha dna toho rybníku, což domluvil s tehdejším generálním ředitelem Povodí Moravy, že jim poskytne svojí techniku za nějakou zvýhodněnou cenu, která ten rybník oskenuje a zjistí současnou polohu dna. Dali jim k tomu podklady, které měli z původního zaměření. Z jejich výstupů se jeden rybník jevil jako

v pořádku, v druhém byly nějaké částečné nedostatky, nicméně odchylky byly nějakým způsobem komentovány. Tyto podklady předali jak policii, tak finančnímu úřadu. Z jejich úhlu pohledu má k navrácení dotací vyzývat finanční úřad. Po konzultaci s jejich právním oddělení a finančním ředitelstvím tam však nepanuje úplná shoda. Svědek má za to, že v případě průběhu administrace té žádosti mají možnost vyzvat žadatele k navrácení, ale pokud akce byla z jejich strany ukončena, tak to předávají finančnímu úřadu k dalšímu šetření. Neseznali důvod k výzvě k navrácení dotace, ale obrátili se na finanční úřad, který má záležitost řešit jako porušení rozpočtové kázně, proto to nechali v jeho kompetenci.

Program 129 130 byl dle svědka podpůrný k prevenci před povodněmi, takže významným účelem bylo zabezpečit vodní dílo pro případ vzniku povodní. Předmětem dotace bylo jak odbahnění, tedy předmět zdrže, tak obnova a rekonstrukce těch technických prvků rybníků, tak aby byl zabezpečen rybník v souladu s pravidly. Propláceli faktury jak za rekonstrukci objektů, tak za to odbahnění. Podle svědka odbahnění může spočívat i v odpísčení, řeší množství odtěženého materiálu z té zdrže s tím, že úplně primárně nezkoumají, jestli se jedná o organický sediment nebo písčitou hmotu. Není to předmětem jejich přezkumu. Pokud by někdo chtěl vytěžit ze zdrže písek nebo štěrkopísek, tak to není podle něho v rozporu s dotačním programem, ale kdyby to věděli dopředu a věděli by, že je to obchodovatelná komodita, což v tomto případě je, tak by se zajímali, jakým způsobem s ní bylo naloženo dál a pokud by to bylo předmětem obchodu, tak minimálně o tu částku by byla ponížena dotace. Co se týká odbahnění, tak parametrem kromě mocnosti sedimentu, byla také plocha rybníka. Ten program umožnil odbahnění velikosti rybníku 1-30 hektarů, větší rybníky nedostávaly dotace. Tato plocha byla vypočítána z katastrální výměry rybníka, nikoliv ze samotné vodní plochy. Je to z toho důvodu, že samotnou plochu nejsou schopni zkontrolovat, tak, aby si ověřili průměrnou mocnost, je to počítáno z největší, tedy katastrální plochy. Průměrný sediment se stanoví tak, že se změří objem sedimentu obsaženého ve zdrži -lomeno katastrální výměra. Ten dotační program požaduje, aby ten rybník byl zaměřený odborně způsobilou osobou, je tam jeden podélný řez a příčné řezy po čtyřiceti metrech s tím, že z toho by měl ten geodet stanovit to množství sedimentů, které tam je. Toto měření geodeta je přílohou žádosti o poskytnutí dotace. Je to základní náležitost, kterou v podstatě chtějí při podání té žádosti, nicméně je to příloha toho jednotlivého projektanta, který ten rybník projektuje a má tento objem do toho nějakým způsobem zakomponovat. Tzn., že je to příloha celé té projektové dokumentace. Projektovou dokumentaci ale neberou jako náhradu za zprávu geodeta a výsledkového měření. Aby se ten projekt vůbec mohl přihlásit, tak ten projektant musí prohlásit, že v tom rybníku je minimálně těch 40 cm sedimentu. Měření geodeta je součástí té projektové dokumentace, po něm chtějí kompletní projektovou dokumentaci se stanovením průměrné výšky sedimentu, což je na základě čestného prohlášení podepsáno, že to tam opravdu je. V projektové dokumentaci při podání žádosti by měl být zaznamenán povrch toho bahna, oproti tomu je namalovaný projekt – spodek. Projekt má namalovat dno, jak to má vypadat. Na začátku říká projektant, bude to vypadat takhle v budoucnu, oproti tomu do toho vloží to zaměření toho sedimentu a řekne, že dno bude tady a např. o 45 cm nad tím je sediment. Jestli dno udělá výš nebo níž, je podle svědka věcí projektanta, jak to navrhne. Měl by ale respektovat nějaké zákonitosti toho rybníku, protože je velké riziko, že pokud navrhne dno pod to původní, tak naruší nějaké těsnící prvky a ten rybník bude vytékat, ale není jejich záležitostí, aby zkoumali práci projektanta. To je věcí žadatele a projektanta. Obsahem projektové dokumentace ale musí být zaměření toho geodeta. Musí tam být vidět výsledek měření geodeta, jméno osoby, která to naměřila a autorizace toho projektového inženýra. To je pro ně stěžejní, že se pod to podepíše nějaká autorizovaná osoba. Pokud aktuální měření dělala třetí osoba, tak to musí být součástí té žádosti, protože projektant, který je za ten komplexní projekt odpovědný, by jinak nebyl schopen říct, kolik toho sedimentu tam je. V případě Sobíku i Silvestra oba tyto podklady byly podle svědka součástí žádosti. Výškopisný a polohopisný plán podle něho vypracoval pan P. před podáním žádosti. Pojem předpokládané množství musí vycházet z nějakých empirických údajů,

není možné to zjistit pouze podíváním na rybník, protože sediment v rybníku je pohyblivý, tzn., že nejvíc sedimentu je vždy u hrází u jeho výpusti, kdežto na začátku toho sedimentu může být daleko méně. Chtěli vyloženě geodetické ověření, že tam je minimálně 40 cm bahna. Chtěli čestné prohlášení, podepsané jak žadatelem, tak příslušným projektantem, že opravdu ta průměrná výška sedimentu v tom rybníku je. Bylo to přílohou té žádosti, že tam ta mocnost je. Jestli je na tom prohlášení vyloženě napsáno, že tam je 40 cm, neví, ale nějaké čestné prohlášení ohledně sedimentu v těch přílohách bylo. Jejich prvotní zkoumání žádosti spočívá v tom, že referent si žádost vezme a podívá se, kolik je tam množství toho sedimentu a jednoduše si mocnost zjistí výpočtem. Pokud tam nenajde ty položky, tak žádá doplnění. Po předložení projektové dokumentace k rybníku Sobík svědek uvedl, že je v ní vypsaná tabulka, podle níž si ověřili, kolik tam těch centimetrů je. Ke stanovení výšky sedimentu bylo přistoupeno tak, že pan projektant musel od něčeho stanovit vrch sedimentu a jeho spodek, takže kubatura byla stanovena, numerická hodnota mocnosti sice uvedena není, ale aby vůbec žádost podal, tak musel říct, že tam je 40 cm, tedy jakýmsi konkludentním jednáním stanovil výšku sedimentu. Ověřili si to na základě podkladů, které byly k dispozici. Prohloubění dna by v rámci tehdejšího programu nepoznali a nebylo to předmětem zkoumání. Žádost byla včas podána, byly tam podle svědka nějaké formální chyby, ale pravidla jim umožňovala tyto chyby nechat odstranit a žadatele k tomu vyzývali. Považovali žádost za řádnou s nějakými formálními nedostatky, a to i v případě, že ty přílohy zcela absentovaly. Pokud tam chybělo prohlášení o měření sedimentu, tedy ty údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu v souvislosti s vypuštěním rybníka, což jsou dle svědka v základu ty nejzásadnější věci, tak takovou žádost vyřazovali. Podle názoru svědka, pokud žádost není kompletní, lze stanovit lhůtu k dodání. V případě, že měli doloženo zmocnění žadatele, tak mohl podepisovat zástupce žadatele. Neví, proč pracovníci požadovali na některých listinách ověřené podpisy J. Schwarzenberga. V průběhu řízení může dojít ke změnám projektové dokumentace, je to vývoj stavby, na základě nějakých nepředvídaných okolností se k tomu asi ve většině nějakým způsobem přihlíží, a pakliže jsou to takové změny, které zásadním způsobem neovlivní ten samotný projekt, jeho podobu a vůbec ten cíl toho programu, tak poskytují souhlas. Může podle něho dojít i ke změně předpokládaného množství sedimentu, může se tam vyskytnout např. pevná skála ve dně, se kterou projekt nepočítal, a o to množství sediment těžit nelze, může dojít, jak ke snížení, tak ke zvýšení množství sedimentu. Ale v případě žádosti o snížení by znovu zkoumali, jestli je splněna ta základní podmínka 40 cm. V nejkrajnější možnosti, kdy by došlo ke snížení sedimetnu pod 40 cm, by asi bylo na místě odnětí dotace v rozsahu toho těženého sedimentu. Písčitý sediment by nebyl problém, to by jen vzali na vědomí. Pokud by byl projekt rozšířen o odstranění deponie, tak by v tom problém v zásadě neměli, ale dodatečně by se podíleli pouze na té částce, kterou stanovili jako původní maximální výši, a zbytek by šel z vlastních zdrojů investora, pokud by přesahoval ten původní záměr, se kterým se nějakým způsobem představil. Jestli by se to započítalo do toho předpokládaného původního množství, záleží podle svědka na konkrétní situaci. Pokud by žadatel řekl, že proto, že předpokládaná hodnota tam není a tak se odstraní deponie, aby dosáhli aspoň nějaké hodnoty, tak to brali v rámci dotace a změna by byla schválena. Pokud by došlo k odstranění sedimentu v rybníce na jiném katastrálním území, které navazuje na ten dotační rybník, tak to by nešlo zahrnout do toho množství, pokud by to byla hospodářsky oddělená stavba. Pokud by to bylo jen na jiném katastrálním území, tak to podle něho není problém, protože podle něho jeden rybník může být klidně na dvou katastrálních územích. Za zásadní problém by svědek naopak považoval absenci zaměření celé plochy rybníka, protože jen na základě celkového zaměření může být stanoveno to předpokládané množství. Takže návrh by byl zamítnut. Pokud by v rámci toho předpokládaného množství sedimentu došlo k jeho navýšení jakýmkoliv způsobem, ať už vyhotovením projektové dokumentace nebo základě nějakého odhadu, tak by to mělo následek. Počítají s tím, že jednotlivé žádosti jsou podány podle skutečnosti a v případě, že s tím někdo manipuluje, tak je to zásadní problém. V té době ho nebyli schopni odhalit a spoléhali se na to, že tam je autorizovaná osoba, která to podepíše a je to tak v pořádku, že si za to ručí se vším všudy. Pokud by ty vady

byly nepochybně zjištěny, ale až po ukončení té stavby, ale zároveň by bylo zjištěno, že došlo k odtěžení toho předpokládaného množství, že ve skutečnosti to sedí, že bylo odtěženo tolik sedimentu, kolik byly deklarovány odkopávky ve zdrži a eventuálně bylo i větší množství toho sedimentu, tak ten program to neřešil, neřešil to, jestli to projektované dno, které bylo deklarováno v rámci projektové dokumentace, zůstalo na té samé úrovni, anebo šlo níž. To, že nezaměřili mocnost a udělali to na základě odhadu, podle toho vyhotovili tu projektovou dokumentaci, tak i za situace, kdy skutečně k tomu odtěžení došlo, to není v pořádku. Kdyby primárně věděli, že zaměření neproběhlo, tak jak bylo požadováno, tak v žádném případě tu dotaci neposkytnou. I kdyby ve skutečnosti na to nárok ten rybník měl, tak by dotace poskytnuta nebyla, protože ty údaje nevycházejí z toho zaměření mocnosti sedimentu. Takovou žádostí byse dál nezabývali. To, že by se někdo trefil na konci, je nezajímá. K dotazů státního zástupce svědek objasnil důvody pro předchozí vypuštění rybníka před zaměřením, tedy nutnost vysušení a sesedání sedimentu,kterým se zmenšuje objem. K dotazům zástupce Ministerstva zemědělství svědek uvedl, že výběr geodeta neřeší žádným doporučujícím seznamem a že primárním zájmem, který sledují je odbahnění nejvíce zanesených rybníků. Vodohospodářkým propojením rybníků měl na mysli, že jsou spojeny pevně jednou hladinou a jsou na jednom toku, pokud se mezi rybníky nachází zastavěná část obce, tak v takovém případě by to bral jako samostatný rybník. K dotazům obhájců pak svědek uvedl, že vnímají i drobné nesoulady s pravidly např., že mocnost je 39 cm místo 40 cm. Pokud je ta akce ještě otevřená, není závěrečně vyhodnocena, v lepším případě ještě stavebně probíhá, tak mají možnost do toho nějakým způsobem zasahovat a informace, které přichází od toho žadatele nebo zhotovitele nějakým způsobem vnímat. Pravidla jsou pro ně ale nepřekročitelná podmínka, takže pokud by se ten projekt nějakým zásadním způsobem měnil, vybočoval by z toho, co bylo původně záměrem, účelem, tak by to pravděpodobně nechali znovu posoudit strategickým expertem. Pokud pravidla užívají termín „odhad“, má se na mysli odhad učiněný na základě toho původního zaměření, nelze to však vědět přesně. Až při závěrečném vyhodnocení se může říct, že bylo odvezeno méně, ale pořád to musí splňovat podmínku 40 cm. Ministerstvo to posoudí a pokud se to bude zdát v pořádku, tak to schválí, ale sníží dotaci. To finanční provedení by mělo být přesné, tam by z toho mělo vylézt přesné číslo kubatury sedimentu a rozdíl od odhadu. Hustota měřených bodů geodeta stanovena není. Z logiky věci vyplývá, že čím hustější zaměření, tím lepší výsledek. To, kdo posoudí, že ta hustota je dostatečná pro zpracování příčného řezu, je věc projektanta. Metoda lineární interpolace svědkovi nic neříká. Když se k nim dostane projekt potvrzený autorizovanou osobou, není na tom nic, co by měli zpochybňovat. Žádost obsahuje řadu čestných prohlášení, nemohou předpokládat, že k nim chodí lživé žádosti. Pokud se přijde na to, že žádost byla podána na základě falšovaných údajů, tak je zřejmě jeho povinností po poradě s právním oddělením, předat věc policii, případně na finanční úřad.

Svědek **Bc. Karel Pelikán** u hlavního líčení uvedl, že na Ministerstvu zemědělství pracuje od roku 2010 jako vedoucí oddělení vody v krajině a rozpočtu a zároveň jako zástupce ředitele odboru. V předmětné době vedl oddělení sestávající ze tří lidí, administrovali dotační programy na rybníky, z nichž byly financovány i dotace na rybník Silvestr a rybník Sobík. Vedl své oddělení, když bylo třeba, tak pomáhal s administrativní prací. S panem Ing. D. se setkal několikrát, někdy na ministerstvo přinesl nějaké podklady k žádostem a viděli se i na nějakých kontrolách dotačních akcí. S ostatními obžalovanými se nezná. Obě dvě akce Sobík a Silvestr byly administrovány pro program 129 130, který se tenkrát ještě realizoval pro Agenturu pro zemědělství a venkov. To byla sběrná místa, tam proběhla nějaká prvotní kontrola náležitostí a potom se ty žádosti předávaly k nim na ministerstvo. U nich se znovu zkontrolovaly, posoudily, pokud bylo potřeba něco doplnit, tak se komunikovalo se žadateli ohledně doplnění, pak byly zařazeny do programu. Po jednání mezirezortní skupiny a po doložení doplňku vydávali rozhodnutí o poskytnutí dotace. Po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace žadatelé podepisovali smlouvu s dodavateli vybranými na základě veřejné zakázky a mohli předkládat faktury

k proplácení dotace. Co se týká proplácení, v té době se to ještě realizovalo prostřednictvím Českomoravské záruční rozvojové banky, která fungovala jako finanční manažer. Tam žadatelé zasílali faktury zhotovitelů a ČMZRB zajišťovala samotnou úhradu těch prostředků. Když se administrovaly ty žádosti, tak nezaznamenal žádné nesrovnalosti, o těch nesrovnalostech se dozvěděl až, když je kontaktovala Policie ČR, že byly zjištěny nějaké okolnosti, které zakládaly nějaké podezření, že něco bylo špatně. Má pocit, že, až když ty akce už byly dokončené, se nahlásili policisté z Českých Budějovic s tím, že došlo k manipulaci s projektovou dokumentací, kdy se změnily výšky v této dokumentaci, co se týká polohopisu a výškopisu a že původně nebyly dostatečně správně zaměřené rybníky Silvestr a Sobík a tím pádem ty rybníky neměly splňovat kritéria, která byla potřebná pro program 129 130, tzn. minimální průměrnou mocnost sedimentu 40 cm. Co se týká jeho pozice, nemá vzdělání ani kapacity na to, aby řešil, jestli projektová dokumentace, která byla dodaná v rámci žádosti, byla v pořádku nebo nebyla. To se dozvěděli poté, co je po několikáté kontaktovala policie s tím, že získali úplně prapůvodní data, se kterými bylo manipulováno. Co se týká účelu té dotace v roce 2010, tak jednak to byla rekonstrukce a druhak odbahnění těch dvou rybníků, tedy jednak zvětšit zásobní a akumulační prostor těch rybníků a druhak zabezpečit je, aby byly účinným prvkem protipovodňové ochrany, aby byly zabezpečeny před minimálně stoletou povodní, aby se s nimi dalo lépe manipulovat, aby ty rybníky byly zabezpečené, aby nehrozilo, že třeba bezpečnostní přeliv, pokud by byl v havarijním stavu, nedokáže převést nějakou povodňovou V., mohl se protrhnout, mohla se protrhnout hráz a mohly vznikat další případné škody, ať už na majetku nebo případně na životech lidí, kteří by byly situovány níž pod těmi rybníky. Tyto náležitosti byly realizovány na všech rybnících, nedělalo se pouze odbahnění, to byla podmínka programu, že musí být splněny nějaké minimální podíly investičních prací, tzn. ty práce na hrázi, vysypávání hráze, oprava toho bezpečnostního přelivu nebo výpustního zařízení. Takže muselo to být na všech rybních, které byly realizovány v programu 129 130. Ten program byl financován z úvěru, který ČR dostala od Evropské investiční banky a EIB si vymínila, že budou na všechny vypracovávány posudky strategického experta, který posoudil navržené technické řešení, jestli ten bezpečnostní přeliv má dostatečně velkou přelivnou hranu, aby pobrala tu povodňovou V. nebo ten průtok, který je dimenzován na tom konkrétním díle, v tom konkrétním povodí, aby bylo dostatečné převýšení té hráze, aby ty rybníky byly zabezpečené a neškodně zvládly přežít a převést povodňové průtoky. Pokud byl posudek negativní, řešilo se, v jakém smyslu negativní. Pokud to byly záležitosti, které šly vyřešit v rámci přepracování žádosti nebo projektu protipovodňových úprav, nebylo to nic zásadního, tak se komunikovalo se žadatelem o úpravě projektu. V případě jednoho z těch dvou rybníků se řešilo, že tam je nekapacitní propust pod silnicí, která právě byla od toho bezpečnostního přelivu, tak to se předělávalo. Ke změně projektové dokumentace došlo, tam se měnil profil těch Benešových propustků. Parametry pro rybníky, které mohly dostat dotaci, byly podle svědka od 2 hektarů do 30 hektarů s tím, že této výměry mají dosáhnout třeba i po realizaci toho konkrétního opatření. Vychází se z výměry zavedené v katastru nemovitostí, nicméně v 99% je výměra vodní plochy menší než katastrální výměra, takže to neodpovídá reálnému stavu. Nevzpomíná si, jestli si ověřovali katastr nemovitosti historicky zpětně, tedy kolik měla rozloha třeba dva roky před spuštěním dotační akce, jestli tam nedošlo k účelovým změnám. Náklady na rekonstrukci byly rozděleny mezi investora a Ministerstvo zemědělství tak, že 80% šlo z dotace, 20% byly vlastní zdroje. To jsou maximální limity. Předpokládané množství sedimentu k odtěžení při podání žádosti má být podle svědka zahrnuto v projektové dokumentaci. Ta má obsahovat polohopis toho rybníka, kde v tom rybníce je uveden nějaký podélný řez, k němu jsou vedeny příčné řezy, a potom záleží na tom projektantovi, jak vyprojektuje nebo namodeluje to budoucí dno, na které se má dostat tím odbahněním nebo tím odbagrováním. Záleží na projektantovi, jestli si to udělá pomocí nějakých sond, stanoví, kde už je nějaké pevné dno, kde už nejsou žádné sedimenty, anebo jestli tam nechá hrábnout nějaký bagrem, aby viděl, že tady je nějaká vrstva černého bahna a tady už vidí, že nějaký jílové podloží, nějaká nepropustná vrstva, anebo jestli vychází z nějakých jiných údajů, to se nechává to na tom projektantovi. Jestli dojde k faktickému měření, nechávají

na tom projektantovi, je to jeho zodpovědnost. On má kulaté razítko a musí si dle svědka stát za tím, že opravdu v tom rybníce je 40 nebo 60 cm. Podle svědka je to na něm, jestli si to riskne odhadnout. Předpokládaná průměrná výška sedimentu by měla být dle svědka vyloženě součástí projektové dokumentace, dá se to i ověřit, protože kubatury a průměrné výška sedimentu se dá jednoduše spočítat. Svědek uvedl, že si nevzpomíná, jestli na zaevidování průměrné výšky sedimentu mají přímo kolonku nebo nějaký formulář, ale předpokládá, že je to součástí projektové dokumentace, součástí pravidel a jedno z kritérií. Domnívá se, že pro žádost musí být napsaná průměrná výška sedimentu. Pokud to není uvedeno nikde v žádném formuláři, v žádné kolonce, tak to podle něho není zásadní, protože to stejně ověřovali právě tím výpočtem z uvedené kubatury sedimentu a výměry toho rybníka. V čestném prohlášení žadatelé prohlašovali, že množství sedimentu souhlasí. Ty formuláře, které byly součástí žádostí podle závazných pravidel, se dokládaly jako příloha k žádosti nebo potom k tomu doplňku k žádosti. Výškopisný a polohopisný plán se dle svědka předkládá ve formě projektové dokumentace, která už musela být zpracována v rámci té žádosti. Projektová dokumentace je plán do budoucnosti, ale zároveň zobrazuje i současný stav. V současné podobě v tom řezu měl být postižen povrch sedimentu, povrch dna a měl být zakreslen návrh do budoucna odbagrovaného dna a jako rozdíl mezi nimi měl být uveden ten sediment. Předpokládá, že měření geodeta je právě v té situační mapě rybníka, kde jsou vyznačeny ty řezy s jednotlivými body i výškami a že projektant z toho geodetického měření vycházel, stačí jim tedy projektová dokumentace, geodetické zaměření je nezajímá. Od stolu z kanceláře nepoznají u starších rybníků, kde není žádná předchozí projektová dokumentace a kde není známa původní podoba prostoru rybníku, že projekt odpovídá reálné podobě a že nedochází např. k prohloubení původního dna a navýšení množství odtěženého materiálu, takže projektant musí vycházet např. z nějakých těch sond. Projektová dokumentace je navíc posuzována kromě nich ještě institutem strategického experta, což je ČVUT, fakulta stavební. Ta posuzuje ten projekt, původní stav rybníka není ani dohádatelný. Skutečný stav rybníka se deklaruje pouze v rámci závěrečného hodnocení, potažmo ten projektant. Stavem původního rybníka se nezabývají, stačí jim ta projektová dokumentace. Nevzpomíná si, jestli měření sedimentu a údaje o výsledku toho měření je v základních náležitostech nebo v náležitostech doplňku, nicméně ví, že to žadatel na ministerstvo dokládá. Podle svědka to dokládali až v doplňku. Pokud to prohlášení, že k měření došlo, nebylo připojeno k žádosti o dotaci, tak by určitě vyzývali k doložení. Svědek se domnívá, že závazná pravidla přímo nespecifikují, co jsou formální a neformální pochybení, ale běžně se to dělalo tak, že vyzývali k doplnění případných nedostatků. Pokud to bylo tak, že někdo podal pouze základní formulář a zbytek náležitostí vůbec nebyl, tak to bylo špatně. Pokud by nějaký žadatel podal pouze jeden nebo dva formuláře a zbytek řekl, že to dodá až později, že to ještě nemá, tak by to bylo špatně. Pokud ale chyběl někde nějaký podpis nebo razítko apod., tak vyzývali k doplnění a dále se s tím pracovalo jako s řádně podanou žádostí. Po tom, co je rozhodnuto o poskytnutí dotace, může dojít ke změně projektové dokumentace, nicméně musí být projednána s poskytovatelem dotace, tzn. s ministerstvem zemědělství, v čem ta změna spočívá, čeho se týká, jestli je to třeba jenom vypuštění nějakého funkčního objektu nebo stavebního objektu nebo to jsou drobné změny, že se změnilo situování nějakého objektu na hrázi, posunulo se to někam jinam nebo něco takového. V případě, že by se změnilo složení toho sedimentu, tak to bylo jedno, složení sedimentu nebylo sledováno, zajímala je jakákoli odtěžená hmota. Pokud by došlo během realizace ke snížení předpokládaného množství sedimentu pod 40 cm, tak by to byl problém a určitě by se to podle svědka asi řešilo nějakým způsobem vratky, ukončení financování nebo by se realizovala jen ta investiční část na té akci s tím, že odtěžení sedimentu by realizoval investor z vlastního zdroje a pokud by byly proplaceny nějaké faktury, tak by vraceli ty prostředky. Pokud došlo k rozšíření těžby na deponie, s jejichž odtěžováním se původně nepočítalo či rozšíření těžby na sousední rybník v jiném katastrálním území, ale navazující na rybník, který je předmětem toho dotačního programu, určitě by se to muselo posoudit, jak moc na sebe ty rybníky nebo vodní díla navazují. Pokud by to bylo tak, že by mezi nimi byla nějaká historická, vysoká dělící hráz nebo by byl úplně ve vzdálenosti

několik desítek metrů od toho rybníka, tak by to problém byl, pokud by to těsně navazovalo s tím, že v případě vysokého stavu vody by to byla jedna celistvá vodní plocha, tak by s tím neměli problém. U rybníka Silvestra tam se řešila záležitost ohledně Malého Silvestru, má pocit, že tam byly historicky vyvezené nějaké sedimenty, které se dřív odstraňovaly z té zátopy rybníka Silvestra, ale v tom problém neviděli, protože ty rybníky de facto byly na sebe tak navazující, že to mohlo být jedno dílo. Jestli od sebe byly odděleny, už si nevzpomíná. Podle katastrální mapy, co si pamatuje, tak to navazovalo úplně těsně, takže problém to nebyl. To, že rybníček se nacházel na jiné katastrální parcele, nebyl podle svědka problém, to nerozlišovali. Nebyl podle něho problém ani v tom, že se navýšila katastrální výměra o jeden rybníček. Pokud by dodatečně zjistili, že nebyla žádným způsobem zaměřena mocnost sedimentu a že nebyla zaměřena celá plocha rybníka před podáním žádosti a započetím prací, tak pokud by to věděli už v rámci té administrace, tak předpokládá, že ta akce by se nerealizovala v rámci toho dotačního programu. Byla by buď zamítnuta žádost nebo by se dotovaly jen ty investiční části stavebních objektů na hrázi, bezpečnostní přeliv atd. Bylo by to v rámci stejného programu, ale to odbahnění by si dělal investor za vlastní peníze. Pokud by se to zjistilo až dodatečně po závěrečném vyhodnocení akce předalo by se to k řízení na finanční úřad a ti by to nějakým způsobem zpracovali. V případě, že by bylo zjištěno, že došlo k odtěžení deklarovaného množství sedimentu, pokud splnili ukazatel, který byl dán rozhodnutím o poskytnutí dotace, tak by to problém nebyl, pokud by dodrželi těch 40 cm, ale pokud by tam vyloženě došlo k tomu, že ty údaje byly nepravdivé, tak by to určitě problém byl, tedy i pokud by došlo ke změnách výškových kvót oproti geodetickému zaměření. Svědek uvedl, že si nepamatuje, jestli v roce 2013 při vydání změnového rozhodnutí vycházel z přípisu, kde mu bylo sdělováno, že došlo k zaměření při napuštěném rybníku nebo jestli ještě nějak komunikovali s panem Ing. D., ale předpokládá, že asi ano. Důvodem toho, že se odchýlili od parametrů původní žádosti, bylo podle svědka to, že byl jiný součet organického a jiného sedimentu+ deponie + Malý Silvestr, což činilo 108 748 m³. Měření sedimentu lze dělat různými způsoby, buď s totální stanicí na vypuštěném rybníce, kdy se měří konkrétní body nebo se to dá určit nějakým způsobem určitě sonarem anebo sondami. Nevzpomíná si, jak to bylo v případě rybníku Silvestr. Za situace, kdy ministertvu byly v rámci řízení předloženy dokumenty o tom, že byl rybník před měřením vypuštěn déle než tři měsíce, nepředpokládal, že to měřili sondou z lodi, ale předpokládal, že ty rybníky byli vypuštěné a nějakou dobu sesychaly. Svědek nebyl schopen vysvětlit, proč na tento rozpor (měření při napuštěném x vypuštěném rybníce) nereagoval. Pokud jsou v projektové dokumentaci označeny odkopávky ve zdrži, pak je to dle svědka také údaj o množství vytěženého sedimentu. Podloží podle něho není odkopávka, podloží tvoří dno původního rybníka. Sediment je podle něho to, co se tam naplaví i to, co se vykope, protože rybník musí být gravitačně vypustitelný. Jestli je potřeba něco vyhloubit, zvětšit podle projektové dokumentace, tak v tom předchozím programu se to nijak neřešilo. To bylo záležitostí toho rybníkáře, jestli do toho dna hrábne. Nyní je však dle svědka v pravidlech, že rostlé dno se nesmí těžit, ale neví, jestli platilo i v roce 2010. Co se týká těchto odbavovacích prací, tak vycházeli z toho, že to, co se odtěžuje, se odváží v naprosté většině na zemědělské půdní fond, tudíž že musí být potřebné testy toho materiálu, že je nezávadný a že se hodí k odkládání na těch konkrétních místech. Dále se svědek vyjadřoval k důvodům přebírání písemností osobní cestou a uvedl, že se to stávalo běžně a že i takto předané doklady se nechávali zaevidovat. Standardně měl věc podle svědka přidělenou jeden pracovník, ale v rámci oddělení se tím mohli zabývat i další pracovníci administrativy či on sám, věci se točily a mohl mít někdo dovolenou či být nemocen. Podle svědka byly podávány desítky až stovky žádostí v rámci jednoho roku, zamítnuta byla více než polovina žádostí, a to z různých důvodů, např. pro špatné technické řešení (což právě studoval ten strategický expert) nebo neúměrně vysoké náklady oproti nějaké dokumentaci programu. K dotazům obhájců svědek uvedl, že u výměry rybníka se počítá katastrální mapa, nicméně v závěrečném hodnocení se přihlédne i k tomu skutečnému provedení té akce. Velmi často se stává, že se nechá potom udělat nové geodetické zaměření a katastr nemovitostí se dá do souladu s tou realitou. V rámci podání žádosti jiný oficiální údaj než katastr nemovitostí nemají.

Když se kontroluje, jestli rybník má ty parametry, maximálně 30 ha, tak se vychází z katastrální výměry, nicméně je možné, aby této výměry stejně tak jako té spodní hranice dvou hektarů bylo dosaženo realizací té akce, tzn. pokud by se třeba obnovoval nějaký historický rybník, který původně měl 2,5 hektaru a postupem času měl vodní plochu jenom hektar a půl, tak by se počítalo s tím, že když se obnoví, tak bude mít ty 2,5 hektaru.

Svědkyně **Ing. Dana V.** k věci uvedla, že v letech 2010-2013 dělala referenta na Ministerstvu zemědělství pod panem ředitelem Čiernikem. Náplní její práce byla kontrola žádostí, kontrola doplňků a závěrečného vyhodnocení akcí. Z obžalovaných zná jen pana Ing. D., se kterým spolupracovali na několika žádostech, které dělal jako zástupce žadatelů. Ke zmiňovaným akcím, protože je už pět let na R.ičovské dovolené, si toho moc nepamatuje. Ví, že něco v těch akcích dělala, možná vydávala rozhodnutí nebo změnové rozhodnutí, ale nic konkrétního si nepamatuje. K dotazům předsedkyně senátu uvedla, že si nevzpomíná na nějaké vady nebo nesrovnalosti v průběhu řízení o poskytnutí a přiznání dotace, těch akcí bylo tolik a pokud tam nějaké byly, tak by byl žadatel nebo pan D. vyzván k vysvětlení nebo doplnění. S Ing. D. se setkávala i osobně proto, že přivážel buď ta vysvětlení nebo nějaké dokumenty, které chyběly v žádostech nebo v doplňcích nebo s ním komunikovala telefonicky a e-mailem. V náležitostech žádosti o poskytnutí dotace je velké množství dokumentů, jsou to formuláře, které jsou v pravidlech, jež jsou součástí zákona, tedy technické zprávy, vyjádření různých úřadů: vodoprávní úřad, životní prostředí, správci povodí, správci vodních toků, projektová dokumentace, dokumentace k územnímu řízení. Požadovali technickou zprávu, která v žádosti musela být. V zákoně je vyžadován výškopisný a polohopisný plán a výsledek měření sedimentu, ale v jaké podobě jim to u rybníku Silvestr a Sobík bylo poskytováno, si nepamatuje, ale z technické zprávy nebo těch projektových dokumentací se dala vyčíst jak výška sedimentu, tak kubatura sedimentu a všechny ty řezy. Místo výškopisného a polohopisného plánu tedy používali projektovou dokumentaci, kde se potřebné údaje našly. Bez těchto informací, které jsou v pravidlech, by tu žádost dál nepustili, tedy bez toho, aby věděli, jak ty řezy vypadají, jaká je kubatura, jaká je výška toho sedimentu. Podle jejího názoru projektová dokumentace mohla polohopisný a výškopisný plán nahrazovat. Možná to takto nebylo u všech akcí, ale pokud se to z toho dalo vyčíst, tak ano. U žádosti dle svědkyně muselo být skutečné zaměření mocnosti sedimentu. Buď se dělalo na vodě nebo byl rybník vypuštěný, ale skutečná kubatura byla zjištěna až při závěrečném vyhodnocení po ukončení. Konkrétně u rybníku Sobík si nepamatuje, jestli v těch přílohách byl výsledek nějakého geodetického zaměření. Průměrná výška sedimentu určitě musela být možná v technické zprávě, protože to kontrolovali. Protože nemá technické vzdělání, určitě by průměrnou výšku nepočítala, technické věci a technický pohled na ty žádosti řešil strategický expert z ČVUT, pan doc. Satrapa. Nenapadá ji, jak by se z celkového množství kubatury dala spočítat průměrná výška sedimentu. Neví, z jakého důvodu tedy tento parametr po žadateli nevyžadovala. Podle svědkyně je účelem všech těchto akcí zvýšení retenční schopnosti těch vodních děl, jejich bezpečnost a bezpečnost i toho okolí a odbahnění. Tedy bylo to protipovodňové opatření. Při zkoumání, zda zařadit žádost do dotačního programu, je údajně zajímala kubatura sedimentu, tedy nánosu, nikoli odtěžených hmot. Ale myslí si , že pro zvýšení retenční schopnosti je důležité, aby bylo vytěženo všechno, co šlo, nejen sediment, tedy nejde o to, aby se odstranil nános. Struktura sedimentu je při posuzování těchto akcí nezajímala, ať už to bylo bahno, písek, listí, trus od kačen, bylo to jedno. Kompetence týkající se pracování s těmi žádostmi nebyly předem dány, kdo měl nejméně práce, dostal nejvíce žádostí. Jeden člověk nemá celou akci na starosti až do závěrečného vyhodnocení. Mohla vydávat rozhodnutí a ve chvíli, kdy přišla žádost o změnu rozhodnutí a měla třeba víc práce, tak to udělal pan Pelikán. Dále svědkyně uvedla, že neví, z jakého důvodu Sobík expertem nebyl doporučen k realizaci a přesto bylo rozhodnuto o poskytnutí dotace. Zabývali se u každé akce závěry strategického experta. Když to expert nedoporučil, tak žádost byla podle ní zamítnuta. K doplňujícímu dotazu zástupce ministerstva svědkyně uvedla, že je možné, že strategický expert se mohl vyjádřit, že žádost sice

nedoporučuje, ale byl tam nějaký drobný nedostatek, který bylo možné odstranit. Není si jistá, ale myslí, že i to se stávalo. Ale nevzpomíná si, kdo se zabýval žádostí o dotace u Sobíku. K dotazům obhájců svědkyně sdělila, že si nepamatuje, které metody zaměření jsou přípustné. Ví, že k žádosti se mohlo předkládat zaměření na vodě, ale s s tím, že v doplňku bylo už požadováno zaměření po vypuštění rybníka.

Jak soud uvedl již shora, postup úředníků ministerstva nebyl v souladu s Pravidly uvedenými v zákoně o státním rozpočtu pro rok 2010. Tvrzení, že výškopisné a polohopisné zaměření nebylo třeba dokládat, pokud byl výškopisný a polohopisný plán součástí projektové dokumentace je dle názoru soudu nesprávné. Jedná se totiž o dvě rozdílné náležitosti žádosti, když Pravidla hovoří jednak o dokumentaci pro územní řízení, jednak o výškopisném a polohopisném zaměření dna rybníka, kdy rozdílné nároky jsou kladeny pro případ zaměření před podáním žádosti a při podání doplňku žádosti. Čestné prohlášení žadatele nemůže poskytovale dotace zbavovat povinnosti přezkumu splnění kritérií pro její přiznání. Pokud pak v rámci podání žádosti zcela absentovaly některé základní náležitosti, Pravidla jasně deklarují, že nekompletní žádost nelze přijmout a nedostatky formálního charakteru definují pouze jako chybějící podpis či otisk razítka či neúplně vyplněné formuláře, nikoli úplnou absenci příslušné dokumentace. Jasně pak Pravidla rovněž uvádí, že podmínkou přiznání podpory je kladný posudek strategického experta. V případě rybníku Sobík byl negativní, ani po vyžádané úpravě nebyl vydán či vyžádán pozitivní. Rozhodně pak soud nemůže přijmout názor úředníků, že za sediment je možno považovat jakékoliv odkopávky ve zdrži. Dotace sloužila k odbahnění rybníku, měly směřovat k podpoře odbahnění nejvíce zanesených rybníků, proto byl také určen nejnižší parametr vrstvy sedimentu. Za sediment lze označit usazeninu ve formě vrstev bahna, písku, drobnějšího štěrku či vrstvy materiálu biologického původu, jako je například trus, nikoli však rostlé dno, jak se zjevně mylně domnívají shora uvedení svědci. Z výpovědi svědka Bc. Pelikána je pak patrné i to, co soud dedukoval v souvislosti s posledním změnovým rozhodnutím o poskytnutí dotace na rybník Silvestr, tedy že celkové množství vytěženého sedimentu zahrnovalo i sediment z dalšího samostatného rybníku Malý Silvestr, což rovněž neodpovídá Pravidlům. Soud má za to, že shora podrobně popsaný postup úředníků Ministerstva zemědělství ČR by si rovněž zasloužil posouzení z trestněprávního hlediska.

Dále se soud zabýval tím, do jaké míry původní předpokládaný „odhad“ kubatury sedimentu ze strany obžalovaného Ing. Jaroslava D. učiněný bez jakéhokoliv zaměření sedimentu, lišil od skutečně odstraněného množství, což má dle názoru soudu vliv na míru škodlivosti jeho jednání a jednání obžalovaného Ing. Jana R.a. Dále bylo třeba zabývat se skutečně odtěženou hmotou u rybníku Silvestr s ohledem na nutnost posouzení žalovaného jednání obžalovaného Jaroslava B.a.

Pokud se jedná o rybník **Sobík**, soud musí konstatovat, že situace je značně nepřezkoumatelná s ohledem na to, že původní výškopisné a polohopisné zaměření plochy zdrže ze strany Bc.K.a bylo naprosto nedostatečné a chybí tak základní parametr pro jakékoliv hodnocení. Sám obž.Ing.R. připustil, že na základě tohoto zaměření nebyl schopen vypracovat projektovou dokumetaci a určit **množství odkopávek ve zdrži**. Toho byl schopen až poté, co mu Ing.D. sdělil, že průměrná vrstva sedimentu činí cca 40 cm, kdy na základě takového údaje už mohl projekt zpracovat, kdy však pro zachování funkčnosti rybníku musel měnit některé výškové kóty zaměřené Bc.K.em. Soud se snažil zjistit alespoň přibližné množství sedimentu prostřednictvím baštýře - svědka Martina Š.. Ten však uvedl, že není schopen odhadnout průměrnou výšku sedimentu, na druhou stranu vyslovil závěr, že bahna v Sobíku ve střední části bylo méně než v rybníku Silvestr a že byl schopný od loviště po vodoteči dojít v kalhotových botách až do půlky rybníka, kde bahna bylo kolem metru. Okraje rybníka však byly písčité a vrstva bahna se zvyšovala až k prostředku. Tento rybník se dle baštýře v minulosti na rozdíl od

Silvestru neodbahňoval. Dále svědek poukázal na to, že u rybníku Sobík mohly být nánosy z přítoků jen v malé míře, sediment byl utvořen spíše v souvislosti s chovem kachen a ryb a spadem listí. Svědek Ing. Č. však uvedl, že i u rybníku Sobík došlo v minulosti k odbahnění loviště, rovněž pochyboval o splachu z okolí vzhledem k tomu, že rybník nebyl napojený na přítok a byl přesvědčen o tom, že vrstva sedimentu u rybníku Sobík nedosáhla úrovně 40 cm, sám uvedl údaj cca 30 cm. Na základě vyúčtování ze strany zhotovitele stavby lze těžko spoléhat na relevanci údajů o odstranění nánosů, když bylo zjištěno, že fakturace a zjišťovací protokoly kopírovaly položkový rozpočet a nikoli skutečný stav těžby. Potvrzení ZD Kovářov o množství uloženého sedimentu je rovněž bezvýznamné, když k žádné kontrole a zaměření ploch s uložištěm sedimentu nedocházelo. Stejně tak irelevantní jsou vizuelní odhady skládek, jak o nich hovořili obžalovaní Ing.D. a J.B.. Kýžené informace pak nepřinesla ani zpráva obch. spol. AGPI a.s ze dne 12.8.2014 (č.l. 4160-4163) vyjádřující se k vápnění pozemků, na kterých byl uložen sediment z rybníků Sobík. Ze zprávy vyplynulo, že vápnění bylo prováděno na základě ústní dohody s Ing. Janem V., agronomem ZD Kovářov. Dle časových údajů, které AGPI, a.s. ve zprávě uvádí, se uskutečnilo vápnění sedimentu vytěženého z rybníka Sobík v období od 21.10.2011 do 4.11.2011 na ploše 71 ha. Výška sedimentu na vápněných plochách byla v rozsahu od 7 cm do 30 cm. AGPI a.s. si však nevedlo evidenci pozemků, na kterých vápnění provádělo.
Výpočty vycházející z evidence odvozu sedimentu a stazek řidičů nákladních vozů soud považuje za zbytečné za situace, kdy vozidla nebyla vážena a dle slov obžalovaného B.a byla do přesně nezjištěné míry přetěžována. Jediné zdánlivě objektivní údaje bylo možné získat ze závěrečného zaměření Ing.P.a, který určil množství vytěžené hmoty u rybníku Sobík na **123.852 m3**. Pokud však soud uváží, jakým způsobem k tomuto výpočtu došel, lze naznat, že se opětovně jedná jen o velmi hrubý odhad.

K problematice skutečného množství vytěženého sedimentu k oběma rybníkům měl soud pak k dispozici jednak znalecký posudek Ing. Pavla Vašíčka, vyhodnocení Povodí Moravy s.p., odborné vyjádření ČVUT a znalecký posudek ČVUT, jejichž odborné závěry se poněkud rozcházejí.

Ze znaleckého posudku Ing. Pavla Vašíčka, znalce z oboru geodézie a kartografie, o němž bylo pojednáno již v souvislosti s posouzením projektové dokumetace a předpokládaným množství sedimentu k odtěžení. Dle závěrů tohoto znalce došlo u Sobíku k vytěžení **102.548 m3**, což odpovídá průměru 0,35 m při uvážení plochy rybníka 291.400m2.

Podle studie Povodí Moravy s.p. (č.l. 2832-2844), který na žádost Ministerstva zemědělství aktuální stav rybníka v období 5.-10.5.2016 zaměřil a zpracoval vyhodnocení objemu nánosů u rybníka Sobík (ale i Silvestr) byl naznán celkový objem vytěžených nánosů **96.949,1 m3** (uváděna plocha 29,97 ha). Zpracovatelé této studie, Ing.Vladislav Gimun (zpracovatel vyhodnocení) a Jiří Zíma (jeden ze zaměřovačů), byli vyslechnuti u hlavního líčení za účelem zjištění jejich postupu při zjišťování odstraněných nánosů a z jejich výpovědi soud zjistil, že nejprve bylo z lodi ultrazvukovým sonarem provedeno výškopisné a polohopisné zaměření rybníku a výsledkem byl digitální model stavu ke dni 10.5.2016. Následně jim byla dodána zaměření Bc.K.a, včetně seznamu souřadnic, technických zpráv apod., tedy stav k 2-3/2010 a bylo vyžadováno vyhodnocení objemů před započetím prací a po jejich provedení. Pokud se jedná o rybník Sobík, tento nebyl dle svědků Bc.K.em dostatečně zaměřen na ploše zdrže, a proto si pro dotvoření modelu zobrazujcího tehdejší stav vypomohli leteckým snímkováním z období roku 2010, kdy byl rybník navíc vypuštěn. Pokud ty dva modely od sebe odečetli, vyšli jim rozdílové hodnoty a zjistili tak množství odtěžné hmoty. Pokud se jedná o rozsah možných odchylek, přesnost měření sonarem určili na +-10 až +-12 cm a přesnost leteckého snímkovaní +-18 až +-30 cm. Svědek Ing. Gimun však připomněl, že odchylky mohou být způsobeny i tím, že od původního zaměření do odtěžení uplynula nějaká doba a nějaký nános mohl přibýt, zrovna tak mohl přibýt v mezidobí

od těžby po jejich měření, stejně tak jako se mění objem v případě zavodnění sedimentu a v případě jeho vyschnutí.

Vzhledem k tomu, že Povodí Moravy, s.p. při svém měření dospělo k odlišným závěrům než znalec Ing. P. Vašíček, již policejní orgán požadal o vypracování odborného vyjádření ČVUT v Praze, Fakulty stavební, katedry speciální geodezie (1264-1267), přičemž tímto vyjádřením byl zpochybněna jak studie vypracovaná Povodím Moravy, s.p. , tak znalecké závěry Ing. Vašíčka. ČVUT provedlo vlastní výpočet objemu odtěženého sedimentu a dospělo k závěru, že k disproporcím došlo z důvodu, že byla použita jiná vstupní data, Ing. Vašíček vycházel z porovnání dat meření Bc.K.a- měření Ing. P.a, zatímco Povodí Moravy z dat Bc.K.- měření Povodí Moravy. U rybníka Sobík je podle ČVUT problémem to, že Bc.K.em nebyla zaměřena polovina dna zdrže, což Ing.Vašíček vyřešil tím, že použil data z projektové dokumentace, která však nevznikla na základě měření. Povodí Moravy pak použilo data z DMR 4G, která však nejsou relevantním zdrojem s ohledem na přesnost a téměř roční odstup od původního měření. Podle názoru ČVUT je **technicky nezjistitelné**, kolik hmoty bylo odtěženo v nezaměřeném prostoru. Pro prostor zaměřený Bc.K.em (tedy plochu 141.000m2 z 291.000m2) by pak v případě rybníka Sobík bylo bylo odtěženo 40.380 m^3 sedimentu, pokud by kromě zaměření Bc.K.a byla k porovnání použita data ze zaměření Ing. P.a či 36.712m3, pokud by byla použita data z měření Povodí Moravy (místo dat Ing.P.a).

Obdobné závěry týkající se rybníku Sobík pak vycházejí i z revizního znaleckého posudku ČVUT, Fakulty stavební, znaleckého ústavu zapsaného v oddíle II.seznamu znaleckých ústavů vedeného Ministerstvem spravedlnosti ČR v oboru geodézie a kartografie, ale i stavebnictví a projektování, z něhož mimo jiné znovu vyplývá, že vzhledem k tomu, že nebyla původně zaměřena podstatná část plochy zdrže, nelze určit skutečné množství vytěženého sedimentu ve vztahu k zaměření Ing.P.em (pro určitelnou-zaměřenou část rybníka by se jednalo o 40.380m3 úbytku objemu, což je průměrná výška 0,29m) a hodnoty nelze porovnávat, což zpracovatelé posudku zopakovali i v rámci své výpovědi před soudem, kdy rovněž zpochybnili možnost získání relevantního výsledku postupy, které zvolilo Povodí Moravy a Ing.Vašíček. Znalci rovněž uvedli, že jsou přesvědčeni o tom, že s odstupem času se nelze dobrat toho, jak rybník, co do výškopisu a polohopisu, skutečně vypadal v předmětné době (v roce 2010), a to ani pomocí leteckých snímků či jiné dokumentace zeměměřického úřadu.

Na základě shora uvedeného dokazování soud dospěl k závěru, že není možné zjistit, jaká vrstva sedimentu byla v rybníku Sobík v období podání žádosti či měření Bc.K.a a nelze tak prokázat, jaké množství odkopávek ve zdrži bylo provedeno, natož pak jaké množství sedimentu bylo vytěženo. Ku prospěchu obžalovaných Ing. D. a Ing. R.a ve smyslu zásady „in dubio pro reo“ soud tedy vycházel ze zaměření Ing. P.a, o němž sice panují důvodné pochybnosti, avšak nelze vyloučit, že kubatura, kterou určil spíše odčítáním odchylek skutečného stavu oproti projektové dokumentaci (která dno v některých místech navrhovala 20-30 cm nad spodní vrstvou sedimentu), nejlépe odpovídala realitě. V takovém případě pak lze naznat, že odhad kubatury odkopávek ve zdrži mohl dosahovat kritéria stanoveného pro podporu, což však obžalované Ing.D. a Ing.R.a nijak nevyviňuje s ohledem na způsob určení předpokládaného množství sedimentu, které bylo zcela v rozporu s podmínkami dotace, ale poněkud to snižuje míru škodlivosti jejich činu.

Pokud se jedná o **množství** vytěženého sedimentu (či lépe **odkopávek ve zdrži**) u rybníka **Silvestr**, zde je situace zdánlivě přehlednější a také důležitější pro posouzení trestní odpovědnosti Jaroslava B.a. Ani v tomto případě však nedošlo k dostatečnému původnímu zaměření rybníka, neboť absentoval parametr vrstvy sedimentu. Obž.Ing.R. uvedl, že tato okolnost mu nebránila ve vyhotovení projektové dokumentace a na základě výškopisného a

polohopisného zaměření Bc.K.a byl schopen rybník navrhnout, byť některá místa nebyla zaměřena dostatečně rovnoměrně a musel opětovně lineární interpolací dopočítávat výšky bodů. Při využití bodů zaměřených Bc.K.em mu však vycházela průměrná vrstva odkopávek na 25-30 cm, načež po dohodě s Ing.D. úroveň sedimentu zvedl na více než 40 cm, což samozřejmě mimo jiné vyžadovalo změnu výškových kót zaměřených Bc.K.em. Jak uvedl svědek Ing.P., ani v tomto případě pak projektová dokumentace neodpovídala skutečnému stavu, kdy v zájmu zachování projektu docházelo k přetěžování rostlého dna, což nakonec vyústilo i ve změnu projektové dokumentace. Podle výpovědi svědka Martina Š., který uvedl, že není schopen usoudit, zda se těžilo historické dno, ale odtěženo až na písečné dno bylo. V rybníku Silvestr bylo podle něho ve střední části více sedimentu než u rybníku Sobík, ačkoliv již v minulosti došlo k částečnému odbahnění loviště sacím bagrem. Voda byla velmi zatížená a nečistá, neboť tam docházelo ke splachům z Kovářovska a byl napojen na další rybníky. Sediment byl podle svědka bahnitý, okraje rybníka byly písčité. Shodně Ing. Č. uvedl, že tento rybník, který byl průtočný, se potýkal se splachy z okolí a nutnost odbahnění jeho loviště byla podstatně větší, bahno bylo ve vysoké vrstvě jak v lovišti, tak kádišti, avšak byl překvapen, když viděl, že se při rekonstrukci rybníku těží místo bahna písek. Několik let vídal rybník vypuštěný a podle něho tam průměrná vrstva 40 cm bahna na celou plochu určitě nebyla. Více než polovinu dna rybníku Silvestr podle něho tvořil písek. Těžilo se podle něho i rostlé písečné dno.

Tomu, že u rybníku Sivestr docházelo i k odstraňování písčitého dna rybníku nasvědčuje také odborné vyjádření Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, Zemědělské fakulty, katedry rostlinné výroby a agroekologie ze dne 23.3.2016 (č.l. 1356-1357), které byly poskytnuty jako podklad pro odborné vyjádření fotografie vypuštěného rybníka Silvestr, jež pořídil Ing. V. Č. v období po vypuštění rybníka (podle svědka Martina Š.- baštýře byl Silvestr před rekonstrukcí vypuštěn dne 25.4.2012) v době od 10.5.2012 do 3.11.2012. Zemědělská fakulta Jihočeské univerzity ve svém odborném vyjádření konstatovala, že rostlina na fotografiích je jednoznačně jetel zvrhlý, který roste převážně na písčitých až hlinitých půdách nebo substrátech s příměsí písku. V případě rybníků roste jetel zvrhlý tam, kde převažuje písčitý podklad bez sedimentu nebo kde je vrstva organogenního sedimentu malá (do 10 cm) nebo se jedná o vyšší vrstvu splavené zeminy s hrubším zrnitostním složením (např. naplaveniny z polí, které by musel přinášet větší tok schopný unášet hrubší půdní částice, přičemž by v místě vtoku vznikal náplavový kužel). V místech s větší vrstvou rybničního organogenního bahna jetel zvrhlý neroste nebo by zde musel růst až po delší době vysychání (a tím i provzdušňování). V době od vypuštění rybníka Silvestr dne 25.4.2012 do odbahňování (červen 2012) by jetel zvrhlý v hlubším (nad 5 - 10 cm) organogenním bahnu nerostl. V rybníku byl dle odborného vyjádření před odbahňování a při něm buď písčitý až hlinotopísčitý materiál původního dna převážně bez sedimentu, nebo by sediment musel být tvořen písčitým materiálem přineseným větším tokem (ten ale nemůže být roznášen po celé ploše rybníka, vznikal by náplavový kužel u vtoku). Podle přiložených fotografií je patrné, že rybník je pravděpodobně napájen menším přítokem, neschopným přinášet do rybníka větší množství hrubších písčitých částic, což potvrzují i studie běžných map, tedy Silvestr byl napájen Jickovickým potokem s předcházející rybniční soustavou, kde by se písčitý materiál dříve usadil. Z fotografií (při bagrování) je dle vyjádření fakulty viditelné, že dno rybníka při odbahňování je tvořeno převážně původní lehkou písčitou půdou až pískem. Tmavší bahenní sediment je vidět pouze v části plochy (středová část v okolí vodotečí a loviště), není však viditelné, zda dosahuje větší hloubky a zda pokrývá většinu plochy dna rybníka. Z přiložených fotografií je však patrné, že bagrování bylo místy prováděno na větší hloubku, než bylo původní dno (obnažení balvanů, převaha písku v odbagrovaném materiálu).

Jak soud uvedl již shora, vyúčtování ze strany zhotovitele stavby nelze považovat za důkaz, z něhož by bylo možné usuzovat na množství odstraněných nánosů, když bylo zjištěno, že fakturace a zjišťovací protokoly kopírovaly položkový rozpočet a nikoli skutečný stav těžby.

Navíc sám obžalovaný B. připustil, že vyúčtování neprobíhalo zcela v souladu s harmonogramem provedených prací a odstraňování nánosů se doúčtovávalo dodatečně. Potvrzení ZD Kovářov o množství uloženého sedimentu je rovněž pro určení celkového množství odkopávek ve zdrži bezvýznamné, když k žádné kontrole a zaměření ploch s uložištěm sedimentu nedocházelo, avšak pokud se jedná o množství uloženého organického sedimentu, má již určitou váhu. Tuto kubaturu v množství 65.431 m3 (která nepochybně zahrnuje i sediment z Malého Silvestru a odstraněných deponií) totiž specifikoval sám obžalovaný J.B.. Podobnou kubaturu uloženého organického sedimentu (60.931 m3) pak uvádí i žadatel (resp. obžalovaný Ing.D.) ve svých žádostech o změnové rozhodnutí o poskytnutí dotace. Nikdy nikým pak nebylo deklarováno větší množství vytěženého organického sedimentu, což nasvědčuje tomu, co uváděl svědek Ing. Č., tedy tomu, že bahno v průměru nedosahovalo parametru dotace a že docházelo ve velké míře k odtěžování písku. Tato zjištěná okolnost pak na rozdíl od rybníku Sobík zvyšuje škodlivost jednání obžalovaných Ing.J.D. a Ing.J.R.a, avšak nijak se nedotýká tretsní odpovědnosti obžalovaného B.a, ve vztahu k němuž je třeba posuzovat celkové množství odstraňování nánosů (resp. odkopávek) ve zdrži.

Již bylo uvedeno, že na základě vizuelních odhadů skládek ze strany obžalovaného Ing.D. a J.B.a nelze dospět k žádnému výpočtu. Žádná potřebná zjištění nelze učinit ani prostřednictvím obch. spol. AGPI a.s ze dne 12.8.2014 (č.l. 4160-4163) vyjádřující se k vápnění pozemků, na kterých byl uložen sediment z rybníků. Ze zprávy vyplynulo jen to, že vápnění sedimentu vytěženého z rybníka Silvestr se provádělo v období od 10.4.2013 do 15.4.2013 na ploše 62 ha. Výška sedimentu na vápněných plochách byla v rozsahu od 7 cm do 30 cm. AGPI a.s. si však nevedlo evidenci pozemků, na kterých vápnění provádělo.

Pokud se soud zabýval evidencí odvozu sedimentu vztahující se k akci „Obnova rybníku Silvestr“ poskytnutou zhotovitelem stavby, společností Z. a.s. (č.l.3127-3265), je třeba předeslat, že byly zjištěny rozpory mezi touto evidencí a zjišťovacími protokoly. Při porovnání údajů ve stavebním deníku s evidencí byl rovněž zjištěn nesoulad, když dle evidence měl být sediment vyvážen i období, kdy stavení deník vykazuje jinou činnost. Další rozpory v evidenci vychází z porovnání s údaji v tzv. stazkách, ať již zhotovitele stavby či jiných externích dopravců. Z evidence je pak patrné i to, že vozy by musely být přetěžovány, pokud soud bere v potaz prohlášení výrobce TATRA TRUCKS a.s. na č.l. 4180. Je tedy zřejmé, že ani na základě uvedené evidence nelze objektivně zjistit množství odvezeného sedimentu, ať již písčitého či organického. Pokud se jedná o sediment písčitý (resp. spíše hmotu písčitou), soud měl sice k dispozici již zmíněnou Technickou zprávu Ing. V.P.a (na č.l. 929, 3204-3216), z níž vyplývá uložení písčitého sedimentu na pozemky žadatele v množství 44.534 m3, avšak s ohledem na okolnosti jejího vyhotovení ji opět nelze považovat za objektivní.

Závěrečné zaměření a vyhodnocení skutečného provedení stavby provedené ze strany Ing. P.a v srpnu 2013, z něhož vyplývá kubatura odstraněného nánosu u rybníka Silvestr v celkové výši **106.928 m3,** má rovněž určité trhliny, když výpočty vycházely z projektové dokumetace obsahující fiktivní výškopisný a polohopisný plán a nikoli ze skutečného zaměření Bc.K.a.

I v tomto případě se určením množství vytěžené hmoty zabýval jak přibraný znalec Ing. Vašíček, tak Povodí Moravy s.p. na základě žádosti Ministerstva zemědělství.

Znalec z oboru geodézie a kartografie, Ing. Pavel Vašíček, u rybníku Silvestr při porovnání údajů z původního zaměření Bc.K.a a závěrečného zaměření Ing.P.a seznal, že výkop činil **76.480 m3** a násyp 3.360m3. Násyp pak vychází z toho, že měření Ing.P.a se v některých místech dostalo výš než prvotní zaměření Bc.K.em. Při ploše rybníka 218.880 m2 znalec určil

průměrnou výšku sedimentu na 0,35 m. Znalec pak také poukázal na to, že pokud by vzal v potaz hodnotu výkopu předpokládanou v souvislosti s původním zaměřením Bc.K.a (46.540 m3) a hodnotu výkopu vypočtenou ze zaměření Ing. P.a ve vztahu se zaměřením Bc.K.a, pak by došlo k přetěžení o 29.940m3, tedy v průměru o 0,14 m. Tyto své údaje pak modifikoval v souvislosti se změnou projektové dokumentace tak, že skutečný výkop by činil 69.707 m3 a došlo by tak k přetěžení o 23.167 m3, tedy o 0,11 m. Modifikace závěrů v souvislosti s projektovými změnami se však soud jeví nelogická, pokud nedošlo ke změně dat uváděných Bc.K.em a Ing. P.em.

Studie Povodí Moravy s.p., která sice rovněž náležitě vycházela z měření Bc.K.a, avšak jeho údaje porovnávala se svým zaměřením, tedy se stavem tři roky po těžbě a za zcela jiných podmínek (při napuštěném rybníce), určila celkový objem vytěžených nánosů u rybníka Silvestr na hodnotu **109.292,5 m3,** kdy v tomto případě si zpracovatelé pro porovnání s měřením Bc. K.a údajně nemuseli vyžádávat letecké snímky tehdejšího stavu, neboť plocha zdrže byla podle nich zaměřena dostatečně a bylo možno vytvořit náležitý model terénu.

Jak již bylo shora uvedeno, rozpory mezi touto studií a znaleckými závěry Ing.Vašíčka se zabývalo nejprve odborné vyjádření ČVUT a později i revizní ústavní znalecký posudek ČVUT Praha. V případě rybníka Silvestr vypočetlo ČVUT objem odtěženého sedimentu na 89.147 m^3. ČVUT použilo k výpočtu program Atlas DMT ver. 4.20.8, který používá nejpřesnější možný postup výpočtu. ČVUT rovněž uvedlo, že důvěryhodnější data pro výpočet odtěženého sedimentu jsou data Bc. J. K.a a Ing. V. P.a, změřená na vypuštěném rybníce než data použitá Povodím Moravy, s.p. získaná ze sonarové lodi a leteckého snímkování.

ČVUT Praha, Fakulta stavební, jako znalecký ústav zapsaný v oddíle II. Seznamu znaleckých ústavů vedeného MS ČR v oboru geodézie a kartografie, projektování a stavebnictví se ve svém znaleckém posudku ze dne 27.1.2017 (č.l. 1306-1323) se zabývala, jak bylo konstatováno již shora, jednak správně předpokládaným množstvím sedimentů na základě zaměření Bc.K.a i skutečně vytěženým množstvím ve vztahu k oběma rybníkům, jednak odchylkami mezi původním zaměřením a projektovou dokumentací, ale rovněž vysvětlením odchylek mezi výpočty znalce Ing. Vašíčka a Povodí Moravy s.p. Pokud se tedy jedná o výpočet skutečně odtěžené hmoty z rybníka Silvestr, který byl určem jako rozdíl mezi daty získanými ze zaměření Bc.K.a a daty získanými ze závěrečného zaměření Ing. P.a, měl činit skutečný úbytek objemu **89.150m3,** z toho 92.060 m3 mělo být odděženo a 2.910 m3 mělo být nasypáno. Rozdíl oproti závěrečnému vyhodnocení akce (109.970 m3) činí 20.820 m3 a průměrná výška úbytku objemu činí 0,41 m (což dle soudu svědčí o tom, že vycházeli z konečně výměry 21,74 ha, zatímco Ing.Vašíček z polochy 22,05 ha a Povodí Moravy zřejmě z 22,70 ha). Dle soudu pak ČVUT naprosto logicky své závěry nijak nemodifikuje v souvislosti se změnou projektové dokumentace. Pouze uvádí, že v souvislosti se změnou projektové dokumentace měla být předpokládaná hodnota úbytku uvedena 77.680 m3 ,z toho 81.860 m3 hmoty odtěženo a 4.180 m3 nasypáno. Došlo tak k přetěžení o 11.470 m3, což odpovídá výšce 0,05 m.

V závěru znaleckého posudku ČVUT upozornilo, že data obsažená v projektech se liší od dat primárních geodetických měření, což mělo značný dopad na výsledné objemy přesunů hmoty. Ing. Pavel Vašíček při zpracování znaleckého posudku č. 88/14 podle ČVUT použil zcela adekvátní metody z hlediska přesnosti a vhodnosti pro daný účel, postupoval správně a uvedl, všechny podstatné zjištěné skutečnosti, pouze nedostatečně zdůraznil problematičnost uvedených závěrů, což se týká především rybníka Sobík, kde Ing. Vašíček použil pro výpočet i data doplněná do projektu, která však nevznikla relevantním měřením. To však lze dle názoru soudu vztáhnout i na rybník Silvestr, pokud se změna projektové dokumentace odrazila ve výpočtech Ing. Vašíčka i při posuzování skutečného množství odtěžené hmoty.

Soud pro úplnost jako znalce vyslechl i zpracovatele ústavního posudku, Prof.Ing Martina Štronera a Ing. Jaroslava Brauna, kteří před soudem stvrdili jimi vypracovaný písemně vyhotovený ústavní znalecký posudek. Prof. Ing. Štroner u hlavního líčení poukázal na ne příliš dobrou spolehlivost výsledků studie Povodí Moravy, a to s ohledem na to, že k zaměření bylo přistoupeno až po několika letech a tedy za jiné situace, než byla dána po ukončení těžby, ale také proto, že byly použity naprosto odlišné metody měření oproti Bc.K.ovi a Ing.P.ovi a data tak nejsou vzájemně konzistentní. Dále znalec upřesnil, že kromě měření Bc.K.a a Ing.P.a vycházeli z toho, jak byl rybník vyprojektován, kdy ze závěrečného měření zjistili například to, že v případě rybníku Sobík nebyl dodržen projekt a bylo vytěženo více, než v projektu bylo, tedy kopalo se hlouběji. Stejně tak podle znalce bylo odtěženo více než podle projektu v případě rybníku Silvestr. V případě zjišťování skutečně odtěžené hmoty, je pak na rozdíl od určování předpokladů projektová dokumentace nezajímala, vycházelo se toliko z porovnání dat Bc.K.a a Ing.P.a, resp.z jejich seznamu souřadnic, protože projekt se zabývá předpokladem, ale zaměření Bc.K. a Ing.P.a by mělo odpovídat skutečnosti- pravdě. Pokud se jedná o rybník Malý Silvestr, tento nebyl zpracovateli nijak zahrnut do jejich výpočtů, neboť nebyl ani součástí původního zaměření Bc.K.em. Dále znalec uvedl, že z důvodu, že rybník je prostorem nepravidelným, nelze jeho body doplňovat metodou zahušťování, protože to pak neodpovídá realitě. I lineární interpolace předpokládá rovinný průběh a menší prostor. Pokud se jedná o plochu rybníka Silvestr, znalecký posudek vycházel z údaje čili ze zaměření Bc.K.a, neboť obvod byl velmi dobře zaměřen. Podle názoru znalce však není možné zpětně zjistit, zda výškopisné a polohopisné zaměření Bc.K.a bylo správné, každopádně přesnost jeho měření musí být daleko vyšší než jakákoliv hromadná data, která jsou k dispozici. Odchylka mohla být kolem +-10cm a jsou to nejpřesnější dosažitelná data, přestože zaměřováno bylo za špatných klimatických podmínek, které nahrávaly tomu, že chyby mohly být větší. Na dotaz, jak je možné, že se u některých bodů měření Bc.K.a dostává níž než je dno změřené Ing.P.em, znalec uvedl, že to může být způsobeno časovým odtupem mezi měřeními, kdy mohlo dojít k nějaké sedimentaci, či chybou v měření, či se neměřil stejný bod. Stejně tak možnou příčinou násypů může být chybné zaměření. Pokud něco přibude, je to podezřelé, ale museli zpracovat data, která dostali. Závěrem lze uvést, že sám znalec uvedl, že fakticky nelze vyloučit, ani prokázat, že ve skutečnosti bylo vytěženo 109.970 m3.

Za této důkazní situace pak soud považuje za poněkud nadbytečné zabývat se odborným vyjádřením ČVUT, Fakulta stavební, katedry ekonomiky a řízení ve stavebnictví ze dne 20.1.2017 (č.l. 1275-1288), které vypočetlo na základě zjištění ČVUT uvedeného v odborném vyjádření ze dne 18.11.2016 objem fiktivně vytěženého sedimentu na 16.782 m^3, za který dle odborného vyjádření vyfakturovala spol. Z., a.s. obchodní společnosti ORLÍK NAD VLTAVOU, s.r.o. neoprávněně částku ve výši 4.768.729 Kč.

Pokud se totiž jedná o posouzení žalovaného jednání týkajícího se obžalovaného Jaroslava B.a, který před soudem stanul proto, že se měl dle obžaloby dopustit podvodu (§ 209 odst.1,odst.4 písm.d) tr.zákoníku) vůči společnosti Orlík nad Vltavou s.r.o., když jako zástupce (podle soudu z právního hlediska spíše jako zaměstnanec) zhotovitele stavby, společnosti Z. a.s., vyhotovil podklady pro fakturaci k akci „ Obnova rybníku Silvestr“ s tím, že za období července až srpna 2013 měl ve svých zjišťovacích protokolech č. 10 a 11 deklarovat odstranění nánosů, přemístění výkopku a jeho rozprostření o celkovém objemu 16.782 m3 (15.083 m3 v červenci a 1.698 m3 v srpnu), ač tyto práce odvedeny nebyly a měl tak činit s cílem získat neoprávněný prospěch ve výši 4.768.729 Kč pro společnost Z. a.s. na úkor státního rozpočtu ČR, nutno konstatovat, že soudu se takové jednání nepodařilo bezpečně prokázat.

Byť znalci a další odborníci se pokusili na základě exaktních metod zjistit, jaký objem hmoty byl z rybníku odstraněn, každý dospěl k jinému závěru. Jak bylo již shora naznačeno, používali různá vstupní a výstupní data, soud zjistil, že jejich výpočty vycházely z různých ploch

rybníků, za problematické lze označit i to, že zaměření Bc.K.a (vstupní údaj pro všechny odborníky) proběhlo více než dva roky před započetím těžby (kdy v mezidobí před těžbou byl rybník opakovaně napuštěn a vypuštěn a mohlo dojít k přesunům hmot i změnám množství nánosu), nelze vyloučit větší nepřesnost a chyby v zaměření Bc.K.em v souvislosti s klimatickými podmínkami, ale i s ohledem na to, že měření probíhalo postupně částečně při vypouštění rybníka a částečně při jeho napouštění. Pokud soud uváží rozdíl objemu vyúčtovaného zhotovitelem a deklarovaného obžalovaným B.em, tedy množství 105.929 m3 a objemu zjištěného na základě výpočtů ČVUT (porovnání dat z původního zaměření Bc.K.a a závěrečného zaměření Ing.P.a), tedy množství 89.147 m3, který činí 16.782 m3 a v korelaci s tím pak plochu rybníka (resp.jeho katastrální výměru), odpovídá to odchylce o průměrné výšce 0,07 m, což je rozptyl, které mohou odchylky (+-14 cm) v měření Bc. K.a klidně vyvolat, obzvlášť v kombinaci se stavem rybníka při zaměření. Podezření na chybnost zaměření pak podporuje i zjištění, že některé body Bc.K.a byly zaměřeny níž, než body Ing.P.a, což pak se pak zobrazilo jako násypy, na něž poukazoval znalec Ing. Vašíček i ČVUT. Kromě toho, pokud soud vezme v potaz výpočty ČVUT (tabulka v odborném vyjádření), za předpokladu, kdy vycházelo z porovnání dat z původního zaměření Bc.K.a a skutečného zaměření Povodí Vltavy s.p., (byť provedeného až po třech letech od ukončení těžby, což ale mohlo spíše objem nánosů zvětšit a množství vytěženého objemu tedy spíše snížit), byla vypočítána hodnota vytěžené hmoty ve výši **107.758 m3,** což je dokonce více, než ke zúčtování zadal obžalovaný B.. To pak také přitakává obhajobě tohoto obžalovaného v tom směru, že vytěženo bylo ještě větší množství hmot, avšak v souladu s pokynem nadřízených vykazoval objemy dle položkového rozpočtu, a to i se zpožděním.

Za této situace nezbylo než uplatnit zásadu „in dubio pro reo“, vycházet z verze pro obžalovaného Jaroslava B.a nejpříznivější a tohoto obžaloby (v části týkající se skutku pod bodem II.) zprostit ve smyslu § 226 písm.a) tr. řádu, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je stíhán.

Dále pak soud musel v souladu s § 229 odst.3 tr. řádu odkázat poškozené Orlík nad Vltavou s.r.o. a Českou republiku, zastoupenou Ministerstvem zemědělství ČR odkázat na občanskoprávní řízení.

K odlišnému závěru ohledně viny však soud po provedeném dokazování dospěl u obžalovaných Ing. Jaroslava D. a Ing. Jana R.a, kteří byli stíháni a obžalováni pro podvod dotační, jehož objektivní stránka je vymezena poněkud rozdílně. Dotačního podvodu se v jeho základní skutkové podstatě (§ 212 odst.1 tr. zákoníku) totiž dopustí ten, kdo úmyslně v žádosti o poskytnutí dotace uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí. S ohledem na znění tohoto zákonného ustanovení a ustálenou judikaturu se tohoto činu může dopustit „kdokoli“, kdo v žádosti o poskytnutí dotace uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje či podstatné údaje zamlčí, tedy trestní odpovědnost se nevztahuje jen na samotného žadatele. Dotace je poskytována na základě žádosti (v tomto případě jsou nedílnou součástí žádosti také její základní a doplňkové náležitosti tvořené zákonem určenými přílohami) a jejímu poskytnutí předchází proces posuzování a jejího schválení. Proto každý, kdo uvede nepravdivé údaje nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí v procesu před vydáním rozhodnutí o poskytnutí dotace, dopustí se trestného činu dotačního podvodu, a to dokonce bez ohledu na to, zda následkem takového činu byla způsobena škoda. Takový čin má charakter tzv. předčasně dokonaných trestných činů. Protože na základě mandátních smluv žádosti o dotaci a některé listiny, které tvořily její nedílnou součást a obsahovaly údaje podstatné pro posouzení žádosti (jako jsou parametry technického řešení, technické zprávy, prohlášení, že rybníky byly v souladu s podmínkami stanovenými Pravidly uvedenými v zákoně o státním rozpočtu zaměřeny) sám obžalovaný Ing.Jaroslav D. vyplnil či podepsal či označil svým autorizačním

razítkem, byl rozhodně pachatelem (eventuálně spolupachatelem) uvedeného trestného činu a jeho jednání nestojí mimo uvedenou skutkovou podstatu, tak jako to bylo seznáno u spoluobžalovaného Ing. Jana R.a.

Jak vyplývá ze shora uvedeného, k naplňování znaků skutkové podstaty mohlo vést jen jednání obžalovaného Ing. D. od okamžiku zpracování žádosti a zajištění jejích příloh toliko do okamžiku vydání rozhodnutí o poskytnutí podpory ze strany ministerstva, což v sobě zahrnuje jak předložení žádosti, včetně jejích příloh, tak předložení doplňku žádosti, včetně jeho příloh. Z tohoto důvodu soud oproti obžalobě ze skutkových vypustil dokumenty týkající se období po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace.

Pokud se jedná o obhajobu obžalovaného Ing. D., tuto lze hodnotit ve valné míře spíše jako doznání. Obžalovaný doznal zpracování a podání žádosti, vyplňování příloh i okolnosti, za nichž tak činil a odkud čerpal své údaje, i to, že nikdy zaměření mocnosti sedimentu nezajistil a vycházel jen z údajů uvedených v projektové dokumentaci. Nutno poukázat na to, že některá jeho tvrzení byla v průběhu dokazování vyvrácena, například to, že údaj o dostatečné mocnosti sedimentu získal od B.kara, který měl čerpat informace od jakéhosi rybářského provozu a který měl také rekonstrukci a odbahnění iniciovat (což vyvrátil svědek Š. i B.), že Údaje o zaměření mocnosti sedimentu nevyplňoval (což vyvrátil jak znalecký posudek z oboru písmoznalectví, tak nakonec samotné doznání obžalovaného), že spoléhal na to, že dojde k zaměření sedimentu před započetím těžby a údaje budou upřesněny (což vyvrací Ing.P., J.B. i samotné znění smlouvy o dílo), že k zaměření sedimentu došlo před započetím těžby (což si zjevně plete s vytýčením stavby, k níž však dochází podle projektové dokumentace), že změna projektové dokumentace v průběhu rekonstrukce rybníka Silvestr byla vyvolána jarními povodňovými stavy, díky nimž došlo ke snížení výškových kót (což vyvrací datum zpracování změnové projektové dokumentace), že ke změně projektu došlo před započetím těžby (což vyvrací řada svědeckých výpovědí i záznamy ve stavebním deníku), že účtované práce odpovídaly jejich provedení v konkrétním účetním období (což vyvrací výpověď J.B.a i záznamy ve stavebním deníku) a zejména, že Ing. R.ovi pokyny ohledně kubatury či průměrné výšky sedimentů nedával a že nevěděl o tom, že Ing.R. bude manipulovat s body zaměřenými Bc.K.em, že nezadával opravu dokumentace, když kubatura původně vycházela nízká (o opaku svědčí kromě výpovědi Ing.R.a, dvojí vyúčtování projektových prací ze strany Ing.R.a, i to, že bez parametru množství sedimentu, by Ing.R. nemohl vůbec zpracovat projektovou dokumentaci minimálně u nezaměřeného rybníku Sobík) či že předpokládaná výška sedimentu nemusí být pro potřeby žádosti o dotaci vycházet ze zaměření, nýbrž postačuje laický odhad (což vyvrací jak Pravidla zákona o státním rozpočtu, tak znění obligatorních příloh). Rozhodně tedy žádná část obhajoby obžalovaného nemohla ovlivnit rozhodnutí soudu o jeho vině a náhled na jeho trestní odpovědnost.

Soud vycházeje ze shora uvedených důkazů, které hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu, naznal, že obžalovaný Ing. D. s vědomím, že Orlík nad Vltavou s.r.o. bude chtít obnovy rybníků Sobík a Silvestr financovat protřednictvím dotace ze státního rozpočtu, kdy navíc znal kritéria takové podpory, na základě smluv uzavřených se žadatelem nejprve na počátku roku 2010 vyžádal výškopisné a polohopisné zaměření obou rybníků Bc.K.ovi, a to záměrně (ať již z finančních či jiných důvodů) bez zadání k zaměření vrstvy sedimentu, přestože mu bylo známo, že stanovení průměrné výšky sedimentu na základě zaměření je nutné pro rozhodnutí o poskytnutí podpory.

Ačkoliv mu bylo známo i to, že zaměření aktuálního stavu rybníku Sobík, nemohlo být pro nepříznivé podmínky provedeno v plném rozsahu a dostatečně pro to, aby bylo možné nejen určit vrstvu sedimentu, ale také, aby bylo vůbec možné vypracovat projektovou dokumentaci pro

stavební řízení i řízení dotační, objednal přesto u obžalovaného Ing. R.a její vypracování, a to včetně stanovení předpokládaného množství odkopávek ve zdrži. Když byl na nedostatečnost zaměření a nemožnost vypracování projektové dokumentace Ing. R.em upozorněn, dal mu pokyn, že má projekt vypracovat tak, aby hmota k odtěžení ve zdrži převyšovala průměrnou výšku 40 cm, což učinil zjevně z důvodu, aby mohl později deklarovat splnění kritérií pro dotaci. Za této situace však Ing.R. musel v podstatném rozsahu změnit výškové kóty zaměřené Bc.K.em a doplnit valnou většinu bodů ve zdrži, které však nebyly Bc. K.em zaměřeny, přičemž o tomto postupu byl Ing.D. Ing. R.em informován. V rámci zpracování projektu pak obž.Ing.R. vypočítal množství odkopávek ve zdrži na 122.805 m3 (čímž bylo dosaženo průměrné vrstvy hmoty k odtěžení 40,2 cm), čímž však nejen navýšil předpokládané množství odkopávek, ale posunul dno rybníka výše oproti faktickému (původnímu) dnu.

Přestože obžalovaný Ing.D. si musel být vědom toho, že pokud nebyla Bc.K.em zaměřena ani u rybníku Silvestr mocnost sedimentu a s dostatečnou hustotou bodů zpracován výškopisný a polohopisný plán, nelze objektivně zjistit množství nutných odkopávek a řádně vypracovat projektovou dokumentaci tak, aby reálně odpovídala tehdejšímu stavu rybníka (a nedošlo tak např. k přetěžení či nedosažení jeho rostlého dna) a aby její výstupy mohly být užity i v žádosti pro poskytnutí dotace, objednal u obžalovaného Ing. R.a její vypracování, a to včetně stanovení předpokládaného množství odkopávek ve zdrži. Když mu pak obžalovaný Ing.R. sdělil, že kubatura odkopávek dle jeho projektu bude v průměru vycházet na 25-30 cm, požádal tohoto o přepracování projektu s tím, že vrstva musí převyšovat průměrnou výšku 40 cm. Z tohoto důvodu však Ing.R. musel v podstatném rozsahu změnit výškové kóty zaměřené Bc.K.em a doplnit zcela nové body představující dno zdrže, které však nebyly Bc. K.em zaměřeny, čímž však nejen navýšil předpokládané množství odkopávek, ale posunul dno rybníka tak, že bylo zasaženo do písčitého rostlého dna. V rámci přepracovaného projektu pak obž.Ing.R. vypočítal množství odkopávek ve zdrži na 119.521,02 m3 (čímž bylo dosaženo průměrné vrstvy hmoty k odtěžení 47,1 cm).

Se znalostí všech shora uvedených okolností, tedy že technické parametry určující odkopávky ve zdrži neodpovídají skutečnosti, že takto určené odkopávky nijak nezohledňují a neurčují množství sedimentu (nánosů) ve zdrži, obžalovaný Ing. D. jednak potvrdil správnost obou projektových dokumetací a údajů v ní obsažených, a to jak svým podpisem, tak otiskem svého autorizačního razítka a takovou dokumentaci pak použil jednak v rámci územního řízení, jednak předložil v rámci dotačního řízení, jako jednu ze základních náležitostí žádosti o poskytnutí podpory, a to i s údajem obsahujícím sdělení, že bylo provedeno výškopisné a polohopisné zaměření zájmového území, které provedl Bc. Jan K., kdy pevné výškové body jsou vyznačeny v Celkové situaci stavby, příloze C.2., ačkoliv mu bylo známo, že výškové body vyznačené v projektové dokumentaci se liší od bodů zaměřených Bc.K.em.

I přesto také obžalovaný údaje obsažené v technické zprávě projektové dokumentace o množství odkopávek ve zdrži uváděl v dalších formulářích, které byly součástí žádostí o poskytnutí podpory, kdy soud má na mysli formuláře k rybníku Sobík, v nichž uvedl jako předpoklad objem vytěženého sedimentu v celkovém množství 122,805 tis. m3, tedy formulář I „Obsah technické zprávy“, strana 2, ze dne 30.3.2010, formulář S 05 143 „Parametry akce – budovy a stavby“ a „Tabulku parametrů akce: Obnova rybníka Sobík“ ze dne 27.5.2011, k rybníku Silvestr pak : formulář I „Obsah technické zprávy“, strana 2, ze dne 30.3.2010, formulář S 05 143 „Parametry akce – budovy a stavby“a formulář „Parametry technického řešení akce: Obnova rybníka Silvestr“, v nichž uváděl jako předpoklad objem vytěženého sedimentu v celkovém množství 119,521 tis.m3.

Kromě shora uvedených příloh a dalších příloh tvořících náležitosti žádosti, na jejichž zajištění se ve valné většině podílel, pak také v případě obou rybníků vyplnil formuláře: „Údaje o provedeném zaměření mocnosti sedimentu rybníka“, obsahující i čestné prohlášení Johannese Schwarzenberga. Jak soud uvedl již shora k těmto dokumetům, kromě toho, že data, která obžalovaný do formuláře vyplnil neodpovídala, obžalovaný způsobem vyplnění formuláře nepravdivě deklaroval a tedy předstíral, že došlo k řádnému zaměření mocnosti sedimentu, a to již před podáním žádosti o poskytnutí podpory v období, kterému předcházely více než tři měsíce vypuštěného rybníka, což zcela odporuje skutečnosti a obžalovaný si toho musel být vědom, neboť jednak znal podmínky dotace a jednak vysvětlivky k tomuto formuláři jsou naprosto jasné a nezpůsobilé k jakémukoliv nesprávnému výkladu.

Dále obžalovaný tím, že ani v jednom případě nedoložil (v případě rybníku Silvestr dokonce ani na výzvu ministerstva) výškopisné a polohopisné zaměření Bc.K.a, což je náležitost žádosti a velmi podstatná dokumentace pro posouzení žádosti (zjevně však jen dle zákona a pro soud, nikoli pro úředníky ministerstva), zamlčel tak, že při výpočtu kubatury odtěženého sedimentu vycházel toliko z nepravdivých údajů uvedených v jeho projektové dokumentaci a že jeho údaje nemají žádný reálný podklad.

Pokud se soud zabýval tím, co bylo cílem jednání obžalovaného, naznal shodně jako státní zástupce, že prioritním cílem bylo získat státní podporu pro žadatele Orlík nad Vltavou s.r.o., což bylo jeho smluvním zadáním, za jehož splnění byl bohatě honorován (na základě smluv o dílo a mandátních smluv). Kromě toho mu však tato jeho ochota vystavit se riziku trestního stíhání a povinnosti k náhradě škody, mohla přinést další zakázky.

Jelikož v souvislosti s jednáním obžalovaného nakonec došlo k rozhodnutí o poskytnutí dotace na oba rybníky a ze strany žadatele došlo k postupnému čerpání rozhodnutím vymezených dotačních prostředků, v případě rybníku Sobík ve výši 28.217.000,48 Kč a v případě rybníku Silvestr ve výši 28.105.000 Kč, lze konstatovat, že obžalovaný svým jednáním způsobil škodu velkého rozsahu a to mnohonásobně převyšující její spodní hranici. Pokud se soud zabýval otázkou, zda by v úvahu nepřicházela oprávněnost dotace alespoň na objekty rybníků a manipulační prostory a není-li tedy na místě tyto poskytnuté prostředky od výše škody odečíst, dospěl k závěru, že nikoli. Dotační program má totiž nastavena taková pravidla, že nelze očekávat, že by podpora byla poskytnuta jen za účelem rekontrukce objektů. Na poskytnutí podpory není žádný právní nárok, Ministerstvo zemědělství vedle sebe posuzuje řadu žádostí a podporu poskytuje podle důležitosti z hlediska zájmů státu do vyčerpání finančních limitů. Navíc zjištění o poskytování jakýchkoliv nepravdivých údajů by měly mít vliv na posouzení celé žádosti o poskytnutí dotace, proto soud spekulaci o možnosti poskytnutí jen částečné dotace za shora uvedených okolností striktně odmítá a odmítl ji i ředitel odboru Ing. Čiernik.

Vzhledem k tomu, že obžalovaný Ing. D. se činu dopustil dvěma dílčími útoky provedenými shodným způsobem, s jednotným záměrem, s blízkou místní i časovou souvislostí a shodou v předmětu útoku, soud jeho jednání v souladu s §116 tr.zákoníku posuzoval jako pokračující trestnou činnost.

Po závěrečném shrnutí důkazní situace lze konstatovat, že soud dospěl k závěru, že vina obžalovaného Ing. D. byla zcela nepochybně a bezpečně prokázána. Obžalovaný svým pokračujícím jednáním spočívajícím v tom, že v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje a podstatné údaje zamlčel a takovým činem způsobil škodu velkého rozsahu, naplnil po objektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst.1, odst.6 písm.a) tr.zákoníku. Pokud se jedná ohodnocení subjektivní stránky, bylo prokázáno, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém, a to ať již se jedná o základní skutkovou

podstatu, tedy o samotné uvádění nepravdivých údajů, či o kvalifikovanou skutkovou podstatu, tedy způsobení škody velkého rozsahu, což soud vyvozuje ze shora popsaného způsobu jeho jednání, okolností, za nichž vědomě konkrétní kroky činil a z cíle, který jej k takovému jednání vedl. Z toho, kterak se podílel právě na vyplňování formulářů s parametry akce, je také zřejmé, že věděl, jakou škodu způsobí a že ji našemu státu ku prospěchu jiného způsobit chtěl. Chtěl tedy porušit níže uvedené zájmy chráněné trestním zákoníkem a byla tedy naplněna i subjektivní stránka činu.

Spácháním uvedeného trestného činu obžalovaný porušil zájem společnosti na ochraně poskytování dotací, jejich účelnému vynaložení a ochraně majetku ve vlastnictví státu. Jelikož nebyla u obžalovaného zjištěna žádná okolnost vylučující protiprávnost jeho činu a jeho trestní odpovědnost, soud jej uznal vinným shora uvedeným zločinem.

Pokud se jedná o obžalovaného Ing. R.a, který se hájil především tím, že netušil, že projektovou dokumentaci zpracovává i pro účely dotačního řízení a dále tím, že zaměření Bc.K.a bylo nejen nedostatečné, ale také zjevně nesprávné, zatímco on se snažil rybníky projektovat tak, aby byly především funkční. K této záležitosti si soud dovolí poznamenat, že se mu to až tak nepodařilo, když na základě svého fiktivního doplňování bodů vyprojektoval dno rybníka Sobík výše, než bylo samotné rostlé dno, což by v případě, že by nedošlo k odtěžování nad rámec projektu jistě nebylopříliš ekonomické řešení a naopak u rybníka Silvestr bylo projektované dno tak nízko, že došlo jednak k zásahu do rostlého dna a jednak muselo dojít ke změně projektové dokumentace, aby byla vůbec zachována funkčnost rybníka. Nelze pak odhlédnout ani od faktu, že po přezkoumání jeho projektu strategickým expertem bylo vydáno negativní stanovisko z důvodu nedostatečné bezpečnosti proti přelití hráze. Pokud se jedná o připomínky ke správnosti zaměření Bc.K.a, soud je, jak je patrno ze shora uvedeného, do jisté míry akceptoval, avšak ani tato okolnost jej nemůže ze žalovaného jednání vyvinit. Za nemožný, a pro objasnění věci týkající se obžalovaného Ing.R.a a Ing. J.D. za nepodstatný a nadbytečný, pak soud považoval odborný přezkum zaměření Bc.K.a z roku 2010, a proto návrh na doplnění dokazování znaleckým posudkem z oboru geodézie za účelem posouzení správnosti zaměření Bc.K.a vznesený ze strany obhájce obžalovaného Ing. R.a soud zamítl. Navíc pokud měl obžalovaný nějaké pochybnosti o správnosti a dostatečnosti zaměření, nic mu nebránilo v tom, aby tyto zakázky obž.Ing. D. odmítl.

Tvrzení obžalovaného Ing. R.a, že nevěděl o tom, že jeho projektové dokumentace budou sloužit mimo jiné jako podklad pro dotační řízení, bylo jednoznačně vyvráceno výpovědí spoluobžalovaného Ing.D., u něhož soud nemá důvod se domnívat, že by chtěl nějakým způsobem škodit obžalovanému Ing.R.ovi, obzvlášť pak poté, co jej do své trestné činnosti sám zapojil, z čehož i pro nepříznivý zdravotní stav obžalovaného Ing. R.a jistě nemá radost, byť soud nehodlá jakkoliv vyzdvihovat morální kredit obžalovaného Ing.D.. Kromě toho, způsob zpracování projektové dokumentace obžalovaným, druhy a obsahy jeho příloh svědčí o tom, že obžalovaný Ing. R. si musel být vědom toho, že projektovou dokumentaci zpracovává i pro účely dotačního řízení. Svou vypovídací hodnotu pak pro něho jistě musel mít i spěch obžalovaného Ing. D. či jeho sdělení o potřebě dodržení parametru kubatury či průměrné vrstvy sedimentu, což by jistě nebylo pro účely územního řízení nijak podstatné. O tom, že Ing.R. se nedozvěděl o financování rekonstrukcí až od policie, jak tvrdí, svědčí i to, že musel přepracovávat projekt na rybník Sobík v intencích výtek strategického experta najatého Ministerstvem zemědělství a projekt na rybník Silvestr přepracovávat i s ohledem na nízké množství odstraněné hmoty. Soud má tedy za to, že obhajoba obžalovaného je ryze účelová vedená snahou vyvinit se z účastenství na trestné činnosti obžalovaného Ing. D..

Pokud tedy soud vážil jednání zjištěné na základě provedeného dokazování, tedy to, že na základě objednávky a pokynu ze strany obžalovaného Ing. Jaroslava D. za úplatu v roce 2010 vypracoval projektové dokumentace tak, aby množství odkopávek ve zdrži odpovídala zadáním Ing.D. a kritériím pro poskytnutí dotace a nikoli skutečnému výškopisnému a polohopisnému zaměření rybníků a věděl, že projektové dokumentace obsahují i nepravdivé údaje, které sám vytvořil a že taková dokumentace bude použita jako podklad pro posouzení splnění podmínek dotace, pak se jako pomocník podílel na obou útocích trestné činnosti obžalovaného Ing.D., neboť úmyslně umožnil jinému spáchání trestného činu spočívajícího v tom, že jiný v žádosti o poskytnutí dotace uvedl nepravdivé údaje a podstatné údaje zamlčel a takovým činem způsobil škodu velkého rozsahu. Při hodnocení subjektivní stránky ve vztahu k trestnému činu, soud na základě shora uvedených okolností činu naznal, že obžalovaný Ing. R. jednal spíše v úmyslu nepřímém, tedy věděl, že svým jednáním může porušit či ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem, v tomto případě zájem společnosti na ochraně poskytování dotací, jejich účelného vynaložení a ochraně majetku ve vlastnictví státu a pro případ, že se tak stane, byl s tím srozuměn. To, že by to bylo přímo cílem a tedy přímým úmyslem jeho jednání podle soudu prokázáno nebylo. Každopádně si musel být vědom i toho, jak vysoká škoda může být díky jeho pomoci obž. Ing.D. státu způsobena s ohledem na druh stavby a rozsah akce.

Proto soud obžalovaného Ing.Jana R.a uznal vinným pro pomoc ke zločinu dotačního podvodu podle § 24 odst.1 písm.c) tr. zákoníku k § 212 odst.1,6 písm.a) tr. zákoníku.

Při stanovení druhu a výměry trestu vycházel soud z ustanovení § 39 odst.1 tr. zákoníku, když přihlížel k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaných, k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnostem jejich nápravy a dále k chování obžalovaných po činu. Zároveň tak soud aplikoval i zásadu týkající se přiměřenosti trestních sankcí vyjádřenou v § 38 trestního zákoníku.

Pokud se jedná o povahu a závažnost činu, jehož se obžalovaní dopustili, musí soud konstatovat, že se jedná o poměrně závažné jednání a významné porušení zájmu na ochraně účelného vynaložení dotačních prostředků ze státního rozpočtu. Obecně je závažnost činu vyjádřena již samotnou trestní sazbou uvedenou v kvalifikované skutkové podstatě, která je rozpětí pěti až deseti let odnětí svobody. Konkrétní stupeň závažnosti činu je pak zvyšován tím, že způsobená škoda více než desetinásobně převyšuje spodní hranici škody velkého rozsahu a že čin byl spáchán hned dvěma paralelními útoky.

K osobě obžalovaného **Ing. Jaroslava D.** bylo zjištěno, že je ženatý a má dvě již zletilé dcery. Má ukončené vysokoškolské vzdělání, technického směru. Je jednatelem a jediným společníkem společnosti Projektový ateliér D. s.r.o., která se zabývá zejména zpracováním projektové dokumentace a zajištěním inženýrské činnosti související s touto dokumentací, která je převážně vodohospodářského a lesnického charakteru. Příjmy společnosti činí kolem pěti milionů ročně. Jeho měsíční mzda jako zaměstnance společnosti je kolem xxxxx Kč. Dále obžalovaný omezeně podniká ještě jako fyzická osoba na základě živnostenského oprávnění s ročním obratem cca xxxxx korun. Obžalovaný je čtvrtinovým spolumajitelem malé vodní elektrárny v xxx, z čehož mu údajně plyne roční příjem zhruba xxxxx korun. Jiné příjmy údajně nemá. Na účtech má údajně úspory řádově v desetitisících korunách. Vysoké náklady na živobytí jako Rodina nemají, jejich měsíční náklady činí xxxxx až xxxxx Kč měsíčně. Společně s manželkou je vlastníkem panelákového bytu 3 +1 v xxxxx. Dále vlastní pozemky v KÚ xxx, jejichž součástí je i vodní plocha a dále rodinný dům v xxxxx, který je ve společném jmění manželů. Fyzicky je údajně zdráv, psychiatricky léčen nikdy nebyl. V rejstříku trestů má jediný závadový záznam z roku 1978, k němuž soud s ohledem na časový odstup i zákonné překážky nepřihlížel. V současné době proti němu jiné trestní stíhání vedeno není.

Lze tedy konstatovat, že obžalovaný Ing.D. před spácháním této trestné činnosti pravděpodobně vedl řádný život, což je jedna z polehčujících okolností, k níž soud při ukládání trestu přihlížel. Ku prospěchu obžalovaného soud hodnotil i jeho spolupráci s orgány činnými v trestním řízení a i to, že svým dílčím doznáním přispěl k objasnění trestné činnosti.

Na druhou stranu soud musel při ukládání trestu brát v potaz i přitěžující okolnosti, tedy to, že trestnou činnost spáchal s rozmyslem, dopustil se jí ze ziskuchtivosti, dvěma útoky, k trestné činnosti zneužil svého povolání a činem způsobil škodu mnohonásobně převyšující spodní hranici škody velkého rozsahu.

Po zvážení všech shora uvedených okolností případu a faktorů rozhodných pro uložení trestu, soud naznal, že by bylo nepřiměřeně přísné ukládat obžalovanému Ing. D. trest odnětí svobody v mezích zákonné trestní sazby § 212 odst.6 tr. zákonu, tedy v rozpětí 5 až 10 let. Činu se dopustil již před osmi lety. Jeho trestní stíhání je sice vedeno již od roku 2015, ale soud s přihlédnutím ke složitosti věci, nutnosti obstarání a zpracování velkého množství důkazů nenaznal žádné nedůvodné průtahy ze strany orgánů činných v trestním řízení, které by odůvodňovaly reparaci uloženým trestem. Avšak okolnost, že od činu uplynula dlouhá doba, v níž se obžalovaný žádné trestné činnosti zřejmě nedopustil (alespoň soud takové poznatky nemá), nahrává úvaze soudu o oslabení potřeby a účelu intenzivní trestní represe. Kromě toho soud nemohl odhlédnout od skutečnosti, že pracovníci Ministerstva zemědělství, tedy poskytovatele předmětné podpory, sami svým liknavým, tolerantním či dokonce úmyslným jednáním vytvořili podmínky pro předmětnou trestnou činnost a mohli tak v obžalovaném vyvolávat dojem, že jeho protiprávní jednání je pro poskytovatele dotace akceptovatelné a povzbuzovat ho tak v dokonání činu. Dále lze konstatovat, že účel dotace byl do jisté míry naplněn, pokud (kromě neoprávněného zhodnocení majetku Johannese Schwarzenberga) vskutku jednak došlo ke zvýšení retenčního objemu nádrže, jednak ke zlepšení manipulace s vodou, což lze označit za přínos protipovodňovým opatřením a za zajištění bezpečnosti okolí. Všechny tyto okolnosti soud hodnotí za natolik mimořádné a zásadní, že dle jeho názoru bylo na místě aplikovat ustanovení § 58 odst.1 tr. zákoníku o možnosti snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, obzvláště, pokud má soud za to, že i trestem kratšího trvání v kombinaci s dalšími vedlejšími tresty lze dosáhnout nápravy obžalovaného Ing. D..

Za přiměřenou výměru trestu odnětí svobody pak soud považoval trest v trvání tří let. Jelikož obžalovaný je osobou doposud bezúhonnou a jednalo se patrně o ojedinělý exces z jeho jinak řádného života a od spáchání činu, tedy po dobu osmi let, se žádné jiné trestné činnosti nedopustil, soud seznal, že výkon tohoto trestu je možné podmíněně odložit. S ohledem na závažnost jednání a benevolenci při výměře trestu, pak soud zvolil nejdelší možnou dobu odkladu trestu, tedy zkušební dobu v trvání peti let.

Kromě toho však soud musel při ukládání trestu v souladu s § 39 odst.7 tr. zákoníku přihlédnout k tomu, že obžalovaný se zjevně trestné činnosti dopustil mimo jiné proto, aby získal zakázku od společnosti Orlík nad Vltavou s.r.o., která byla velmi slušně až nadstardardně honorována, tedy trestným činem získal majetkový prospěch a navíc se mu podařilo získat i majetkový prospěch pro společnost Orlík nad Vlatvou s.r.o. (či ještě lépe pro majitele rybníků Johannese Schwarzenberga) a proto mu soud podle § 67 odst.1 tr. zákoníku dle pravidel vymezených § 68 odst.1,2 tr.zákoníku uložil také peněžitý trest v celkové výši 500.050 Kč, který odpovídá jeho osobním a majetkovým poměrům, kdy pro případ jeho nezaplacení soud stanovil náhradní trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců.

Dále soud považoval za nezbytné a hlavně z hlediska preventivního a výchovného účinku na obžalovaného (pro něho možná za zásadní sankci) za mimořádně účelné uložit mu ještě jako vedlejší trest, trest zákazu činnosti, kdy samo ustanovení § 212 tr. zákoníku na tento trest pamatuje. Zákaz činnosti pak spočívá v zákazu výkonu povolání autorizovaného inženýra ve výstavbě. Právě toto povolání, které dle zák.č. 360/1992 Sb. vyžaduje autorizaci udělenou Českou komorou architektů, náležitou odbornou způsobilost v dotčeném oboru i vyšší nároky na profesní etiku, obžalovanému umožnilo trestnou činnost spáchat. Tzv. autorizační razítko bylo dokladem o dostatečné odborné způsobilosti osoby, na základě jehož podkladů podle pravidel zákona o státním rozpočtu byla žádost posuzována a mělo by pochopitelně být zárukou pravdivosti údajů v žádostech a přílohách uvedených. Obžalovaný však tohoto razítka a svého povolání ke spáchání činu naopak zneužil. Za přiměřenou dobu trvání tohoto trestu soud považoval dobu kopírující dobu zkušební, tedy pět let.

K osobě obžalovaného **Ing. Jana R.** bylo zjištěno, že je rozvedený, má dxxxxx syna, který je však v péči matky a na něhož platí výživné. Dále má dvě již zletilé dcery. Má vysokoškolské vzdělání- zemědělskou fakultu v oboru meliorace. Bydlí v nájemním bytě. Pracuje jako referent xxxxx s příjmem xxxxx korun čistého a dále pobírá částečný invalidní důchod ve výši xxxxx korun. Již nepodniká, ale živnostenské oprávnění stále má, neboť ještě nedávno dodělával pro Ing. D. jeden projekt. Živnostenskou činnosti hodlá přerušit, resp. pozastavit, neboť v posledních třech letech byl při své nemoci na tom nejhůře a trávil monoho času po nemocnicích. Za poslední zdaňovací období měl roční příjem z podnikání asi xxxxx korun hrubého. Jiné příjmy nemá, úspory má kolem xxxxx Kč. Žádné nemovitosti ani movité věci podstatnější hodnoty nevlastní. Trpí neurologickým onemocněním- tzv. xxxxx. Dále má onemocnění štítné žlázy a vysoký krevní tlak. Bere pravidelně léky. V minulosti nebyl trestně stíhán ani odsouzen. V současné době proti němu jiné trestní stíhání vedeno není.

I u tomuto obžalovanému tedy polehčuje okolnost, že doposud vedl řádný život, i přes svůj nepříznivý zdravotní stav se bez vyjímky řádně účastnil trestního řízení, avšak přestože připustil (nic jiného mu ani nezbývalo), že modifikoval výškové kóty určené zaměřením, popíral svou povědomost o důvodu, proč tak měl na pokyn Ing.D. činit. Tedy o přímé doznání k trestné činnosti se nejedná. Pokud se jedná o přitěžující okolnosti, soud za zásadní považuje hned dva útoky trestné činnosti a vzniklou škodu mnohonásobně převyšující spodní hranici škody velkého rozsahu.

Rovněž obžalovaný Ig.R. byl ohrožen trestní sazbou odnětí svobody v trvání pěti až deseti let, avšak zejména u něho by trest v tomto rozpětí byl příliš vysoký a nepřiměřeně přísný s ohledem jednak na okolnosti, které soud uvedl již shora u obžalovaného Ing.D. (tedy oslabení potřeby trestní represe s ohledem na plynutí času, součinnost ze strany pracovníků ministerstva, faktické částečné naplnění účelu finanční podpory), ale i s ohledem na to, že tento obžalovaný se nepodílel na všech dílčích aktech jednání obžalovaného Ing.D. naplňujících skutkovou podstatu dotačního podvodu a zejména a především s ohledem na to, že byl uznán vinným toliko pro pomoc k takovému trestnému činu. Tím spíše byly u tohoto obžalovaného dány důvody pro aplikaci ustanovení § 58 odst.1 tr. zákoníku, ale i § 58 odst.5 tr. zákoníku, tedy pro snížení trestu odnětí svobody pod zákonnou výměru. Rovněž osobní poměry (zde má soud na mysli nepříznivý zdravotní stav obžalovaného) umocňují důvody pro snížení trestu a je nepochybné, že nápravy obžalovaného lze dosáhnout i trestem mírnějším.

Po zvážení charakteru a závažnosti činu, zvážení mimořádných okolností činu, absenci negativních poznatků ke způsobu života obžalovaného, jeho chování po činu a osobních poměrů, má soud za to, že k nápravě obžalovaného bude postačovat podmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou let se zkušební dobou na tři roky, kdy důvody pro rozdílné posuzování

obou obžalovaných byly vyjádřeny již shora. Soud u tohoto obžalovaného pak neshledal důvod pro ukládání vedlejších trestů, neboť zisk obžalovaného za vypracování projektové dokumentace nikterak neodráží okolnost, že by byl honorován i za poskytování nepravdivých údajů (pokud se jedná o peněžitý trest) a tento obžalovaný není nadán autorizací ČKA a soudu se jevilo neúčelným zakazovat mu činnost dle živnostenského oprávnění, tedy projektovou činnost ve výstavbě, když jeho odpovědným zástupcem byl doposud Ing.J.D., který by o tuto funkci měl na základě tohoto rozsudku přijít a když sám obžalovaný Ing.R. uvedl, že již dokončil poslední projekt a plánuje i s ohledem na svůj zdravotní stav tuto živnost ukončit, event.přerušit.

Pokud se jedná o adhézní výroky k odsuzující části rozsudku, soud konstatuje, že vůči všem obžalovaným se řádně a včas k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škodu připojilo za poškozenou Českou republiku Ministerstvo zemědělství ČR, a to u hlavního líčení před zahájením dokazování prostřednictvím svého pověřeného zástupce. Ministerstvo zemědělství uplatnilo nárok na náhradu škody ve výši 32.468.127 Kč, která byla způsobena neoprávněným vylákáním dotace v té části, ve které dosud nebyla odvedena státu. Nutno však předeslat, že po celou dobu trestního řízení Ministerstvo zemědělství zpochybňuje svou legitimitu k vymáhání škody s tím, že částku odpovídající poskytnuté dotaci je od jejího definitivního přiznání oprávněn vymáhat jen příslušný finanční úřad v rámci odvodu za porušení rozpočtové kázně.

Zároveň se však k trestnímu řízení řádně a včas připojila společnost Orlík nad Vltavou s.r.o., a to vůči všem obžalovaným s celkovou částkou ve výši 55.474.048,90 korun. O nároku vůči obžalovanému Jaroslavu B. (na němž bylo požadováno 7.766.302,90 Kč spolu se zákonným úrokem z pR.lení) bylo pojednáno již shora. Pokud se jedná o nárok uplatněný společně a nerozdílně vůči obžalovaným Ing. Jaroslavu D. a Ing. Janu R., tento poškozená odvíjí od skutečnosti, že v důsledku trestního jednání obžalovaných byla uvedené společnosti Finančním úřadem pro hlavní město Prahu uložena odvodová povinnost za porušení rozpočtové kázně (a to platebním výměrem č.6727322/2016 ve výši 15.924.773 Kč a č. 6727144/2016 ve výši 7.929.100Kč), přičemž tyto částky společnost dne 5.10.2016 řádně uhradila. Následně bylo poškozené vyměřeno penále za pR.lení s odvodem za porušení rozpočtové kázně jednak v souvislosti s rybníkem Sobík ve výši 15.924.769 Kč (platební výměr č. 7933442/2016) a jednak v souvislosti s rybníkem Silvestr ve výši 7.929.100 Kč (platební výměr č. 7933363/2016). Společnost tedy požadovala náhradu, jak zaplacené částky na odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 23.853.873 Kč, tak doposud neuhrazené částky za penále v celkkové výši 23.853.873 Kč za vyměřené penále stím, že nebýt jednání obžalovaných, tato sankce by společnosti nevznikla. Zmocněnec poškozené pak předložil shora uvedené platební výměry a zprávy o daňových kontrolách, z nichž je patrné, že předmětné platební výměry mají určitou souvislost s jednáním obžalovaných v rámci obnov rybníku Sobík a Silvestr, kdy finanční úřad u obou akcí za porušení rozpočtové kázně označil neoprávněné použití finančních prostředků, které shledal v souvislosti s neuznáním množství odstraněného nánosu.

Zdejší soud si za účelem posouzení oprávněnosti vznesených nároků, které se zjevně částečně kumulují jak ze strany Ministerstva zemědělství ČR, tak ze strany Orlík nad Vltavou s.r.o., vyžádal zprávy Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, který však na výzvy soudu reagoval pouze v počáteční fázi řízení před soudem I.stupně. Soud tak ze zprávy ze dne 4.9.2017 a 27.9.2017 (č.l.4561, 4574) zjistil, že platební výměry č.6727322/2016 ve výši 15.924.773 Kč a č. 6727144/2016 ve výši 7.929.100Kč byly skutečně dne 5.10.2016 společností Orlík nad Vltavou uhrazeny, ale také to, že tento daňový subjekt dne 15.9.2017 podal návrh na obnovu řízení ve věci vyměřených odvodů za porušení rozpočtové kázně, kdy vzhledem k novým skutečnostem a nově vypracovaným znaleckým posudkům je pravděpodobné, že platební výměry budou zrušeny a finanční prostředky budou daňovému subjektu vráceny. Další součinnosti ze strany finančního úřadu se soud na základě svých žádostí nedočkal. Přesto i soud se s ohledem na výsledky

dokazování domnívá, že lze celkem důvodně předpokládat, že obnova řízení bude ze strany finančního úřadu povolena či již dokonce povolena byla a platební výměry tak bude třeba zrušit. Z tohoto důvodu soud považuje za předčasné rozhodovat o nároku uplatněném společností Orlík nad Vltavou s.r.o., když doposud nebylo prokázáno, že této společnosti v souvislosti s jednáním obžalovaných vznikla nějaká škoda (prozatím u soudu převládá spíše opačný názor, tedy že se společnost díky jednání obžalovaných neoprávněně obohatila), neboť není na jisto postaveno, zda vůbec tato společnost bude s konečnou platností sankcionována za porušení rozpočtové kázně a pokud ano, v jaké výši.

Pokud se jedná o nárok uplatněný Ministerstvem zemědělství ČR, soud je toho názoru, že za situace, kdy se vymáhání nároku odpovídajícímu způsobené škodě věnuje jiná organizační složka státu, byť nikoli ve vztahu k samotným obžalovaným (ale ke společnosti žadatele o dotaci) a kdy samo Ministerstvo zemědělství zpochybňuje svou aktivní legitimaci pro adhézní řízení, soud nemůže s jistotou konstatovat, že s nárokem na náhradu škody se připojila oprávněná osoba, byť soudu se jeví znění odstavců (24) a (25) obecných podmínek Přílohy č. 10 k zák.č. 487/2009 Sb. celkem jednoznačné. Přesto soud považoval za vhodnější ponechat eventuální vyřešení této problematiky civilnímu soudu.

Jelikož soud neměl pro rozhodnutí o přiznání shora uvedených nároků na náhradu škody dostatečné podklady a jejich obstarání by bylo na úkor rychlosti trestního řízení, odkázal oba poškozené ve smyslu § 229 odst.1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **lze podat odvolání do 8 dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Odvolání je nutné předložit **s potřebným počtem stejnopisů** tak, aby jeden stejnopis zůstal soudu a ostatní mohly být doručeny všem osobám, jichž se odvolání dotýká.

Odvolání může podat **státní zástupce** pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, **obžalovaný** pro nesprávnost výroku, který se přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a **poškozený**, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody či proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Dále mohou podat ve prospěch obžalovaného odvolání **osoby oprávněné** podle § 247 odst. 2 tr. řádu, t.j. příbuzná obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka, přičemž státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného.

Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, **ve prospěch či v neprospěch obžalovaného.**

Odvolání musí být v dané lhůtě **odůvodněno** tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má **odkladný účinek**.

Právo odvolání nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a současně byl poškozenému přiznán, byť částečně, nárok na náhradu majetkové škody, nebo nemajetkové újmy v penězích, nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat zdejší soud, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

V Praze dne 17.dubna 2018

JUDr. Helena Kutzlerová
předsedkyně senátu